

תוכן העניינים

כתבות

| 16 | "גלה כבוד מלכותך" - יומן חי מ"בית חיינו" 770

| 32 | ראיון מיוחד עם הרב יוסף קרטיק, על מהות שנת הקהלה

| 40 | סדר עולמי חדש - במדור "סיפורים מבית חב"ד"

| 44 | שליחות חי בבירת הרפורמים

| 54 | אושפיזין ראית? - הנחות וואך

| 58 | הגאון החסיד הרב הלל פבזנר ע"ה

| 64 | אוסף של רגעים

| 68 | מודיאון חי - מול "בית חיינו"

| 74 | בדידי הווה עובדא

| 78 | ספר המצוות של הרבי

| 84 | מבצע חילוץ הירואי מתוך המהפהכה המוסלמית

| 92 | מלחתת יום כיפור מזוויות אחרות

| 96 | מה חיפש הקגב. בסדנא של זלצמן?

| 102 | מהפהכה חינוכית בגילא

מודורים קבועים

| 7 | דבר מלכות

| 10 | לוח שבועי

| 11 | דבר המערכת

| 12 | הפרשה החסידית

| 15 | מאוצר המלך

בית משיח

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: (718) 778-8000

סוכנות: 240

סנהל: 244

עורף: 222

סמיון: 242

מודעתות: 241

חסידים .. אין משפחה: 204

fax: (718) 0800-778

דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש

ת.ד. 201, כפר חב"ד 72915

טלפון: (03) 9602-600

סמיון: 9602-620

מודעתות: 9602-610

שערה ודוושות: 9602-604

fax: (03) 9607-289

דואר אלקטרוני: bm770@netvision.net.il

b_mm@netvision.net.il

מחלקה מודעתות: bm_add@netvision.net.il

מוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבالت צי' משה

שותפים בעריכת

מהם מנהל ה粲ן הדגל

שלום יעקב חן

שער המהפהכה ואנגלית

ברוך טרכט

אלם מערצת

מ. הנטמן

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

©

Copyright 2008 by Beis Moshiach Inc

חשיבותה הגדולה יהי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

2. להוסיף חיים במלך

בשיעור ב' ניסן תשס"ח אומר הרב: "בחכורת המלך - שהעם מכיריזים "יהי המלך" .. שבזה מודגשת גם שפיעולת העם היא בחיי המלך, חיים של מלך .. גם ארשי הדור פועלם הוסיף בעין החיים אצל רשיא הדור, כאמור לעיל בעין הכרזה "יהי המלך".

"צריכה להיות הוסיף עיקרית בעין החיים (גם) על ידי פיעולת העם שמכיריזים "יהי המלך", שתוכנה של הכרזה זו - שכבר הגיע הזמן שהקיצו ורנו שכני עפר - כ"ק פ"ח אדמור"ר נשיא דורנו ועד דהקייצו ורנו דוד פלא פשחא!"

חו"ף תשנ"ב: תשובה חיובית ומעודדת

במהלך חוות תשנ"ב, השיב הרב שיליט"א עשרה תשובה חיובית בפוענה להזדמנות שלוחים ופעלים על פעילות להפצת האמונה בבית המשיח, כולל פרסום זהותו של הרב מלך המשיח.

בפוצאי שבת פרשת תצוה תשנ"ב ערכו רשי חב"ד ערבי מיוחד של שירה "בתופים ובמלחמות" על בא הגאותה. כשהודיעו על כך לרבי השיב: "זה היא בחצלה רבה אזורי על הארץ". למחות, בחלוקת הדולרים, מסורה גברתת. כהן לרבי תעף עם הכיתוב "יהי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" ואפרה: זה עברו הרב שיליט"א. עם תעף זה רקדן הנשים אתמול בשפהה שפורצת כל הגדרים, בבטחון להתגלות הרב שיליט"א מלך המשיח פיד מפש לנואלה שליפה.

על דבריה השיב הרב כשוחין רשות על פניו הקדושים: "את זה פסתפה תשאירו אצלי. [הרבי הגיע לה דולר נסף ואמר]: זה עברו ה"צלצלי תרואה" כפי שהוא נקרא בתהילים. שהוא בשעה טובה".

מעשה רב: עידוד לעיני מלויינים

החל משמחת-תורה תשס"ג עודד הרב מלך המשיח בפסח יותר פשנה את הכרזה הקדושה "יהי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד"; כאשר פעמים רבות שודר עידוד ה"יחי" - באישור הרב - לערוצי לטוויה גדולים, המסדרים למליון בת-אב בעולם כולם כולם.

1. קיבל את

המלכות על יدي הכרזה

בשיעור יומם ב' דרכיה תשלי"ז, קובע הרב, כי קבלת המלכות נעשית בעיקר באמצעות הכרזה בדיבור.

זה לשונו הקדוש (בתרגם להה"ק): "תקיעת שופר הוא הרץ עין הפעשה, ומיליותו הוא עין הדיבור, כיוון שבגען לההכרזה לא נגע הרץ המחשבה, אלא מתבטא בעין הדיבור דוקא, שאופרים יהי המלך וכוי'ב, זכרונות הוא עין המחשבה".

3. לגלוות את

מציאות המלך המשיח

בשיעור שבת קודש פרשת תולדות תשנ"ב, מסביר הרב כי "לאחר התגלות מציאותו (אויר שבאין עורך פארו של משיח), מתחילה ההתגלות לעיני כל על ידי פעולותיו (אוור של משיח)".

וממשיך הרב בשיחה: "ההפטרה דשבוע שעבר מסתימת בהכרזה "יהי אדוני המלך דוד לעולם" .. שתוכנה של הכרזה זו הוא מתחלות מציאותו דמלך המשיח. ע"ז ולאח"ז בא התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו כו".

לע"נ הרב רחמים ב"ר יואב אנטיין ע"ה

וכאן מיתוosaft עד נקודה, שהוא גם עיקר גדול באמונתו ותורתנו: בטחו, ביחסם, בטחון מלא ואמתי בקב"ה, המניח את כל העולם כלו ומשגיח על כל אחד ואחת בהשגה פרטית, ובפרט – בטחון שודאי נתן חתימה וגמר חתימה טובה בכל, ובכל הפרטיטים, כולל גם – ואזרחה: כולל עיקר – את המילוי, בהירה בימינו ממש, של התקווה, הגעוגעים הלביבים והצפיה היום-יוםית בכלו עיניהם, ל"יביאת המשיח" – "אחכה לו בכל יום שיבוא".

• • •

הבטחון האמור, שיסודו הוא האמונה הפשטota של כל יהודי, מאמינים בני מאמינים עד לאברהם אבינו ראש המאמינים, מאחד את כל בני ישראל, יותר על כן – בטחון זה שווים כולם למן (כפי החלוקה של התורה לעשרה סוגים) "ראשיכם" ועד ל"שואב מימך", למרות שבוחינות מסוימות הם שונים זה מזה, ומהם – מן הקצה אל הקצה,

הוא יוצר את "הקהל את העם"alamitot, כשהם כולן נעשה קהל אחד ומיציאות אחת, כי האמונה הפשטota חזות שמחתנו".

ומקיפה ומונחה את כל העניים בהם הם שונים זה מזה (כפי שהם מנויים בכתב): ישמעו, ילמדו, ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת.

דבר זה מתבטא גם בעיצומו של יום יומם יום הכהנים, שהוא "אחד בשנה", בעצם יום הכהנים, שהוא "אחד בשנה", לפי הפירוש המפורסם: "אחד בשנה", והוא היחיד מכל המועדים שבתורה שהוא יום אחד, הוא בחוץ הארץ והן בארץ ישראל,

בין יום הכהנים ל חג הסוכות

את העולם ואת הנגתו היום-יומית, דבר המתבטא לפחות פעמיים אף בפועל – באשר ליחס אל היהודים, ואצל היהודים מסוימים – באשר ליחסם ליוזות,

והרי שני הדברים האמורים קשורים זה בזה, כפי שהסביר פעמיים שכasher יהודי, כייחיד או קבוצה, מחזיק בנאו ביהדותו ומגלה את הדבר לפי חז"ך – רק אז מערירים יחס של בוד מצד אומות העולם ביחס וסיווע משמעויותיהם.

נוסח על העיקר שעל ידי קיום היהדות בפועל, לימוד תורה וקיים מצוות, על ידי הפתחת וביטול הסיבה היחידה גלאות – כפי שאנו אומרים באופן ברור וחיד-משמעות: "פני חטאינו גלינו מארצנו" – מפחיתים את הגנות עד לביטולה הסופי על ידי הגולה האמיתית והשלימה על ידי משיח – צדקנו –

אסור לעובדה זו של המצאנו בגלות להפריע להכנות לשמחה לקראת זמן שמחתנו, ולא לשמחת יום-טוב של החגים, שכולם הם "מועדדים לשמחה", ובמיוחד-tag הסוכות (כולל – חול המועד, שמיini עצרת ושמחה תורה) המצויין באופן מיוחד כ"זמן שמחתנו".

שכן עוד בהיותנו בגלות, "בארכץ מצרים", הרי – "ולכל בני ישראל היה אוור במושבותם", אצל כל היהודי, בכל מקום בו קבוע מושבו, שורר אוור, מכל הבחינות, והדבר נותן לו אפשרות לזרע עוד יותר את הגולה, על ידי שיסוף ב"נ"ר מצוה ותורה אוור", בלימוד התורה וקיים המצוות, ולזרע את קבלת פni משיח צדקנו.

• • •

**תרגום מאגרת קודש
של הרבי מלך המשיח
ובה לקחים אקטואליים
המתאים ביותר לימיינו
אליה • המכתב בשלימותו
נדפס בלקוטי שיחות
חלק י"ט עמ' 564**

ביה, בין יום הכהנים לחג הסוכות
פי ברכה, שנת הקהיל, ה'תשמ"א
ברוקלי, ני.

לכל בני ובנות ישראל
בכל מקום שם
ה' עליהם חייו

שלום וברכה!
בעמדיינו בימי ההכנה לחג הסוכות, זמן
shmachten, ובבאונו מן היום הקדוש, "אחד
בשנה", כאשר כל בני ישראל זכו לחתימה
ומגמר חתימה טובה לשנה טובה ומתוקה,
"הטוב לנו" – בטוב הנרא והנגללה,
מן הרואין להתעכוב, על-כל-פניהם בקראה,
על הנקודה דלהלו: למורות שאנו עדים
בגלות, כאשר "החושך יכסה ארץ", אורה
של תורה אוור, האור האמתי המצוי אך
 ורק בתורה – "אין אור אלא תורה" – עדים
אינו מאיר במלוא המדה ועדים לא החדי

(חמש פעמים ביום הכהנים) תפלת יהודינה עינינו בשובך לציון ברחמים", כאשר במשך כל השנה הם ע"מ נ"ל לעולם" –

ישמעו בקרבן ממש מן הקב"ה את ה"תקע בשופר גдол לחורתני", ומיד לאחר מכן – "וחביבנו כוי לירושלים בית מקדש בשחתות עולם".

בכבוד ובברכת חג שמחתנו –

זמן שמחתנו
מנחם שנייאורסאָהן

התורה: "כל ישראל ראויים לישב בסוכה אחת".

• • •

ויהי רצון, שכשם שביהם הכהנים לאחר ריבוי התפילה וסיומו ב"סיקום" האמור (ואמרתו: "יתגדל ויתקדש שמייה רבא כוי") – תוקעים תקיעה אחת, וממנה ישראל – תקיעה גוזלה, ומכוירים בקהל רם: לשנה הבאה בירושלים, כך כל אחד ואחת בתוך כלל ישראל, לאחר ריבוי התפלות בזמן הגלות – כולל

ואשר כל בני ישראל מסיימים אותו ב"סיקום" אחד ומכוירים בתהערות עמוקה ובכלל רם: "שמע ישראל כי אלקינו ה' אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, והוא האלקים", והדבר מרמז גם בחג הסוכות – כאשר מחדים מינימallyים רבים ושונים, המסללים כל הסוגים השונים בישראל – אטרוג, לולב הדסים וערבות – במצוותם, המתקיימת דזוקה באיחודם על ידי בני ישראל, וגם בסוכה עצמה, שעליה אומרת

כהורות הרבה מרא דאתרא או המדריך הרוחני וכו', כינוי תורה שתהיה בתקלתם או בהמשך שלהם תפלה בצדור ונינתה צדקה ברבים – שלשה דברים שעלייהם העולם (כפשוטו, וגם העולם קטן זה האדם) עומדים וקיים,

בכל אסיפות או כינוסים באיזו תכנית ולאייזו מטרה שתהיה – להכניס בסדר היום אמרית דברי תורה, תפלה בצדור ונינתה לצדקה, וכמוון – בתור עיקר, שהרי מדובר בתומ"ץ שבשבילים נברא העולם והאדם וכל צבאיםיהם ועניניהם.

וכ"ז שיז' גם בטף באופן המתאים להם, וכלושן הכתוב "על פיו דרכו", וכן גם מוכrhoת בוגוע לטף, עליהם נאמר אל תגעו במשיחי, הבל שאנו בו חטא שבשבילים העולם מותקים.

וברוב המקומות בטח بكل יותר לעורך זה שבビルם בבתי הספר בהם לומדים.

• • •

ובקשה נפשית, בכל לשון של בקשה – לאחד את כבנאי וуд – לאיחוד אמרית מיסוד במצות תורה אמות ואהבת לרעך כמוך, ע"י קיום מצוה זו במעשה בפועל, וכל המרבה ה"ז משובה.

• • •

ובעמדנו ימים ספורים לפני יום הלי"ג בעומר, يوم שמחתו של ר' שמואן בן יוחאי שאמר יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין, ובכל שנה ושנה ביום הילולא כ"עת פטירתו כוי מאיר חסד ה' כוי ופועל ישועות בקרב הארץ" – מתעורר זכותם צבאות השיבנו הארץ פניך ונושעה, בגיןה האמיטית והשלימה ע"י משה צדקנו.

בכבוד ובברכה
מנחם שנייאורסאָהן

המצב הלא-יציב בעולם

יד החזקה היו נרדמים בתרדמתם ושבחו האמת בהבל הזמן, ואין צורך ולא זה המקום לכטוב אודות זה, שהרי, אדרבא, חובה כל אחד ואחת זוכותם לשמח את לב כא"א והליך והוסיף בזה –

בכ"ז בודאי גם זה, מצב זה, לטובה בטוב הנראה והנгла – ע"י שנטער ונוסיף בכל השיק לטוב האמתי, אין טוב אלא תורה ומצוות ובעמshaה בפועל כי המשאה הוא העיקר, ואס בכל זמונובכל מקומות תורתנו הנצחית היא תורה אור ותורת חיים, המארה לאדם דרכו בחיה יום יום ע"י הוראות (תורה – הוראה) כלויות ופרטיות, על אחת כו"כ במצב בלתי רגיל ביוטר וביותר. ויפה שעיה אחת קודם.

והORAה ברורה ומארה בתורה בפרשת היום, היום יום ראשון בשבת פי בחוקותי: אם בחוקותי תכלו (שתהיוعمالים בתורה) ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם וננתני גשימים גוונתתישלים בארץ גנו והתהלך בתוככם גוי ואולך אותכם קוממיות,

ויום השלישי עשר (בחודש) hari מדגיש הוא עוד יותר זכות שלוש עשרה מנות שנאמרו בצדור בתפלת הבוקר ובתפלת המנחה.

והשנה שנת הקהיל – מדגישה ההכרה להקהל את העם האנשים והנשים והטף ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת, ובזעק יצילוך קיבוציך.

• • •

והצעה למעשה בפועל – להקליל לעיתים תוכפות, וימי סגולה בהזהה ימי הקריה בתורה, שהם גם ימי כניסה, ובפרט –

אגרת קודש של הרב**"לכל בני ובנות ישראל"** עם רعيונות אקטואליים **לימינו אלה** • האגרת**בשלימותה עם המראי מקומות נדפסה בלקו"ש** **חכ"ב ע' 321 ואילך**

ביה, יום אי פ' בחוקותי, ייג אייר, שנת הקהיל, היטשטי"א. ברוקלין, נ.י. אל בני ובנות ישראל בכל מקום שם ה' עליהם ייחיו שלום וברכה!

מצב הרוחני והגשמי – בעולם כולו, בוגוע ליהודים ובוגוע ליהדות, הלא יציב בכל וההוילך ומתדרדר ר"ל, השם יرحم ברכמי הרבנים, בודאי אין דורש ביאור בארכיות ואפילו – לא בקיצור, כי גליו הוא עתה לכל, אפילו לאלו שעדי עתה הרוי מסיבות שונות ומשונות עצמו ענייהם ואטמו אזוניהם משמעו ומראות את הנעשה סביכם – כולל בסביבתכם ממש.

ואפילו לאלו, שע"ד לשון הרמב"ם (מורה הנבוכים בדורו ובכל הדורות) בספריו

לוח שבועי

זמן השבת חול המועד	שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאה שמע		זריחה		
	כניסה	יציאה	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	
כ奴שה יציאה	6:18	6:11	12:42	12:27	9:53	9:35	7:05	6:43	יום שני, י"ד תשרי
6:40 5:24 ירושלים	6:16	6:09	12:41	12:26	9:54	9:35	7:06	6:43	יום שלישי, ט"ו תשרי
6:41 5:45 תל אביב	6:15	6:08	12:41	12:26	9:54	9:35	7:07	6:44	יום רביעי, ט"ז תשרי
6:40 5:34 חיפה	6:13	6:07	12:41	12:26	9:55	9:35	7:08	6:45	יום חמישי, י"ז תשרי
6:51 5:54 ניו יורק	6:12	6:06	12:41	12:26	9:55	9:36	7:10	6:46	יום שישי, י"ח תשרי
7:42 6:36 פריז	6:10	6:05	12:41	12:26	9:56	9:36	7:11	6:46	שבת קודש, י"ט תשרי
6:50 5:44 לונדון	6:09	6:04	12:40	12:25	9:56	9:36	7:12	6:47	יום ראשון, כ' תשרי
7:17 6:06 מוסקבה	6:08	6:02	12:40	12:25	9:57	9:37	7:13	6:48	יום שני, כ"א תשרי
	6:06	6:01	12:40	12:25	9:57	9:37	7:14	6:49	יום שלישי, כ"ב תשרי
בראשית		6:05	6:00	12:40	12:25	9:57	9:37	7:15	6:49
יכzieה כניסה	6:03	5:59	12:40	12:25	9:58	9:37	7:16	6:50	יום חמישי, כ"ד תשרי
6:32 5:17 ירושלים	6:02	5:58	12:40	12:25	9:58	9:38	7:17	6:51	יום שישי, כ"ה תשרי
6:34 5:37 תל אביב	6:01	5:57	12:40	12:24	9:59	9:38	7:18	6:52	שבת קודש, כ"ו תשרי
6:33 5:27 חיפה	5:59	5:56	12:39	12:24	10:00	9:38	7:20	6:53	יום ראשון, כ"ז תשרי
6:42 5:44 ניו יורק	5:58	5:55	12:39	12:24	10:00	9:39	7:21	6:53	יום שני, כ"ח תשרי
7:30 6:26 פריז	5:57	5:54	12:39	12:24	10:01	9:39	7:22	6:54	יום שלישי, כ"ט תשרי
6:37 5:30 לונדון	5:55	5:53	12:39	12:24	10:01	9:40	7:23	6:55	יום רביעי, כ' תשרי
7:01 5:49 מוסקבה	5:54	5:52	12:39	12:24	10:02	9:40	7:24	6:56	יום חמישי, א' מר-חשוון

**כל הזמנים
לפי שעון
קיווּץ**

לוח שיעורי הרמב"ם בעמ' 551

שמיני עצרות - שמחת תורה				חג הסוכות			
כניסה	יציאה	כניסה	יציאה	כניסה	יציאה	כניסה	יציאה
6:36	----	5:21	ירושלים	6:44	----	5:29	ירושלים
6:38	----	5:41	תל אביב	6:46	----	5:50	תל אביב
6:37	----	5:31	חיפה	6:45	----	5:39	חיפה
6:46	6:47	5:50	ניו יורק	6:56	6:57	6:00	ניו יורק
7:35	7:37	6:33	פריז	7:48	7:47	6:47	פריז
6:42	6:44	5:38	לונדון	6:56	6:58	5:53	לונדון
7:08	7:10	5:59	מוסקבה	7:24	7:26	6:16	מוסקבה

**כל מי ששיר אל הרב
מה"מ, עליו לתקוע
ולהריע, בפרסום סגולה
של שנת הקהל, מתוך
אחדות ישראל, ובמיוחד
בפרסום מה שנצטוינו -
בשורת הגאולה והגואל,
בעולם כולם**

ה-קהל גודול

או אלו שזכו להיות מלאו שאינם מסתפקים ב"עבודה פנימית", אלא מריעים ומכריזים בכל מקום, על מהותה של השנה, ובמיוחד על מהותה של התקופה והגאולה, ועל קבלת מלכותו של מלך המשיח. ומה בנווגע לאחרים?

די מפתח לאשת ליוהי, גם כזה הנחשב למוכבד וחסידי, ולומר לו "דומה שאין..." ולהסביר זאת באור היבט. ציוו כי מי שאינו נוטל חלק פעיל בפירושם בשורת הגאולה והגואל, הרי שבמידה רבה "עיקר חסר מן הספר".

אלא שכאן علينا לזכור את הנגתו של כ"ק אדמוני' מה"מ, בשנת "הקהל" קודמת, כאשר הוא שינה מהמנהג, והחזקיק את ד' המינים במסך אמרית ההלל. ולא סתם שניינו של מנהג היה כאן, אלא שניינו מהנגתו של הרבי הרוי"ץ, וכולנו יודעים עד כמה זו עבודת נדרה! הרבי עצמו הזיך זאת, ואף התבטה שזה נוגע לנוקודת ההתקשרות, וכל זאת כדי להציג את אחדותם של ישראל.

ומובן כי אין חסידים, ענה אבתריהו, וננהג כך בעצמינו. ה"שיטורעם" הגדל של הקהלה, יהיה בכך שנדגיש את אחדותם של ישראל, ובמיוחד את אחדותם של השיערים אל הרבי מה"מ. גם אם נראה למי מתנו כי הדבר נוגע אל ההתקשרות שלו (או של זולתו), הרוי בדיק באהו מتابעת העבודה לשנת הקהלה. וכך, ככלנו נהרין ונתקען, נכריז ונפרנס, כי זהה השנה וזוהי התקופה, בה אנו נkehlim אל המלך, מקבלים את מלכותו, ופועלים כדי שהעולם כולו, יהיה מוכן לקבל את פניו, באחדות גמורה, ובכרצהichi יחי אדוןנו מורה וربינו מלך המשיח לעולם עעד.

**מערכת "בית משה"
מאחלת לכל קוראה ולכל בית ישראל
ברכת חג הסוכות שמחה ומועדים לשמחה
שנה טוביה ומתוקה, שנה גאולה וישועה,
בהtaglot כ"ק אדמוני' מלך המשיח שליט"א נאנו
הגילון הבא ייצא לאור בעז"ה לקרהת ש'פ' נח**

שנה, שנת "הקהל", מגיעה לשיאה מיד בתחילתה.ימי חג הסוכות, אשר הינם הזמן שנקבע בתורה למועד הקהלה, ומובן כי זהו הזמן המיוחד גם בימינו. ואכן כ"ק אדמוני' מה"מ שליט"א, בהתייחסו (בשנת תשמ"ח) לאורחים שהגיעו, ציין במיוחד את אלו שהרגש החסידי האיר בהם בגילו, וباו אל נשיא הדור בזמנו שמחתנו, כלו, חלקו או אפילו רק מעט זמן ממן.

ענייןיה של שנת הקהלה ממש כמובן, ביותר שאת וביתר עז, ממש כל ימי השנה, כפי שמצוין הרב, שהרי השנה כוללה נקראת על שם ה'הקהל', אך עדין אין מקרה יוצא מידי פשוטו, וברור כי חג הסוכות אינו מאבד את מעמדו בראש וראשון למועדיו השנה.

ואכן, אנו נוכחים במראה הגדל הזה, כאשר אלף חסידים, אנשים, נשים וcreateFrom הטף, מגיעים אל נשיא הדור, אל המלך, על מנת לקבל את ההשפעה של "ויראו את ה'" למשך כל החים.

שם דבר לא יכול לעצור חסיד, או אפילו מי שרך שם חסיד יקרא, להגיע לרבי. לмерות מהירי הטיסות הגבויהם, ושאר הקשיים הנערמים תדייר, ובמיוחד השנה, על מי שփח להגיע אל הרבי מה"מ, איש אינו מעלה בדעתו להשאר ב"חורה" ולדמיין שהוא בהיכל המלך...

שנת "הקהל" היא הזדמנויות מצוינת להוכחה ולהוכיח, עד כמה אנו מושרים באמת אל הרבי. כל מי שישייך אל הרבי, הרי לאחר כל השיחות, ההוראות וההנוגות, שנאמרו במשך שנים הנשיאות בקשר ל'הקהל', חייב להיות ניכר לעיו, כי זו אינה עוד שנה, כל מציאותו מכירה ואומרת "הקהל".

ואם ישאל השואל, והלא עניינה של השנה, יראה ה', הוא עניין פנימי המסור לבב, ולשם מה עליו לעסוק ב"חיצונית", הרי שעל כך מביא הרבי את דבריו חז"ל, אוזות כהן שאינו תוקע ומוריע לבב מועד הקהלה, ואומרים לו "דומה שאינך כחורה!" אם חסר בחיצונית, נראה שגם מצב הפנימיות אינו כדבאי. אם יש מי שעובר לדצר היום על מהותה של השנה, כדי שיבדק היבט היכון ובמה הוא מונח.

וזווקא בנסיבות זו, חשוב לחזור ולהציג עניין מרכזי לא פחות. אל לבו של כל אחד יכול להתגנב מחשבה, כי דזוקא

פתחם השבוע בענייני גאולה

...ונתינית-כח מיוחדת בזה – מהאוושפיזא החסידי דليل זה, הבעש"ט: כ舍מבדרים אודות הגאולה האמיתית והשלימה שבאה תיכף ומיד ממש – יש מקום לשאלת: איך יתכן שברגע זה ממש, כשהנמצאים בגלוות – תבוא הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש?! והמענה לזה – שישנה הנtinyת-כח מהבעש"ט, שדרכו והנהגתו באופן שלמעלה מן הטבע, ועד שהנגגה שלמעלה מהתבע נקרעת על שמו – "יא בעל-שמיסקע הנגגה", וכיוון שהבעש"ט הוא האוושפיזא דليل זה, לא פלא שביליה זה וברגע זה ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקה. ובפרט שדרכו והנהגתו של הבעש"ט הולכת ונמשכת גם בדורנו זה ע"י כ"ק מוויח אדמור"ר נשיא דורנו ...

(משיחת ליל אי דחח"ס תש"כ)

כ"ק אדמור"ר מהוירוש"ב

[ספר כ"ק אדמור"ר מהורי"ץ נ"ע]:
בשミニי עצרת טرس"ב, כשרקדו יחד, הctrפו אנשים, שבסך כל השנה לא היתה להם שום שיוכות לתורה, וגם הם רקדו. עמד אז מישחו מחד וגייח מלהם. אמר לו אבי [אדמור"ר מהוירוש"ב]: אתה מחלל את הקודש.
לאחר מכן אמר אבי: כל רגע בשמחות תורה הוא שנה.
(סה"ש תש"ב (בלח"ק) ע' טו)

כ"ק אדמור"ר מהורי"ץ

ירקודם של יהודים בשמחות תורה, עושים רוחם למעלה, הרבה יותר מאשר חידושים מסוימים בש"ס ורמב"ם. החידושים ספק שהםאמת, ובודאי לא אמרת לא מיתו, ואילו ריקודי שמחות תורה ואהבת ישראל הם בודאי אמרת מצד הנשמה.

(סה"ש תש"א (בלח"ק) ע' כד)

כ"ק אדמור"ר מלך המשיח שליט"א

במלים פשוטות: בשמחות בית השואבה של שנה זו (בשנת תש"ג) – ציריך כל היהודי להרים את עצמו ואת בני ביתו וחלקו בעולם, לעלה ממעמדו ומצבו עד עתה. ובמיוחד ע"י חגיגת "זמן שמחתנו" ושמחה בית השואבה בשמחה הכי גדולה, הפורצת גדרים, גדרי הטבע וכחות הטבעיים שלו, ושל כל אלו שסבירו. עד שמרומים גם את טבע העולם שמחוץ ממנה, כולל ע"ז שימושיים לחוגוג את שמחות בית השואבה גם ברחוב, בראשות הרבנים, ובאופן כזה שוגם ה"רחוב" מתעלם וירוקד ייחד" (כמובן כמה פעמים).

(משיחות לילות הראשונים דחג הסוכות תש"ט)

כ"ק אדמור"ר הוזקן

למה נקרא שמיini עצרת, כי עצרת לשון כניסה, שככל אלקות שיש בכל העולמות הם מתכנסין ונאספן לשורש שלהם דהינו לסובב כל עולם.
(מאמרי אדה"ז על התורה והמועדים ע' תמקה)

כ"ק אדמור"ר האמצעי

באהבת האב לבן ישנס שמיini אהבה:
א) אהבה אשר מצד חכמו או מצד מודתו הטוביים, וכשהבן רואה אהבת אביו אליו מצד חכמו או זיו תיקר אהבתו אליו גם כן ומתגבר עוד בחכמה ומוסיף תוספת אהבה באביו.

ב) אהבה לבן הנקרא "ילד שעשוים", דהינו אהבה לבן קטן שאין בו עדיין בחינת חכמה כלל רק אהבה הוא מצד העצימות וכי הוא בן זקנים שלו וכדומה, והתינוק אינו מושג כלל אהבת אביו אליו.
ועל פי משל זה יובן ההפרש שבין יום כיפורים לסוכות, שביום כיפורים הוא בחינת בן חכם ישmach אב, ובסוכות הוא בחינת ילד שעשוים.
(הנחות תקע"ז ע' שנה)

כ"ק אדמור"ר הצמח צדק

פעם שאלו את הود כ"ק רבנו ה"צمح צדק", מה ההפרש בין העבודה של חדש אלול ותשרי לבין העבודה של שמחת תורה.

וענה בקצרה: ישראל ותורה הם בן ובת. האב דרש ותובע מהבן יותר מאשר מהבת, ומתקרב וננהמן מזו הבת יותר מאשר מזו הבן.

(סה"ש תש"א (בלח"ק) ע' כב)

כ"ק אדמור"ר מהר"ש

ימי הסוכות ידוע שם בחינת מקיפים, וימינו תחבקני, בחינת בינה .. אך בחביקה זו שבימי החג מתעלמים הנשומות ויכולים לקבל ניסוך המים, בחינת חכמה כו'.

כמו החובק את חבירו ומגבינו בחביקתו, אך אינה אלא כאשר תהיה החביקה בשמחה גדולה, למשל תינוק שהיה בבית השביה ויצא לחירות, כשהרוואה אביו ישmach בו מעד ויחבקנו מחמת גודל השמחה אז יגבינו בחביקתו, פירוש שיאיר בו מבחינת פנימיות נפשו שהוא לעלה מדרגת התינוק, כי לא בין התינוק שמחת אביו אין ומה היא, אך שמחת אביו יקיפו מבחן עד שישmach גם התינוק והוא עניין זמן שמחתינו.

(סה"מ תרל"ה ח"ב ע' תמד-ה)

שאלה גלותית

ה' ג' טבת תשע"ז

אמו ג הילודים מאריך יאנט
איין-איין א-ן אוינעעטיכן דעומן גו?!

מענה לאחד שכתב
לרבו ש"אמ יש לי תקוה
לחיות ולזכות לבוא
לשנה הבעל תשמ"ד ..
azi agmor um (הגבאי
דבית הכנסת 770) מר
יהושע פינסון לknut
המצות לפני שבת
בראשית". הרבי מחק
תיבת תקוה, והוסיף אותה ב' לפני תיבת "אם", וכותב:
[אם] ח"ז תעכוב בית המשיח

ובשוליו המכתב כתוב הרב:

לאחרי כל השטורות שלי עד בית משיח - האב איך אויסגעפירט [= פעלתי] ששאלן נ"ל?!

לכל ילד וילדה * אות בספר התורה * של ילדי ישראל

אות... אות... אות...

ספר התורה של ילדים ישראל | ת.ד. 8 כפר חב"ד, 60840 | 03-9607358 | www.kidstorah.org

מ"בֵית חַיָּנוּ נְשֻׁמָּעַת שֹׁב וּשֹׁב הַדְּרִישָׁה וְהַתְּבִיעָה:

וְאֶלְהָ קָבָד

אלכוהול

צילום: מ. הרכטמן

תפילה שחרית ביום האחרון של שנת תשס"ח

את את שמאבדים את החיים, זה רק האמונה הטהורה והזוכה במה שהובטחנו מפי קודשו של הרבי שליט"א "הנה זה המלך המשיח בא", הhaiothot המוחלת הבלתי נטופסת בגדדים אנושיים בשליחות האחת והיחידה אותה הטיל לנו הרבי שליט"א, אותה עזקה פנימית ועומקה מקובל הלב התופסת את כל המצוות עד מיציו הנפש: "יהי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד"!

יום ראשון, כ"א אלול

היום הראשון לשבע שליות תפילה שחרית הייתה שמחה מהריגל מושם מה. אולי משום התאריך המיעוד שהיום מצינו – חי"ם שנה ל-770 (בכ"א אלול התקינה חנוכת הבית, בשנת ה'ת"ש). מיד בסיום התפילה, נכנס ל-770 אחד השלחנים מאוזר ניו-יורק, עם קבוצה גדולה של נערים יהודים שעלו פניהם נראה שזהו המפגש הראשון שלהם עם בית הכנסת היהודי בכלל, וחסידי-חכדי בפרט. התמימים כדרכם לא משתהים, ומאנצלים את הזמן להנחת תפילין, ולתת מעט רקע למקום הקדוש בו הם מצאים. היה זו אולי עדות טובה מכל, שכן חי"ם בבית משה... בצהרים ישבה עד תזכורת לך, שכבר

מה יהיה עם החברים והידיים, כי בגשמיות אין שום מצב להמשיך להיאבק. לפטע, הוא שוב נזכר, יש לו אשה בבית, כיצד אני יכול להפקיד אותה כך, עלי להמשיך חזק. אך, הקור גובר וחודר לעצמות, והידיים מתחילות להחליק, והנה כבר לא משנה מה קורה בבית, לעמוד בזו הוא לא יכול... וכך, נזכר הוא בכל פעם בעוד משחו שמעורר אותו, אך ורק לזמן מעוט, והנה את אותו מושיב שם את נשמו לבוראו...

ואנו, נופל לו העניין, רב! מה יהיה על המקווה? מה יהיה עם ביצוע השליחות?... הוא הרגיש שכוחות בלתי מוגבלים מציפים את כל גופו, והוא שומע את עצמו צעק בשארית כוחותיו "מייכאל, האלט זיך שטארק! מיכאל, האלט זיך שטארק!" [–חזק עצמן חזק]. אין צורך להוסיף כלום, הסיפור כבר אומר הכל. מה שלא נסביר ונברא, זה רק יدليل את עצמת הספרו. אך נקודה אחת ניתנת להשליך מעשית יותר אלינו. אנו בעיצומה של נסעה ארוכה ומיגעת, רוחות קור נושבות בחוץ, ואט ואט הכוחות אוילים ואין כבר אפשרות להמשיך להזיק וזה ממש לא בכוחות שלנו.

לפתע, הוא נזכר, בחבורי ובאנשי הקהילתו, כיצד אוכל לעשות כך, לлечת מבלי להפריד מחברי, צמודי לבבי?! לא, לא אשבר! הוא ממש להיאחז, אך מגיע מצב שכבר לא נגע לא הרבה ידוע על החסיד ר מייכאל טיטלבומים, אך המעת שישנו מציבע על חסיד מיוחד במנינו. באחת מן הפעמים, קיבל הוראה מהרב הראי"ץ, לבנות מקווה טהורה באחת מן העיריות המרוחקות שבפאתי רוסיה. כחסיד, הוא מיהר לבצע את השליחות שקיבל מרבו, ורצ לthanhn הרכבת. כשהגיע גילה, כי הרכבת האחורה מתחילה כתע לנעו על הפסים, והרכבת הבאה תהיה רק מהר. מבלי לחשוב פעמים, הוא קפץ על הסף של דלת הרכבת כשהוא נטרף בבורלים לבב יפול, בידיו שהרכבת עכשו מתחילה נסעה של כמה שעות עד לתחנה הבאה...
कשקר בחוץ, קור של שלושים מעלות מינוס, והרכבת נסעת במஹות עצומה, באופן טבעי הכוחות אוילים, ובשל מוסים הוא מבין שהוא כבר לא יכול לעמוד בזו. ברגע שהוא ישפט ארצה, היסכויים שלו להשר בחיים קולושים מאוד, אך כבר לא אכפת לו למות, כי להמשיך להזיק וזה ממש לא בכוחות שלו.
לפתע, הוא נזכר, בחבורי ובאנשי הקהילתו, כיצד אוכל לעשות כך, לлечת מבלי להפריד מחברי, צמודי לבבי?! לא, לא אשבר! הוא ממש להיאחז, אך מגיע מצב שכבר לא נגע

אוהבים אהובים!

היתה בצפיפות מחודשת עם תשוקה מיווחת לראות ולשמעו כפשותו את הרבי שליט"א, אז כבר נראה לא יצטרך לומר "יתגדר ויתקדש שמה רביה" כי נראה גם ר' מאיר שלמה...

"להזמין בשם לימוד בד' אמות..."

ידע על כל פועלם הרב של אריגון 'אש"ל' הכנסת אורחים', המוסרים את נפשם למען האורחים של הרבי, לדאוג לכל הצרכים אם במטה מוצעת, או אראוחה חמה וכוי' אך. בחלק מרכוזי בכל המפעלים הגדולים הזה, עמודת המחלקה הרוחנית שלא מזניחת את החלק הלא חשוב חשוב, הלא הוא סיפוק הצרכים הרוחניים של האורה.

מרתון של סדרים, שיעורים, התועדות, פאנלים וחרצאות, מנוצח

זהו סיבה מספק טובה שהתמים לא כל-כך מזרזים לנו, ונשארים להתוודuct, להתעורר ולזכור "הנשמה לך והגוף שלך..."

causeulis למעלה לומר קראי-ה-Smith על יד החדר של הרבי, נשמעים מה'זאל' הקטן אותן שמחה. כשנכנים מגלים, שכיאה ליום שכזה, כמה בחורים עם המשפיקו תוך כדי התועדות, פרצו בריקוד חסידי. בטוח שה'יסילחות' שלהם יראה אחרת... ("אפילו אם יילכו למוקוה באמצעות...").

ח'י'ים שנה 770 מביא חיים לכל העולם, אברך צער מביא פארביישן וקצת משקה, ואומר לחיים עם התמים לפני צאתו ממרכז החיים, לשילוחות ב... מרוקו! ממש מכם את הלב לראות איז ליבאוויטש לעבט!

ר' זאב קדרו, מאנ"ש בשכונה, האיר אצל הרגש חסידי לחוגו את ברית המילה לבנו דודוקא ב-770, וכי יש מקום מתאים יותר?!... כך שבעת ההפסקה לזמן מנוחה ב-770 הייתה הזדמנות להשתתף במצוות שכרגיל מקשרים אותה לנולאה, שהרי "אין בן דוד בא עד שיכלו השמות..."

בחלק האחורי של 770, התקיים היום כנס נשי ובנות ישראל, שבזכותנו נוכה תינך להיגאל. שלחנו הק' של הרבי שליט"א נערך בתהמודות, מצפים ומוחכים, שהנה אולי נוכה להתגלות דודוקא במעמד של נשים צדקניות!

בציפיות שהיה בתפילה מערב, ניתנו היה להרגיש במוחש שתשרי כבר כאן... ביציאה גם נתקלים בגדלי המזוזות של מאות התמים שנחתנו זה עתה, מה שנוטע כבר עכשו להבין, שבשנת 'הקהל' תשס"ט, אכן מתקלים מכל העולם כולם.

יום שני, כ"ב אלול

עד טישה ועוד טישה, ואורחים לא פוסקים מלחשיג, את שמחתם ניתן לחוש באוויר, שובם לחצר המלך לשנת 'הקהל'. זאת כבר לא טעהה, גם לא רק נגיעה, תשרי כבר כאן במלוא מובן המילה עם כל העצמה!

כל יום בבית חיינו, חווים בצורה אחרת למורי, במיוחד ימי הסlichot. בכל זאת ג'DSLICHOT זה משהו אחר. למורת שבשתה זהו יום ככל הימים, אך העובדה שבסמוך הדורות נתנו ליום זה התויחשות מיוחדת, אפילו בתשנ"א (ובחרחה)...

קהל גדול בפאנל בענייני גאולה ומשיח

צילום: אסף פרץ

ר' שניאור זלמן ליברוב

כינוס 'בואכם לשלום'

יום ראשוןليل עבר ראש-השנה, עת רוב 'אורחיו המלך' כבר נמצאים, מתיישבים כולם במערב 770 לכינוס 'בואכם לשלום', המתוקים כמודי שנה על-ידי המחלקה הרוחנית של 'הכנסת אורחים'.

המנחה התי' שלום בער שמלביץ פותח בברכת ברוכים הבאים להמוני האורחים אשר האיר אצלם הרוגב בגלוי ובאו לרבי, ואס בכל שנה אין הוא דבר של מה בכח, שנת 'הקהל', אשר רבבי בעצמו ביטה את רצונו הק' שבשנה זו יתקהלו אל המלך מצין גם את העובדה, שדווקא בשנה שכזו המהיריים הרקיעו שחקרים ובקשי אפשר היה לעמוד בנטול, ובכל זאת 770 מלא, יותרן אף יותר מכל שנה.

המשגיח בתומכי תמיימים המרכזית 770 הרה"ח ר' יצחק שפרינגר, מזמין להקריא את הפרק של הרב. בתום הכרזות הייחי הוא מסמן לקהיל לשבת, כי ברצונו לומר מספר מילים. בהתרצות ספונטנית המיוחדת לרב שפרינגר הוא אכן מפסיק לומר עד כמה גודל הנחת-רוח שיש לרבי שליט"א מכל האורחים שהגיעו. יחד עם זאת, הוא מעורר על האחריות שמונחת על כתפי כל אחד ואחד, ולהשתדל אכן להתנהג בהתאם המתאים לאורח של הרב.

לבמה מזמין המרא אטראה, הרה"ג ר' אהרון יעקב שווי, חבר הבד"ץ דשכונות

אתם אחים

הרה"ח ר' שלום בעיר דריין

פעל שאכן נהיה ראיים וככלים קיבל את כל ההשפעות מהרב בchodש המושבע בכל. הנואם הבא, הלא הוא הרב **שניאור זלמן לאבאסקי** ר' תומכי תמיימים

מבאר בטוב טעם כיצד "לא איברי עלמא אלא למשיח", וכל המאורעות מאז בראית העולם הם חלק מאותו תהליך שנקבע מראש, הגולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקו.

ראשון הנואמים היה ר' אהרון לייב רסקין חבר מערכת "אוצר החסידים", שבבקיאות נדרה בישיבות, מראה מתשמ"א תקופה חדשה בכל התהילה, שהתבטא בהרבה פרטימ שהתרכשו באוטה השנה. וכן הלאה גם תשמ"ב ומ"ג עד תשמ"ח, שאז כבר התחלת תקופה חדשה למורי.

על התקופה החדשה מתshm"ח, הוזמן לדבר הרב **שמעאל סמיואלס**, והביא הרבה חידושים, כללים ופרטים, שהתחדשו מאז תשמ"ח, מהם קשרורים באופן ישיר לעניין גילוי המשיח, וזה מצביע באופן ברור, שכן עברנו לנצח חדש.

מלך, והוא מברך את האורחים בשם כל תושבי השכונה, שמידי שנה שמחים לפותח את ביתם, לכל האורחים שמביאים אותם חיות ושמחה חסידית המשפיעה רבות על חייו התושבים. וכן מעורר הרב את תשומת-לב האורחים היישראים, על כמה הלכות הנוגעות למעשאה כאן בניו-יורק.

המנחה קורא לבימת הנואמים את הרה"ח ר' יוסף יצחק אופן משפייע בישיבות צפת ותורת-אמת. הרב אופן מספר על הסדר שהיה פעם עם האורחים, כשהרי זושא הפרטיזן היה אחראי מטעם הרב לדאוג לסדרי לימוד עבור האורחים, והיה מכניס לרבי דוו"ח מהנהנחות של האורחים בסדרים. אשר על כן, מדגיש הוא את החשיבות המյוחדת לנצל את הזמן ולהשתתף בסדרי הלימוד המאורגנים, וזה

שיחי מטויסוב משפייע בישיבת אהלי תורה. הרב מטויסוב פתח את השיעור באומרו,iscal התחלת צריכה להיות עם sisod, עליו מושתת כל הבניין אחריו. ועל-כך את תחילת סדרי הלימוד בתשי"א אצל הרב, פותחים עם יסוד היסודות של זמנה עתה – ענייני גאולה ומשיח. ע"ד הדעת, שפתחת תומכי תמיימים הייתה ביום ט"ו באולו, ועד התחלת הלימודים בפועל, שהיתה ביום ח"י באולו, ישבו והתוועדו יום וליל. כי את פתיחתו תומכי תמיימים מתחילה עם התוועדות חסידית...

אי אפשר להמשיך הלאה מבלי להתעכב על פאנל מיוחד שהתקיימים באחד מן הימים. 'התקופות' בגליוי מלך המשיח, זאת הכוורת, סביבה נסבו הדברים.

המנחה ר' שניאור זלמן שיחי הרצל פתח בהקדמה כללית לכל הנושא, כשהוא

ביד רמה על-ידי התמיימים הממומנים על-כך. לראות את המוני התמיימים אשר באו להסתופף בצילו של הרב שלייט"א למשך חדש תשרי, יושבים ולומדים בכל הסדרים ומוצללים את הזמן כראוי, שייהיו אכן כלים לכל האורות שהרב מושיק ומשפייע לכל אחד ואחד כאן ב"בית חיינו", הגילויים החדש של שנת תשס"ט, ודאי וודאי "גרא נחת-רוח רב..."

פאנלים והרצאות

המודעות הראשונית בדבר הסדרים המתוקים מטעם אש"ל, כבר נטלו עלلوحות המודעות, ומברשים על שעיר גאולה ומשיח מיוחד שתתקיימים במרכז 770, יהוה כפתיחה לסדרי הלימוד, עם ר' לוי יצחק

הרב הענדל

הרב שפרינגר

הרב לבקובסקי

הרב אופן

הרב קסלמן

הרה"ג הרב שוורץ

אחרון הנואמים עולה נציג התמימיםhti התי בינויו זאב גונדל, ומתעכבר על נקודה שב恰恰לט אמרה להוות את הסיסום לכינוס זהה. הוא תיאר כשיצא לו לראות בחור מחסידות כלשהי ניגש לרבי של, את המפגש של העיניים בין חסיד לרבי. זה הופך ברגע אחד, במבט אחד. אותו בחור לא אמרו לעניין אותנו, לנו יש רבי, ואנחנו רוצחים אותו. אסורה לנו להיות במנוחה כל עוד זה לא קורה. צריך להיות תזוזה תמידית שתפריע לנו, ולא תנתנו לנו להיות רוגעים, שנזכה כפשוטו לראות בהתגלות המלאה והמושלמת של הרבי שליט"א. זאת כל המציאות שלנו כשוגרים לכאן, תשרי עם הרבי, "רצונו לראות את מילכנו".

בבחירות "יחי אדוננו" בעקבות פנימיות עמוק הלב, עדין מושפעים מדבריו של נציג התמימים, עוברים מיד לעמוד לפני הרבי לתפילה מעריב. לאחר כינוס שכזה, ככלם עוברת אותה מחשבה, 'אתאם' את מסר, רק שתתגלה..."

קסלמן שמוסח לנכון לפתח ביום יום', בו מדבר אורחות היוקר שיש לקב"ה מגוף של יהודי, ככה ממש הרבי משקיע בכל אחד, והרבבי אכפת לו מכל אחד ובאופן אישי, וכל תמים הוא בן יחיד של הרבי, והוא נכלל לא רק הנשמה, כי-אם גם הגוף, ועל-כן, כל אחד צריך להשיקו חן בעצמו והן בזולתו, ולראות כיצד איש את רעהו יעצרו, ויחד נצדך לקבל את פניו משיח צדקנו.

ברגע זה, המנחה מפנה את מקומו לרבי מנחם מענדל הכהן הענדל, מנהל יאש"ל-הכנסת אורחים, והוא לאחר כל התוארים והשבחים, מזמן במאה את הגיד החסידי, ר' שלום דובער דרייזין, שאולי אפשר לנאות אותו "נגיד התמימים" על שם תרומתו הרבה, בפרט לתלמידי התמימים. ר' שלום בער משבח את התמימים המוסרים את נפשם, ומשקיעים כוחות גדולים על- מנת לזכות להגעה לרבי, והוא גם מבטיח "לפום ליכות להגעה לרבי, והוא גם מבטיח לפום ליכות אגרא". על ר' שלום בער אפשר לסמן, כך אומרם התמימים...

המרכזית 770. אין לכם מושג איך זו זכות נפלאה זו, להיות כאן ב-770, אומר הרב לאבאבסקי. בהקשר זה הוא מספר: חכם יונינו בא לירמיה הנביא כשראה אותו בוכה ומתאבל על חורבן ביהמ"ק, ושאל אותו פישר בכיתתו, יוהרי סך-הכל מדובר בעצים ואבנים?! שאל אותו ירמיה, יש לך אוליizia עניין בפילוסופיה שאתה מתקשה בו? בודאי, ענה לו אותו חכם, ושותח בפנוי את קושיתו. ירמיה הנביא החל לתרץ לו את כל תמיוחותו אחת לאחת, והעמיד לו את הנושא באור מיוחד. אמר לו החכם רואה אני שחייבים גדול אתה, ואם-כך עתה מתגדלת הקושיה אגרא. מה לך מכך בקבוקת כך על עצים ואבנים? ענה לו ירמיה: יעד לך, שמאבנים אלו ינקתי את כל חכמתיהם... ממש ב-770, מהיקירות! אפשר לינוק! רק מוכרים לנצל את הזמן, ולא חיו לאבד את הכל בידים...
את המשא המרכזי נותן משפייע בישיבת חב"ד בדרום אפריקה, הרב יוסף יצחק

אחרון עולה השילוח הרב שנייאור זלמן ליבעראוו, ובבחום והלהט שלו, הוא מתוועד על התקופה אליה נכנסו מאז כ"ח ניסן, וכמוון, איך לא, מזכיר את הביטוי הנדי "עם סיומו של חדש ניסן, כלו כל הקיצוץ כפשוטו ממש".

אין ספק, שככל תמים יצא מפאן זה, הבין והפנים מהו "זמן השיא", תקופה מיוחדת שלא הייתה מאז בריאת העולם, כאן וعصיו מתרחשים הדברים, והדבר מועדד וממריץ להמשיך לעסוק בכל התוקף, בשליחות האחת והיחידה שנותרה הימים "קבלת פni מישיך צדקנו".

הפארברינגענס

תשרי בבית חיינו, הפטגס "ומלאה הארץ פארברינגענס" (שאגב, הגיע מרבני

מאות תמימים בהთווודות המרכזית שנערכה ערב ראש השנה ב-770

ערב ראש השנה, לאחר סיום תפילה שחרית במנין הרב - הרב מיזליש מקראית את הפ"ג-כללי

נשים והטף, כולם צרכיהם לבוא. אכן נראה שכמות הילדיים גדלה, ביחס לשנים עברו. בשעה 7:45 החל כניסה של'allot' לכל האורחים שיחיו (ראה מסגרת).

מיד עם סיום תפילה מערב, כהמשך אחד לכינוס הנפלא, התקיים 'פארבריגגען' רבתני במערב, 770, יחד עם המשפיעים הרה"ח ר' יוסף יצחק גאנזבורג, והרה"ח ר' יוסף יצחק קסלמן. על תוכן התהוועדות היה קשה יותר לכרוב, אך על קטע אחד מתוכו ארצתה להתעכבות. היה זה בעת שהשירה הייתה בשיאה, והחלה לעלות ולקפוץ על הספסלים. בשעת הcores החל אחד הבחורים לנגן "יחי אדוננו". רק בכדי לשים לב למצבע, עומדים מאות תמיימים ע"ג ספסלים במערב 770 תחת למפרט, ושרים בכל כוחם ומאותם. היה זה מעין דמעון, עכ"פ בהרגשה, המצב ההוא דשנת תשנ"ג...

יום שני, כ"ט אלול, ערב ר'ה

יום כזה לא פוסח מבין שיחת התמיימים עוד בדרך למקווה של הבוקר. יום הולדתו של ה"צמח צדק" הנושא את שמו של משיח, וביום שמזלו גובר עושה כל שביכלותו לפועל את גילוי שמו של משיח. אין זה סתום מקרה, מקרים בין התמיימים, שערב ראש השנה, זמן של קבלת המלכות, גובר מזלו של שמו של משיח.

כרגיל בשעה 7:00 התחליו באמירתה ה'סילוחות'. הדברים שהפנמו הימים בבוקר בדבר מהותו של יום, נונטים חיות מיוחדת

וסופפת את כל 770, שהשבת שלא כבל שבת אין התהוועדות חתנים, וכולם לא יצא מן הכלל, מרווחים בנקודה האחת והיחידה. השירה גוברת מרגע ואין מעוררים. מי שהביט בשעון החבון, שעbara כמעט שעיה. מרבית המתמיימים שנכחו במקומות לא יאמינו לנכטב בשורה האחרונה, כיון שב恰恰לא לא הורשע כך. הייתה הרגשה מוחלטת שעוד רגע, והנה זה מתרחש, עוד רגע, והנה נשמע תורה חדשה מפיו של מישית, כך שלזמן לא הייתה תפיסת מקום בכלל.

שבת קודש, שעה מאוחרת של אחרי הכהרים, 770 שוקק חיים, מאות תמיימים מלאים את הספסלים. שמעתי איזה אברך מבוגר שח לאחד מחביריו, שאפיקו בתשורי הטוביים (כלשונו) כמו תש"ג נ"א שמיילאו כך את 770....

מושכך', לאחר סעודת מלאוה מלכה בצוותא עם סיום הרמב"ס, מוקדם במערב 770 וידאו, התהוועדות של הרבי כ"ט אלול תשמ"ז (התהוועדות האחורה לעת עתה מערב ר'ה).

יום ראשון, כ"ח אלול

בתפילה שחרית היום אלו זוכים לשם את כולם המוכר של הילדים, מcumפ' מלחנה משיח' המתקיים מידי שנה. להם אויל בעיקר אומרת שנה זו משחו מיחד. הרי מ'שטורעטען וועגן 'הקהל', אז "האנשים

בעצמו) מיושים הלכה למעשה. אקדמי שורות, כמו מהן התהוועדות הרבות שהתקיימו בימים אלו.

התהוועדות מיוחדת, הייתה ההתנוועדות בפינה הצפונית מזרחית עם הרה"ח ר' משה אורנטstein ר'yi תומכי תמיימים במנינה. עם החלוחית חסידית מיווחדת במינה, הוא מדבר על מהות של תשרי עם הרב. בזמנים חיים הוא מתאר את הרוגים בהם הוא זכה לעמוד מול הרב ויען בעין יראו, כשהרב מביט עליו, כל העולם אז מחק, הרב ממלא את כל המציגות. זהו המצב בו צריך לעמוד את עצמו כל תמים, גם כיים. זה הזמן של תשרי ב'בית חיינו'.

הרה"ח ר' אלעזר קעניג, מתוועד באחד מלילות השבוע. הרב קעניג, הידוע באהבת ישראל המפלגה שלו, ובשמחה אמרית בלילה גבולות, הוא זעוק מקריות ליבו, כל יהודי הוא בן יחיד, צריך אהוב אותו אפילו רק בגלל שם הוא' שמאיר על הפנים שלו... אין מקום לשנוא אף אחד, אצל הרב כולם אהובים, כולם קדושים, ואין לנו מושג, עד כמה עצמת נפש נגרמת לרבי כתוצאה מדיבורים שליליים על היהודי שני.

לא נקדים את המאוחר, ועם ה'פארבריגגען' רבתני אוור לכ"ט אלול, נחכח לאחורי שבת...

ש"ק פ"ר' נצבים, ז"ר אלול

שבת ראשונה עם אלף האורחים שהספרקו כבר לגודש את 70. את תשרי הקב"ה מביך, אך עם זאת אנו קוראים לשבת "שבת מברכים". כמו כן מקיימים אנו את התקנות המיעילות לשבת מברכים, ועל-כן כולן משכימים קום בכדי לומר את ה'יתהילם' עם המניין, וגם להספיק לימוד שעה חסידות לפחות ו"ברבים".

לאחר קריית התורה, עולה לבימתה הקראית הרב אלעזר קעניג, לחזור נקודה משיחה של הרב. הרב קעניג כדרכו, גם מפרש נצבים הוא מוצא הורה ישירה בוגנע לאהבת ישראל ועובדת בשמחה. מהפירוש השני ברש"י על הפסק יושב הווי אלוקיך את שבותך" שמדובר על אופן של גאולה כללית במצבע שכל עם ישראל ביחס רק אז, במצבע של אחדות, 'הכתיב' גאולה לעצמו', והקב"ה שבעמם מבין הגלוויות.

השעה 1:30, וכל התמיימים מוכנים לרגע בו נזכה לראות בהתגלות המלאה והמושלמת. שירת 'יחי' אדרה פורצת

המשיח, ו"מלך ביויפוי תחזינה עינינו!" הש"ץ בתפילה מוסך הוא ר' מרדכי צבי בעראקowitz. מותך נסח התפילה, תופסת עיני ביתוי נדייר "וותשב על כסאך באמות...". היה נראה לי שיש לו משמעות מיוחדת לנו... לאחר התפילה שמסתיימת בסביבות 3:15 פונים התמיימים ואנ"ש לסעודת חג קצראה, וממשיכים ממש היישר ל"מבעדים" לזכות את היהודים שעדיין לא שמעו את קול השופר.

לאחר תפלה מנוחה שמתקיימת ב-45:5, יוצא הקהל לחצר האחורי של 770, מקום בו הרבי שליט"א נהוג לעזר את ה"תשיליך".

יום ב' דרא"

ר' שמעון העץ ניגש כש"ץ לתפילה מעיר, והתפילה היא תפילה חוג לכל דבר. לתפילה שחרית ניגש לעמוד ר' אלעזר קעניג. היהתי בטוח שכשתקרבם לעמוד התפילה נמצא שם במקום מחוזר, אז זה בקבוק 'משקיה' וכמה כוסיות... ר' אלעזר פשט מתוועד על התפילה. בלבבות מוחמד הוא סוחף את הכהלים הקטנים בתפילה שיכולה להיות להם גם משמעות צדעית אלינו, בחסידים בדור השביעי.

והתקיעות בסדר כבאותם, עם צביטה חזקה בלב "רבי! אם לא אטמול.. לפחות היום..."

בתפילה מוסך הש"ץ הוא ר' שמואל מנחם מענדל בוטמן והתפילה שמסתיימת בסביבות 2:30, מוקדם בהרבה מאטמול, נתן אפשרות לקהל התמיימים ואנ"ש לגשת לארות חג זריזה לאחר מכך לצאת ל"מבעדים", ולהזור בזמן ל'פארברינגען' שאמור להתקיים היום עם שיקעת החמה. התWOODות מוצאי הראש-השנה. 770 הווה אדם. אולם בית הכנסת הגדול, חדש באלפי חסידים. פירמידות מכל הכוונים נעדים, רבנים, אנ"ש, תמיימים, כולן מכובנים למקום אחד ויחיד. לתאר את הנעשה שם אפשר רק מזוויות עיתונאיות. אני, אז, לא הייתי כזה. זה לא היה בעבודה', זה היה מצב המציאות בשטח. אי אפשר היה שלא להכנס לתוכה האטמוספרה שהAIRה שם. היה ריכוז כל העת בנקודה אחת ויחידה, مكانן לא זרים בלי התגלות!... וויפל איי אַ שיעור!...
...
מותחים בניגוני רבותינו נשיאנו.

בד' בנות מצטיירת תמונה מיוחדת של

שנת גאולה בפשטוות. גם אם זה לא בדיק הראשי-טיבות, אך זהו התוכן הפנימי שלהם...

יום א' דרא"

עוד בשעות המוקדמות מאוד של הבוקר עומד ר' מנחם גערליך בלבוי הכנסה של 770, ומחלק למאות אנ"ש והתמיימים החפצים לקיים את רצון המלך בימבצע שופר, מקום ל"מבעדים". למרות שלפעמים בכדי לקיים את רצון המלך צריך יותר גם על עניינים נעלים וקדושים, אך לחילאים כתמיימים, הדבר חי' לא מפריע ומכונם להקריב עצם לנגמי העקר למלאות רצונו הטהור של מלכנו, הרבי שליט"א.

לחלק הראשון של שרחרנית ניגש לעמוד ר' אלעזר קעניג שמנעה את מקומו ב"מלך" לר' זלמן גולדשטיין. לкриיאת התורה מוצאים את ה"ס"ית של משיח" והס"ית של כי' אדמור' שליט"א עבר המפטיר.

לקראת זמן התקיעות הצפיפות הולכת וגוברת. גם אנ"ש שأت כל התפילה הם לא מתפללים ב-770, לתקיעות הם יודעים לאן להגיע. מעמד ההכתרה במקומות הקדושים ביותר בעולם, המקומות דרכו עובורות תקיעות השופר של כל יהודי התקיעות, מקומו של נשיא הדור. לאחר קרייאת התורה שקי הפניים הרבים המונחים על בימת התפילה של הרבי עוברים לבימת הקראיה, בביטחו גמור שהרבבי שליט"א איתנו, וממשיך את כל המשוכות, לכל יהודי ויהודי באופן פרטיא לכל המctrך.

שקט מוחלט בקהל עת בו הרה"ח ר' נחמן שפירא חוזר על שיחת ער"ה תשנ"ב, בה אומר הרבי שליט"א, שליליות גילוי מלכותו של הקבר'ה נעשית ע"י גילוי מלכותו של דוד מלכא משיחא. הכרזות ה'יחי' או מקבלת משמעות דשה, פנימיות עמוקה. בזמן בו ממשיכים רצון חדש למלוכה הכללית של כל העולם, מבקשים ומתחננים, רבי, "מלך על העולם כלו בכבודך!"

'תמליכוני אליכם .. ובמה בשופר' אין ח'יו מליצה, כי' בא בחרלט צריך לפעול את העניין. ואם מתבוננים להרגע, מגלים שלמעמד התקיעות ב-770, המקום עלי מושחת העולם, יש מימד גורלי ביוטר על כל העולם כולו. וכך בניגוני רבותינו נשיאנו עוביים אנו בין ההיילות, מבקשים מנו אלא אתה'. ר' מרדכי צבי בעראקowitz ניגש לעמוד, ומתחילה ב"שיר המעלות" השופתת את השנה החדשה, שודאי תהיה

בשירות ה'יחי', ובכפיה המתמדת להתגלות המלאה, ונונטים משנה כח לעובדה מותך שמה.

מיד בסיום התפילה, עולה על מדרגות הקודש המובילות לבימה של הרב, המשפיע הרה"ח ר' אברם מייזליש, ומקרה את הפינג' כליל, עליו חתמו אלף מאברכי אנ"ש לקריאת השנה הבאה עליו לטובה. גם כאן הנקודה המרכזית היא הבקשה העיקרית, בביטחון גמור שנצלחה לפעול זאת עד ברגעים האחוריים של תשס"ח... המראה לאחר מכן הוא ממש מדהים. חברות חברות של תמיימים ואנ"ש, ישובים על הרצפה (מחוסר מקום ישיבה), ובין רגע הנהפכו לעשרה דיינים מומחים, מתירים נדרים... אפשר לשים לב כמו מה מהחברות שנמנצלים את ההזמנות בתור דיינים מומחים לעשות לקב"ה דין וחשובו בשאלת "עד مت?!?".

לאחר התפילה נפנים כולם לככיתת הפינג' האיש, ומשם עברו ה"מבעדים" בהמון של רומי, בדרך לבוש את העולם לקריאת השנה החדשה.

ליל א' דרא"

עת התקדש החג, 770 מלא עד אפס מקום. אף אורהים ממלאים את המערבים, ומקום שרגיל היה לחשוב שכולים לעמוד שם מס' ספר מסויים של אנשים, עכשו עומדים שם פי כמה וכמה. מי יודע אולי ישנו בבית מקדש מעין זה מעין בחו"ל "מקום הארון אינו מן המידה". גם אנ"ש דשכונת המלך מקפידים לעשות את תפילות הימים הנוראים בביתו של נשיא הדור, ומשלמים עבור כך במיטב כספו, וכן כוכבים במקומות ישיבה על אחד מהטהפלים. ב"בית חיינו", עדין מההדר בועצמה שיחתו של כי' אדמור' שליט"א מע"ה תשנ"ב. כל אחד ואחת מבני-ישראל ניצבים ביום הדין באופן ד'קאים ועומדים", בזודאות גמורה שזוכים הם בדיון אין אנו מתכוונים לדיזי' של מה בכ'!, אנו רוצים ומכוונים לדיזי' האמיתי ועיקרי, גאולה אמיתית ושלימה פשוטות!

עד תחילת מעריב מנצלים את הזמן לאמרית תהילים ובשעה 7:25 מתחלים בשירות הניגון "אביינו מלכנו.. אין לנו מלך אלא אתה". ר' מרדכי צבי בעראקowitz ניגש לעמוד, ומתחילה ב"שיר המעלות" השופתת את השנה החדשה, שודאי תהיה

כנס התמימים בסימן 'הקהל'

רבה ר' יעקב שוויג

רבה ר' רוף

אלפי תלמידים בכנס התמימים העולמי

המרה דעתרא הרב אהרון יעקב שוויג חבר הבד"ץ דשכונת קראון הייטס, מזמין בכבוד אכסניה לשאת את דברו. הרב שוויג מברך את הכנסת שייחי בהצלחה מופלגה, ויתקיים מאמר המשנה "כל נשיה שהיא לשם שמים סופה להתקיים", שייחיו תוצאות למשעה בפועל. לסיום הוא בא בהצעה לתלמידי התמימים להשיקע בעניין של לימוד הלכה למשעה. והרב אף תבע כסם חבר בא"ה, לימוד כיוצר שולחן ערוך, ואמר שזהו חוב של כל תלמידים.

המנחה בהמשך לדבוריו מוסיפה, שביעון קצר באירועיו של הרב שיליט'א, ניתן למצוא שזהו חידוש של הרב, שיש לימוד הלכות בישיבה. וכיוום זה אף נקבע בעולםישע ישיבות.

אחריו מזמן המנחה לדבר את הרב העשיל גריינברג, והוא מספר אורחות אביו ר' מאיר ע"ה גריינברג שנפטר בשבועות האחרונים. אבי, אמר הרב גריינברג, היה מראשוני התמימים דהישיבה בארא"ב, והיה מן החלוצים שהסלו את הדרכן להבאת אוור הקדוצה לחיצי כדור התחרותן. ולמרות שהיא מחסידי דור השישי ומקשרו בלויין לרבי הריני"ץ, הוא התבטל בתכילת הביטול לפיפי הרבנים ממש מתחילה הנשיאות. ממנוגם אנו יכולים ללמידה, אסור לנו להישאר בדור השישי שבדור השביעי, צריך להתקדם עם ישראל.

אחריו מכריז הרה"ח ר' יקותיאל מנוחה ר' אף על קיומן כנס התמימים שיתקיים בשבוע הבא ביום ראשון ו' תשרי, ולא שוכח להזכיר ולפосק במקומו המסוגל בזמן המסוגל, שאין אף אחד רשאי לגעת בארץ ישראל, השיכת לעם ישראל, וכל הדיבורים סביב וייתורים, בטלים וمبرוטלים.

אחריו מודיע ר' שמעון ניוברט על הסדר שייהי כך: "די ערשות זאך וועט זיין די התגלות פון רבין מלך המשיח שליט'א תיכף ומיד מששי". גם ברגעים האחרונים עדיין עומדת התהינה לבב, יש ההזדמנות...

הרבי יצחק שפרינגר, משליח בישיבת תומכי תמימים המרכזית, מזמין לקרה את הפרק של הרב.

כפתיחה לכינוס מוזמן לנאים, מארגן הכנס במשך כל החנינים, הרב יקותיאל מנחם ר' אף, שזכה לקבל הרבה מענות ועידודים בקשר עם הכנס. הרב רוף מתעלב על הראשי-תיבותאותם בחר לשנת תשס"ט, סגולות טוביה, זהו על סמך הר"ת בתשמ"ט, משיח טוביה, שהטובה הולך על השנה. וכיוון שמדדייקים שהכל יהיה כמו שייתור קרוב למה שהרב דיבר, על כן מן הרاوي לקרוא לשנה נפלאות טוביה. לסיום חזר הו על הווארט, על הפסוק "ויש עומד הכנסוס, ומבאר את המעלת של מצות הקהלה" שהיא נצחת בשלמותה גם בזמננו הווה, על-גבי שאר המצוות שנางו בבייהם, שנצחיותם אינם אלא בבחוי" זכר בלבד.

מיד שנה, ו' תשס"ה מוקדש כמעט כולה, לכינוס המ iodד שחביב מאוד על הרבי שליט'א, 'כנס התמימים'. מיד לאחרי תפילת מנחה, במערב 770 מוקמת בימה מיוחדת, שמעליי נתלה השלט 'ברוכים הבאים' לכינוס הכ"ו, שנת ה' תהא שנת סגולות טוביה (הביאור לר"ת ראה لكمן).

מנחה הכנס, הרב שענדר וילנסקי, פותח ב'לחים', ומעיר בדרך אגב, שהרב הריני"ץ כ"פוחחן בברכה" פותח בברכתו "שהכל יהיה בדברו". אם כן, אפשר לפותח באמירתו 'לחים', להחיים ולברכה'. הרב וילנסקי מרחיב על נושא 'הקהל' עליו עומד הכנסוס, ומבאר את המעלת של מצות הקהלה' שהיא נצחת בשלמותה גם בזמננו הווה, על-גבי שאר המצוות שנางו בבייהם, שנצחיותם אינם אלא בבחוי" זכר בלבד.

בלתי מוגבלים, מה שלא היה באם היונו פועלם בכוחות עצמנו.

cutת מנוגנים את כל הניגונים שלימד אותנו הרב שליט'א.

לקראת סוף התוועדות נעמד הרה"ח ר' יצחק שפרינגר כשפניו מופנות למקוםו הקי, ובבקש ומתחנן להתגלוות מלאה ומידית וכן לברכה כללית עבור כל אנ"ש והתמים שיזכו להתברך בכל טוב בשמיות וברוחניות. הקהלה עונה 'אמני' ומctrף להכרזות "יחס" שנשמעת מפיו בגין חילשות לאדם מצד עצמו. ואין זה ח"ז פועל חילשות, כי אדרבא, אלו כוחות

התוועדות עם אדרמי' הרזון... ואדרמי' המה"ש מגן את ה"לכתהלה אריבער"... אלו ציורים שונים נופך עמוק ופנימי למעד בו אנו נמצאים.

הרה"ח ר' נחמן שפירא נעמד, ומתחילה להזוז על המאמר "ויהי ביום ההוא" תשכ"ח, האחרון ליע"ע שהוגה ע"י הרב שליט'א לר"ה היטשנ"ב. מאמר שמיימי במיוחד, אשר נקודת התמצית שלו היא, אשר כל הכוחות מגיעים מלמעלה ואין להם שום יכולות לאדם מצד עצמו. ואין זה ח"ז פועל חילשות, כי אדרבא, אלו כוחות

הרב כהנא

הרב סgal

הרב ליבובסקי

הרב שפרא

הרב קסלמן

הרב וילשנסקי

והפעם, מזומנים לדבר ר' ימי ישיבה קטנה באור יהודה, הרב שמואל קלינינמן, הא מתעכבר על נוסח התפילה 'אבינו מלכנו', למרות ש'אים לבנים אם כבדים', אעפ' כי יש מעלה באבינו', אז זה יחס של יחיד אבא הוא אבא גם לבן יחיד (משא' מכ' מלך שצדך חתיכת עוגה. לשנה הבאה, כשבא אותו יהודי עם אותה נציגות, לו הרבי מביא חתיכת אחת, לבת הראשונה אחת, לבת השניה מביא שתיים, ואומרו והרי שנה שעברה לא רצתה לקבל... היה היהודי, שעבר בכל יום בחלוקת דולרים ובכל הזרמנות אפשרית, באחת החלוקות אומר לו הרבי, הפעם הבאה זאת תהיה הפעם המאה. כשהוא ניגש הביתה הוא ספר 99 שטרות בדיקות. הרבי יודע בדיקות מתי יום נישואין, מי לא קיבל עזקה, ואפילו כמה שטרות ומשנה לכך, להמשיך העבודה במשך השנה.

אחרון הנואמים עולה הרב ברוך כהנא משפטיע בישיבת תומכי תמיימים בקריית-נת. הרב כהנא מדבר על-כך, שהקשר שלנו עם הרבי בתשרי היום הוא עצמי למשך מגilioוים, קשר הרבה יותר פנימי ועמוק, אמנים בגלל זה צריך להשקיע יותר, אך התוצאות הם איזוכיות פי כמה וכמה. הכנוס נגמר מותקן קבלה פנימית לישם בפועל את הדברים שנאמרו, מותקן מטרה ברורה, להוסיף נבדק נוספת גוסף בשלב הסופי של התגלות המשיח והגאולה השלימה.

בסיום הצום יועד סעודת שלמה' מאכילת את התמיימים, ומצליח להזין את הכמות הגודלה של הבוחרים גם אחרי יום שלם של צום.

ש'ק פר' וילך, שבת שובה

אקדמיים את המאוחר ואספרא סיפור שספר ר' שלום שפרא בכינוס 'הקהל' שהתקיים בעת 'רעווא דרעווי' במרכז 770. שבת שובה בלינינגרaad, נסנס החסיד ר'

הנישואין שלו. אמר לו הרבי, בטוח הנה שלא מחר? לאחר בדיקה קירה, התברר שהרבץ צדק... בחלוקת לעזקה ניגש היהודי לרבי ושתי אחיזותיו הקטנות בשתי ידיו. אחת הבנות לא רצתה לקבל מיד הרבי חתיכת עוגה. לשנה הבאה, כשבא אותו היהודי עם אותה נציגות, לו הרבי מביא חתיכת אחת, לבת הראשונה אחת, לבת השניה מביא שתיים, ואומרו והרי שנה שעברה לא רצתה לקבל... היה היהודי, שעבר בכל יום בחלוקת Dolars ובכל הזרמנות אפשרית, באחת החלוקות אומר לו הרבי, הפעם הבאה זאת תהיה הפעם המאה. כשהוא ניגש הביתה הוא ספר 99 שטרות בדיקות. הרבי יודע בדיקות מתי יום נישואין, מי לא קיבל עזקה, ואפילו כמה שטרות שיתכן שהוא מצד עצמו לא שיקד לעניינים מסוימים, אך הרבי איתו, והוא נותן לו כל צרכו כדי לבצע את התכליות והכוונה הנדרשת ממנו. בכך להפניהם צרך מיסירות נפש. הרבי חי וכיים' איינו סייסמא, שוהי מציאות אמיתית שהיא מתחילה אצלם בלב, שקדום כל הרבי יהיה חי וכיים' אצלם בתוכי, ואני יכיר בכך, שאנו אכן היחיד של הרבי.

המנחה כבר בדרכו מושיף אי אלו פנינים בהמשך לדברי הנואם, ומספר שלשה סיפורים קצריים, בוגוע להשגה הפרטית של הרבי על כל אחד ואחד. בחלוקת Dolars עד שהייתה "חבקה ודבוקה בך...".

יום חמישי, ג' תשרי, צום גדליה

יום צום, "יום רצון לה'", אויל היום "תחזינה עיניינו בשובך לציוון...".

תפילת מנחה מתארכת עם קריאת התורה והפטורה. 'סטענדרי' השיחות ניכבת הcn על בימת הק', מהכח ומczęה יחד עם הקחל לשמע את ה"דברי כיבושין" אותם נהוג כי'יך אדמור' שליט'א להশמע בימי צום. בחלק האחורי צופה הקהלה בו'ויאדי' מה"דברי כיבושין" בשנת ה'תשנ"ב.

הרבי לאן שהוא מוביל אותנו, וכפי שמספרנו את הנפש על כל המבצעים, כך צרך הימים להתמסר לגמרי בעבודת השילוחות היחידה, קבלת פni משיח צדקו.

וכעת, מזומנים לדבר הרב יוסף יצחק קסלמן, שבדרכו המיוחדת מעלה נקודות מtopic היו של התמים ביום יום. הסיפור עט ה'צמץ' צדק' כשהיה ילד קטן ונכנס לתנור בכי'ד תובעת פנימיות, ואדמור' חזקן אמר מסירות נפש. במסירות נפש של תמים כוים היא לשבת עם עצמו, לחשוב ולהתבונן, על-כך שהרבី בעה'ב, והוא אחראי על כל המצע. גם אם לי נראה שהמצב לא טוב וישנם דברים בלתי אפשריים, אומר הרבי שיתכן שהוא מצד עצמו לא שיקד לעניינים מסוימים, אך הרבי איתו, והוא נותן לו כל צרכו כדי לבצע את התכליות והכוונה הנדרשת ממנו. בכך להפניהם צרך מיסירות נפש. הרבי חי וכיים' איינו סייסמא, שוהי מציאות אמיתית שהיא מתחילה אצלם בלב, שקדום כל הרבי יהיה חי וכיים' אצלם בתוכי, ואני יכיר בכך, שאנו אכן היחיד של הרבי.

המנחה כבר בדרכו מושיף אי אלו פנינים בהמשך לדברי הנואם, ומספר שלשה סיפורים קצריים, בוגוע להשגה הפרטית של הרבי על כל אחד ואחד. בחלוקת Dolars עד שהייתה "חבקה ודבוקה בך...".

לכך, אסור לפפס את זה. "לאחר מכון יהיה ברכת המזון. ולאחר מכון תפילה מעריב, ולאחר תפילה מעריב נזכה לראות בענייןبشر כיצד הרבי שליט'א מחק' כס' של ברכה' מידי המלה בפתחה הקדושה ורחרחה".

גם לאחר הבדלה, ועדין לא זוכים להאות, התמיימים עומדים כמה שעות על-ידי היידאו של חילוקת 'סוס של ברכה', וזה רק מגביר את צמאונם העז להתגלות השלמה מיד נאו!!

קהל אלפיים גודש את 777 במצואי שבת שובה

האוחרים מנצלים עשרה ימי תשובה ללימודים מעמיקים

שחרית... לאחרי מנוחה מתקיים כינוס התתמיינים (ראה מסגרת).

לחיים! לחיים!

בלוקוטי תורה מבואר, שיום כיפור הוא המשך אחד של ראש השנה. היינו שאנו בעיצומו של זמן 'קבלת המלוכה' והמשכה חדשה על העולם. יש לנו עדין ההודמנות והאפשרות לדורש ולתבע מההקב"ה "אליה כבוד מלכותך עליינו" בהתגלות מלכותו של מלך המשיח נאומש! כאן אני בטוח שנזוכה כבר לדראות בעניין בשור "מה הנדר מראה כהן גדול בצאתו מן קודש הקודשים..."

יהי אדוננו מורנו ורבינו

מלך המשיח לעולם ועד!

באהבה ובידידות

מענדִי, 777 בית משה

אורחים' הוא מודיע על מבצע מיוחד שתתקיים ביום הבאים, על לימודי סוגיות בתורה בענייני הכהל.

לאחרי סעודת מלוכה מלכה המסורתית יחד עם הסיום ההלכות ברמב"ם, הרואן בחלק האחורי של 777, פארבריגנגן של הרב מיום ו' תשרי תשמ"ב.

יום ראשון ו' תשרי

כל תמים יום זה מזכיר לו את תפילת חנה שבקשת ותפלת על בנה "ויתן עז למלכו וירם קרון משיחו", כפי שהרב מציין בשיחת כי"ח טבת תשנ"ב בשוח"ג.

ביום זה נהוג הרבי לרเดת לפני התייבה. לבן הנאמן המחפש אחריו, מכינים את עמוד החzon, מוכנים להתגלותו של הרבי שליט"א כשייכנס לפטע לתאות לתפילה

יעקב מסקאליק בבית הכנסת היכן שישב הרב הראי"ץ, וכך שתהיה בגילוף פצת בניגון שמח והחל לרקוד. הרב הראי"ץ פנה אליו ואמר לו: "שבת שובה היום!! ענה לו ר' יענקיל": "רואי בסיור כתוב ש"ת, איז דאץ' שמחת תורה!!!", והרב הראי"ץ חיך חייך רחב....

ב"בית חינו", שבת שובה, בחחלה שמחת תורה. החל משירת היחי' בילכה דודי של ליל שבת, שהיתה בשמה עצומה שאין לשער, המשicha השמחה בהתועדות, עד הגעים האחרונים של השבת....

לאחרי קראת התורה עולה לחוזר זיהה של הרב, הרה"ת ר' שענדר ווילשנסקי, ומסביר בשפטו הקולחת את המחות הפנימיות של הגלות אשר אין אלא חלק ותהלך אחד של עליה גדולה שתבוא לאחר מכן – הגאולה האמיתית והשלימה.

ב-30: 1 מתחילה התתועדות הקבועה בשירת "ויחי'" שללאחריה חוזר הרב יוסוף ריעצעס על שיחת קודש בקשר עם הזמן השבוע.

בעת רעואה דרעוין התכנסו כולם, אנ"ש והתמיינים, לבינוס 'הכהל' מיוחד, שאורגן ע"י 'הכנסת אורחים' לכבוד שבת שובה. בין ניגון אחד לשני, עלים בזה אחר זה הנואמים ומעוררים את הכהל בענייני השעה. ראשון עליה הרה"ח ר' פינחס קארף. תוכן דבריו היה, בוגוע לשבת בראשית ידוע הפתנים, "או זוי גיטא גאנץ אַרְרָה", ועד"ז גם בענין 'שבת שובה', שהוא כנגד כל שבנות השנה, יש להעמיד את עצמו במקם הרואי וכץ יילך כל השנה.

אחריו דבר הרב אלעזר קעניג, ומתוך ה"דבר מלכות" השבועי, הוא הקריאה קטע המשביר, שדווקא מותך מעמד של תלמידות יש לנו את הכח לדריש ולתבעו גאולה, כי ברגע שחסר פרט הכיבוטן, עדין לא מגע לנו גאולה, ועל-כן הרב שלייט"א מראה לנו איך כל קביעות זהו המעד ומצב דתכלית השלימות, וכן צריך למדוד מכך עד כמה חשוב דבר טוב על יהודים, ולהראות ולהרגיש דווקא את שלימוטם.

הרבי שלום שפירא, הוא הדובר הבא. הרב שפירא מעורר את התמיינים על הרוגים המיוחדים שנמצאים אצל הרב, שיש לנו הزادנות כפשוטו לחיותם הרבי, שלא נפספס זאת. ומסיים בסיפור דלעיל, שלאחריו מתחילה עם התנועה הידועה, ניגון הקפות לר' לוייך.

אחריו מדבר הרב שענדר ווילשנסקי, שכמציג הוועדה המארגנת של 'הכנסת

אני והרבי לרגע אחד

הרבי ואני. חסיד מול רבו. לרגע אחד שנצרבת בתודעה, להבזק שמנפץ אל חייך, וمبקש להישאר שם תמיד. "שבתי בבית ה' כל ימי חייך", בנקודת הזו שכל מילה רק תפגע בניסיון לתאר אותה. ברצון הכהנה, בתשוקה העזה, ובזעקה האדירה מלכט רוטט "אין לנו מלך אלא אתה"

מאצל הרבי לצאן מרעיטו מנוחה. וכעת הקרייה ברורה, להתרך מפיק, לוכות להסתופף בצליך. לחוש את הקربה אליו כאבא אהוב, שבמבעטך ומלטף מביט אתה על בניך, ואנו נאמר לך בהכנה: רבי אנחנו מוכנים. ברך אותנו. ברך את ילדי האוהבים. שכן כולנו חפצי חיים.

ואני עומד בפינתי, עוצם עינים, נודד למרחקים. בחיזון של אש קדשה, שומע Shirah גבורת וגואה, ותוהה האם זו מגinya וחוקה. אך לא, זהוי אש האמונה. "יו'אתה מלך אלחי וקיים" כי האמת נצחית היא, ויאנו קצבה לשונתיך ואין לך לאורך ימיך".

ושוב המחשבות לא מרפות, מנוסות לחתו רעומך רבדים נסתרים. מחד, אמונה איתנה בלב כולם, וידעה ודאית כי אבינו מלכנו נמצא כאן עימנו, מעודד את השירה וمبرך את כולנו בכל מילוי דמיות לשנה טובה ומותקה. אך מאידך, איןנו מסתפקים בכך ולא מתהנים באמונה הקדושה, אלא בליבנו געוגעים וציפייה, לראות בעיני البشر את התגלותה המיידית תיכףomid ממש, מותך וודאות כי הנה זה בא.

מתוך תפילות המഴור "לבוחן לבבות ביום דין, לגולה עמוקות בדיון" ומזכירות כי המלך השופט, הואABA שלנו, האוחב אותנו יותר מכל וחוץ בטובתנו. בוחן לבבותינו באהבה אין-סופית ומצעפת לשובנו אליו בחסד וברחמים. הרבי ואני. חסיד מול רבו. לרגע אחד שנצרבת בתודעה, להבזק שמנפץ אל חייך, ומבקש להישאר שם תמיד. "שבתי בבית ה' כל ימי חייך", בנקודת הזו שכל מילה רק תפגע בניסיון לתאר אותה. ברצון הכהנה, בתשוקה העזה, ובזעקה האדירה מלכט רוטט "אין לנו מלך אלא אתה".

מצאתה בפינה שכוחה. מולייעות רתגלים הכנסת. בפינה שכוחה. מזמינים אליי התמים, צאן קדושים. ניצבים למול היכס אדום-המשיש מלך המשיח ומבקשים במחנינה, כשהעינים אמורים הכל: כמיהה לגילוי שכינה. למרגליתיהם המון העם, חסידיים, תושבי השכונה ואורחים, שבאו לפתח שער לשנה חדשה בדי' אמותיו של נסיא הדור. כולם חפצים בזכות להשתראה.

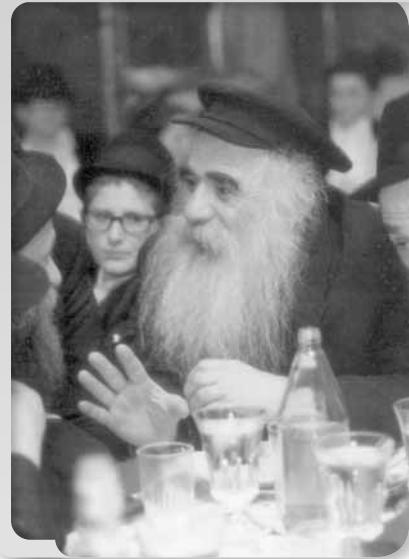
ובהמולה הזו, על הפס הדק שבין דיברות עלילאות לשרף החמן הרועש, כל אחד מחפש פינה שקטה. רגע של שלווה. לעצור בנקודת הזו את המולת החיים, את הסערה שבלב כולנו, ולעמדות מול הרבי איתן. רק לרגע אחד שלילי ושלו ייחד. בן נשפע לכל באין עולם וכאן ברוחו הקדושה,

שלום בעיר קרוומבי

יום ב' דראש השנה בטרכם שקיעה. בחוץ דמדומי חממה המבשרים על צאת הימים הקדושים, ובפנים אף חסידיים מסתופפים. בית הכנסת של הרבי, 770, מלא עד אפס מקומות והקהל החל בשירה אדרה של ניגון צובט מיתרים. האויר דחוסה. טעונה. אל חלל האויר נישאת תפילה חרישית לזכות ליהנות מזיו פני מלך בתגלות המידית.

על הפירמידות עומדים אף התמים, צאן קדושים. ניצבים למול היכס אדום-המשיש מלך המשיח ומבקשים במחנינה, כשהעינים אמורים הכל: כמיהה לגילוי שכינה. למרגליתיהם המון העם, חסידיים, תושבי השכונה ואורחים, שבאו לפתח שער לשנה חדשה בדי' אמותיו של נסיא הדור. כולם חפצים בזכות להשתראה.

ובהמולה הזו, על הפס הדק שבין דיברות עלילאות לשרף החמן הרועש, כל אחד מחפש פינה שקטה. רגע של שלווה. לעצור בנקודת הזו את המולת החיים, את הסערה שבלב כולנו, ולעמדות מול הרבי איתן. רק לרגע אחד שלילי ושלו ייחד. בן אביו. ולפתע המילים כמו שבות וועלות

מת הרב חיים לוי-יצחק נימכORG
שפיע בישיבת תורת'ל המרכזית – כפר חב"ד

לעלות על המטוס הראשון ולהגיע לרבי!

הדבר נכון ואמת, באמת המוחלט והנכחית היחידה, בכל פינה ובכל נקודה במקום
ובכל רגע ובכל נקודה בזמן - אבל לקבל זאת אפשר רק בליובאומיטש, רק ב"בית
משיח" 770. באותו מקום בו "חaims רבי" ו"נושמים רבי", "חaims משיח" ו"נושמים
משיח". ועד כמה שקיבלנו נקודה זו בכל השנים שעברו הרי ש"נקודה" זו מורגשת
היטב היטב בכל פרט גם בחודש תשרי זה, "שנת הקהל"

בשמי את דבריו התורה שהואיל הרב המגיד
להצעע בפסק ההלכה ההיא ועמק סברותיו
וગונתו בדבריו גלייא שבתורה, החלטתי
להתעכב איזה זמן במעזורייטש".
"מורנו הבעל שם טוב גילה להרב המגיד
ממעזורייטש בשם מورو בעל החוי ייחידה (=
הנביא אחיה השילוני), שהיה מورو של הבעל
שם טוב) אשר במשך הימים בווא יבוא אליו
בנו של הצדיק נסתור הרוב ברוך, והוא בעל
שם חדש ר' שניאור זלמן, וילך לו, ואחר
כך ישב אליו ויסתדר אצללו, ואז יגלה לו מי
הוא ודבר השליחות אשר נמסרה לו להורות
דרכי החסידות, ואך כי הדרך מסוכן מאד
בתחילתו, אמנים אחrichtו ישגה מאד. מורי
הבעל חי ייחידה ואני נעור רחמי שמים
עליו ועל מקושרו לדורותיהם עד כי יבוא
משיח צדקנו".

וחסדים נוספים לספר (ראה גם
ספר השיחות תש"ה עמוד 132): נסייתו זו
של רבינו למעזורייטש הייתה כשהיה בגיל

"בימים הראשונים לבואו, וראייתי כי
רבניו הרב המגיד ולמדויה הנה רוב היום
והלילה עוסקים בעבודה שלבב: ההכנה
לשילש תפילות הימים, והתפילה, ויישובי
הදעת אחר התפילה, ההכנות אל קריית
שמע של המטה ותיקון חנות וכוי, והכל
בארכיות גדולת. ואני בהרגלי בעבודתי
בסידור הארייז"ל ובפירושי השיליה היתני
מוגבל בזמנים חן בחול חן בשבת ויום
טוב, ורוב הזמנים היתי מסור בכל מאודי
לרכוש ידיעת התורה בהלכה אגדה קבלה
וממחקר, ואם כי עבדתם הקדושה של רבינו
הרבות המגיד ועובדתם של קשיishi התלמידים
הרהייבוני, בכל זה החלטתי לחזור על עקי
ולמסור וליתן עצמי בשקיית התורה בגליל
ונסתור בירת שאת ויתר עז.

"בצאתי לדרכי נוכרתני כי שכחתי אחד
מחפצי בית המקדש של הרב המגיד ואחר
לקחתו. ובבואי לבית המקדש מצאתי כי
הרבות המגיד עסוק בשאלת ריאת שהובאה.

היא – אומרת, ואני – יודע

כשאנו נמצאים בעיצומו של החודש
השביעי, החודש שהוא שבע בעצמו והוא גם
המשביע את כל השנה כולה, נפתח הפעם
בSİפורה של רבינו הזקן שבו ממעזורייטש:
"באחד הימים, והנני עסוק בלימוד
התלמידים את ספר השיליה כשעה ויותר
בכל ימי השבוע, עליה בדעתך לлечת בגולה,
בסדר המקובל או בין לומדי תורה ועסקים
בדרכי UBODOT ח'".

"בעת ההיא נתפרסמו שתי עיירות לשם
תמלחה ותפארת בתוככי הבני תורה. האחת
עיר ווילנא נתפרסמה לשם תמלחה מגודלת
הבניין תורה, ובראשו הגאון הנודע רבינו
אללי, והשני עיר מעזורייטש בפלך ואלהlein.
ואצוו להם סדרי לימוד והנאה, ואשים
לדרך פומי ואחליט לлечת למזריטש
באמרי: 'איך למדוד יודע אני יותר מאשר
איך להתפלל'.

= אחדות ה' במדרגה עליונה ובמדרגה תחתונה].

והרבי הריני סיים, שבסוף של דבר ידע רבינו הוזקן גם את שיחת העופות והדקלים וכו', ואמר לנכדו, כי'ק אדמוני'ר ה'צמ'ח-צד'ק, שיש להם א-ב מיוחד ומפני שיוודע אותו – מבין את שפטם.

כאשר עבר חלוקו הראשון של חודש תשרי, ועדין...

רבים נסעו והגיעו כבר לרבי. רבים נוספים עשו דרכם לרבי בעצם ימים אלה, אם לפניהם חוג הסוכות ואם ביום חול המועד, לקראת שמחת תורה.

לשם-מה נסעו השנה לרבי? לשם מה בזבוזנו סכומי-כספי גודלים, ביטלו זמן רב שהיה יכול להיות מוקדש ללימוד התורה, ויתרנו על העבודה ה' מותך הנפש ומונחת הגוף ונשענו לרבי מלך המשיח שליט'א – לילובאווייש שבילובאווייש, בבית חינינו, בית משיח (גימטריא) 770 – כאשר כל הנתונים הטבעיים של זמן הגלות מורים שלא נוכל לשמעו שיחות ומאמרים, לא נזכה לראות את הרבי בעניין-בשר ולא תהיה אפשרות לקבל "דולרים", "לעקה" וכו' כוס של ברכה" מהיד המלאה הפתחה הקדושה והרחבה והגדשה, באוקן שנראה ונרגש זאת בפשוטות ובגשיות ממש?

– האמת היא, שהצגת השאלה בוצרה ציאות ממש מקוממת: מה זה זאת אומרת "הנתונים הטבעיים של זמן הגלות"? – הרי אנו חווים בידיעה ברורה מפני הגביא בשם ה' שנמצאים כבר בהתחלה "ימות המשיח", על סך האגולה ממש', ותיקי ומיד ממש מראתה באצבעו ואומר הנה זה מלך המשיח בא". ואם-כן, הדבר הטבעי ביוטו צריך רקות בכל רגע הוא האגולה האמיתית והשלימה לעניין כל בשר. להיפך. כל רגע שהדבר מתעכב הוא הפלא הגדול.

ברור לנו, אפוא, כאשר אנו נסעים לרב, כי הפעם נזכה לראות ולשמעו לפחות ולהרגיש – גם בשמיות כפשוטו – הרבה יותר ובאיון-ערוך יותר, מכל מה שהיה עד כה: נזכה לראות מלך ביפוי ובמלוא התגלותו, נזכה לראות את בית-המקדש היורד מן השמיים ומתגלה במלוא תפארתו לעניינו כלبشر ב"בית משיח" ומשם "עם עני שמי" לירושלים, ונזכה לראות את האגולה האמיתית והשלימה! והרי ברור שאומנותנו המוחלתת בכל

"נקודה" שמורגשת היטב

היטב בכל פרט גם בחודש

תשורי זה, "שנת הקהל".

"נקודה" שמאחדת בתוכה

באחדות מוחלתת את שני

ההפקים: ריקודים סוערים

בשמחה אמיתית ופנימית

עד מיצוי הנפש על כך

שהרבי נמצא כאן בכל פרט

וזכר ומעניק הכל בכל, יחד

עם כאב פנימי שהתרפרץ

לפעמים גם החוצה בבכי

ובדמעות - היתכן שלעוני

בשער המצב הוא כך וכך?

שיישיאר אצלו בקורץ וייה מתלמידיו, באומרו כי ילמדנו שיחת עופות ושיחת דקלים, שירות המלאכים והליכה בהיכלות. השיב רבינו הוזקן: מה היהודי צריך

לדעת הוא עניין "יחיד, אחד, ועוד" –

[אחדות ה' באופן מוחלט למורי – לדעת שהוא ייחיד ואין עוד בלבדו]. וכפי שענינו זה מאיר בעולםות – שהוא יתרברך "אחד", וכל שבעת הרקיעים והארץ (ה"ח" שאל ה"אחד") וארבע רוחות העולם (ה"ד" של ה"אחד") בטלים ליאלו של עולם" (ה"א"י

של ה"אחד"). ובדרגא נוכחה יותר (כפי שהעלומות מרגשים את עצם למציאות, ובכל זאת הינס בטלים אליו לגורמי) –

הדרוגא של "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", ש"וועד" הוא בגימטריא "אחד", אבל רק בגימטריא ולא בגלוי, מושם שענינו זה

איינו בגלוי למורי בעולםות. עניינים אלו מבוארים בחסידות באריכות ואין כאן

המקום להאריך בזה]

וانت זאת לומדים במעוריטש!

כשהגיע רבינו הוזקן למעוריטש, אמר

לו מورو ורבו הרב המגיד: רב פנחס רצה

למדך שיחת עופות ושיחת דקלים, שירות

המלאכים והליכה בהיכלות, ואילו אני

אלמדך "יהודא עילאה ויהודא תנאה"

עשרים שנה, אחרי חתונתו (בגיל חמיש עשרה) עם בת מהרי"ל סgal, שהייתה מגדולי הנגידים של העיר וויטעבסק. זוגתו הרבנית נתנה את הסכמתה המלאה לנישעה זו, ואף השיגה עבורו שלושים רובל כסף לכנות סוס ועגלת עבור הנישעה, ורק התנטה שיחזור לביתו אחריו שנה ומהצאה. אבל לא כן אביה – חותנו של רביינו.

בנסיבות זו עורך עליו רבניו את זעמס של בני עירו – וויטעבסק, אותה עיר ואם בישראל אשר מלאה הייתה בחכמים ובסופרים, והחשתיכיות ל"יכת" החסידים הייתה נשתקדז, שהיו מנכבדי וויטעבסק, היוו את טעם, ותחת היהות תחילת מותפאים והתכבדים בחתנים הצעיר שכוכבו החל לזרוח ולהאריך לו ככל יכולתם, בטעה שנפל רחמנא-לייצל במצוות ה"יכת" אשר "יל כל באיה לא ישובון".

חוותנו של רביינו הוזקן, הגאון הלמד והగביר הנכבד מהרי"ל סgal, אשר ציפה לשבעה נחת-רב מחתנו הצעיר ולבסוף נסובה תוחלותו – פנה בתוכחה מגולה לרביינו הוזקן על אשר עשה מה שעשה ונסע למעוריטש, ושאל אותו ברוגזה: מה כבר למדת שם במעוריטש?

ויען רבינו הוזקן: "למדתי לדעת שישנו בורא עולם!"

כעס מהרי"ל סgal, קרא למשרתת שבביתו, אישת פשוטה שלא למדה מימה מאומה ולא ידעה צורתאות מהי, ושאל אותה: שפרינצא, האם יודעת את שישנו בורא עולם?

ובודאי, ענתה האשה, כשהיא תמהה ומשתוממת על השאלה המוזרה.

ומה תאמר עכשו, פנה החותן הנכבד לרביבנו, לשם-מה נסעת למעוריטש?

היא – אומרת, השיב רבינו, ואני – יודע. ואת זאת – לדעת, ולא רק לומוד שיעודים, שישנו בורא עולם – לומדים רק

במעוריטש...

למדך שיחת עופות ושיחת דקלים

ידעו הספר שספר כ"ק אדמוני'ר מהורי"ץ נ"ע אודות הרה"ץ הרה"ק ר' פנחס מוקרי שניסה לשכנע את רבינו הוזקן

הראה לו הרבי את היזאלי הקטן, ואמר לו:
אפילו אילו הייתיבא אליך, הרי את הכתלים
הלו – הקירות של '770' – לא היה לך
לשם, ואת זאת לא הייתה מתקבל.
– אבל, אף כי הדברים נכונים ואמתיים,
האם זה הוא הדבר היחיד שחרר לנו, רק ממש
ש"יש בזה עניין גדול!!!

מכאן, שכן לא מדובר רק בעוד
"עניין גדול", אלא שכן יש כאן, ב-770,
משהו כזה שאין בשום מקום אחר בעולם,
ובכדי לקבל זאת אין שום דרך אלא
לקום ולנסוע ל"בית משיח" גם בנסיבות
ובנסיבות (כמובן, הדברים אמרים גם
(ובמיוחד) لأن"ש שMESSIANICITIES לא באו
לחודש תשרי, שיכולים וצריכים להשלים
זאת במשך השנה).

[וביחד עם זה, יש לזכור את הפטגון
הידוע, כאשר לפני שנים רבות זכה היהודי
ונסע לרבי (ובזכותו נסעו עוד כמה וכמה),
או, בעת רצון, פנה היהודי לרבי ואמר:
"חיהים, רבבי! לחיים גם עברו אלו שלא צכו
להגיע לכך!!!". והרב ענה ואמר: "לחיהים!
לחיים גם עברו אלו שבאו לך ועודין לא
צכו להגיע לכך..."].

– אכן לא לומדים "שיחת עופות ושיחת
דקלים, שירות המלאכים והליכה בהיכלות",
וכל מיני פתגמים ומאמרים וענינים גדולים
ונפלאים – כאן לומדים "יחיד, אחד, ועד",
"ישראל עילאה ויהודיה תנאה". כאן
לומדים דעת שאינו עוד מלבדו ממש ממש,
וזהו זה. כאן לומדים **לדעת** – ולא רק להגידי
ולומר – שכל מציאותו של העולם אינה
אלא אך ורק כדי לעשות גם ממש אלוקות,
לעשות לו יתברך דירה בתחוםינו". לפועל
בכל מקום "ויקרא שם בשם ה' אל-עולם"
– לא שהעולם הוא מציאות והקב"ה מושל
ושולט על העולם, אלא שהעולם והאלוקות
כולה חד ממש. לא רק "ויקרא" אלא גם
"ויקרא" – גם השני יカリ זאת, למרות
שלפניהם-כן השני לא ידע מאומה.

הדבר נכון ואניתי, באמת המוחלטת
והນצית היחידה, בכל פינה ובכל נקודה
במקומות ובכל רגע ובכל נקודה בזמנן –
אבל לקיבול זאת אפשר רק בליבואויטש,
רק ב"בית משיח" 770. באותו מקום בו
"חיים רבבי" ו"נושמים רבבי", "חיים משיח"
ו"נושמים משיח".

עוד כמה שקיבלו נקודה זו בכל השנים
שבعرو – כאשר זו הייתה הנקודה שעברה
חוות השני בכל השיחות ובכל המאמרים,
בכל המכתבים ובכל המברקים, ב"יחידות",
ב"פארבריגען", בתפיפות, ב"דולרים",
ב"פנימים", ב"עלקה", ב"kos" של ברכה"

**לא מדובר רק בעוד "עניין
גדול", אלא שכן יש כאן,
ב-770, משהו כזה שאין
בשום מקום אחר בעולם,
ובכדי לקבל זאת אין שום
דרך אחרת אלא לgom
ולנסוע ל"בית משיח"
גם בנסיבות ובנסיבות
(וכמובן, הדברים אמרים
גם, ובמיוחד, לאן"ש
شمיסיות שונות לא באו
לחודש תשרי, שיכולים
וצריכים להשלים זאת
במשך השנה.**

זה, ובפרט כאשר היה באה לידי ביטוי
בחשקה כספית גדולה ובויתור על דברים
שונים לשם כך – היא היא ה"כלי" שככל זה
אכן היה בפועל ממש ובפשטות לעיניبشر.
אייזו מן שאלת, אפוא, היא השאלה "למה
נוסעים?"

אלא שכאשר עבר חלקו הראשון של
חודש תשרי, ובענייני-בשר עדיין לא זכינו
לראות את מלך המשיח באופן של "מלך
ביפויו". לא רأינו את הרבי ולא שמענו
לאشيخות ולא מאמרים, לא מכתבים ולא
מברקים, וגם ב"פארבריגען" עם הרבי לא
ראינו את הרבי בענייני-בשר מתוועד בדברים
חווצבי להבות-אש וכו' [וברוור ופישוט
שלמרות כל זה אמונהנו המוחלטת לא זו
בלבד שלא נגמה ולא נחלשה ח"ו אלא
אדרביה – התחזקקה והתעצמה מאד מאד]

– יש אולי מקום להציג גם נקודה
נוספת ולנסות לבאר ולהסביר קצת את
מה שאין לו שום ביאור ופירוש: כיצד גם
במצב זה, כאשר לא רأינו ולא שמענו, אכן
קיבלנו כאן מה שאין בשום מקום אחר.

מה לומדים

מהקיירות של 770?

שסיפור הרה"ח ר' דוד רסקין שי' כמה
פעמים: בפעם הראשונה כאשר הגיע מר
שניאור-זלמן ש"ז"ר עיה לאלה"ב בתפקידו
הרשמי כ"פרזידנט" (תפקיד שקיבל
בהסכמת וביעוד ואפילו ביוזמת הרב)
ורצה לבוא אל הרבי ל-770, חקרו עליו
רבים מחבריו במפלגה ובממשלה בעינה
ש"אין זה מכובודה של ארץ-ישראל" שפלוני
המשמש בה בתפקידו כה רם יבוא לרבי ככל
חסיד מון השורה, והוא מן הרואי שהרבי
יבוא אליו ...

מר ש"ז"ר התקשר למזכירות וביקש
למסור שהוא רוצה מאוד לבוא ולראות את
הרבי, אבל אין אפשרות לו זאת בשום
אופן, ואולי יש אפשרות שהרבי יבוא לבקרו
במלון בו הוא שווה במנחתן ...

הרבי השיב שאין הוא רוצה להחליט
בעצמו, והוא ישאל את חותנו – "כ"ק מוויח
אדמוני". בשובו מהיאויהל, ביקש הרבי
למסור למר ש"ז"ר, כי כ"ק מוויח אדמוני
איינו מסכימים לכך.

כששמע מר ש"ז"ר כי כך הם פניהם
החליט להתעקש, ולמרות מחאותיהם
של כל הסובבים אותו החליט ובא ל-770
כחסיד הבא לרבו.

הרבי יצא לפתח של '770' כשהוא מקבל
את פניו ומוביל אותו פנימה. בהיכנסו,

מדוע יודעים אנו (נוסף לעניין העיקרי
הנ"ל של "קבלת פni משיח צדקוני") שלא די
בהתקררות רוחנית עם הרבי – התקררות
במחשבה, על-ידי הכהנה מתאימה, לימוד
שיחותיו ומאמרי, ציור פni קדשו וכו' וכו',
כפי שהורונו רבותינו נשיאינו (וכפי שנוהגים
גם בכל השנה, מבואר בשיחות-הקדושים,
שמזמן לזמן, ובפרט ביום-הולדת וכיו' וכו',
בזה, צריך לצייר במחשבה את "יחידות"
וכדומה ולהתעורר באהבה רבה והתקשרות
באלילא דחיי) – אלא צריך דווקא לטrho
ולבזבז הרבה הרכבה כספ, זמן, טרחה וכו', ולנסוע
לרב בנסיבות דוואק! ומדובר כאן על אלף
אנשים, שרבים מתוכם לא ראו מעולם את
הרבי בענייני-בשר, כך שאפילו אין להם במא
להיזכר.

– אם אי-אפשר לראות ולשמעו
ולהרוגש גם בעניינו ובאוונינו הגשיים.
אם זה רק "עצמ" ולא כל-כך בגלי ובهرיגש
למה לא ניתן להסתפק ב"עבודה פנימית"
של התקשרות וביטול בלי לנסוע בנסיבות
כפשותו?

ואין זה רק משום ש"יש עניין" להימצא
בדי' אמות של הרבי ויש מה לקבל גם
"מהקיירות של 770" – כפי הסיפור הידוע

"אל עולם" וכל מציאות העולם אינה אלא אך ורק כדי לעשות לו יתרון דירה בתהנותם, אלא יודעים זאת. כאן לא רק אומרים "יהי אדוננו מושנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", אלא יודעים זאת. לא רק אומרים שהרב חי וכיים, אלא יודעים זאת בבירור ובהתאמות מוחלטת.

כון מאירה ה"נקודה". כאן נמצא ב글ו
ה"עצמם". ותפקידנו ושילוחתנו להביאו אותו
מכאן לכל מקום ולכל פינה. לא להשאיר
אף נקודה במקום ואף נקודה בזמנו שתהיה
פנוייה מן ה"עצמם" הממלאת את הכל ומקיים
את הכל ונמצא בכל. ה"עצמם" המתגלגה
במלוא עוזו על-ידי מלכותו של המלך
המשיח על עמו ישראל ועל כל העולם כולם.
שאנו כולנו מקבלים זאת על עצמנו וקוראים
לכל העולם כולם כהצראף לאותה הכרזה
הmbטאת את התגלות עצם מציאותו של
המלך המשיח (שלמעלה מהפעלוינו בעולם,
הבאות כהונאה והסתעפות מהתגלות עצם
מציאותו כמבואר בשיחת ש"פ תולדות
היתשנ"ב): "וַיֹּאמֶר מֹרְנוּ וּרְבָינוּ מֶלֶךְ
המושים לְעוֹלָם וְעַד!

העכוזה אחת ממש, כאב וצער און סופי
— הייתכן שלעוני בשר המצב הוא כך וכך?
וששתי התנוונות ההפכיות הללו, משלימות
ומשתלבות זה בזה באופן מוחלט בזורה
שאי-אפשר להפריד ביניהם כלל. וכלשונו
רבותינו נשייאנו ("ד"ה יפתח אליויהי תרנ"ב")
המאור הוא בהתגלות — כפי אונן התתגלות
העצם שלמעלה מגדר העלם וגדר גילויי".

"נקודה" המאחדת בתוכה מצב ה' מוזר כאשר לא מבינים, לא רואים, לא שומעים ולא מרגישים, וביחד עם זה יודעים בבירור ובהחלטיות שלא שיקע לערער עלייה כי הרבי מתפלל עמנו, מתוועד עמנו, רוקד עמנו ומניף ידו הקדושה לעודד את השירה והשמחה.

ב-770 מאיר ה'עزم'

"**היא אומרת** – ואני יודע", אומר רבינו הוזקן, ואת זה מקבלים רק כאן, רק בבליובאוועיטש. כאן לא רק אומרים שישנו

וכו' וכו' – הרי נקודה זו בטהרתה, נקודה
שהיא למעלה מכל גדר ולמעלה מכל גבול
וציור, נקודה ששותם דבר לא יכול לפגוע
ביה ולהזיז בה משח, נמצאת בכל תוקפה
ובכל עוצמתה, גם (ובמיוחד) עתה, ונקודה
זו ניתנת לכל אחד ואחת, כאן ועכשיו
מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה,
וגם הגודשה (כפי שכותב בסידורו של
הבעש"ט).

גדר ומכל "צירור". נקודה" פשוטה ועצמית, שלמעלה מכל

פרט גם בחודש תשרי זה, "שנת הקהיל".

"נקודה" שמאחדת בתוכה באחדות מוחלטת את שני ההפכים: ריקודים סוערים בשמחה אמיתית ופנימית עד מיצי הנפש, יחד עם כאב פנימי שהתרפרץ לפעים גם החוצה ב בכני ובדמותו. הרגשה "יש חל ואין כלום"—שהרבבי מלך המשיח נמצא כאן בכל פרט ובכל דבר, מתפלל עמו, מתוויע עמו, עומד ומשפיע ונוטן ומעניק הכל בכל מכל כל, וביתר שאת וביתר עז. יחד עם זה,

Keter
Van Service
Reasonable Prices

Crown
Shoroti hseuvot
Bmochirim mazolim

718-644-4444

Airport pickup

JFK	\$37	קנדי
LGA		לה-גרדיה
NEWARK	\$70+	נוארק

מרמלשטיין - מסעדה עם טעם ביתי

The logo for Mermelstein Caterers features a large, stylized, hand-drawn font for the company name. Below it, the slogan "Let us cater your simcha..." is written in a cursive script. To the right, the address "351 KINGSTON AVENUE" is in bold capital letters, with "BETWEEN CARROLL & PRESIDENT ST." underneath. A cartoon illustration of a man with glasses and a white cap, identified as Mayer Kohen, holds a rectangular sign. The sign contains the text "Open till 10:30PM", "Thursday & Friday", "SPECIAL:", and a list of items: "* 2 Roasted Chickens", "* Fish", "* Kugel", "* 1 Salad". At the bottom of the sign, the price "ONLY \$19.75" is displayed. The entire logo is set against a light blue background.

הרב יוסף קרסיק: "ההימצאות בבית רביינו בשנות 'הקהל'

שווים כל "

נותנת לחסיד כוח והשפעה רוחנית לשש השנים הבאות"

אין צורך להציג בפני קוראי "בית משיח" את דמותו של הרב יוסף קריסיק שליט"א, רב אזרוי בת חפר – עמק חפר ומרבני חב"ד בארא"ק, המפרסם מעל גבי שבועונו מדי שבוע בשבוע מאמרי הגות, הלכה והש肯定ח סידית בניוים לתפארת ועם זאת שווים לכל נפש.

הרב יוסף קריסיק מכון ברכונות זה חי שנים, תחילתה כרב ושליח במועצה האיזוריית הערבה התיכונה' ולאחר מכן בת-חפר – עמק חפר. שם כמו כן,זכה להאהיב שם שמים בקרב בני עדתו שראויים בו רב משכמו ומעלה, עם זאת איש נעים הליכות שמדבר 'בגובה העיניים', שלטנו ואוזנו פתוים בכל עת ובכל שעיה.

ברבונתו ראה הצלחה רבה, כאשר הצליח לקרב יהדות קהלים רבים שהיו רוחקים כמעט מדרך התורה והמצוות. בענום הילכוטיו הצליח לשבור חומות ולפרוץ דרכים ללבותיהם של רבים. מי שראה את בית הכנסת המפואר שהקים בישוב 'ספר' שבערבה התיכונה, כמו גם את המוני המופלאים המגייעים אליו בקביעות, בין מהי יצירה של יש'マイין' אשר לפני כן לא היה באוצר אף לא בבית הכנסת, ואף לא אנשים שביקשו זאת...

כאמור, קוראי "בית משיח" מכירם בודאי את כתיבתו ההלכתית הפורה, בסגנון הלכתית בהיר המותאם לקשת רחבה של ציבורים – החל מציבור חסידי ועד ציבור שරוק מתורה ומצוות. גולת הכותרת ביצירותיו הספרותיות הן "הבית היהודי במשנת הקבלה והחסידות", בו הוא מבאר את נושא הבית היהודי משלל זויות, באופן המותאם לכל. בסגנון זה אף כתב וערך את ספרו הנוסף (ב' כרכיים) "השבת בקבלה ובחסידות". כמו כן הוציא את הספר "צדקה וריבית בחסידות ובהלה" שיצא לאור אך לפני שבועיים ימים בשפה הרוסית. ספרים אלו הקנו לו שם, ובעקבותיהם הוא מזומן על ידי שלוחים בכל רחבי הארץ לסדראות ורצאות בפני קהלים מגוונים.

במשך שנים אחדות זכה הרב קריסיק בתואר הנכבד של 'חוורי' – אשר לאחר ההתוועדיות היה יושב וחוזר על השיחות של הרב בלשונו החדשפני חברים מקשייבים. הוא לא רק היה חוות על השיחות, אלא גם ידע להסביר ולבאר באופן שיובן לכל מבקשי דעת ה'. עדין בזכרוני מאות רבות של אורחים המצטופפים סבבו לאחר ההתוועדיות, ומבקשים לשם ביסודות את דבריו החדש, להביןobar הטיב.

שתי שנות 'הקהל' זכה הרב קריסיק לשוחות בחצרות קודשו: האחת – בשנת תשמ"א כנער עיר תלמיד היישיבה בלבד, ובשנת תשמ"ח כתלמיד מן המניון בישיבת תויית 770 וכ'חוורי' של שיחות הרב בלה"ק. כמו שהוא מוערה בנעעה ב-770, והכיר היטב את תורתו ומשמעותו של הרב בנוסח 'הקהל', פניו אליו אפו עס כניסתה של השנה החדשה, 'שנת הקהיל', על מנת שיעלה זיכרונות חוויות ורשמי מאותן השנים וממעמדיו ההוד המרגשים והמופלאים שהתרחשו באוונן השנים 770-771.

ואכן, הרב קריסיק מוצף זכרונות ורגשות, כמו גם את תוכן דבריו הרב שנאמרו בימים ההם, והוא השכיל לשחזר את ארועי הימים ההם. בקשרינו הרב, גם חיבר את הפני התוכני לפון המעשי – בוגע להקהל' בימינו אלה, הן בתוך המהנה החב"די גופא, והן כלפי הסביבה מבחוץ, כשהוא מציב סימני דרך ברורים המורים אותנו אל צו השעה הנדרש בימינו אלה.

עם פרוש 'שנת הקהיל' הבאה علينا לטובה ולברכה, פנינו אל הרב יוסף קריסיק, רב אזרוי בת חפר – עמק חפר ומרבני חב"ד בארא"ק, שזכה להיות במחיצת הרב בבית ר宾ינו שבבבל – 770 בשתי שנות 'הקהל' – שנת תשמ"א כנער עיר תלמיד היישיבה בלה"ק, על-מנת שיעלה תויית 770 וכ'חוורי' של שיחות הרב בלה"ק, על-מנת שיעלה זיכרונות חוויות ורשמי מאוון התשנים והמודגשים והמופלאים שהתרחשו ב-770 • ראיון חג

ראיון: מנחם זיגלבוים

ולחוות, עצם ההשתתפות והנוכחות במעמד וב勠וק בראיית פni המלך, החוויה הרוחנית של ההשתכלות בפני המלך כשהוא בתורה וראית כל העם מותנס בצוואתו למרגולות בית המקדש סביב המלך – השפיעה השפעה רוחנית עצומה ואידירה על כל הציבור. אין ספק שכל המעמד היהו השראה ורוממות הוד יוצאת דופן שהותירה רושם עז ובלתי נמהה לפחות לשבע שנים עד למועד הקhal הבא.

מעמד 'הקהל' הוא מעין מעמד מתן תורה בהר סיני

• הרבה עורר את הנושא של מצוות 'הקהל'. יש איזשהו חידוש מיוחד במצבה זו במשנתו של רבינו?

בהתועדות בעקב שנות הקhal תשלי'ד הסביר הרב דברים מדהימים ומופלאים על מעמד 'הקהל', שהוא בעצם מעמד מתן תורה בהר סיני. וכך אמר הרב: כדי לעורר ולחזק את העם לדובק בתורה ובמצוות, קבע הקב"ה שאחת לשבע שנים יערכו מעין מעמד 'הקהל', שבו המלך קורא סיני, הוא מעמד 'הקהל', שבו ייחודה בכivel בתורה כדי שעיל-ידי זה העם ייחודה בכivel מחדש את מעמד מתן תורה.

רעיון הדברים מיוסד על דברי הרמב"ם (בהלכות חגיגת) האומר שהמשתתפים במעמד 'הקהל' צריכים להקשיב באימה ויראה כמו במעמד מתן תורה, ובעת שהמלך קורא בתורה צריך לחשב ש'כאי לו עתה נצטווה בה ומפי הגבורה שומעה",قولו הרמב"ם משווה את מעמד הקhal למעמד מתן תורה בהר סיני!

לכן נקל לתאר את ההתרגשות העצומה שאחזה בעם בעת המפגש הגדול ביותר של עם ישראל שהתרחש רק פעמי אחת מידי שבע שנים, מעמד שהזכיר את המועד הגדול של מתן תורה, בו עמדו כל עם ישראל ממש לשמו עת שורת הדברים.

• בשיחותיו של הרב מופיע הביטוי "שנת הקhal" ולא "מצוות הקhal", והרי המצווה הסתכמה בשעה או שעתים בלבד, ואילו הרב 'המשיך' זאת על פni שנה שלמה?

עצם המונח ומטבע הלשון שהרב המשמש בו אינו-ספר פעמים "שנת הקhal", אינו ברור ומובן מאליו; ניחא שקוראים לשנת השבע "שנת שמיטה", מושם שמצוות שמיטה אינה חלה רק ביום מסויים בשנה,

השנה מהיריוCRTISI הטסה מארץ הקודש וממקומות אחרים בעולם על בוצרה משמעותית, דבר המקשה על רבים לנסוע, אבל לא הכל מכoon משימים. ברור שזה ניסיונות של היוצר-הרע להפריע ולבבל את היהודי מלהעלות בקודש, שהרי אין כל ספק שההימצאות בבית רבינו בשנת הקhal יש לה כוח והשפעה רוחנית אדירה למשך כל השנים הבות, لكن צריך להשתדל להתגבר על כל המニアות והעיכובים ולעשות ככל יכולתנו להסתופף ולו פעם acht בשנת הקhal בבית רביין.
--

פסוקים מספר דברים היודיעים ומוכרים לכל, ולמרות זאת נצטוו כולם להיות בדמייה וביראת כבוד להאוזן "ב'כונה גדוליה" כי המטרה לא הייתה הקניית ידע בתורה, אלא להשרות לבב העם חזוק באמונה בה' ובהליך בדרך התורה. קריאת המלך החדרה לבב העם בצרה סגולית את הדבקות בדרך הישר והאמת. יש ביטוי באחד מהראשונים (ספר החינוך, מצווה תריב) על מצוות הקhal האומר "זאת המצווה היא עמוד חזק וכבוד גדול בדת".

• אני מניח שמיילוני יהודים התאספו לשםו את המלך. כיצד יכולים שמעו?

כאן, התכנס שם ציבור עצום, מיליוני יהודים, וסביר להניח שחלק מהציבור לא הצליח לשמעו את הקריאה בתורה, אבל הרי יותר מאשר שמעו העיקר הוא לראות

המיוחד שבמעמד 'הקהל'

• הרוב קורסיק, ויאשית לכל, בעמדנו בתחילת שנת הקhal, נפתח תחילת בתיאור מעמד 'הקהל' שהתקיים בבית המקדש? אחת לשבע שנים, לאחר שנתי שmeta, ביום ראשון של חול המועד סוכות, התקהלו כל בני ישראל, אנשים נשים וטף, בחצר בית המקדש, עליה ישב המלך וקרא באוזני העם מיוחדת, עליה ישב המלך, המזרזות את העם פרשיות מספר דברים, המזרזות את העם לשמרת המצוות ומהזות ידיו לדבוק בדרך האמת.

לאחר הקריאה בתורה, המלך המשיך בתפילה ותcheinה לה' בעבור כל העם שיזכו לברכה והצלחה בכל העניניםghostים והרוחניים. והוא סיים בשבע ברכות לעם ישראל ולמלכות ישראל, לכוהנים ולבית-

המקדש.

הקריאה בתורה הייתה מותוק ספר-תורה נדיר שהשתמשו בו ורק אחת לשבע שנים, ומכמה מקומות משמעו שזה הספר-תורה שכתב משה רבנו בכבודו ובעצמו ביוםיו האחרון, ובאותו ספר קדוש קראו אך וرك בהזדמנות אחת וחידה – במעמד הקhal.

למעוד הקhal קדמה תקעה בחיצורות: בבוקרו של אותו יום קדוש התפזרו הכהנים בכל חצרות העיר ירושלים ותקעו בחיצורות זhab, כדי להזכיר לכל העם שהגיעו הימים המיוחדים ועליהם יצאת להר הבית ולעומדו ולהקהל יחד בבית המקדש.

• מה עוד היה באותו מעמד וכמה זמן הוא נמשך?

לא היו במעמד נאמים או הרצאות של מכובדים וגדולי התורה, גם לא של הכהן הגדול, אלא אך ורק המלך בכבודו ובעצמו קרא מספר התורה את רוב חומש דברים, שכן סביר להניח שהמעמד הקדוש נמשך לפחות כשעה ואף יותר מכך.

הנושאים המרכזיים עליהם קרא המלך בתורה היו: מצוות האמונה בה', קבלת עול מלכות שמים וקבלת על מלכות, על מצוות הצלויות בארץ – הפרשת תרומות ומעשרות לכוהנים וללוויים, על מצוות מתנות עניות, וכן הוא קרא מנו התורה את הקללות והברכות.

• מהי סיבת החסיבות הגדולה שייחסו למעמד זה, והרי לא היה שום חידוש בתוכן הקריאה?

המלך אכן לא השמיע חידושי תורה עמודיים ואך לא לימד דברים חדשים שהציבור לא מכיר ויודע, אלא הוא קרא

וחתורסוקות, אלא להיפך יביאו ויקרבו את הקדושה אל עיסוקי החולין בעבודת הארץ בשש שנים הבאות.

מעמד הכהל הוא מעין טקס הבדלה שהמלך עושה עברו לכל ישראל בתום שנת השבת שת שמייה!

• במקtab הרבוי ובشيخותיו מודגש ה"טף" במצוות הכהל. למה יש דוש על הילדיים בעוד שמשמעותם הפטוריות?

התורה מצווה בפירוש "הכהל את העם האנשים הנשים והטף גו'"ו, יודע הסיפור המפורסם במסכת חגינה ששאלו חז"ל מדוע צרכיהם להביא ילדים להכהל? "האנשים באים לשם, הנשים באות לראות, אבל הטר למה באים?" ועל כך רבי אלעזר בן עזירה: "ליtan שcar למביאיהם".

בעמד כה נשגב ומרומם, מן הדין שתשררו דומיה מוחלתת, שיימעו לדברי המלך ברוב קשב, שעוז לא פחר וציפור לא תציג כבמתן תורה, אבל כשחוובים על מילוני הוצאותים והילדים המשתתפים בעמד, אלו שאינם מבינים דבר בדברי המלך, והם יושבים או נדחים בשעומם במשך זמן רב, ומה הם עושים כל אותו הזמן – צועקים, משחקים, בוכים, בוקה ומובלקה, לכארה זה פוגם בעמד הקדוש והנסגב סביב המלך! איך יכול המוני העם להתרכז בקריאת תורה בשעה שמכרכרים סיבטים מילוני ילדים?

זאת ועוד: העליה לרגל, במיעוד לאלו שגרו במקומות מרוחקים מירושלים היא גם לענייני החולין, שחלילה לא תהיה צניחה

**מדובר במצווה שקיימו
פעם אחת בשנה, ביום
שני של סוכות, אם-כן
מדוע כל השנה נקראת
"שנת הכהל"? ולמה על
שם פעולה אחת ובודדת
בתחלת השנה נקראת כל
השנה יכולה "שנת הכהל"?**
**זהו אפוא החידוש של
הרבי, שכיוון שהמעמד
היה עצום ודרמטי ביותר
- כינוס כל עם ישראל,
מילוני יהודים סביב המלך
- הרי הוא הקרין והשפיע
על השנה כולה, עד שכולה
נקראת "שנת הכהל".**

למעמד הכהל, אצל המלך, שהוא נתן את הכוח והיכולת להעביר את אוירות הקדושה גם לענייני החולין, שחלילה לא תהיה צניחה

אלא כל השנה, אשר ביכולת צרך לשומר על קדושת הארץ "ושבתה הארץ שבת לה'", لكن מובן והגיוני שככל השנה תקרא "שנת שמייה"; אבל בשנת הכהל הרי מדובר על מצווה שקיימו פעמי אחת בשנה, ביום שני של סוכות, אם-כן מדויק כל השנה נקראת אחת "שנת הכהל"! ולמה על שם פעולה אחת ובודדת בתחלת השנה נקראת כל השנה יכולה "שנת הכהל"?

זהו אפוא החידוש של הרבי, שכיוון שהמעמד היה עצום ודרמטי ביותר – כינוס כל עם ישראל, מילוני יהודים סביב המלך – הרי הוא הקרין והשפיע על השנה כולה, עד שכולה נקראת "שנת הכהל".

• איך תורת החסידות מסתכלת על מצוות הכהל?

מצוות 'הכהל' נותנת ליהודי כוח אמיתי לשרוד בעולם החולין ולשמור את האוירה הרוחנית בששת השנים הבאות (עד השמיטה הבאה):

בשנה שלפני הכהל, שנת השמיטה, היהודי התנטק מהעבודה בארץיתו ובעיסוקי החולין, וכל עתוותו היו קודש לעבודת ה', ועתה בתום שנת השמיטה היהודי שבמשנה מרכז לעבודת הארץ – חרישה, זרעה וקצירה ושאר עיסוקי החולין, וכך שעיסוקי החולין לא יגעו ויחלשו בעבודת ה' וביראת-שםים שלו, וכן צוותה עליו התורה שיבוא אל המלך לקבלו ממנו דברי חיזוק והתעוררות.

מכאן אנו מבינים את העוצמה האדירה של הכהל, שמעיד בודד משפייע ומשאיר את חותמו ורישומו הפעיל – לקיים את כל המצוות והדינים בשש השנים הבאות!

• כיצד מעמד קוצר של 'הכהל' השפיע וחינך את הציבור לדבקות בדרכי התורה?

הרבי הסביר פעם את העניין בדרך מיוחדת: הרי שנת השמיטה הקודמת לשנת הכהל היא בעצם שנת השבת, וכשם שבשבת היהודי מתעלה מעל ענייני החולין והוא מרוחך אל העולמות העליאנים, כך במובן מסוים גם במשך כל שנת השמיטה היהודי מתעלה לעולמות עליונים והוא מתנתק מענייני מלאכות הארץ.

בצאת שנת השמיטה היהודי צריך לחזור לעולם המעשי של מלאכות החולין, עליו לרדת מן האולימפוס האלקי הקדוש בו הוא היה שרוי בשבת ולעסוק בדברי החולין, בנפליה זו ישן סכנות כבדות ביותר, שמא המ עבור הקיצוני מאווירת הקדושה של ענייני הרוח לעיסוקי החולין יגורום וירושו רוחנית חיליה-וחוס; אך נצטוינו לבא

השכר הגדל הנitin להורים המטוללים את ילדיהם למצות הכהן, יש להם אولي קצר צער ועינוי הגוף בטלולי הדרק, אבל יהיה להם הרבה שנים של נח� ומונחת-נפש כשהם יוכו שצאצאים יהיו יותר יראי-שמותים ויתר חסידים!

לכן גם במצוות הכהן של העליה לחצרות קדשו בזמן הגלות: צריך לתת דגש גם על ילדים להבאים לבית רביינו שבבל, ובכך להשפיע על לבבם, לחנוך תורה ולחסידות מתוך דבקות והתקשרות ברבי.

ההנחות המיחודת של הרב בשנות הכהן

- מה היו העניינים המייחדים בשנות הכהן בבית חיינו?**

שנות הכהן ב-770 היו שנים מיוחדות ולא רגילות. במידה מסוימת, מי שהיה ב-770 בשנת הכהן, חש מעין מעמד הכהן שכל העם מתכנס סביב המלך, כאשר הרבי שהוא בבחינת המלך, ראש הדור, עומד בלילה חג הסוכות ומלמד את כל העם את התורה.

בשנת הכהן נשמי'א התחיל הרב במנגגו הקדוש לומר בכלليلות הסוכות שיחת קודש; אז גם הכריז הרבי על מבצע שמחת בית השואבה, שככלليلות הסוכות ייצאו לרוחבה של עיר וירקדו וישמו בשמה של מצווה.

בمعدן הכהן יש דגש מיוחד לילדים הקטנים, שבעוד שלא הרבה מצות התורה לא מדברת באופן ישיר ומפורש לקטנים, הרי בمعدן הכהן התורה מצויה במפורש "הכהן את העם האנשים הנשים והטר גו'" ואכן בمعدן ההקפות של הכהן תשמי'א היה דבר מיוחד ויוצא דופן לילדים:

יש להוסיף שהרבינו גם יסד את ארגון צבאות הי' באומה שנה חג הסוכות המנהג הקבוע הוא שהקפות מכבדים את הרבניים, נכבדי אנ"ש, אורחים חשובים, אבל לפני ההקפה החמישית היתה הפתעה עצומה כאשר הרבי הזמין את כל הילדים (עם בתוכיהם) ללבת להקפה. הרב בעצמו החל להקפה יחד עם הילדים, והוא אחז בספר התורה ובמשך כ-10 דקות, רקד בכל עוז בשמחה גדולה ועצומה שאין לתארה במילימ. ההקפה הזכירה את היהקה'ן הגודל שהמלך קורא בתורה לפני כל העם וגם הילדים.

חסיד הינו כהן. ומה תפקיד?

בשמחת תורה של שנת הכהן תשכ"ז הרבי עמד על נקודה מאוד מרתקת במצוות הכהן, כפי שכבר הזכיר קודם, בבוקרו של יום הכהן, ביום שני של חג הסוכות, יצאו הכהנים לחצרות ירושלים ותקעו והריעו בחצרות כדי להזכיר לעם לבוא למעמד הכהן בבית המקדש, ואמרו חז"ל בתוספתא שכחן שלא תקע בחצרה בחצרות ירושלים "דזומה שאין כהן הו".

לכוארה הדבר מזור עד מאד: הרי עיקר עבודת הכהנים היא בבית המקדש עצמו – להקריב קורבנות, להקטיר קטרות וכוי, ואילו לתקוע בחצרות ביום הכהן בירושלים זה לא העבודה העיקרית בכהונה ומה גם שהיא נעשתה רק פעמי' אחת בשבוע שנים – אם כן מדוע כהן שבע שנים תנימotas הקדש את כל עתויו קודש לעבודת המקדש בקורבנות וכו', ורק פעם אחת בשבוע שנים, ביום הכהן לא ביצע מטלה צדעית בעבודת הכהונה – תרעה בחצרות בירושלים – זה גם בו בוצרה כה דרמטי ומשמעותי עד "דזומה שאינו כהן"?

וכי יתכן לומר שהתקיעה בחצרה בירושלים חשובה יותר מהעובדת הקדושה בבית המקדש?

ובכל צורך להבין מדוע בכלל תקעו בחצרות, מי היה צריך TZOCROT מעמד הנשגב הזה וממי המתין ל科尔 החצרה של הכהנים? האם יתכן שימושו ישכח ולא יתעורר לمعدן המיוחד והمولא המתקיים אחת לשבע שנים שכל העם מתכנס סביב המלך בבית המקדש? והאם קול רעש עצדת המהמוניים העולים לבית המקדש לא מספיק להעורר את כל הציבור ולא להשאיר שום נפש רדומה בבית? הלא מידי השם בבוקר רצוי נולם בבית המקדש לזכות להשתתף בمعدן הקדש והנסגב ביוטר, ומה הצורך בחצרות?

סביר להניח שאותו אדם שהמתין ב ביתו עד שהכהן הריע בחצרה ולא עלה מעצמו למקדש, הוא אדם קר מבחינה רוחנית, חסר התלהבות מההمعدן הקדוש, ותפקידו של הכהן היא לצאת אליו ולעורר גם אותו מעלפונו הרוחני, בתקייעתו בשופר של איש החסד והאהבה – הוא הצליח לעורר מעלפונו גם את אותם נמושות, שייעלו למקדש.

זה בעצם עבדתו ותפקידו של הכהן – לקרב לאבינו שבשמי'ם את לבבותיהם של אלו שנפלו למקומות רחוקים!

כי למרות שבדרכ' כלל עבודה הכהן היא בתוך בית-המקדש, אליו מגיעים כל אלו שהתעورو לעבודת ה', והם מתעלמים ובאים להקריב קורבנות ולקיים מצוות עליה לרגל וכדומה; הרוי מזמן על הכהן "לצאת לשילוחות" למחוץ לבית המקדש ולעורר גם את העיפויים והרדומים, שיקומו לעבודת ה', והכהן עשה זאת בחצרה הΖהוב שבירדו, מתוך שמחה והתלהבות, ומתוך הכרה בחשיבות העבודה הקדושה והאחרית.

ואמרו חז"ל – מה הסימן שבע שנים עבדתו של הכהן במקדש פנימה היא עבודה של כהונה מושלמת – זה שהוא מוקם גם לצאת החוצה ולהפיץ את המעינות גם לאלו שהתרחקו ממוקור המעין הקדוש.

מכאן לימד הרבי את התפקיד המיוחד של כל חסיד בשנת הכהן, לא להסתגר בתוך המקדש והשכינה, אלא לצאת לחצרות הערים ולתקוע בחצרות, לזעוק ולהריע בקהל גדול ולהזמין את כל העם לכינוסי הכהן שייערכו בזמן הגלות בכל אתר ואתר, בהם יקרבו את לבם של ישראל לאבינו שבשמי'ם.

למבייאיהם יש משמעות פנימית ועומקה: פעולה קשה מאוד, צעידה ורגלית במשך ימים ושבועות, וכל המשע הארוך נצטו לטלטל ילדים רכים וכל כך למה – כדי הגדלים מחונכים לתורה ויראה, לאמונה והתקשרות במנהג הדור, במלך; והמעמד שייהיה להורים שבר יותר גדול! לטלטל האדריך של המוני העם במקדש ליד המלך ולסken יلد כדי שייהיה לאבינו גו-עדן יותר גדול!

אמנם, בדברי התנא "ליtan שבר חיון"

גדר, ורבים פירשו זאת כעניין מיוחד לשנת הקהיל [נוסף לכך שזו היה עשור שנים לאחר רפורמה של תשל"ח], שהיה ממנו רפואה שלימה, תודה לה[ן].

• אתה היתנו בחנותו סוכות תשמ"א, כאשר החלו הרוקדים של שמחת בית השואבה מדי ערב. אתה זכר את המועד ההוא?

ובודאי. בכלל, השיחה בלילה הראשון של סוכות הייתה הפטעה של ממש, אף אחד מהחסידים לא ציפה לה. אני היתי נער צעיר בבית רביינו, ובהתWOODיות לא זכיתי למצוא עדין מקום קרוב לרביוה ליקשה מואוד לשמעו את התWOODיות השבתיות בלילה רמקול ממוקם עמידתי במרחקים. זכיתי באותה שיחה לעמוד קרוב ולשמעו את השיחה הקדוצה שהרב אמר אותה על בימת התפילה – דבר שגרם לי שמחה עצומה ממש.

לגד עני חקוק אותו רגע קדוש ומယוד כשרבי החל לפטע לומר שיחה. פרצה שם מהומה ממש, כל הקהיל החל להיחוף ולנסות להתקrab אל הרבי כדי לשמוע את השיחה דבר שגרם בשניות הראשונות לרעש חזק, אז הרבי נוצר בשיחה והמתין זמן מה

בשנת תשמ"א בה הכריז הרבי על "מצבע שמחת בית השואבה" – כל לילות הסוכות רקדו ממש עד עלות השחר, ומאז החלו לקיים את שמחת בית הشوואה הגדולה ביותר בתבל בזמן הגלות – המתקימת ברוחבה של עיר בשכונת המלך, קרואון הייטס, בצומת הרחובות קינגרסטון ומונטגומרי

גם בשנת תשמ"ח הייתה שמחה עצומה אדירה ומוחדת בשמחת תורה בהקפות, גם בכמות זמן ההקפות וגם בשמחה פורצת

[אגב, מני אוז נקבע בהרבה בתמי כנסיות של אניש, שההקופה החמשית מיועדת לילדים ומחניכיהם ובמיוחד בשנה זו, שנת הקהיל].

• אתה יכול לפרט ולהרחיב על ההנחות המיוחדות של הרב בשותות הקהיל?

בהתWOODיות ושיחות רבות מאוד הרבה הזכיר את מצאות 'קהיל' והסביר שככל מצווה ופעולה חדשה שעושים במשך כל השנה, צריך לחוש בה שהיא חלק משנת 'קהיל'. היו שנות 'קהיל' שלארך כל השנה יכולה, כמעט בכל שיחה והתWOODיות, הרב הזכיר את מרות השנה וקשר את עניין היום ל'קהיל'.

בשני שנות הקהיל תשמ"א ותשמ"ח הייתה גם תוספת גודלה בהקהליס שהרב עצרו ערך במחלך השנה – הרב התWOOD או אמר שיחה כמעט בכל הזדמנויות, והוא אף השתתף בהרבה כינויו ילדיים של צבאות ה'.

כאמור, משנת הקהיל תשמ"א הרב החל במנהגו הקדוש לומר שיחה בכל לילות הסוכות, ובאותה שנה אף הרב התWOOD בשתי הזדמנויות נדירות ביותר, שלא היה כמותן אף פעם אחרת:

בצהרי يوم הפורים, שחיל באותו שנה ביום ישיא, הרב נכנס לאל מלعلا וערך התWOODות קרצה, אמר מאמר, ניגנו ניגנו וכו'. גם בשבת הגדול של אותן שנה, שחיל ביום ניסן, ערב פסח, הרב ערך התWOODות (שהפארבייסן היה מים ובנה), כיון שבערב פסח אין אוכלים מהמאכלים הנמצאים בקערת ליל-הסדר). זכרוני שהיו בין התWOODים שקישרו את המנהגים המיוחדים הללו, לשנה המIODת – שנת 'קהיל'.

עוד נקודה מעניינת:

בשנים שעברו הרב התWOOD רק בשבת מברכים או בשבתו הסמכות ליום-ידגרא וכיוצא זה, אבל משנת הקהיל תשמ"ח הרבי החל במנהגו להתWOOD כל שבת ושבת ממש, ולא רק כשיש סיבה להתWOODות מצד התאריך.

ענין בולט ומיוחד שהיה בשנות 'קהיל' האמורתי, היה בדמות השמחה הגדולה ששרה, במיוחד ביום חג הסוכות: כך היה בשנת תשמ"א בה הכריז הרב על "מצבע שמחת בית השואבה" וככל לילות הסוכות רקדו עד עלות השחר, ומאז החלו לקיים את שמחת בית השואבה הגדולה ביותר ביהדות בזמן הגלות – המתקימת ברוחבה של עיר בשכונת המלך, קרואון הייטס, בצומת הרחובות קינגרסטון ומונטגומרי.

בשנת תשמ"ח, הרב הסביר שבשנת הקhal חיבים לעורך כינויים בכל הזדמנויות ובמה לעורר את הציבור "ליראה את ה'" מעין ולזרך מעמד הקhal הגדול שהמלך היה עושה בבית המקדש. את הכינויים יש לעורך ממשך כל שנת הקhal ולא רק בחג הסוכות (ראה מסגרת).

• כיצד כל אחד מתנו צריך להזכיר את עצמו לעובודה המיוחדת הזאת שהרבו הטיל עליו בשנת 'הקהל'?

כמו שלומדים ההלכות כל חג בשולחן ערוץ, כך צריך ללמידה ולהזכיר היטב את ההוראות הבורות של הרבי לשנת הקhal בשיחות של שנת הקhal האחורונה שזכה לו שימוש מהרבו, שנת תשמ"ח – הן נdfsו ופורסמו בפני עצם ובקבצים שונים. נוסף לכך, כל חסיד ותמים צריך ללמידה ולשנן היטב את שאר השיחות בהם הרבי מסביר את מהות מעמד הקhal (רשימה חלקית – במסגרת).

חשוב להבהיר בעניין שהזמן גראם, שיש הוראה למשעה בקשר לאחיזות ארבעת המינים באמירת הallel בחג הסוכות – שבשנת תשמ"ח, שנת הקhal, הרבי אוחז לא רק את הלולב אלא גם את האתרוג במשן כל אמרית הallel.

הרבי הסביר שלמרות שתמיד נהג מכנהו של הרבי הריני'ץ, לאחיז באמירת הallel רק את הלולב ואילו את האתרוג נטל לידי ריק בענועים – שינוי בשנה זו ממנהגו, וזאת בשל עניין האחיזות שבקהל את כל העם, האנשים הנשים והטף.

• רבים מבקשים לנסוע בימיים אלה לרבי, ואם לא בימיים אלה, הרי שבכל אופן במלוך השנה הקרובה. רבים גם מבקשים לנסוע עם כל בני משפחות כדי לקיים **כפשוטו** "אנשי נשים וטף" להיות אצל המלך. **יש אכן אסמכות ליהוגים אלו?** מעמד הקhal הוא מעמד התקשרות במלך, כשהדרש במעמדו הוא שכל העם בא לפני המלך מבית בו ומקשיב בעת שהוא מותפל וקורא בתורה, וממעמד זה הוא שואב כוח וטעומות נפש לשמשך השנים הבאות. لكن מובן שזמן הгалות כשאין לנו בית מקדש ואין לנו מלך, הרי המקום המתאים ביותר לקיום מעין המעמד הנשגב והקדוש הוא – 770.

בשנת תשמ"ח, לאחר תשרי, הודה הרב לכל אלו שהגיעו, ומשמעותו שהרבה מאוד רוצה שיגיעו ל'בית חיינו' בשנת הקhal.

חשוב להציג בדבר נקודה נוספת: כיון

**באותה ייחידות היינו כ-30 בחורים – זה פחות או יותר היה מספר הבחורים שהגיעו לרבי באותו חודש תשרי, רוב הבחורים נשארו. מי שמתבונן בארץ ישראל. מי שמתבונן בתפתחות האדרה של חב"ד בארץ-הקדש, עומד נפעם ונדהם לנוכח מספר התמיימים שנסעו השנה מהארץ ל-770, מעל אלף תמיימים כן ירבו! מושג!
גודל מזה!**

עד התחתון קבוצה של תמיימים מישיבת יתומכי תמיימים לוד לקראת הכנסתה ליחידות פרטיט, ולפתעה הגעה הצעה שיכנסו ליחידות כללית בצוותא כל התמיימים מהישיבה בלבד ובכפר חב"ד. וכן, כל התמיימים והנהלה הסכימו להצעה, וכולנו נכנסו בצוותא לחדרו של הרבי, שם עמדנו בכחci גורן עגולה וכץ ציוו לברכה מהרב. אגב, באותה ייחודת היו כ-30 בחורים – זה פחות או יותר היה מספר הבחורים שהגיעו לרבי באותו חודש תשרי, רוב הבחורים נשארו בארץ ישראל. מי שמתבונן בתפתחות האדרה של חב"ד בארץ-הקדש, עומד נפעם ונדהם לנוכח מספר התמיימים שנסעו השנה מהארץ ל-770, מעל אלף תמיימים כן ירבו! מושג! מושג! הכמה הוכפלה פי ארבעים! היה לך נס ופלא גודל מזה!

לנסוע אל המלך בדורנו
• דומה כי הרבי רצה לחולל מהפכה באמצעות מציאות הקhal...
בכמה התועדויות ושיחות, עיקר

עד שהציבור נרגע ופחות או יותר התיציב ואז המשיך בשיחת הקדש. מבחינתי האישית הייתה זו חוויה אדירה, הנה סוף סוף אני זוכה לשמעו שיחת הרבי בחג.

לאחר השיחה בה ציווה הרבי לركוד ולשנות משהו, וכך מאליו פרצה השמחה והריקוד לרוחבה של עיר אותה פינת רחובות מפורסמת בקרואון-הייטס, עד היום חרוט בזיכרון הלילה השני של אותו חג שכוכות, שהתחמיים ואנ"ש החלו בריקודים ברכובות של עיר, כמו מודמי הפעם הראשונה שחסמו את הרחוב בריקודי שמחה.

בשעות המאוחרות של אותו לילה, קרוב לעלות השחר, החלו כולם בתהלווכת מתוך ריקוד דרך ביתו של הרבי ברחוב פריזנט, שם השמחה גברה ופרצה את כל הגדרים. שם המשיכו בשירה וריקוד עבר 770, ורוב הציבור התפזר והלך לבתו, בעוד קומץ תמיימים עקשנים, המשיך בריקודים ביזאי למעלה. אני שהייתי נער צער לימיים, מעט אחר-מצווה, נפלתי באפיקת כוחות על הספסל המרופד עליו הרבי ישב בתפקידו מנהה ומעירב ביזאי למעלה, אבל התמיימים הבוגרים לא נתנו לי מנוח, והם רקדו ושרו בשמחה אדרה "אשרינו שאנו חסידים"....

הטעם המתווך של חג הסוכות באתה אהבת רעים חסידית عمוקה ורגשי האהבה העצומה לרבי – חוקקים בלבוינצח נצחים.

בלילה השניה של חג הסוכות באתה שנה, תשמ"א, עדיין לא היה ברור אם הרבי יאמר שיחה, כי לא היה ידוע אם השיחה של הלילה הראשונית הייתה עניין חד-פעמי או שהרבי החל במנוג קבע. יחד עם עוד שני חברים מהישיבה, החלתו שבדאי לבוא מוקדם ולתפס מקום, שמא תהיה שיחה וכי נוכל לשמעו טוב את השיחה. כבר בשעה 3acha'ց תפsynו מקום קרוב לבמה של הרבי. ואכן, כשבسوוף של דבר הרבי אמר שיחה יכולתי לשמעו את דבריו הקדושים – הייתה המאורע עלי הארץ.

• זכית להיות 'ביחידות' אצל הרבי בשנת הקhal...

אכן, זכיתי להיות 'ביחידות' בתשרי אותה שנה, אבל הייתה זו ייחידות כללית. אני זוכר באופן אישי את רגע הכנסתה ליחידות כללית בחדרו של הרבי, וזה אחד המעדמים המרגשים ביותר שחוויתי באתה-חודש תשרי של שנת תשמ"א: עמדנו בגן-

בנינו ובנותינו בדרך החסידות, כאמור ב-99 אחוז מהדברים כולנו שווים, כולנו חב"דניים והבדלים בין אלו לאלו הינם דקים וועירים ממש.

הכל יודעים שהרבינו דברי רבי על אהבת ישראל ואחדות ישראל, ובהתוועדות האחרון דבריו הקדושים היו בעניין אהבת ישראל, מילא צרכיך להיזהר בדיבור ולא לפגוע חלילה איש ברעהו, גם אם הזולת אינה מחזק באמתו דעה כמווני.

הדבר בגנות הזולות עלול להוות סכנה רוחנית עצומה גם לחינוך הילדים: כשילד שומע שאביו או מחנכו מדבר בגנות רב, או משפיע, או חסיד כלשהו, הרי ה"MASTER החינוכי" שהילד קולט הוא עצם העובדה שאביו או מחנכו יכול להעמיד בביבורת לשונו החריפה רב או משפיע וכדומה, וכי לקווטי שיחות חלק לדחוג הסוכנות (קיים המצווה בזמן הגלות).

הדרך היחידה לתקן את המחלוקת היא רק בעבודה פנימית בתיקון המידות, על-ידי לימוד תורה החסידות המזוככת ומתקנת את המידות ומכנעה את מדת הגאווה שכל אחד יסתכל על זולתו מלמטה מעלה, והוא יקבל כל חסיד באהבה ואחוות ולא ב ביקורת ומחילות.

כינויי הכהן בכל קהילות אנ"ש, בעירים ובמדינות הן צו השעה לקיים את הוראותו של הרבי ולחראות לעניין כל העמים – שבני איש אחד אנחנו.

צו השעה שהטיל הרבי עליינו זה להביא לימונות המשיח, והעובדיה הזה של אהבת ישראל ואחדות ישראל בכינוי הכהן היא הדרך המהירה ומהרזה את התגלות מלאה משיחא.

• ולסיום ?

כל עם ישראל מייחלים ומתפללים לאורלה הקרובה, כפי שהבטיחנו הרבי שהדור שלנו הוא הדור האחרון לגנות והדור הראשון לנאורלה – ויהי רצון שעוד השנה נזכה להשתחף במעמד ההקהל הגדול ביותר, בבית המקדש ונזכה לשמעו את קריית התורה מפי של המלך המשיח! אמן.

חג שמח לכל קוראי בית משיח, לכל עדת חסידי חב"ד וכל בית ישראל.

לلمוד ולהיות מוכנים

רשימה חלקית של חמיש שיחות עיקריות ויסודות כדי ללימוד את מהות מצוות הכהן והשלכותיו לימיינו:

לקוטי שיחות חלק יד, לפרשת וילך (מהות תפקיד הכהנים לתקוע בחיצורות זהב בהקהל). לקוטי שיחות חלק יט, לחג הסוכות (על הבאת ילדים קטנים להקהל). לקוטי שיחות חלק כד לפרש וילך (מצוות הכהן בתום שנת השמיטה. הפסוקים שהמלך קורא בהקהל). לקוטי שיחות חלק לד, לפרשת וילך (ההקהל במקדש כמו מעמד מתן תורה בהר סיינן). לקוטי שיחות חלק לד לחג הסוכות (קיים המצווה בזמן הגלות).

כמו שלומדים הלכות כל חג בשולחן ערוך, קר ציריך ללימוד ולהכיר היטב את ההוראות הברורות של הרבוי לשנת הכהן בשיחות של שנת הכהן الأخيرة, שזכינו לשם מרובי, שנת תשמ"ח – הון נדפסו ופורסמו בפני עצםם ובקבצים שונים.

בין החסידים חילוקי דעתות בפירוש מאמר ושיחה אחת או בכוונתו ורצו בו באופן הפצת בשורת הגאולה, אבל חב"ד היתה ותישאר עדיה אחת ומאותה לנכח נצחים עד בית משה צדקנו. שום דבר לא יבטל ולא יגומם באהבת אחיכים ודיבוק החסידים כפי שהיא מיום הייסוד חסידות חב"ד על-ידי רביינו היזקו לפני מעלה ממאותים ושלשים שנה ונמשך עד עצם היום הזה, ויימשך הלאה בעורת ה', עד התגלות משיח צדקינו, בקרוב ממש!

חשיבות מושבם של מושבם על המספרת החבדיית המאווזת ולא לפוג בשום אופן, הרי בסך הכל כולנו רוצים לחנק את

shorebi הטביע את הלשון "שנת הכהל" והוא אף ציווה פעמים אין רבות שבסמוך כל השנה יכולה קהילת מען מעמד הכהל, הרי שמי שאינו יכול להגיע ל-70-77 בימי הסוכות ובחודש תשרי, שלפחות יראה לפחות חובה וזכות במשך שנים הבאה עליו לטובה לעלות לבית רביינו.

כידוע לכולם שהשנה מחרי כרטיסי הטיסה מארץ הקודש וממקומות אחרים בעולם על בוצרה ממשמעותית, דבר המקשה על רבים לנסוע, אבל הלא הכל מכובן ממשמים. ברור שזו נסיבות של היוצרים להפריע ולבלבל את היהודי מלעתנות בקדש, שהרי אין כל ספק שההימצאות בבית רביינו בשנת הכהן יש לה כוח והשפעה רוחנית אדירה למשך כל השנים הבאות, שכן צריך להשתדר להתגבר על כל המנויות והעיקובים ולעשות ככל יכולותנו להסתופר ולו פעם אחת בשנת הכהן בבית רביינו.

וכאמור לעיל,מצוות הכהן היא גם עברו ה"טרפ", וכן בהקהל בימיינו, זמו הגלות, שעולים לצורות קדשינו: צרך לתת דש גם על ילדים להבאים לבית רביינו שבבבל, ובכך להשפיע על לבם, לחנכם ל תורה ולהחסידות מתוך דבקות והתקשרות ברבי.

אחדות בתחום המהנה

• מעבר לכינויים, ל'הקהל' בימיינו יש משמעות פנימית לגבי קהילת חב"ד בכלל מדיניות המלך ?

ראשית, חשוב להציג את ההוראה ההוראה של הרבי שבשנת הכהן צרכיהם לעשות כינויים בכל קהילה, בכל עיר ובכל מדינה, והדברים אמרוים כמובן בראש ובראשונה לכהילות אנ"ש בכל העולם שלפי הוראותו ההוראה של הרבי צרכים לעשות כינויי הכהן לכל אנ"ש והתמיימים בכל מקום.

שנית, לכינויים אלו יש תועלת נוחוצה במיוחד דזוקא בעת הזה, גם מהיבט נוסף : אין זה סוד שיש אנשים מחוץ למחייבים המדמיינים שליליה-וחס יש מחלוקת ופילוג בקרוב עדת חסידי חב"ד, אבל חשוב להבהיר את האמת ההוראה והנכונה שככלנו אחיכים ומאותדים כעדת אחת :

ככלנו חסידי חב"ד ותלמידיו של הרבי, כולם דברים בהוראותיו והנהגוו של הרבי עד קצה האחרון ויצאים לקיים הוראותיו בשליחות עד מסירות נפש, כולם עוסקים בתורתו בשיחותיו ומאמריו, אמנים נכוו שיש

סדר עולמי חדש

בסדרת הסיפורים שלפנינו, נראה דוגמאות למכביר, של יהודים יקרים שאינם חסידי חב"ד במובן המקובל של המילה, ובכל זאת, תורה הרבי חדרה ללבם ולאורח החיים שלהם, והרי הם מזכירים יהודים במצוות, עושים "מבצעים", מפיצים חסידות ואףילו מספיקים בשעות הפנאי להקים ישיבות חב"ד חדשות בכל רחבי הארץ. ממש בסגנון הגאולה הנ"ל – שגם מי שאינו מצווה, עושה הלהכה, ומרקם את הגאולה

כולל בתיבותו (ועוד רשות כוללים ברחבי הארץ) שאצלו לומדים מאות אברכים, ויש לו אף מעריצים ושיעורי תורה בכל רחבי הארץ. הרב אברגיל אף נחשב כאדמו"ר לאלפי תלמידיו. הוא לא "חכ"ד ניק מנ"ה נמיין" אבל כמה נפלא שרבים ממנהגי "הছצרא" אצלו תואמים למנהגי חב"ד ושיחות הקודש של הרבי.

בסוף כל תפילה שחרית – שמתקיימת בנץ החמה – בבית הכנסת של הרב, מתישבים כולם לשערו ב... בתי'ת. ב"דינר' שהתקיים לא מזמן, חילק הרב שי לתורמים – ספר חתית מהודר בכרכפת עור.

לפני מספר חדשים, הנהיג הרב אברגיל בבית הכנסת, לומר שבת מברכים את כל ספר התהילים לפני התפילה. להזיכר מדבר בתפילה וותיקין, ואמרמת התהילים מתחילה בשעה 4 בבוקר.

הרבי אברגיל צירף לא מכבר את חתימתו לפסק הדין היודיע אודות הרבי מלך המשיח, והוא מסייע לכל יכולתו בהרצאות והשתתפות באירועים שעורכים בתי חב"ד בכל רחבי הארץ.

שלוחים בסגנון הגאולה

בשיחה השבועית לחג הסוכות הבעל"ט, הרב מסביר שאין סתירה בין "כל המצוות בטולות לעתיד לבוא" לבין "הלכות של תורה לא בטולות". הרבי מסביר שבביאת המשיח, ככלים ירצו בעצם עצמם לקיים את רצון ה', ולכן לא יהיה עוד צורך על כך, אלא באופן טבעי יתנהגו לפי ההלכה ורצון ה'.

בסדרת הסיפורים שלפנינו, נראה דוגמאות למכביר, של יהודים יקרים שאינם חסידי חב"ד במובן המקובל של המילה, ובכל זאת, תורה הרבי חדרה ללבם ולאורח החיים במצוות, עושים "מבצעים", מפיצים חסידות ואיפילו מספיקים בשעות הפנאי להקים ישיבות חב"ד חדשות בכל רחבי הארץ. ממש בסגנון הגאולה הנ"ל – שגם מי שאינו מצווה, עושה הלהכה, ומרקם את הגאולה.

• • •

הרבי ישר אדרעי, שליח הרבי ומנהל מוסדות חב"ד זה שנירים רבים בנתיבות, סייר לי על הרוב הצדיק רבי יורם אברגיל, ראש

بعد הקוראים היקרים עושים את צעדיהם הראשוניים בשנת תשס"ט הבאה עליינו לנואלה שלמה, הני מסכם שנה עמוסה סיפורים וכ כתבות על פי פרישות השבוע. אני חייב לציין שקוראים רבים סיירו לי בשמחה שהם השתמשו בספרים בסיפורים בעבודות השבת המשפחתיות, בשיעורי תורה למקורבים, ולפעמים אף בשיחות אישיות שהשפיעו על יהודים להתקרבות ולהתחזוק בקשר עם היהדות, הרבי והחסידות.

בפרק עליינו השנה החדשה, אני מקבל על עצמי, בלי נדר ובعزيزת ה', להתאים את הסיפורים במדור, ל"נקודה" זו או אחרת, ב"דבר מלכות" השבועי, וכולי תקווה שאיהה שליח נאמן וראוי כדי שהסיפורים הללו יישרו את השיעורים הקבועים והשיחות הפרטיות שלאנ"ש והשלוחים בנוסאים היכי חשובים – ההזראות האחרונות של כי'ק הרבי מלך המשיח בשיחות ה"דבר מלכות" מהשנים תשנ"א – תשנ"ב.

מאח: הרב יעקב שמולבץ

מנהל בית חב"ד בית שאן

**התקנית התקלקלת ברגע
שהרב סbag נכנס למתחם
בית הספר ואלו ניגשו שני
תלמידים ובקשו להניח תפילין.
מובן שהרב סbag לא סייר
לهم, והם התחילה להניח.
לפתע הגיע מנהל בית הספר
שהתחיל לצעוק "להוריד מיד
את התפילין", אבל הבוחר
ענה לו שכעת כבר אי אפשר
להוריד כי אסור לעשות הפסק
בין תפילין של יד לתפילין של
ראש, וכי שומריד יש עליון
קללה מהקב"ה..."**

הרב יוירט אברג'ל בביקור ב-770

ישיבת חב"ד חמורה

במושגנו רבה תשנ"ב דיבר הרב שצרכיך להקים מחלקות ונוספות של תומכי תמיימים' בכל מקום שיש בו יישוב יהודי, כפי שהاضפו תנייה בכל מקום ופעלו הפצת החסידות באופן חכמי גדול. בימים אלו אנו עדים להתמצשות החזון הנפלא הזה, כאשר ישיבות חב"ד נפתחות בעוד ובעוד מקומות. אך לפני 15 או 20 שנה זה אפילו לא היה בגדר חלים. רק בחודשיים האחרונים נפתחו ישיבות חב"ד או סניפים בחו"ל, בטבריה, באיתמר, בחמורת ואולי עוד.

כותב השורות "נקרא אל הדגל" לכחן בראש הישיבה בחמורתה, ישיבה לצערדים הנמצאת בפקעת הידון, על גבול השומרון. הופעתה לראות שבין מקימי הישיבה נמצאים אנשים שקדום אפילו לא חלמו להקים ישיבה, זה בכלל לא התהום שליהם, אבל ההשגחה העלונה יחד עם תשובה ברורות באגדות קדושים, הובילו להזוי תושב האיזור העמיד לרשות הישיבה מתחם ענק עם כל הבניינים הדרושים, ועוד ההורים גייסו את הכספיים, והישיבה יצאה לדרכ. בינוים נרשמיים עוד ועוד בחורדים לישיבה,

בטקס הרמת כסית לקרהת השנה החדשה. ההזמנה הגיע מוצאות המורים בבית ספר התיכון שבקיבוץ מעגן מיכאל. זה בית ספר המונה 1500 תלמידים מכל קיבוצי הארץ, המכונים קיבוצים חילוניים, אבל עידן הגאולה הם רוצחים לשמעו תקיעת שופר לקרהת ראש השנה.

התקנית התקלקלת ברגע שהרב סbag נכנס למתחם בית הספר (בליווי בעל תשובה טרי), בוגר בית הספר, בן קיבוץ נווה ים, שכבר שולח את שתי בנותיו לגני חב"ד עתלית) ניגשו אליו שני תלמידים ובקשו להניח תפילין. מובן שהרב סbag לא סייר להם, והם התחילה להניח. לפתע הגיע מנהל בית הספר שהתחיל לצעוק "להוריד מיד את התפילין", אבל הבוחר ענה לו שכעת כבר אי אפשר להוריד כי אסור לעשות הפסק בו תפילין של יד לתפילין של ראש, וכי שומריד יש עליון קללה מהקב"ה... תקיעת שופר כבר לא הייתה שם, אבל התגלו נשמות יהודיות שמתעוררות ומבקשות לקיים מצוות.

את המגנינה הזה אף אחד לא יוכל לעצור. הגאולה כבר כאן.

"שיבנה בית המקדש" בצינוק בעתלית

הרבי משה אקסלרווד, שליח הרבי בעתלית, מבקר לעתים קרובות בכלא עתלית היידוע, וגם שם הוא מוצא "חבדניים" המאיצים אגפים שונים של הכלא.

"בימים שישי האחרון", מספר הרבי אקסלרווד, "הגעתו לצינוק של הכלא והצעתו לבוחר הצער הכלוא שם, להניח תפילין. בתור תשובה הוא התחיל לשיר בקהל רם שיבנה בית המקדש במהרה ביוםינו..." שאלתי אותו באיזה בית חב"ד הוא התפלל לאחרונה, והוא ענה "בטירת הכרמל".

הרבי אקסלרווד מספר על עוד ועוד אסירים בכלא עתלית, שמנחים תפילין זה לזה, מארגנים חברותות ללימוד "דבר מלכות", מארגנים שיעורי תורה, מזכירים את החברים ומקרביהם את הגאולה.

הרבי אקסלרווד, מספר גם על שותפני בשילוחות בעתלית, הרבי אברהם סbag.ález. מאזן הזמין את הרבי סbag לתקוע בשופר

הקבוצים, ושם יש קבוצה קבועה של גוים, פנים, משבט המקויה, אוחבי ארץ ישראל. בכל שנה או שנתיים מגיעה לקיבוץ משלחת חדשה של יפנים כדי לתרום לקיבוץ. עת כל היפנים בקיבוץ כבר יודעים לומר בעל פה "ייחי אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד..."

אופנוונים "אטיאיסטים" מנחים תפילה

מספר הרב מנחם טורנהייט, משלוחי הרבי בכפר יונה:

לפני שבועיים בקרתי בדרך בחנות בשר מסויימת, והנתני תפילין לבעל החנות. בדיק איז הגינו לחנות שני אופנוונים. מתברר שהרכובים הם אבובנו יוצאי רוסיה. פניתי אליהם אפוא והצעתי גם להם להניח תפילין. האב כלל לא התיחס אליו, ואילו הצער הויאל להסביר לי שהוא ואביו הינם אטיאיסטים שודוגלים בהשכמה שאיןם מאמנים בשום Dat ובשום מנהיג לעולם. הצער גם שאל מה זה תפילין, והבהיר שאף פעם לא הניח תפילין, וגם אין לו שום מושג איך מניחים. רק אחרי שהבטחתי לו שהוא לא חייב לדעת, כי אני א ניח לו אותן, הוא הסכים.

כשהבא ראה שהבן מתעכבר, נכנס בחרונה לחנות והתחילה לשאול מה זה הדבר הזה. הרבו טורנהיים החזר לו בשאלת אם ב"בר מצווה" שלו לא הניח תפילין. "מה אתה מדבר?" נדחם האב, "שם ברוסיה הקפדון מדבר!" נדחם האב, "שם ברוסיה הקפדון שלא עברו ברוחבו ליד בית הכנסת. היה לך עצם מכל דבר יהודי, אז אתה שואל אם הנחתתי תפילין?!"

סופה של דבר גם האבא הניח תפילין, ואנחנו הרווחנו סייף.

לא בכדי אמר הרב שהעולם מוכן לנואלה...

**החזון של הרבי מתקיים
מול עינינו, יהודים מכל
הסוגים מחפשים ומוצאים
את דרכם ליהדות, בהם גם
יהודים שלא מגדירים את
עצמם כתديים, ובטה לא
כחסידים או כ"שלוחים";
וכך לפתע פתאום, הם
מוצאים עצמם כשלוחים
ומשפייעים למד יהדות
לאחרים**

יפנים בקיבוץ מכריזים "ייחי אדוננו"

בחורה מבית שאן, למדה תקופה מסויימת ב"אור חייה" בירושים, לאחר מכן השתדכה בשעה טובה עם בחור חב"דניק והקימו (בצפת) בית חסידי אשר ונאמן. עברו שנים, בא הזוג נגור בבית שאן בסמוך להרים. לأت לאט הבחין אביה, שחתנו הצער לא רק מקיים מצוות, אלא כל הזמן מփש איפה אפשר לזכות עוד יהודים בעוד מצוות ומעשים טובים. הדבר מצא חן בעיני החותן, וגם הוא ניסה את כוחו – אף הצליח – בהפצת יהדות.

מאז, החותן – גם החותנת – מפיקים כל שבוע שירות חבורות של "דבר מלכותי" (הצבעוני) ומזכים שירות יהודים בשיעורי חתית וכיו'. החותן עובד במפעל אחד ומשפייעים למד יהדות אחרים.

ובינתיים כבר יש תושבים וחילילים באיזור שנגייעים לישיבה ומצטרפים לתפילה או לשיעור תורה. בעזרת ה', המקום ייחף – כמו כל יישוב חב"ד – למרכז להפצת חסידות וקרוב יהודים לתורה ולמצוות.

בת קיבוץ, רבייה באיטליה

אחד הבחורים בישיבה בחמרה, נסע בראש השנה להיות עם משפחתו ברכובות. בערב ראש השנה צעד הבחוור עם אביו כדי לארגן תפילה וקידוש בקיבוץ גבעת ברנר הסמוך. הקיבוץ אינו דתי, אבל לתפילה וקידוש הגיעו שני מניינים. לאחר הקידוש והסעודת הקצרה, נושא אישת צערה אל האחראי, ובקשה לשאול שאלת:
"שמעתי לך", אמרה, "שלקחתם פרוסת תפוח, וטבלתם אותה בדבש. מה העניין בזה?" החסיד הסביר לה את העניין, והוא היא סיפה מדוע היא מטעניינית.

היא סיפה שכבר שנה וחצי היא שליחה מטעם התנועה הקיבוצית בעיר גדולה באיטליה.אמין היא לא דתיה, וגם גדלה בקיבוץ לא דתי, אבל שם באיטליה, היא הייתה היחידה שיזדעת עברית, וכך פנו אליה בוגרונות שאלות בכל תחום הייחודי. היא רצתה לעזור אז היא חיפשה מידע לצובות המרכזית בכל עניין יהודי. היא התחלת להזכיר נערים לבר מצווה, הדרכה את החזון בבית הכנסת, מסרה שיעורי תורה. אפשר לומר שהחוזץ מרבית מילה, היא עשתה את הכל...

הסיפור הזה הוא לא מצחיק, הוא פשוט נראה לנו איך החזון של הרבי מתקיים מול עינינו, יהודים מכל הסוגים מחפשים ומצאים את דרכם ליהדות, בהם גם יהודים לא כחסידים או כ"שלוחים"; וכן לפעת פתאום, הם מוצאים עצם כשלוחים ומשפייעים למד יהדות אחרים.

דקה הליכה מ-567 • מלון מפואר • בפורמט קטן • סטייל גבוה • דירות סטודיו מפוארות

212-5-196-719
235-374-187

- ◆ החלפת מצעים ומגבוט
- ◆ שירותים ואמבטיה מפוארים
- ◆ סבוניים ו샴פו בשפע
- ◆ שירות מלא!

• מטבח מצויד ב邏輯 השכלולים המודרניים: מקרר, מיקרוגל טוסטר, מיחם

- ארכות בוקר, מקרר עם שתייה כל היום.
- טלפון חופשי
- אינטרנט מהיר חופשי
- וידאו

キンנסון הול

לכיש טורס
חברה לנסיעות ותיירות (1979) בע"מ
1 - 700 - 770 - 770
www.Lachishtours.co.il

החוללה ההרשותה לטיסים לחודש החגאים במשרדי לכיש טורס ואצל נציגי המכרחות

יישובות

קריית מלאכי - ישי"ק:	תורות אמתה: יואל זכאיין - 054-5687068	לוד: שמריהו זילברשטירים - 052-7690769 שולם אייזנברג - 052-4338596
מנדי ניר - 054-7578211		
חיפה: 054-5322952	אור יהודה: שלמה הלפרין - 052-6770852	כפר חב"ד: לווי בר סלע - 052-3770246
בני ברק - ישי"ק: 054-8426669	רחובות: ארברם בר ששת - 054-2100623	מגדל העמק: צבייקי פליישמן - 054-8438973
מנדי מרוקוביץ - 054-7263142		קריית גת: דוד אליסון - 052-8026030
בוכרים: 054-7263142	נתניה: שניאור שכטר - 054-2251770	צפת: נחוון הורביץ - 054-4690572
נציג ארכיזי - קבוצה: 054-2095770	נצח עילית: מנדי סטזונובסקי - 054-9293676	
יוסי אוחזון - 054-7770848		

רכיבוי אנ"ש

כפר חב"ד: 03-9606846 052-4458724	חיפה והקריות: שלמה הלפרין - 054-5322952 לאהלה הלפרין - 054-5322942
לוד: 054-5761177 לאה היל -	רחובות: רות מפעי - 054-6761020
אזור המרכז: 054-7770848 נחמה דינה דיטиш -	צפת: אריה זההר - 054-5962414

נשים ובנות

בית רבקה כפר חב"ד: אמיל קלינמן - 052-6770853
בית חנה צפת: רחל הורביץ - 050-6862770
נתניה: אסתי - 052-6769770

ירושלים קניונית ולפסון, דיסקון 9 טל. 02-5612282	רחובות - מכון וייצמן כיכר היובל, רחובות טל. 08-9477071	רחובות הנשיא הראשון 34 טל. 08-9467460	באר שבע הרצל 100 טל. 08-6281057	קרית גת מרכז מסחרי 6-8 טל. 08-6813082
פתח תקווה ולפסון 7 טל. 03-9048770/1	 אשדוד הרצל 1 בנין יוניטרייד טל. 08-8652861	קריית מלאכי רח' צה"ל 1/10 טל. 08-8587555	մԵՌԱՏ ՑԻՈՆ հաշոն 5 տել. 02-5703501	תל אביב բն. իհուդա, 32, բն. ալլը 03-5285932
בני ברק רח' רביעי עקיבא 106 טל. 03-5776000	תל אביב - עתידיים רח' הברזל 32 טל. 03-6470101	מודיעין גינוגת דותן 23 טל. 08-9750990	חיפה ווגוֹוד 3 מרכז הכרמל טל. 04-8362770	נתניה רחוב גיבורי ישראל 14 טל. 09-8357708

שליחות חiri במצר הרפורמים

כשהרב הティיל על הרב שלום דובער קלמנסון לנסוע בשליחותו לסייע סינסינטי, הוא אפילו לא ידע היכן היא ממוקמת על המפה. לאחר שבדק את המקום, הבין שזו לא תהיה שליחות סוגה בשושנים. לגמרי לא. ביום, שלושים וחמש שנה לאחר מכן, הוא חולש על שורה של מוסדות ושלוחים ומהוות מודל לדוגמה של שליח שחולל מהפכה בעיר המבצר של הרפורמים • דיוקן של שליח ופעילות

מאת נתן אברהם

שהעיר סינסינטי שמהוקמת במדינת אוהיו אמנים מושפעת ביוזדים, אבל מרביתם המכريع קשורים בקשר אמיץ ואיתן לתנועה הרפורמית, שם מרכז העולמי באוניברסיטה מיוחדת שלהם 'היברו יוניון' קולג' מוכשרים מנהיגי העתדי שלם ומשם יוצאות כל ההזראות. היו שנ��טו כי זהה היעלמות זהה של קרואון הייטס... ביחידות הבהא שנקבעה לרבות קלמנסון לקראות יום הולדתו בד' בתשרי, שאל את הרבי מה המסר שצורך להוביל אותו בפעילותו בסינסינטי, והרב ענה: "ידוע שה'צמיחה' צדק' לחם לסלק את לילנטל (אחד מראשי 'המשכילים' – נ.א. מרוסיה), וכשהוא הגיע לארצות הברית התישב בסינסינטי וייסד את התנועה הרפורמית, עתה נכדי הצמיחה צדק' צריכים להכריע הכרעה סופית את נכדיו של לילנטל..."

רב שלום דובער קלמנסון

זמן קצר לאחר חתונתו שהתקיימה במונטראול החל הרב שלום דובער קלמנסון לעבוד בבית רבקה' בעיר, וייסד את מנהה פרדס חנה לבנות על שם הרבנית חנה ע"ה, אם הרב. מאוחר יותר החל לזרום אליו הצעות שונות שלוחות, ובגיל עומר תש"ד, נכנס עם רعيתו ליחידות' אצל הרב, ובאמתחתו הצעות שונות מהן ביקש שהרבבי יכירע בעבורו שליחות חיו. הרב הביט בפתק עם ההצעות השונות, פנה אל הרב קלמנסון ואמר: "למה לא לחשוב על סינסינטי?" עד אותו יום, כפי שמעיד הרב קלמנסון, הוא לא שמע על סינסינטי ולא ידע היכן היא ממוקמת בפתח הארץ. אבל אם הרב אומר – מציאות!

כבר בימים הקרובים נסע ב כדי לטור את הארץ. מהר מאוד הבין שהשליחות קיבל לא תהיה סוגה בשושנים. הוא בדק ומצא

הרב שלום זובעך קלמנסון מוסר לרבו את מפתחת בית חב"ד בסינסינטי

שני מכתבים שהגיעו לרבו בערב יום היכפורים

בערב ראש השנה תש"ה החל הרב קלמנסון לפעול בסינסינטי. בניווד לשולחים רבים אחרים, חלפו רק ימים ספורים מאשה הגיע לעיר ועד שקנה את המבנה המרכז שיחיון לעיר ועד שקנה את המבנה המרכז של בית חב"ד, מבנה שהיה שייך לבית ספר היהודי ששגור את שערו. לא, הרב קלמנסון לא הגיע לעיר ממצויד במזוודות כספים כבדה, וגם לא בירושה גדולה. "קניתית את הבניין מבני שהיה בכיסי אפילו סנטו", מפתיעו אותו הרב קלמנסון. "הוזעתי לעיריה שאני מעוניין לקנות את המבנה, ונכנסתי איתם למשא ומתן על גובה הסכום. משוכרים הסכום, והגעתי לבנק המקומי וסייעתי לפקיד הבנק הגوي על תנוועת חב"ד ועל פועלותיה, וביקשתי שייתן לי משכנתא על מאה אחוז

קלמנסון, זה סוד ההצלחה. לאחר מספר שעות של ראיון מקיף, אודה שהייה זה יומרני ובלתי אפשרי להקיים בכתבה אחת ארוכה ומעמיקה כל שתהיה, את העוצמה הזאת שנתקראת חב"ד סינסינטי. התמודדיות ברוחו שהוא מנת חלקו של הרב קלמנסון אכן השפיעו השפעה דрамטית על פעילותם של השולחים בארצות הברית כולה. די אם נביא כדוגמה את מאבקו הנחוש נגד הרשויות בסינסינטי להצבת חנוכייה מרכזית במרקיז העיר, מאבק שスクר בכל תקשורת אמריקניים רבים והוא לסמך של מאבק בכל רחבי הארץ. נצחונו משמש תקדים משפטים בו יכולם השולחים להשתמש להעבר הchnalta domha בערים. הוא עומד בראשו, מלבד בית חב"ד המרכזי שהוא עומד בראשו, נספו עוד אחד-עשר מרכזים חב"דיים שהוחווים קהילה חב"דית גדולה המבוססת על ארכיטקטורה שתתרבו בחסידות במהלך השנים. כולן, אגב, חיים בפשטות עם משה, ואמם תשללו את הרוב

icut היה ברור לרבות קלמנסון שבפני ניצבת שליחות לא קלה, נוגעת במאבק שמיימי בין כוחות הקודש ליעומות זה. כל פעלה מוצלחת שתיעשה בסינסינטי, תשפיעה על התנוועה הרפורמית בעולם כולו. אין מקום לפשרות. מאבק שצרכי להיעשות בחכמה ובתבונה, אבל עם הרבה נחישות ויגאון יעקב' חסידי.

כשambilיטים כיוון על האימפריה החסידית שבנה הרב קלמנסון בסינסינטי, אי אפשר שלא להתרגש. במשך שנים רבות החסידות שליחות, הקים אימפריה על כל צד ושביל. מלבד בית חב"ד המרכזי שהוא עומד בראשו, נספו עוד אחד-עשר מרכזים חב"דיים שהוחווים קהילה חב"דית גדולה המבוססת על ארכיטקטורה שתתרבו בחסידות במהלך השנים. כולן, אגב, חיים בפשטות עם משה, ואמם תשללו את הרוב

הברית פועלו עם סטודנטים במסגרת של בתים חב"ד בקמפוסים ולא התארו בקהילות. כשהרב קלמנסון הגיע לסינסנטி, הוא הבין שאם יקבע את משכנו בקמפוס, השפעתו תוגבל רק על הסטודנטים. "שאלתי את הרבי אם יוכל לשנות מהנהוג וליסד את הבית חב"ד במרכז העיר, וקיבלת תשבחה חיובית. כך הroxותי שבעתים, גם יכולנו להזמין סטודנטים אל ביתנו לסעודות שבת, וגם ייסדנו פעילות עם המבוגרים, פתחנו בית הכנסת ושיעורי תורה מיוחדים בעבורם".

מי שמכיר את הרב קלמנסון יודע שהוא אינו איש שמסוגל לשקטו על שמריו. גם בעת, לאחר שנים רבות של עשייה, הוא ממשיך לפעול מרכז בלתי נדלہ כל נער צער. בימים ההם, שיעורי תורה נפתחו, מוסדות חדשים קמו וקהילה חב"דית החללה להתחנות סביב' בית חב"ד. האתגר הגדול של הרב קלמנסון היה לנתק דרך פרוץ צפונה ונגבנה, אך מאידך גיסא, שלא לעורר עליות את קצפס של הרפורמים. "לא לחמתי בהם בחרב ובחנית. להיפך – כבר מההתחלת רקמותי קשרים טובים עם מהגוי התנועה הרפורמית, קשרים טובים שנמשכים עד עצם היום הזה והניבו לא פעם פירות מעניינים. תלמידים ורבים שלי הגיעו מסדרת הנהגה שלהם והפכו להיות חסידים".

"בכל עניין הקפדי לשאול את הרבי, ולא תמיד הרבי אישר לי לשטן עימים פעהלה, גם כשהלפעים תנתק באינטרסים שלנו. לדוגמה, בימים של המלחמה הגדולה של הרב לטייקון חוק 'מייחו יהודי', רציתי לרשותם את הנשיאה שליהם באוטם ימים ד"ר גאטשאלאק שיצא איתה בקריאה بعد תיקון החוק. כשבקש את רשות המכ"ל של תונטו, הלה הסכים בתנאי שעל אותו בנק שיחתnom תנתנו בסם חמיטתי. כתבתתי לרבי את הצעה והרב שאל אותה על הסף, מפני שהיא יראה שליבואו יושתפה לפעלויות הרפורמיסטיות. למרות מאבקו העיקש לתיקון החוק, וההישג שקריאת צו היה מביא, מכל מקום, הרבי לא הסכים שיראה אף לא למראית עין שאין מכך מושרים אותו".

צד הידידות וקשרי החברות הטוביים, מחזיק הרב קלמנסון בעקרונות מוצקים וברורים, ואולי דווקא בגלל זה נובעת אותה ידידות כלפיו. "אותו ד"ר שהיית מיודד אליו, פلت אחריו רצח רבון פליטות פה אומללה שהייתי צריך לMAND אותו במקומו. הוא טען שתנועת חב"ד גרמה להירצחו, ואני כשםעתה את זה, לא ידעתי את עצמי. הוא

ב'יחידות' הבאה שנקבעה לרב קלמנסון לקרה יום הולדתו בד' בתשרי, שאל את הרבי מה המשר שצרכן להוביל אותו בפועלתו בסינסנטி, והרב ענה: "ידעו שה'צמלה צדק' לחם לסלק את לילנטל (אחד מראשי' המשכילים' - נ.א) מורסיה, וכשהוא הגיע לארצות הברית התישב בסינסנטி וייסד את התנועה הרפורמית, עתה נכדי ה'צמלה צדק' צרייכים להכריע הכרעה סופית את נכדי של לילנטל..."

בסיוזרו ולא הגיב. יום הciporim של אותה שנה היה מאוד רציניacial, ממש אוירית נכאים. "בימים הראשונים של חול המועד סוכות קיבלתי טלפון מהמזכיר הרב בנימין קלין והוא אמר לי שהרב מסר לו למסור לשלמרות שהוא נהוג שלא לכתוב בחול המועד, אולם כיון שהוא יודע אני שרוי בבלבול, הוא מפקיד בידייו תשובה לענות לי. הרבי מותח קו על מה שכתבתי 'שמעא זחו רצונו של הקב"ה שמצבי הכספי יהיה עוגם', וכתב 'יום יעלה, אזכור על הציון'. נצל את כנסתו של אבי אל הרבי בצד תשובת הרב נסכה בי שמחה מוחודשת; לא רק שמצויב עומד להשתפר אלא הוא יעלה. ואכן כך היה, מיד אחרי סוכות החל מצבו המכטב בידיו מכתב ממוני שימסור לרבי. להפקיד בידיו מכתב ממוני שימסור לרבי. במכטב סיפורתי על מצבי. הרבי פתח את המכטב וחיווך ענה אבי, 'הוא יצא מזה לפני כמה שנים ויצא מזה גם עתה'. כאשר התקשורת אל וסיפר לי על התשובה, שמחתי מאוד ונכנסתי ליום הciporim בשמחה של ממש. דא עקא, נראה שהנסין הוא נסין, ובשנה הקורובה לא רק שהמצב הכלכלי לא השתפר, אלא החמיר. לשנה הבא שוב הפקדי בידי אבי מכתב בו כתבתי שאם זהו רצונו של הקב"ה, אזי אני לא מתלון, אבל בפועל המצב לא השתפר. הפעם הרבי לא פתח את המעתפה, אלא הניח אותה

מאבק מנומס וnochos מול הרפורמים

לא רבים יודעים, אבל עד יציאת הרבי קלמנסון לשילוחת, כל השלווחים בארץות

מהסכים. הוא הביט بي בתימгоון, ואמר לי שיש חוקים ברורים בנושא שקובעים כי הסכם המקסימלי שהוא יכול להעניק כמשמעותא, מגיע עד שמוניהם אחוו מס' סכום הקנייה, וזה גם לאחר בירורים וערבותות מהימנות. ידעתי שאנו מוכרת לצאת מהבנק עם סידור כלשהו כדי שאוכל לקנות את הבניין, ולהצטי עליו למצוא את הדרך. בהשחה פרטית מצא לה את זה בעבר, שכן הוא עבר על חוקי הבנק, שמצו של מושג מה הואニアות לעשות את ההסדר המתאים. הוא עצמו אמר שאין לו מושג מה הואニアות להסתכן ולתת לי שמוניהם אחוו מדמי הקנייה כמשמעותא, ושאר הסכים כהלוואה שלושה חודשים. לאחר מכן שחתמנו חוזה, אנשי העירייה ביקשו לדעת מאייפה השגתית את הסכם. כשהשmeno על הספר, שאלו את פקיד הבנק מאיון היה לו את האומץ הנדרש, הלה השיב: "אני לא יודע, הרב השפיע עלי בדרך כלל השווה...".

בכל שלושה חודשים דחה הרב קלמנסון את החזרת הלוואה לשולשה חודשים נוספים, עד שהצליח לעמוד על רגלו, ולכسوות את החוב כמו גם את מהשנותא. "בכל השנים ההו", מספר הרב קלמנסון, "בividוד בימי הבראשית, היו הרבה מאוד ניסיונות של כספים. לא פעם שכשנתבי לרבי על מצבי הכספי, ראיתי ניסים גלויים. ידען, אבי הרהי'ח הרב ישראל שמעון קלמנסון שו'ב, זכה להיכנס פעםיים בשנה לאחר הקדוש של הרב, שתי הפעמים היו בערב פסח להביא לרבי את היין לפסח, והפעם השניה כדי לתת ליט מלכות. זכה אבי, והרב היה משוחח עימו על עניינים שונים".

"בושא' שנות תשלי'ט היו לי בעיות כספיות גדולות, והחוות הלבו ותפחו. הרגשטי אני נמצא בתחום, והחולותי נצל את כנסתו של אבי אל הרבי בצד להפקיד בידיו מכתב ממוני שימסור לרבי. במכטב סיפורתי על מצבי. הרבי פתח את המכטב וחיווך ענה אבי, 'הוא יצא מזה לפני כמה שנים ויצא מזה גם עתה'. כאשר התקשורת אל וסיפר לי על התשובה, שמחתי מאוד ונכנסתי ליום הciporim בשמחה של ממש. דא עקא, נראה שהנסין הוא נסין, ובשנה הקורובה לא רק שהמצב הכלכלי לא השתפר, אלא החמיר. לשנה הבא שוב הפקדי בידי אבי מכתב בו כתבתי שאם זהו רצונו של הקב"ה, אזי אני לא מתלון, אבל בפועל המצב לא השתפר. הפעם הרבי לא פתח את המעתפה, אלא הניח אותה

רב קלמנסון מעניק זוגות תפילין למנהיגים מרוסיה, שהגיעו לסינסינטי בגל העלייה הגדול בשנות השבעים

יעשה זאת ביום שני כשמסדרדו ייפתח; כמה נדhamתי שהוא שלח אליו עוד באותו ערב שני עמודי התנצלות מפורטים בהם כתוב שחקר וגילוח שחב"ד מסמלת אהבת ישראל ולכך הוא מתנצל על דבריו. המכתב פורסם עוד באותו שבוע בעיתונים היהודיים הגדולים בארץות הברית.

"למה אני מספר את כל זה? מפני שאנחנו מוכרים להבini שפעילותינו היא לא בכוחנו ולא בעוצמתנו, אנו פועלים מכוחו של הרבי מלך המשיח ומוכרים ללבת בגאותה ובכוננה זקופה; לדידי הרוי זאת שליחותי כפי שהרבי אמר לי ביחידות – לסיים עם הנכדים את העבודה שהצמוה דק' החל עם מייסד תנועתם".

עשית כבר מנו על "חכ"ד טיים?"

ספק אם כשהתחיל הרב קלמנסון להוציא את העיתון "חכ"ד טיים" הערכץ שתהייה לו השפעה כה גדולה, והוא ימשיך לצאת שלושים וחמש שנה ברציפות! אולם הנוקודה הכי מרגשת מבחןינו זה העידוד שזכה העיתון לקבל מהרב. "העיתון התחיל

**הרבי פתח את המכתב
ובחויר ענה לאבי, 'הוא
יצא מזה לפני כמה שנים
ויצא מזה גם עתה. כשאבי
התקשר אליו וסיפר לי על
התשובה, שמחתי מאוד
ונכנסתי ליום הקיפורים
בשמחה של ממש. דא
עכא, כנראה שהנסيون הוא
נסיון, ובשנה הקרובה לא
רק שהמצב הכלכלי לא
השתפר, אלא החמיר.**

"הוא הבין לאן אני חותר ומיד התנצל ביקשתי ממו שיכתוב מכתב התנצלות על הफשת עדה שלמה. תיארתי לעצמי שהוא

אמר את הדברים ביום רביעי, אך לא רציתי להתקשר אליו באותו יום, מפני שהיה זה חג ה Hodava האמריקאי, ולא רציתי להפר את חגיגתו, אבל למחמת טלפוני שאכן אמר את הדברים, שהוא אישר בפנוי שאכן רכש את האינפורמציה שאלתי אותו מהיקן רכש את היתרums שקרה מפללה נגד חב"ד. הוא היתרums שקרה את זה בעיתון 'פאוורערטס' האנטיישמי שהאישים שם את הרב אברהם העכט.

"אמרתי לו 'נניח ואוטו עיתון צודק, האם הרב אברהם העכט מייצג את תנועת חב"ד' הוא הרי קיבל את חינויו בישיבת 'תורה ודעת', הוא מכחן הרבה בבית הכנסת הספרדי ומכך כיושב רב איגוד הרבנים, ומה הקשר ליליאויטש? בלבד זאת', הוסיף ואני אמרתי, אני מכיר את הרב העכט לאחריו הרצאתי זו, המשיך להיתרums ואמר 'אולי אתה צודק, אבל זה היה אכן כתוב עיתון'. עניתו לו שאם הוא הולך בדרך זו, הרי אני עומד לפרנס כרווז שמאשים את המנהיגים הרפורמים, בין היתר, בהרג נשותיהם... הזכיר לו מקרה מסוים שארע ואף פורסם בעיתונות.

The Chabad Times

A Chabad of Southern Ohio Monthly Publication

Vol. 31 No 9 (369) September, 2008

Elul 5768

48 Pages

**HIGH HOLIDAY PROGRAMS
TO BE CONDUCTED
IN CORRECTIONAL FACILITIES**

In his message, the Rebbe incorporated on the particular significance of the observance of the month of Tishrei with its ritual services, eating the traditional foods, Tashlich "Casting of the Sin" Services, the Mitzvah of the "Four Species, etc.

"...Those of our Jewish brothers and sisters who are internees in a jail or prison are obligated, just

(Continued on page 13)

**CHARLES & MIREILLE GABBOUR TO CO-CHAIR
SECOND ANNUAL RAFFLE. \$20,000 IN PRIZES**

A black and white portrait of a man with a full, dark beard and mustache. He is wearing round-rimmed glasses, a dark suit jacket over a striped tie, and a dark fedora-style hat. The background is plain and light-colored.

שער הניגליוו "חכ"ז טיימס"

איך זה שמחד גיסא הרבי מעודד אותו, ומאיידך גיסא שלוח מישחו שיורה ליגור את העיתון? לא רצתי לכתוב לרבי במפורש את דברי אותו עסן שביבול דבר בשמו; חשבתי לעשות ניסין ולהיווכח איפה האמת. מה עשית?! על הפרק עמדת החוץ החמיטים של העיתון, ובוינו שפנוי בקשרת מרבים, מנהיגים ופוליטיקאים לכתוב עליינו מכתבי המלצה.

"את אותו עיתון שלחתי אל הרב"
 כМОבון מבלתי שביקשתי מהרבי מכתב
 המלצה, שכן באותה תקופה הירבי לא כתב
 מכתבי המלצה לדינרים וארגונים, ועשה
 זאת רק למוסד 'אוהלי תורה' ועוד כמה
 מוסדות שהיה כותב עבורם עד מהעבר.
 יחד עם העיתון, צרפתி מכתב ובו דוח' על
 פעילותינו כמו גם דיווח לגבי המבצע שייזמונו
 לגבי עיתון החמיסים. להגיד שהייתי המומס
 יהיה זה מינורי בכך לתאר את התרגשותי
 כאשר קיבל מכתב תשובה מהרבי
 בן שני עמודים!... (המכתב הוזפס בכרך ד'
 בסדרת ה'אגורות קודש'enganlıt shehovtsiano
 אוצר ספרי ליבורנויט בעמוד 187).

"הרבי פתח את מכתבו בדבר תורה על פרשת השבוע של אותו שבוע, ועובד לאחלה איחולים חמיס ולבבים לעיתון שהוא מכנה אותו בכתב "פופולארי" ומאהל שהשפטו בהפצת היהדות כפי שהיא מוארת בדרוכה של החסידות תלך מחייב אל חיל. היה זה מכתב המלצה לכל דבר ועניין. הרגשתי שהרב ביידע מалаה שביקשו שאפסיק להוציא את העיתון שכביבול דברו בשמו, ורצה לחזק אותו. מובן שאחרי פרסום המכתב הזה בעמוד הראשי של הגלילון הבא, נסתם הגולגול על אותם קטלוגים..."

"כשאני מבית היום לאחרר וחושב על השפעתו של העיתון, אני יכול להבין את

האתגר הגדול של הרוב קלמנסון היה לנtabך דרך לפrox צפונה ונגביה, אך מאידך גיסא, שלא לעורר עליו את קצפם של הרפורמים. "לא לחתמי בהםם בחרב ובחנית. להיפר, כבר מהתחלת רקמתי קשרים טובים עם מנהיגי התנועה הרפורמית, קשרים טובים שנמשכים עד עצם היום הזה והניבו לא פעם פירות מעוניינים. תלמידים רבים שלי הגיעו משדרת הנהגה שלם והפכו להיות חזידים.

"שבועיים לאחר התשובה שקיבלו
מהרב בחתונה, קיבלתי טלפון ומעבר לכך
היה אחד מעסוקני חב"ד שאמר לי לחודל
מלוחזיא את העיתון כי הוא גורם לחילול
הה. לא ידעתי את נפשי. שאלתי אותו מאין
לו זו, והוא אמר מרשה גם רצונו של הרבי.
נדמהתי. כל ניסיונותיי לדלות עוד פרטים
כדי לברר מה קרה – עלו בתוהו. הייתי אז
עדינו שליח צייר וחסר נסיוו. ולא הבנתי

לצאת בפורמט של עיתון חדשות. בתחילת
היו בו עשרים וארבעה עמודים, זה עלה
לאربعים ושמונה וכיוון מונה ארבעים".

מרתקת לא פחותה היא הסיבה שהבאה
לצאתו של העיתון שזכה לילויו ועидוד
צמוד של הרב מלך המשיח. "ונוצרה לנו
בעיה עם העיתון היהודי המקומי, כנראה
שאנחנו ועורק העיתון לא ראיינו עין בעין
את אותה מטרה. ידיעות חדשותיות רבות
שהיינו מעבירים לעיתון, או שהיינו מקצת
אותן להחריד או שיביצ' אוטן בעמודים
של מודעות האבילים. אחרי שמחת תורה
תשלייז נכנסתי למערכת העיתון כשיימי
ידעעה על הפעולות הגדולות שעשינו. העורך
יעיקם את האף ואמרתי לו שאם הוא לא
יתיחס לדיוקנו שלנו כמי שהוא מתייחס
לידיעות שמניגעות אליו מכל החוגים בעיר,
אנו נתחיל להוציא עיתון משלהנו.

"אוטו עיתון הוא העיתון היהודי הוותיק ביותר בארץות הברית. בעוד עיתונים רבים נפל, הוא נשאר לשroud. לא פלא אפוא שהעורך ג'ייח נוכח האיים שלי, אבל אני היתי רציני למורי. אחרי קבלת הברכה מהרבי, יצאנו לדרך. העידוד לו זיכינו, היה מדהים ומרגש. הרבי התיחס לכל פרט וליווה אותנו כל הזמן. לדוגמה, את ה"ב"ה" שמייקמתי בצד העמודים, ביקש הרבי שאשנה את מיקומו ואשਬצם באמצע העמודדים. אנשים רבים ביקשו שנעשה את העיתון בפורמט של מגזין, אך הרבי הורה להשאיר זאת עיתון, ואני מקצת בכך שאז היינו שולחים לבתים את שיחותיו של הרבי מתורגמות לאנגלית תחת הכותרת 'מחשבת השבע', והרבி אמר לי שכשהשicha נכנסת בפורמט של עיתון, יש סיכוי גדול יותר שאנשים יסראו אותה.

"הרשותי שהרבן כל-כך מלוה את העיתון ותומך בנו, ושמחתיע על הזכות שנפלה בחALKI. בהזדמנות, כשהיהיתי צריך להגיאו לאראו הייטס לחותנה של קרוב משפחה, והגילוין החדש אך יצא ממכבש הדפוס, לऋת עמי עותק והכנסתי למזכירות תוך שאני מצין באזוני המזכיר שאני אמא בניו-יורק רק מספר שעות לכבוד החותונה. כמה נדהתה לראות את הרב בניימיין קלין, תר אחרי מהלך הירוקדים, ואומר לי שיצאה עבורי תשובה 'אזכור על הציון'. רביה היה חשוב להוציא תשובה ויעידוד.

"בראשית דרכו של העיתון שיחל ליצאת בחודש כסלו וקצר הצלחות רבות, היו, אך לא, גם הרבה מניעות ועיכובים, ולא רק מהכיוון הפיננסי. חלום גם מכיוון המכבי לא צפוי.

עם סגון נשיא ארה"ב, מאנדל - באירוע לציון שנת השבעים ושמ של הרבי מה"מ

בשיחה יידידותית עם חתן פרס נובל, ג'ון גלו

עם האסטרונאוט הראשון שעלה לירח, ג'ון גלו

בsnsינט יש יצא לrob קלמנסן שם של מי שבכוו לברור את יהוסם היהודי של אנשים. מעבר לזה, כשותగלוות בעיות בין בני זוג יהודים, לא פעם מעדיפים הפסיכולוגים והיעצים השונים לשולח את בני הזוג אליו בכספי שישיע להם כדמות בעל סמכות יהודית. אנשים מקבלים את פסיקותיו ללא ערעור.

שם תפילין?" – שוב חשב בשלהי. "ולקראה בסידור אתה יודע?" גם הפעם ענה בשלהי. "ומה הדבר היחיד שלמדת שם? הוספתי להקשות ונעניתי במקומו, "שחייב זה לא טוב!" הייתה חד וברור, והוא הבינו בלבד שעבר שטיפה מוח. שלחתי אותו למורייסטאון, שם קיבל אותו הרב אברהם

ישיבה בארץות הברית ולמה לו להזמין עד הארץ?! ידיעותיו ביהדות היו עדין קלושות, הוא עוד לא ידע שאני חסיד חב"ד. מיד שאל אותו יזה ישיבה של ליבאואויטש?'" בשענייני בחוב, נזעך ריק לא לשם'. שאלתי אותו: "כמה זמן הייתה באש התורה?" – "חדש ימים", ענה. – "הנחת

הקרתו על הוצאתו כמו גם את העידוד הרב שזכה לקל מחרבי. אין ספור אנשים התודעו ליחסותם ביכולתו והקימו משפחות חסידיות. די עם נוכיר את אחד הכותבים בו היום, ר' יעקב מוזס, שכותב בעיתון מדור מיוחד בידאון טאווי של סינסינטי ביום הסוערים של מאבקינו להצבת החנוכייה; מאבקינו העיקרי אותו, הוא החליט;brר במה מדור, הגיע אלינו, הציג ונפגע עד שהפך להיות חסיד עצמוני".

שליח יוצר קהילה

שמדובר על המושג "שליח יוצר סביבה" אפשר בהחלט לראות בסינסינטי כמודל לחקוי. במשך שלושים וחמש שנות שליחות הצלחה בקרב יהודים ומשפחות רבות בדרך היהדות והחסידות. מלבד קהילה חמה ומילכדת המונה כשלושים משפחות שכולם חיים' רב ומשיח, ישנו עוד עשרות רבות של משפחות שעצבו את סינסינטי לאחר שהתקרבו ליוזמת וחיפשו להוות ליד מוכרים יהודים וטוטסים. הנושא שליל היה בקרב יהודים לרבי ולא בקרב אותם ליוזמת", מפתיע עוצמי הרב קלמנסן, "כשהם יתקרבו לרבי הם מילא ישמרו את היהדות בצורה הטובה ביותר. היו שנים כשטרם היו ישיבות חב"דיות לבני עליון תשובה, שהפתחה פולמוס בין השלוחים האס לשלוח מתקרבים לישיבת יש און התורה' הליטאית שהייתה היחידה באותו ימים לבני תשובה. אני טענתי שעדיין שעוד כמה חודשים עד על יש און נומאה' שהפתחה ישיבה חב"דית, מאשר יינק שנאה לתחסידות לילובאואיטש בבחינות' חלל עליון שבאותה תקופה שבסנות הרביה. אם אני רוצה שהוא יגדל להיות יהודי טוב, מוכרכים לתת לו חינוך נכון, וחינוך זהה הוא רק כזו ששפוג בהתקשרות לרבי.

"לפנינו עשרים שנה התקשר אליו אבא לחיל ששירת בצבא ארצות הברית והזבב בגרמניה. הוא החל להתקרב ליוזמת ואף היה מספר יהודים בישיבת יש און התורה' בירושלים. האבא התהנן אליו שאשפיע על בנו לסתת מתוכנתו מפני שמסוכן שם, ואני הסכמתי רק לא מהסיבה שהיא נקי. כשהוא הגיע לחופשה בבית הוורי שבסינסינטי, נפגשנו ואמרתי לו שি�נסה

למעלה: הכניסה לבית חב"ד בסינסינטי. למטה: בית חב"ד בקמפוס אוניברסיטת קולומביה.

"באותם רגעים נזכרתי בהוראה של הרבי משלנות היי"דים, שכששליח נתקל בעעה, שיאמר שהרבי שלח אותו ויראה הצלחה. החלטתי אפוא לרכת באופן של 'לכת הילה אריבער'. אמרתי לו אותו אחרי תשמע, אני שליח של הרבי מליבאוויטש ובשליחותו אני מוכחה להשתתף בכינוס חשוב בלונדון. היה כמה רגעים של שקט מעבר לקו, ופתאום הקול המגלגך רציני..."

ברורה. לתזדהמתו הרב טירץ לו את השאלה בפשטות גמורה. הוא לא ידע את נפשו מרובה תזדהמתה. בו במקומות החיליט שהואה נשאר ללימודו ב-770. כשהשמענו על החלתו, אמרנו לו שיכדי לשאול את הרבי על כך. בתשובה כתוב לו הרבי שמייצק את לימודיו באוניברסיטה. מענין שמאחר ביקש מהילה מהרבי על הגישה שאיפינה אותו כאשר נכנס ליהידות, והרבי ענה לו שדווקא גישתו זו חוללה את השינוי. הרבי הסביר לו שכשיהודי מגיב בצורה כזו, סימן שנפשו נמצאת בחיפושו, ועל כן הוא יותר יכול לקבל אלוקות".

תחושים פנימית עצומה שהצדיקה עצמה

בעית התtblולות הגדולה שאחריות לה לא מעט התנועה הרפורמית, לא פשחה על סינסינטי; להפוך, הרב קלמנסן מתחalive שהואה מדבר על העיטה הזאת. לדברו אין כמעט משפחה שאינה מערבת, והבעיה כמעט משפחה שאינה מערבת, והבעיה הגדולה היא שיש משפחות בה האם גויה והאב היהודי והמשפחה התמידה לרכת מדי שב לטמפל הרפורמי וחונכה על אספектים יהודים, ואשר על כן, הילדים שם מתקשים להבין מהם גויים לכל דבר ועניין. "לא עם נתקלתי בעויות עם אנשים שמקשים להתקרבר ליידות. אני לא מתבאיש בבקשתם לבדוק את מצבם המשפחי, ובמקרה שאין מוצא שאימים הייתה גויה והתגירה גיור רפורמי, אני מסביר לאוטו אדם לא היסוס שהוא גוי. יד לא יכול להיות עוף", אני אומר להם, ואם בכלל זאת חשקה נפשם

ליפסקר. חיים אותו בחור הוא אב למשפחה חסידית לתפארת.

"אתה הדריכים המוכחות בקרב יהודי זה להיות איתטו כנה, דוגרי, לא להסתיר ממנו דברים, ולא להתפתל כשהוא שואל שאלות קשות שדורשות תשובה ברורה. אני יודע שכשאני פוגש יהודי שיש לו טרוניות ושאלות, והוא מבקש קושיות ומראה קשיחות, הרי אותו יש על מה לדבר ויש סיכוי גדול שהוא יתקרבר".

באחתהו של הרב קלמנסן עשרה סיפורי התקראות מרתקים, ובכל זאת כשאני מבקש ממנו לבהיר אחד מעניין, הוא נזכר בסיפור דוקא מיימי בחרותו: "בשנת תשכ"ג למדתי ב-770 ובאותם ימים הייתה הפעילות יפה של שבת עם חב"ד באוניברסיטאות בארצות הברית. בכל שבת היו מגיעים קבוצת בחורים לאוניברסיטה אחרת, ומשוחחים עם סטודנטים יהודים ומקיימים עימם פעילות יהודית. באחת השבות הגענו לאוניברסיטה בפנסילבניה והתפתחה תכנית מרתектה ששכפה את כלם, מלבד סטודנט אחד, בשם יעקב חנוכה. הוא אמן השתתף בחקלאות אבל היה שותף פאסייבי, עמד כמו קובייה קרח קופאה וסירוב ליטול חלק פعلى באינטגרציה שהפתחה ביןינו לבין הסטודנטים. עמד והקשיב. סיירו לנו שהוא מומחה גדול לפיזיקה, וכשראינו שהוא רצונו, לא דחקנו בו.

"בימים הראשונים, לפני שיצאנו בדרכנו חזרה, הצענו לסטודנטים להניח תפילה. רבים מהם נענו בשמחה והוא עמד מצד והבית, לא נטל חלק.

"באותן שנים הרבי היה מתוועד רק בשבתו מברכימ', והצענו לסטודנטים להגיע ל-770 לשבת ב כדי לחוץ את החיים הזאת. הבתוינו להם שבימים הראשונים עברום 'יהדות' מיחודה אצל הרבי. הללו התרלבו מהছעה, ובשבתו מברכימ' הבאה התיצבו כולם, וגם אותם יעקב חנוכה שgas עת שמר על דיסטנס ואראשת פנים רצינית. ביום ראשון נכנסו כולם ליהדות, ובימים מהתודניים שאלות בעניינים שענינו אותם, והרבי ענה לכלם תשיבות ארכוכות ומספקות – רק הוא נותר עומד בצד.

"ביסודו של היהדות, כשהסטודנטים החלו לצאת מהחדר, הוא העז לפצצת את פיו ושאל את הרבי שאלה סבוכה בפייזיקה, שאלת שהטרידה אותו במשך שנים וჰציגה בפני גдол המרצים והפרופסורים בתחום, אך לא קיבל תשובה קולעת

הדור הצעיר בסינסינטי

ישראלית ספרדיה בעלת רגש ליהדות, וכשהאללה אותו אם יתנו לעשות משהו, שאלתי אותה אם היא תינsha לערבי? היא השיבה בלאו רבתה, אמרתי לה שיש לו את אותו גדר הלכתי".

את אותה כתובה, ידע שזו לא הכתובה הראשונה. אותו רב עמד על כך שבני הזוג הינים יהודים. כששאלתי אותו האם ידוע לנו משחו על הילדים, אמר לי שהוא לא יכול לדעת מפני שהוא זוג לאחר נישואיהם עברו להיות חברים בתנועה הרפורמית.

"אני יודע מה גורם לי להיות כל-כך אליו שוב, שאלתי אותו אם הוא יל' ביולוגי או מאומץ? הוא אמר לי שברור שהוא ביולוגי. ביקשתי תעודת לידה, והתעודה הייתה לא מסינסינטי אלא ממוקם אחר. כששאלתי אותו על כך, השיב שאינו יודע וחחלמתי לשאול את פ' ההורם.

אחד מתוכך אחד עשר מוסדות הנמצאים תחת ניהולו של הרב קלמנסון, הוא המתיבטה בסינסינטי בראשות עמוד הרב גרשון אבצן. בעת חלה המטיבטה את שנתה השלישית, ואני מערער על ההצלחה החינוכית הגדולה שקדמה מזו פתחה את שעריה (כתבה אודוטה התפרסמה בגל' 657), כשהוחוכה לכך היא מספר התלמידים שמתಡק על דלתה. מעורבותו של הרב קלמנסון בישיבה – גולדה, אבל אם תשאלו אותו, תרומתו היא בשיעור השבורי שנוטנו בכל יום ראשון בו יכולים הבחורים לשאול אותו כל שאלה שירצו בכל נושא ועניין, גם במושאים שהם יסודות החוויה היהודית והחסידית.

"בעבר ידענו כולנו, ידעו אבותינו ואבות אבותינו, שהחינוך החסידי הוא החינוך הטוב ביותר" הוא אומר, "קיים נראה שהוא נסדק במשהו. יותר ויותר מחנכים

אחרי כמה שבועות הגיעו אליו חברתו,

בדרכו התורה והמצוות, עליהם עברו גיור אמיתי על פי כל הכללים".

רב קלמנסון יצא שם של מי שכוכבוuber את ייחוסם היהודי של אנשים. מעבר לזה, כשמתגלוות בעיות בין זוג יהודים, לא פעם מעדים הפסיכולוגים והיעצים השונים לשולח את בני הזוג אליו בכדי שישיע להם כדיותם בעל סמכות יהודית. אנשים מקבלים את פסיקותיו לא-ערעור. זו הייתה המטרה מלכתחילה – לטפל בכל נושאים יהודים שמקיפים את כל רופדי החיים. لكن ביקשו לקבוע את מרכז חב"ד במרכז העיר ולא בקמפוס של אוניברסיטה".

סיפורים על הצלה יהודים מהתבוללות ונישואי טרוריסט, יש לו ביל סוף, ובכל זאת, כשביקשנו סיפור מיוחד, מבקש הרב קלמנסון לספר סיפור טרי:

"לפנוי זמן לא רב הגיע אליו אדם שמספר על רצונו להינשא לצערה הארץ ישראל, והוא ביקש לקבל מכתב בו אני מאשר את יהדותו. כששאלתי אותו למה הוא הגיע דוקא אליו, הרי הוא חבר בתנועה הרפורמית! והוא אמר לישמי שלח אותו זה דוקא הראבי הרפורמי שלו שאמר לו שבאו להירשם לנישואין באץ ישראל, יבקשו ממנו להוכיח את יהדותו, ואם הוא יקבל מכתב מרוב חב"די, הם יקבלו זאת. אמרתי לו שמכיוון שאיני מכירו, אני מוכра לברר את הדברים לעומקם, והוא הסכים בלי כל היסוס. בשלב הראשון ביקשתי ממנו להביא לי את הכתובה של הוריו.

"כשהביא לי את הכתובה, ראיתי שהכל כשרה. זו אכן כתובה כשרה ולא כדי שמנפיקים הרבניים הרפורמים. משום מה, החלטתי בכל זאת לקרוא אותה מתחילה ועד סופה, וכמה נדהמתי לראות בחתימות שכותב פלוני בן פלוני ופלוני בת פלוני, בלי שמות. זה היה מוזר בעיני שבעתים שכן הרבה שהיה חתום על הכתובה מוכרי לי כרב אורתודוקסי מבולטימור ואף הכרתי אותו אישית. התעניינתי גם אצל הורי, ומהם גם לא ידע, ביקשתי את הסכמתם לפנות אל אותו רב. כשהתנשקה ושאלתי אותו, הוא אישר שהם אכן יהודים והוא זה שקידש אותם. הוא סיפר כי לאחר שעrisים וחייב שנות נישואין, הגיעו אליוبني הזוג שוב ובקשו לעשות טקס אמריקאי ידוע של כתיבת כתובה חדשה. אלא שאנו נוכחים שאיבדו את הכתובה הישנה שלהם. הוא התיעיצ' עם כמה פוסקים מה לעשות, והללו יעכו לו לעשות כך בכדי שמי שיקרא

והורים לא מבינים מה המיויחד בחינוך החב"די. מבחן יכול להיכנס לכיתה, למסור שיעור וללכט הביטה. פחות מעניין אותו מהי תחושתו הפנימית של הילד. ישנם רבענים ומשמעותם שמוסרים את שיעוריהם שלהם וצאים מנקודת הנחיה שהتلמידים בקיאים ביסודות הנושא שהם מדברים. משפיעים מדברים על דברים ברומו של עולם ולא מבינים שתלמידים רבים לא מבינים על מה מדובר. לפניו כמה שבועות שאלתי קבוצת תלמידים מי יודע מה הייתה מלחמתו של הרבי בחו"ק ימיהו היהודי? נדמתי. אף אחד לא ידע. בפעם אחרת שאלתי מי יודע מה זה רבי? היו שענו שרבי זה אוהב ישראל, אחרים ענו שהוא בעל מופת, גאון בתורה – אבל זה רבי?! זה אولي רב חשוב, אבל לא רבי. רבי זה נשמה כללית, רבי זה נשיא הדור, רבי זה המשיח שבדור ומילא הוא כולם בתוכו את כל הדברים הטובים שהזכו. אבל זאת הבעיה החינוכית שלנו כיום: אנחנו לא מבינים ש颤יכים להתחילה מיסוד. לדעת לחן זה ונגע בשאלות היסוד, לא להתעלם, לא אהוב את התלמידים ולהזכיר אותם אל היסוד בצרה פנימית. ינסם מנהלי מוסדות רבים שפחות שמים לב לאופי ולתוכן החינוכי, יותר שמים לב להצלחות שיקראו לתלמידים ולרווח שיכלו להרוויח עבר המוסד שבנה להם. היום, אחרי ג' تمוז, אנו מוכרכים להשקיע יותר משששענו בעבר, בחינוך החסידי של התלמידים".

כאני שואל את הרב קלמנסון כיצד הוא רואה את המצב הפנים-חב"די כיום, הוא לא מנסה לipyotot את הפניות שאינן יפות. "המצב כיום שישנו לא אריבער". אמרתי לאוטו אחראי תשמע, אני שליח של הרב מליבאויטש ובשליחותו אני מוכחה לשחתה בכינוס חשוב בלונדון. היה כמה רגעים של שקט מעבר לקו, ופתאום הקול המלגלג הפך לרציני. "יש לך רישוון?" שאל אותי, וכשעניתי בחזוב אמר לי 'תעללה על הטישה וכשתגע לפקידי ההגירה בלונדון, תגיד שאישרתי לך להיכנס בדרך כזו והכל כבר אמר לי בפסקנות שהדבר לא אפשרי. ישתי במשדו וויתן לי לדבר איתו, התקשרנו על האחראי לונדון והלה מבعد לאפרכסת לא יכול היה לכבוש את צוקו".

"באוטם רגעים נזכרתי בהוראה של הרב משות היי"דים, שכשליח נתקל בבעיה, שיאמר שהרב שלח אותו וראה החלטה. החלתוי אפוא לכת באופן של 'לכתילה' לאפשרי. לא ניתן לטוס מדינה למדינה ללא דרכון, בייחוד לאחר הפיגועים שהביאו להחרמה משמעותית בוגר בעיה, שכן הגთי את רישוון הנהיגה שלי, אך לפני העליה לטיסה הנוספת לונדון, היה צריך להציג דרכון. לא הבנתי למה פניה מופתעת כשהגעת לה את הדרכון. זה לא אתה, החזירה לי את הדרכון, ולתדמתני נוכחת לראות שלקחת בטעות את הדרכון של ביתך", אמרתי.

פקיד ההגירה הבכיר 'מתקפל' נוכח הצופן החסידי

ההשפעה של הרב קלמנסון לא מתחילה ומסתיימת בסינסיטי. בשנים האחרונות, לצד הגידול בפועלתו, הוא מזמין יותר ויותר להרצאות בחו"דים, בכינוסים ובימי עיון בארץ וברחבי העולם. מרצה מפורסם ששמעו אני עמד לראיין את הרב קלמנסון, ספר לי שסוד הצלחתו של הרב קלמנסון בנאומיו, שהוא לא רק מדבריפה, אלא גם מביא תואם עמוקיק ששווה לכל נפש. אם מדברים על 'משיח' איזי קשה להישאר אדישים אחריו הרצאה שלו.

ישנו סיפור נפלא שמקבש הרב קלמנסון לשתרן אותו בו. הסיפור אירע באותה שנה של הפיגוע במגדלי התאומים, והוא משקף אולי לא רק את CISOURNO להרצאות ולהשפי, אלא מצביע על כל צורת התנהלותו כשהוא רואה בעולם 'העלם' בלבד, וכך הוא מכך גם את עצדיו. האם זה עובד? חכו עד שתסייעו לקרווא את הספרו.

"בשנים האחרונות זה הפך לנוהג קבוע שאני נוסע לפני י"ט כסלו לונדון כדי להשתתף בשבת גאולה ומשיח' שמארון השליך שם הרב חיים יצחק כהן. כמו שבועות לפני הנסעה הייודה, הזמן אוטי הרב אמרית' ימיין, משלוחי הרבי בולס אנגלס להשתתף בשבת אצלו. הייתי צריך להגיע לשם עם רם ריעית, אך מפני שחשה לא בטוב זמן קצר לפני הטישה, החליפה אותה אחת מבנותי. בಗל סדרת הפיגועים, היה צריך להציג גם בטיסות פנימיות מסמכים מזהים, ולקחנו עמו דרכונים.

"ఈ שבוענו לבתינו הנחתי את שני הדרכו, שני של ביתך, באותו מקום. בדרך כלל, כשמדוברים אוטי להרצאות, אני מבקש שיביאו לי טיסות ישירות בעלי עצירות ביןיהם, אבל באותו שנה, בגלל הפער הכספי הגדול, ביקש הרב כהן להזמין לי קרטיס טיסה שמאוחר יותר נקבעו אצלו להחליף מטוס בניו-גראט. סייעו שהשעות שם הייתה קטרה, הסכמתי. בטיסה הפנימית לא הייתה לי בעיה, שכן הגתת את רישוון הנהיגה שלי, אך לפני העליה לטיסה הנוספת לונדון, היה צריך להציג דרכון. לא הבנתי למה פניה מופתעת כשהגעת לה את הדרכון. זה לא אתה, החזירה לי את הדרכון, ולתדמתני נוכחת לראות שלקחת בטעות את הדרכון של ביתך", אמרתי.

"מה עשה עכשו?" התטרצטו המחשבות במוחי. היה זה יום שישי, ובעוד ארבעים דקות המטוס צריך להמריא, ואני מוכחה להיות בשבת בלונדון. הצעתי לפקיד שאטוט ואבקש משפחתי לשלח את הדרכון היישר לונדון, אבל הוא חיך והסביר שהדבר לא אפשרי. לא ניתן לטוס מדינה למדינה ללא דרכון, בייחוד לאחר הפיגועים שהביאו להחרמה משמעותית בוגר בעיה, שכן הגתת את רישוון הנהיגה שלי, אבל גם הוא אמר לי בפסקנות שהדבר לא אפשרי. ישתי במשדו וויתן לי לדבר איתו, התקשרנו על הטישה הזאת, וביקשתי שתיתקשר לאחראי בלונדון וויתן לי לדבר איתו, התקשרנו לאחראי לונדון והלה מבعد לאפרכסת לא יכול היה לכבוש את צוקו".

"באוטם רגעים נזכרתי בהוראה של הרב משות היי"דים, שכשליח נתקל בבעיה, שיאמר שהרב שלח אותו וראה החלטה. החלתוי אפוא לכת באופן של 'לכתילה' לאפשרי. אמרתי לאוטו אחראי תשמע, אני שליח של הרב מליבאויטש ובשליחותו אני מוכחה לשחתה בכינוס חשוב בלונדון. היה כמה רגעים של שקט מעבר לקו, ופתאום הקול המלגלג הפך לרציני. "יש לך רישוון?" שאל אותי, וכשעניתי בחזוב אמר לי 'תעללה על הטישה וכשתגע לפקידי ההגירה בלונדון, תגיד שאישרתי לך להיכנס בדרך כזו והכל כבר ייה כהות במוחשב כאשר יתקתקו את שמו'. הפקיד האמריקאי לא הסביר את תדמתו, ומהמשרד הובילתי היישר אל המטוס שגר את הדלתות מיד אחורי עלייתו, והמראנו.

"בכינסה לונדון נפלתי על פקיד ממוצא ערבי. כשהוא שמע ממני אני ביל דרכון... והוא בילטתי אישור להיכנס עם רישוון הנהיגה, הבהיר לצעוק עלי אני מעורער בנפשי... אמרתי לו 'תבדוק במחשב ומתווכח בעצמך'. ביל הרבה חشك הוא בדק, וכשראה שאכן כך כתוב, הודה בפניי שהוא כבר שלושים שנה עובד במשרד ההגירה ומדובר לא ראה בדבר זהה... ברור שההתוצאות באותה שבת נסבה על המופת המדהימים הזה".

"כשדברים על 'לחיות משיח', מוכרכים ראשית להבין ולהפניהם של כל העולם הזה הוא 'העלם', והמציאות האמיתית היא האלוקות. רק כשחכים בצוורה כזו, יכולים לראות ניסים שהם למעלה מגדרי הטבע. בדרך חורה לבתי באוהיו, חוותתי שוב את אותה חוותה. הפעם העניינים הסתדרו יותר בקלות...".

עם תלמידי היישבה שנפתחה בעיר בשנים האחרונות

עם התלמידים השלווה הפעלים=yeshiva

אחד המאפיינים הכי בולטים אצל הרב קלמנסון – וכל מי שמכיר אותו יכול להעיד על כך – זה הלהט והחמיות הגדולה שיש לו בענייני ליאוואויטש בכלל ובענייני משיח בפרט. "הדרך היהודית לשמר את אותה אש חב"דית, היא שהמחנכים והמשפיעים יחנכו לכך" הוא אומר בנהרצות

משיח. אנחנו מוכרים לחך רביה זה לא דבר שישיך בעבר, ח"ו, זה לא היסטוריה, אלא הווה. אם המוחנכים היו מוחנכים בדרך כזו – לא הייתה התקורת. לצד מוכרכם להפנים שגם כיוון הרבי מלאוה אותו בכל צעד שאנו הולכים".

בלילה מסורתית אצלנו שייעור בתニア ואחת הנשים סיירה לי בהתרגשות שבנה מדבר כל הזמן בגאויה על היינו חסיד של הרבי. היא לא אישת דתיה, אבל בנה שמתחנק בחדר שלנו גאה בזיה שהוא חסיד, וזהות מה? כי הוא חונך לנו! כך הדבר גם בענייני

מה שהרב ביקש לפרסום? אני לא יכול להבין! היה בסינמטקי פروفוסור שהתקרוב ליהדות, וכך הוא נמצא ב'ישיבה אוניברסיטי'. רעייתו שהתקרבה אף היא ליהדות, החליטה לעזרך מחקר על הדעות השונות בחו"ד. היא חקרה את הכל במשך תקופה ארוכה, למדה את כל השיחות מוששי, ופשה באגרות קודש', ובאה אליו ביום אחד ואמרה 'הרבי קלמנסון, אני לא מבינה איך יש בחו"ד אנשים שמתנגדים לפרושים משיח?' אותה אישת ישבה באחת הטיסות שלא לארץ הקודש על יד שליח מכובד מארצות הברית, וכשפירחה שהיא מסינמטיק והוא מכירה אוטה, הוא תיקף נבהל וצער אוטה ממוטוף. היא שאלת אותו 'למה אתה אומר כך, אני מכירה אותו והוא שקיים אוטה יהודות?!"

"בין יותר אף סיירה לו על מחקר שעשה פרופוסור באוניברסיטת בר אילן' שקבע שרוב המתקרבים כיום משיחיים. הוא שתק, לא היה לו מה לענות. צריך להבין, אנחנו לא ארגנו של קיירוב וחוקים ולא ארגנו סיוע; אנחנו ראשי כל, שלוחים של הרבי שעושים מה שהתקבשנו".

אחד המאפיינים הכי בולטים אצל הרב קלמנסון – וכל מי שמכיר אותו יכול להעיד על כך – זה הלהט והחמיות הגדולה שיש לו בענייני ליאוואויטש בכלל ובענייני משיח בפרט. "הדרך היהודית לשמר את אותה אש חב"דית, היא שהמחנכים והמשפיעים יחנכו לכך" הוא אומר בנהרצות. "אטמול

אושפיזין ראייה?

יוטר משבוע מדבר הרב על "אושפיזין חסידים", המגיעים מחרץ חסידית אחת בלבד • שמונה ימים רצופים של דיבורים מפורשים, ויש שקט בגיזרה • ואז, ביום התשיעי, פתאום "הקיצו ורננו ישני סוכה" – כל הקושיות מתחילה לזכור ולעלות, בטונים גבוהים במיוחד • ואז צריך להודיע, להבהיר ולומר: "**לעוני כל ישראל!**"

מאת: א. אברהם

האוונים הצדקו, הכל עשו עצם כאפרכסת, שש... הולך להיות כאן גילוי שחבל לפפס:

אבל, החסידים לא שמעו מאומה, לכוארה, על עניינו של "הנשיא התשיעי!" מה שכן שמעו, כפי שניתן לראות ברישימת השיחה – שהרבבי דבר על כך שהעלה ביום שמחת-תורה, היום התשיעי, מודגשת בקריאה בתורה של אותו יום: "**לעוני כל ישראל!**".

ואנו בא ביאור נרחב, בהקדים הקשיים – כיצד יתכן לומר שה"**אושפיזין**" הם **דוקא נשאי החסידות הכללית ונשייאי** חב"ד, בה בשעה שיש הרבה צדיקים בישראל! וכן, גם בעש"ט ולרב המגיד עצמו – היו עוד עשרות תלמידים צדיקים וקדושים עליוון!?

והרבבי מבאר, כי זהו בדומה לעניין מסורת התורה מדור לדור (המננה בתחילת פרקי אבות, ובאופן מפורט יותר – בהקדמת הרמב"ם), שאמנים בכל דור היו عشرות תלמידים וצדיקים שקיבלו את התורה, ברם "**יישנו אחד שהוא המקובל העיקרי**".

הרבי הדגיש כי אין בכך פגעה, חלילה, בכבודם שלשאר הצדיקים, אבל **"בגוגו להלכה נקבע סדר השתלשלות דתורת החסידות באופן האמור – הבעש"ט, המגיד, רביינו הזקן, והרבבי הנשייאם ממלאי מקומו, אשר הם הם שבעת האושפיזין החסידים לכל ישראל."**

והרבבי מסכם את הנושא: "**ובסגנון האמור, בקריאת דשחתת תורה – "לעוני כל ישראל", שזהו החידוש שניטוסף בשמחת-תורה ..** שרואים באופן גלי את שיוכותם של האושפיזין הניל כל ישראל".

עד כאן דברי הרב.

ב שנת הקהיל תשמ"א, החל הנוהג של הרב לשאת שיחה בכל אחד מלילות חג הסוכות, ובה מבאר את התוכן וההוספה של "שמחה בית השואבה" ביום זה.

חלק עיקרי בשיחה, מוקדש לביאור עניינים של **האושפיזין** – אלו המוזכרים בזוהר: אברחים, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, ובשミニ עצרת: שלמה המלך. וכן את **האושפיזין החסידים** – כ"ק רבותינו נשיאנו: הבעל-שם-טוב, הרbamagi, אדמוני רחזון, אדמוני ראמצעי, הצמח-צדקה, אדמוני ר מהר"ש, אדמוני הרש"ב, ובשミニ עצרת: אדמוני הריני"ץ. הרבבי מבאר מדוע לילה את השיקות, ולאידך – את החילוקים ביןיהם, כאשר בכל שנה מתגלים עניינים חדשים ונוספים; הלא למשמעו אוזן דابة רגנו מרובה ריקודים כל הלילה.

[אנג'ב: לגבי הבאים בשמיין-עצרת – שלמה המלך והרביה רהי"ץ – מדגיש הרב, כי הם כבר לא **"אושפיזין"** – או רוחים, אלא בחינת **"בעל בתים"**, שהרי עניינו של שמיין עצרת הוא שיזוצאים מסוכת עראי ונכנסים לדירת קבע].

במשך שנים חיכו החסידים בציפייה דרכיה לשם: נו, ומה עם המשך ... לפי החשbon הזה יוצא, שבימים שמחת-תורה עצמו, **האושפיזיא**, או בעצם **"בעל בית"** הוא: הרב מלך המשיח! [זהו שלעצמם חידוש מיוחד, כי בעוד בכל הימים מגיעים שני אושפיזין, הרוי בשמחת-תורה, ישנו רק אחד ייחידי: הרב, אשר הוא מלך המשיח!]

ואכן, בשנת הקהיל הבאה, בשנת תשמ"ח, בתהוועדותليل שמחת-תורה זכו סוף סוף החסידים לשם את המילימ הנכשפות בתחלת את השיחות: "**על פי האמור שמחת-תורה הוא יום התשיעי, בהמשך לשבעת ימי הסוכות ושמיני-עצרת, ובאופן נעלם עוד יותר – צריך להתבטה הדבר גם בונגע לעניין האושפיזין...**".

האושפיזין הם הבעלים טוב ורבותינו נשיאנו שלאחריו?! למה כל הבלתי מתחיל דזוקא אז? אפילו נעלמו כולם כאשר דברו שמנוה ימים על **שmeno צדיקים** בנוסח לאלו המנויים בזורה? נכוון שההסביר בתורה – "לעוני כל ישראל" – מופיע בכלם כאשר דברו שמנוה, אבל זה גופה, מתחילה כבר לנצח שבוע לפני? שמחת-تورה, אבל זה גופה, מתחילה מותר להבין: למה מהচחים עם התירוץ, כאשר הקושיה, לבארה, מתחילה כבר לנצח שבוע לפני? וגם לנו החסידים, מותר להבין: למה, מען ה', לא אומרם מילה על **"אושפיזיא"**, הבעל-בית והרביש שלנו? למה דזוקא ביום זה – פתואם מתחילה לדבר איתנו על **"לעוני כל ישראל"**? סוף סוף מגיעים ל["]**"נוקודה"** – אז איפוא היא, רבונו של עולם? ...

אָתְ אחד לא מתיימר לומר שהוא יודע דעת עליון. אבל בכל מה הקשור בב' עדת תחתון, כמה הקושיא מתחורת ביום התשיעי, ולמה זה קשור דזוקא לשמחת-تورה ולאושפיזיא שלו – נראה שההסביר פשטוט אין פשטוט הימנו: כאשר באים ליהודי ואומרים לו: תשמע, ביחד עם אברהם אבינו, אם לא אפשר לך, קח אורח נוסף – את הסאדיק ריבי ישראל בעל-שם-טוב. מי לא יקופץ על המצאה בשתי ידים? מי – תחיל לספרור כסאות בסוכה, כשכפתה עומדת אחד שהוא והוא – החיים הקדושים ביחד היו מבאים משיח? שיכנס, בכבוד, המכון מספיק, שיראה איזה קישוטים עשינו שבוע שלם, שיברך אותנו ואת זרוננו וזרע זרוננו, אמן!

בדוק כמו שבגשיות יש **"קח אחד, קבל אחד נסיך במתנה"**, גם ברוחניות, כאשר בנוסך לאושפיזיא יצחק אבינו שנדק על גבי המזבח, מקבלים גם את הרוב המגנד ממוערטש, תניד מה שתגיד – אם יצחק אבינו הולך איתנו, אז גם אני, אפילו שבסא שלי למד בולוזין, מוכן להכנס אתו לסוכה.

וכך גם כאשר אומרים לי היהודי, שבירח עם יעקב אבינו, מעוניין לבקר בסוכתו היורקה גם בעל התניא והשולחן-ערוך – עוד לא נברא יווש הסוכה שלא ית מלא שמחה וגיל לשמע הבשרה הטובה.

וכך בכל יום ויום, באים ליהודי ואומרים לו:
ר' איד, דער בעל-שם-טוב איז דא!
מוראידיך!
צדיקל, המעריציטער מגיד נכנס לכאן
פלאי פלאים (פ'ילוי פועלאים!)
דער בעל התניא קומט!
אשריני מה טוב חלקיני!
האדםוייר האמצע בדרכ!
בוריך הבא בשם השם!
והצמח צדק!
א גרויסע זכייה!

... וגם כאשר באים ואומרים לו בשמייני-עצרת: תשמע, ביחד עם שלמה המלך מגיע גם **"האדמו"ר הררי"ץ מוחב"יד"**, ולא סתם, אלא בתור **"בעלי-בתים"**! – יקום היהודי, ונשך לך את הידיים, ויאמר תודעה רבה עמוק הלב, ואיזה כבוד גדול פול בחלקו, וחבל שבסא שמעון עליו השלום כבר לא כאן, ושיבאו גם בחנוכה ובפסח, ובפעם הבאה נביא את כל הנכדים והבני-דודים השניים שגם הם יקבלו את הברכה, וכך הלאה וכך הלאה.
 כי כל אחד מוכן בשמחה וב טוב לבב, בתשוקה וhopitalità

"צ'פטר אילבן"

בימים אלה רוגש ורועל העולם סביב גל קрисות ופשיטות-רגל, של בנקים גודלים וחברות ענק להשקיות, בעיקר בארה"ב. הדבר גורר משבר כלכלי עולמי, מהגדלים ביותר בארץ – במאה השנים האחרונות. ברור לכל כי שיטת **"קפטלייזם"** בנסיבות הישנה כבר לא תשלוט בכיפה, ועולם הכלכלת הולך לשנות את פניו.

ובכן, העירני חכם אחד על דבר פלא: פשיטת רוגל מכונה בארה"ב **"צ'פטר אילבן"**, **"פרק אחד-עשר"**, הוא הפרק בחוק האמריקאי העוסק בפשיטת רוגל והגנה מפני נושאים.

מעניין איפוא לראות, מה נאמר ב**"צ'פטר אילבן"** הרואון בתורה שככט – בראשית פרק יא: **"ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמיים ונעשה לנו שם .. ויפץ ה'** אוטם שם על פניו כל הארץ" ...

פרק י"א הרואון בתורה מספר על בניו **"מגדל בכל"** וונעשים של דור הפלגה – וכעת אנו צופים בקריסטו של **"מגדל בכל"** המודרני: הכלכלה הקפיטליסטית, שסמליה המובהקים הם גורדי השחקים בארה"ב!

אך אל יוש יהודים – כדי לראות כיצד יסתומים הדבר, הבה נצץ ב**"צ'פטר אילבן"** **בספר האחרון** בתורה שככט, דבר-הימים א', פרק יא:

"ויניקבטו כל-ישראל אל-זoidן חברוניה לאמר . . . ויאמר **ה' אל-קزيد לך, אתה תרעא את-עמי את-ישראל,** ואתת תהיה נגיד, על עמי יישראל: **ויניא כל-זקנין ישראל אל-מלך זoidן חברוניה,** ניכרות להם זoidן ברית בקרון לפניהם ה'; **וימשוח את-זoidן למלך על-ישראל,** בדבר ה' ביד-שמואל".

אמון בן יהי רצון!

ועכשוו,

"לאmir זיך טראקטו", הבה נתבונן **[וכפתוגם הידוע, שביהם זה ניתן לדבר בסגנון קצח יותר מפורש "כפי שמחת-תורה אינו גורם נזק"]:** מה בעצם הקשר של כל המשיח הזו – לשמחת-תורה ולאושפיזיא התשיעי??!

וכי הקושיא הזו מתחורת דזוקא לשמחת-תורה? הרי כבר ביום השלישי של סוכות, שמכיריים שה"**"אושפיזיא"** וההמשך של הרב המגיד – הוא דזוקא צעיר התלמידים, אדמור'ר הזקן, כבר אז צרייך להתעורר **"גונאל גערהיי"**: היתכן? ומה לא צדיק פלוני, או חברו אלמוני??!

ואיפלו בתוככי חסידי חב"ד, הרי היו כאלה, לדוגמא, שבדור הרביעי מצאו לעצם מישחו אחר לשם ממן חסידות – מודיע הם לא קופצים: **הלה מא ה"אושפיזיא"** הוא דזוקא צער הבנים אדמור'ר מהר"ש? لأن נעלמו Kapoorot וליאדי? והרי מדובר בחבריה שידעו בשעתו לעשות הרבה רעש ...

ואם הקושיא היא על כללות העניין שהאושפיזיא שם דזוקא נשיאי תורה החסידות – איזי מלכתחילה, כבר ביום הראשון הייתה צריכה לפזר המהומה!

מה קרה, שככל ימי חג הסוכות הכל עובר על מי מנוחות, ופתואם, דזוקא שמגייע שמחת-תורה, איז פתואם ניצבת הקושיא המורעישה **"כיצד יכולם לפרסם בכל העולם כולל"** ששבעת

להודיע על בואו.
– יומי האופזיא ביום התשייעי?
– טוב, תשמע, צריך להגיד לחים, היום
שמחתת-תורה, היום בעצם כלנו...
בלה-בלה-בלה. תגיד את האמת! מה
לך היה "ליבאלי". תוריד את מוסה
הבועה ותאמר "לענין כל ישראל" – יש רב
ישראל!
– זה הגילוי שהרבינו נתן לי ברוב טוב
וחסדו בהקהל של שנת תשמ"ח!
אף אחד לא היה צריך לקבל הودעה
שאחרי הרב הירי"ץ בא הרב. כולם
יודעים לטפור עד תשע. מה שהיה צריך
לחדר, ולהסביר, ולתקווע בעדנתנו ובלבנו,
שהדבר הזה צריך להיות – לעניין כל ישראל.
וזווקא בדברים שקשה לעשות אותם לעניין
כל ישראל, אוטם התחלנו לשמעו בiter.

בhairות ופירוט משנת תשמ"ח.
כי אם עושים מהרבי "עוד בעל שם טוב", איזו שוב "התפטרנו"
מכל הסיבוכים. אבל שהרביה היה רבי, רבי כזה גם ר"מ בפונוביי'
מקבל ממנו חיים, וגם משתתפי כל טיש' בירושלים שיכים אילו,
וגם מי שנולד בקובלנה צריך לשמעו ולצדית להראותיו, והוא זה
שיגאל את כל החוגים והחצרות והעדות והמנזרים, מהפושטים
של הבrozלים ועד המובהרים בנבנתי "ישונתם" – כאן צריך
להתאמץ, שכן יהיה "לענין כל ישראל".
אבל יש כאלה שחוובים, שעדיין אויל להפיץ את תורה זו;
או צריך לדעת, בדיקوك כמו פירוש רש"י על "לענין כל ישראל":
כאשר מצד אחד עומד עם ישראל, ומהצד שני התורה – משה מוכן
לשבור את הלווחת, כדי לשמור על ישראל.
כאשר יש עניין הנוגע לנאות עם ישראל, "עשו כל אשר
ביכולתכם", והחובה "לפרנס לכל אנשי הדור" שיש נביא,
המשיח שבדור – ומצד שני יש מי שבסbor (אף שאינו אמת כלל
וככל), שהדבר כרוך בכך שעליו "לשbor" ולוטר כביכול על
האפשרות להפיץ את תורה הרב, איזו אומרת לו התורה באופן
חד משמע: **ישר כח שברת!** בעניינו, מדובר על השבורה
העצמית, של האשליה כאילו עדיף לעסוק אך ורק בתורת הרב,
כאשר הרב עומד ומתחנן שעורר את **עם ישראל** כלו לנאה,
ונגאל את **"שכינתא בגלותא,** וכל עם ישראל בגלותא". פה לא
ଉושים חשבונות.

• • •

חזק חזק ונתחזק!

אבל בשמחת-תורה, צריך
להגיד את האמת האמיתית
והשלימה: שבוגע לכלל
ישראל וככלות התורה – כאן
אין "מוסצת גDOIי התורה"
או "יעד הרבניים לענייני...".
אם ירצה ובין אם לאו

וחשיקה ונפש שוקקה – לקבל NAMESHE
של צדיקים מעולם האמת. איי, הם נולדו
בפולין וברוסיה ולא בחונגריה או טונייס?
לא נראה. בשבעות אני נוסע לאדמוני'ר
"שלוי" – וב███ יש אדמוני'רים שבאים
אל. אבל כאשר אצלנו יהודים ואומרים
לו: תשמע, ועכשו נכנס לביתך: הרב
מליבוואוישט.
הרבוי של עכשו!

רגע,רגע, סליה, אתה רוצה
להגיד לי שהרבנים שלי לא מספיק
חשוביים? ולמה כל הזמן אנחנו צדיקים
להקשיב למבצעים שלו? ואיפוא כתוב, וממי
אמר, ולמה דזוקא הוא? ...
כל הנוגדים העדתיים, המגוררים,
החרוטאים, החסידיים והמתנגדים –
מזכנים אז לרמות הגבוהה ביותר! כאשר
הרבוי מליבוואוישט נכנס כ"בעל הבית", בטור הרב – אז באمات
מרגניות שלא מדובר במשהו "וירטואלי", אלא באמת מנסים
لتפוס "עלות" על המקומות.
שבביל צדיקים מדורות עברו, לבו של כל אחד פתוח כפתחו
של אלם. אבל שמודיעים לו ש"בוגע להלכה", נכנס הצדיק
האחד והיחידי השיך לכל ישראל ביום זה, והוא הרבי נשייא
הדור, נביא הדור, ומשיח שבדור -
ה-ץ-י-ל-ו! החב"דניקים רוצים להשתלט עלי!
رحمנים בני רחמים, העסך רציני הם באמת חושבים שהולך
ל להיות מלך אחד לישראל! **הוא-שי-עה נא!**

צריך להציג את ה"לענין כל ישראל": "כלל
ישראל" מסתדר יפה מאוד ככל עוד אתה מגיע אליו
עד הדור השישי. עם ישראל ידוע בנארותו, הוא מקבל צדיקים
מכל החוגים, פותח בפניו ידיו את "ארון הספרים היהודי" על כל
תכולתו. וככיתוי הידוע (אווי, כמה קשה לי לחזור עליו) "אנחנו
ЛОוקים את הטוב מכלום"....
אבל בשמחת-תורה, צריך להגיד את האמת האמיתית
והשלימה: שבוגע לכלל ישראל וככלות התורה – כאן אין "מוסצת
גDOIי התורה" או "יעד הרבניים לענייני..."!. כאן יש נשייא אחד ורבי
אחד ומילך אחד ומנהיג אחד. והוא מגיע לביתו של כל אחד, בין אם
ירצה ובין אם לאו.

ואהמתה, שלפעמים הדבר לא כל-כך קשה למארכים, כמו לאלו
 שצריכים לדאוג לה'הכנות אורחים' – לחסידי חב"ד, צדיקים

הగאון החסיד הרב הלל פבזנר ע"ה

אבל כבď עם היודע הבשורה הקשה על פטירתה הגה"ח הרב הלל פבזנר, מייסד ומנהל אימפריית החינוך 'סיני' בפריז, ומראשי ישיבת 'תומכי תמיימים' בברינואה • 'בית מישח' משפט קווים לדמותו של רב וחסיד משכמו ומעלה

מאט שנייאור זלמן ברגר

הרב אברהם ברוך פבזנר סופד לאביו

אבל כבď ירד על חסידי חב"ד ברוחבי TABLE בכל ובצורתם בפרט, עם היודע דבר פטירתו של הגה"ח הרב הלל פבזנר, מחשובי רבני חב"ד, מנהל אימפריית החינוך 'סיני' ומתוקני שלוחיו הרבי מה"מ בצרפת. מרגע היודע דבר הפטירה ביום שישי ערב שבת שובה, החלו לזרום לבית משפט פבזנר, תלמידיו, מכיריו ורבים מחסידי חב"ד בפריז. רבים סייפו לארוזונה כיצד סייע להם בגשמיות וברוחניות. היה מי שמספר על "הרבי", אחר סיפר על "המנהל", והיו מי שזכרוו מגיד שיעור של לימוד איך ללמד. ידידו האישី של הרב פבזנר, נשיא צרפת לשעבר מר ז'אק שיראך, לא המתון להזודה מהמשפחה, ומיד כאשר שמע על הפטירה, התקשר אל הבן הרב יוסף יצחק ופתח את השיחה בשלוש מילימ שנאמרו על ידו בעברית: "ברוך דין האמת". במהלך השיחה ידידו שיראך את צערו על פטירת מי שהיה ידידו במשך שנים ארוכות, והודיע כי יבוא לנחים את המשפחה.

הרב פבזנר מקבל ד' מינימ מהרבי

השניה כוחותיו לא עמדו לו, והוא נפטר בהיותו בגלוות (ראה מסגרת).

בימי מלחתם העולם השניה נמלט לסמירקנד, שם למד יחד עם עוד שלושה בחורים בני גינו אשר לימים כולם כיהנו כמנחי מוסדות חינוך חשובים ברחבי תבל: הרב שלמה מטוסוב – לימים שליח הרבי במרוקו, הרב ניסן פיננסון – שליח הרבי בתוניס והרבי מרדיילין, מנהלי סמינר 'בית רבקה' בכפר חב"ד.

בתום המלחמה יצא את ברית המועצות ביציאת החסידים המופורשת דרך לבוב. בתחילת הגעת העיר בענסחים ומשם לחננה העקרים פוקינג שבגרמניה, שם למד בישיבת 'תומכי תמיימים'. בתקופה זו החל את פעילותו הציבורית, כאשר שיחח ייחד עם עוד כמה חסידים לפראג בצד יוסוף ב"עבודת ההצלחה" של החסידים שיצאו מברית המועצות, ושהו בפלוי האנטישמית. על פיו הוראת הרבי הריי"ץ היה עליהם לעبور במירירות האפשרית לאיזוריים בשליטה ערבית.

נדודים בישיבות מחתרתיות

הגה"ח הרב הילל פבזנר, נולד ביום כ"ט בטבת תרפ"א בעיר מינסק שבביהילורוסיה. בתקופה בה נולד, החלו הקומוניסטים לדכא ביד קשה את היהדות, אך הוריו הרב אברהם ברוך ומורת אלטע (לבית הילביז') חינכוו בדרך התורה והחסידות, ומהם למד תורה ולשםור על דרך החסידות במסירות נשא אמריתית.

בעורותו למד בישיבות מחתרתיות; בתחילת הלימוד בברדיציג, שם למד גם אחיו הרב שלום בער. האחרון נעצר בישיבה זו יחד עם קבוצת הילדים היודיעה שנשלחה לבית יתומים, ואך בנס הצלחו לשחרר את הילדים. מברדיציג נדד הרב הילל לאייטומרי ומשם לוואראנז.

אביו הרב אברהם ברוך הייד שהיה רב ומשפיע בקהילת ליאוואויש מבינסק ומחשובי חסידי חב"ד בחרקוב, הוגלה פעמיים על ידי הקומוניסטים, ובפעם

ביום ראשון בבוקר התאסף קהל רב, להלויה שיצאה מבית הכנסת באחד מהבניינים המפוארים של מוסדות 'סיני'. בתחילת נישואו הספדים, על ידי חסובי הרבנים: הרב זיל ברנהיים, רבה הנבחר של צופת. הרב דוד משאש, רבה של פאריז. הרב יוסף סייטרוק, רבה היוצאה של צופת. הרב דוד משה ליברמן, רב קהילת 'שומר הדת' באנטוורפן. הרב ירמיה מנחם כהן, אב"ד פאריז. הרב יוסף דוד פרנקפורטר, רב ואב"ד עדת יראים בפאריז. והרב יהח טובל, רב ואב"ד ליון, צופת.

בשם הבנים דיבר הרב אברהם ברוך פבזנר, והנכד התה' מנחם מענדל סלונים נשא דברים מרוגשים בשם הצעדים. במעמד זה הוכרז על מלאי מקומו בתפקידו הרבנות והשליחות: בנו הבכור המשפע הרב אברהם ברוך פבזנר משלוחי הרבי לארכ הקודש, ומשפיע ביתורת אמת' עד לא מכבר, יملא את תפקידו הרבנות, ואילו בנו הרב יוסף יצחק ימלא את מקומו בשליחות ובניהול אימפריית מוסדות החינוך 'סיני' בפריז.

את הספר עצמו, ובמקרים אחרים שלו צילומים, ועל כך קיבל דברי עידוד ותודה מהרבי.

לאחר נישואיו, כיהן כמשגיח בישיבת יתומכי תמיימים' בברינואה, ולאחר תקופה מסוימת עבר לתפקיד מגיד שיעור בישיבה, תפקיד בו שימש עד שנת תש"ט.

تلמידיו מספרים על בקיאותו נפלאה, בש"ס ופוסקים, בקיאות שניכרה היטב בשיעוריו. מאייך היה מרבה לחוד חידות הלכתיות, וגם בספר מלטנא זבדיחותא, בכדי להקל על התלמידים את עומק השיעורים. סגנון לימודו היה זהה, שככל אחד נאלץ להפעיל את הראש של עצמו ולא רק לסמך על ההסבירים של המגיד שיעור. רק הרב אברהם ברוך פבזנר שלמד בעצמו בנו הרב אברהם ברוך פבזנר שירדו עצמו אצל אביו, אומר כי אחרי שנת לימוד אצל אביו התלמידים ידעו ללמידה לבדים גمرا עם מפרשים, שכן לצד ההסבירים העמוקים, הוא דאג לכך שכל אחד יאמץ את שרונותיו ויבין את הסוגיות לאשרון בכוחות עצמו.

אב"ד ועד רבי ליובאוויטש בצՐפת

55 שנים כיהן כרבם של חסידי חב"ד בצרפת. את תפקידו קיבל כאשר הרב זלמן שמעון דבורהין שכיהן בפועל כרב הקהילה החב"דית, היגר מצרפת לארצאות הבריטית. החסידים אשר שהו בצרפת והכירו בידע ההלכתי העצום של הרב פבזנר, החלו להפנות אליו שאלות בהלה, וכך ללא בחירות או החלטה מסודרת, בחרו החסידים לרב חסידי חב"ד בצרפת.

כאשר הקהילות החב"דיות בצרפת התרחבו ומונו ובנים לכל קהילה, הוקם ועד רבנים ליובאוויטש בצרפת, והרב פבזנר מונה לאב בית הדין של ועד רבני ליובאוויטש. בתפקיד זה הדריך וכיוון את רבני חב"ד בצרפת כולה. בשנים האחרונות היה ממייסדי 'מרכז בניין אירופה', ועד ליום פטירתו כיהן לחבר נשיאות מועצת מרכז בניין אירופה.

רבות עשה בכדי להקים את הדת על תילתה בפריז בפרט ובצרפת בכלל. הוא הקים מערכת כשרות ענפה ועסק בהוראה בכל חלקו השולחן ערוך. רבים הגיעו אליו לדינויים בדייני ממונות. חסידי חב"ד פנו אליו לא הרף בשאלות הלכתיות. פסקייו היו ידועים כמחוכמים ועומוקים, וכחרגלו

אביו - הרב אברהם ברוך פבזנר ה'י"ד

אביו נפטר בגלות

تلאות רבות עבר אביו הרב אברהם ברוך, עד שנפטר בגלות. בצעירותו למד בליובאוויטש ונמנה על החזירים' של אדמוני' הרשי'ב. את ביתו הקים עם גב' אלטער בת הרוב מנהם מענדל הילבץ' הרבה של העיירה ז'עטבון. בשליחות אדמוני' הרשי'ז מונה לרב ומשפייע בקהילת ליובאוויטש במינסק. בשנת תרע"ז נאסר על ידי הקומוניסטים ונשלח לגלות.

ומדוע נעצר? על כך סייר הרב פבזנר: "אבי ע"ה היה רב בבית הכנסת החב"די בעיר מינסק. הקומוניסטים שרצו לסגור אותו, החלו לשכנע את היעל' בתי' התפנות. אבי, כשהראה כי כתה הרעה בבית הכנסת, עלה לבימה, וכשהוא מחזק בידו מוט עץ גדול הכריז לעני כלום: 'הראשון שייצא מבית המדרש וימסרנו לרשעים, אני מפוץץ את ראשו במוט שבידי'. סוכני השלטון שראו זאת, ועצרו אותו על אתר".

הקומוניסטים גזו עליו שנתיים בגלות, והרב פבזנר הוגלה למACHINE עבודה בסיביר. לאחר שנתיים בהן עבר תלאות אין ספור, שוחרר ועבר להtaggor בעיר חרקוב.

לאחר פורים תרצ"ט החל כל מעצרים של חסידי חב"ד בעיר אוקראינה. המעצרים הראשונים בוצעו באור לייז' אדר, בצי'רניגוב ובחורקוב במקביל. בצי'רניגוב נעצרו מספר חסידים ובינם הרב מנחם מענדל שנייאורסאהן [בן דוד הרב לוי'ץ שנייאורסאהן אביו הרב], ואחינו הרב לוי יצחק שנייאורסאהן [בן דוד של הרב לוי'ץ שנייאורסאהן אביו הרב], ובו בלילה נערכו מעצרים בחורקוב שם נעצר הרב אברהם ברוך פבזנר וגם הרב מאיר גורקאוו, הרב צמח גורבץ' והרב נחום יצחק פינסן. מספר ימים אחר כך התבצעו גל מעצרים בקרוב חסידי חב"ד בקייב, ובטי' ניסן נעצר הרב לוי יצחק שנייאורסאהן אביו של הרב.

הפעם נגזרה על ר' אברהם ברוך גלות בקוזחטן. לאחר מספר חודשים בגלות הצטרפה אליו רעייתו מרת אלטער. המאסר גרד רדייפות נגד בני המשפחה כפי שישיפר הרב פבזנר: "כשאבי ישב בבית הסוהר, נקראתי פעם למטה המשטרה, ושם נשאלתי: 'למה איןך רשם כחבר מפלגה?' עניתי: 'וכי מישחו ביקש ממני עד כה להירשם?'".

לשמע התשובה, סיין השוטר בעcus: 'התפוח הזה לא נפל רחוק מן העץ'".

בגלות חלה במחלה קשה, ובليل ערב פסח ת"ש, השיב את נשמתו לבוראה. ה'י"ד. טרם פטירתו כתב גלויה לילדיו ובה שורות מצמררות: "יודע אני שימי ספרים. אני חולה אנטוש ונוטה למות. מסופקני אם אגיע לCKER ישראל, אך הנה רגע ומוטר על זה והולך לקרה מתוני לב שלם, בשעה שאהיה בטוח אני יודע שבני וצאצאי יילכו בדרך המשם". את הגלויה שמר בנו הרב הלל מכל משמר עד ליום האחרון.

משגיח

בנر ג' דחנוכה תש"ט, בא בברית הנישואין עם הרבנית אסיה שתחיה לביית אידלמן. רעייתו עמדה לצידו בכל תפקידיו הרמים אותם מילא במשך קרוב לשישים שנה.

בשנים הבאות, בהכנותו הרב, איתר יחד עם גיסו הרב שלום אידלמן (כivos השליך במרוקו), כתבי יד עתיקים בכל כתבי חסידות בפרט. החיפושים התמקדו בספריות בית מדרש לרבני בפריז. כאשר התאפשר שלחו לרבי את כתב היד או

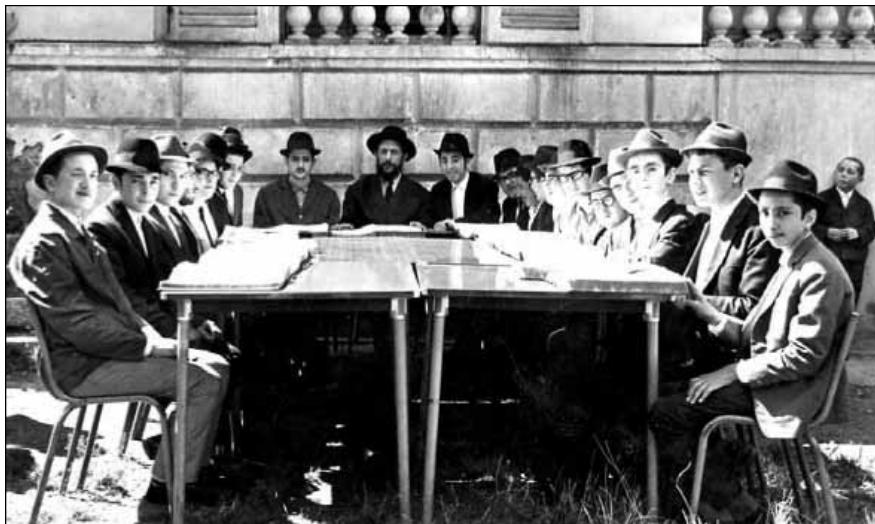
נסיתו הרב פבזנר ועוד כמה מהחסידים לפראג, הייתה על פי החלטת חסידי חב"ד ששחו בפוקינג, שראו צורך לשלווה כמו החסידים לפראג בכדי לסייע למפולין לגרמניה והמבקשים לעבר מפולין נספת עמדה לפניהם –קשר בין החסידים במחותם לבין הרב הרשי'ז ולעסוקני אנשי בפולין ובצרפת. פראג הייתה המקום היחיד בו היה קשר טלפוני וקשר של שליחים, לכל המקומות המזוכרים לעיל.

לאחר תקופת קירה בפראג, חזר לספסל הלימודים בפוקינג, ומשם הגיעו פריז.

60 | ניטשטיין | ערב חג הסוכות ה'תשס"ט

עם תלמידי הישיבה בבריסק (יושב במרכז, מעונב)

מוסר שיעור=yeshiva

בפני קריישה, ושכנו בדירת מגורים קטנה ביפלעצלא. בנוסף פתח בית ספר חב"די עבר לילדיים שאינם חסידי חב"ד. בתחילת הדריך היו בבית ספר שmorphה תלמידים בלבד. הרוב פבזנער לא נח לרוגע, וצירף עוד ועוד תלמידים למוסדות החב"דיים שהקים ופיתח בברכתו ועידודו הרבי.

את כל כוחותיו השקיע בפיתוח המוסדות, שהתרחבו במהירות בלתי נתפסת, עד שלמדו בהם אלפי תלמידים! בשנת תשמ"א הכנס לנהלת המוסד את בנו הרב יוסף יצחק פבזנער שעם הזום מונה למנהל, בעוד הרב הלל כיהן כנשיא המוסדות. יחד עשו רבות למען פיתוח המוסדות, על ידי קניית בניינים רחב ידיים שאיכלסו ברחוות ובתנאים נוחים את אלפי התלמידים, והכל בעידודו החוזר ונשנה של הרבי מה"מ, כפי שמספר ליבת משיח הרב

הקטנות של הלילה, כשהלפתע הטלפון מצצלל, אמר שתחי ענטה, ובצד השני היה אחד שבקיש לשאול שאלה הלכתית. הרף השעה המאוחרת, אמר העירה את אבא והוא השיב על השאלה. אצל אבא לא היו תשובהות הלכה רק בשיעות קבלה, ולא היו שעות מותי אפשר לטלפון אליו. בינו לבין תמיד היה פתוח, תמיד השיב לכל שאלה.

אב לאלפי תלמידים

גולת הכותרת בעשייה הציורית שלו, היא לא ספק הקמת מוסדות 'סיני', בהם מתחכמים לתורה ומצוות אלפי תלמידים. במשך עשרות שנים כיהן כמנהל המוסדות. הכל החל בשנת תשכ"ה, אז ל脍 על עצמו ניהול של תלמוד תורה, שעמד

הלך תנמיד עם האמת עד הסוף. הוא לא התאפשר כאשר הדבר נגע להלכה; מאידך – ניסה להוציא את שני הצדדים מרכזים, ולמצוא פתרונות הלכתיים יצירתיים שיקלו במידת האפשר.

כדוגמה מספר בני הרב אברהם ברוך, כי ידועה הבעיה של אלו שרטיבות פוגעת בהם בבריאות האוזניים, ולכן הם יש להם בעיה חמורה עם טבילה במקומו, שכן בדרך כלל הם מתרחצים עם אטמים וכדומה. "אבא הגה רעיון, להחדיר לאוזן שמן דגים מון מסויים האוטם את האוזן מפני רטיבות ואינו נחשב לחיצאה, כי כל הבא מן חיים אינו חוץ". רעיון גאוני זה הקל על רבים.

קשרים טובים רקס עם שורה של רבנים צרפת מכל החוגים והעדות. היו לו קשרים עם רבני פריז, רבני צרפת ואחרים. גם כאשר התגלו חילוקי דעתם כלשהם, רבני צרפת תמיד כיבדו והודיע כי הוא גאון בעל שיעור קומה ואיש אמת.

למדנותו הייתה מן המופרסות, ופסקיו הלהכה שלו פורסמו מפעם לפעם בביבליות שונות, ובהן בקבץ יגידיל תורה" שיצאו לאור בניו יורק. מומחיות מיוחדת הייתה לו בנושא מקוואות. מספר עמיים, הפנה אליו הרבי שאלות בענייני מקוואות, ואף הורה לסתוע למקומות שונים בכדי לפkick ולתנקן מקוואות. לפני חמיש עשרה שנים נסע במיוחד לחבר העמים בכדי לפkick על הקמת במיאודת. בתקופה האחרונה התבטה כי בניית מקוואות בברית המועצות, הינה הנקמה הגדולה שלו בקומוניסטים. גם בשנים האחרונות התבקש להרצות בכנסי אירופה בנושא המקוואות.

הרבי כינחו לא פעם גם בפומבי "דער פריזער רב" (הרבי הפריזאי). באחת התהווודיות של חודש תשרי תשכ"ה, כאשר הרבי ביקש לבקר בירור הלכתית בעת התהווודיות, פנה אליו בפניו כולם ואמר "דער פריזער רב כאן, אז הוא יכול להשיב על השאלה..." לפני כעשרים שנה, כאשר הרבי דבר בשיחה הידועה שהרבנים הם אביר שבאים, למחרת ביום ראשון אמר הרבי לרוב פיעזנער (כרראה בחלוקת דולרים) כי מה שאמרתי לאביר שבאים' הכוונה גם לכם... בשנת תש"ל, כאשר שהה אצל הרבי, הורה הרבי כי הוא ועדי כמה רבנים יבחנו את תלמידי הקבוצה".

למעלה מיום שנים, כיהן כרב, וגם בשנותיו האחרונות המשיך להשיב לשאלות הלכתיות בכל עת ובכל שעה.

מספר בני הרב אברהם ברוך: "לפני ארבע שנים שהייתי בבית הורי בשעות

יוסף יצחק פבזנר :

"בשנת הבניין – תשמ"ט – עוזד הרב בנית בית ח'ב"ד ובתיים פרטיים. אז הוחלט בהנחלת המוסדות לבנות קומפלקס רחב ממדים שיאלס את כל המוסדות שלנו בהם מתחכמים אלפי תלמידים. מהר מאוד התחלנו בתוכניות, ודוגם קטן נמסר לרב.

"היחס של הרב לבנייה הקומפלקס, היה מודעים ממש. הוראות וברכות קיבלנו בכל אורך הדרך, יותר מכך הרב השתתף בסכום גדול בעלות הבנייה. בשנת הבניין כוכור, הרב הודי עץ כי כל מי שיבנה בית פרטי או ציבורי, יקבל מאה דולר, מקרן של מחנה ישראל. בחודש תמוז תשמ"ט שהיית בניו יורק, ואז קיבלנו הודעה מהמוחcir הרב גורן כי הרבי יתן מאה דולר לכל מי שייתרומים לבניית הבניין בפריז!!!

"בஹמשך הרב קבע כי רק מי שייתרומים עד עבר ראש השנה, קיבל מאה דולר. קבענו סכום התחלתי של חמישת אלפים دولار לתורם, והתרומות זרמו ללא הפסקה. בעבר ראש השנה, היום האחרון לתרומות, השתרך תור ארוך בפתח ביתו של אבא הרב היל פבזנר, שכן הוא חילק את הציקים על סך מאה דולר, שלח הרב.

"התרומה המיחודה של הרב עשתה את שלא, הצלחנו לגייס סכומי עתק שהגיעו לכדי שמוניים אחו מעלות הבנייה. ואת השאר השגנו בהלוואה בנקיota.

"בחודש תשרי תשנ"ב קריית החינוך המפוארת נפתחה. בבניין אוכלסו מוסדות חינוך בהם לומדים החל מגיל חניכים ועד לחותנה. מלבד זאת אוכלסו בבניין מרכז קהילתי, מקוואות, בית ח'ב"ד ועוד ועוד.

"אי אפשר לתאר את ההד שהיה בתקשורות בעת הפתיחה. זו הייתה הפעם הראשונה בהיסטוריה של צרפפת, שנבנה בית ספר יהודי. כל בת הספר, קיבלו מבנים ישנים יותר או ישנים פחות, וכך מדבר בקומפלקס מפואר המתנשא לשבע קומות ובו 8500 מ"ר. הגודל אף הוא בהוראת הרב. הרב הורה לנצל את השיטה שקיבלו עד המקסימים האשפירים.

"הרבי ראה חשיבות רבה בבניית בניין גדול ומפואר בצרפת. וביקש שהיווה דוגמא למוסדות אחרים. הרב הורה לארגן ביקורים במקום כדי שיראו כמה משקיעים בחינוך היהודי.

"לקראת שבת פרשת ויקהל תשנ"ב, הענו לרב קבוצה של כמאה איש ובهم תורמים והעסקים בתכנון ובנית הקרייה. בראש הקבוצה עמדו חברי הנהלה

רגע של נחת. הרב היל ובלחט"א בנו הרב יוסף יצחק מנהלי מוסדות 'סיני' ליד מודלים של בנייני המוסדות

הנסיא שיראך בשיחה אישית עם הרבניים פבזנר

הmozcirim שלוש חבילות של Dolars עבור הבניין. בחבילה אחת היו מאה שטרות של 5 Dolars, בשניה מאה שטרות של 10 Dolars, ומאה שטרות של 20. ההשתתפות המיחודה נתנה לנו דחיפה עצומה קדימה. המשכננו במרכז רב בהכנות תוכניות לבניין שיבנה ביוזמת הרב.

"זמן קצר לאחר גי תמוז תשנ"ד חגגו את הנחת אבן הפינה לי'היכל מנחם". שנה וכמה חודשים, והבניין הושלם.

"עם הזמן, הבנו שקשה לדרש מילדים לנסוע מכך אחד של פריז לקצה השני בכדי ללמידה בבית ספר ח'ב"די. לכן החלנו לבנות קומפלקס מפואר נוסף ברובע 17,

ובראשם אבי הרב היל פבזנר. ביום ראשון כי אדר ראשון בעת חילוק Dolars, ניגשו לרבibi ואבא, מסר לרבי את מפתחה הבניין. הרב הודי לפקח את המפתח, בירך אותנו, ואמר בחיך ורחב: 'להתחליל מיד בבניית בניין חדש. נהמתינו, הרי זה עתה סיימנו לבנות קומפלקס שיאלס את כל המוסדות, ולידיו עמדים קרואניים מוכנים לשימוש המוסדות, ובשביל מה כתעת לבנות עוד בניין? לאחר זמן הקרואניים נשפטו, והשאלה נפתרה. רק לחשוב אם חס ושלום היו בהם תלמידים ...

"כעבור ימים מספר, חזרנו לצרפת כואבם ומובלבים מהמצב האיום וההוראה, שהחלה בכ"ז אדר ראשון תשנ"ב. אולם הוראת הרב הודי גברה על הבלבול, ומיד הזמנתי פקיד בכיר בעירייה לבייקור במוסדות בכדי שיתרשם ויסיעו לנו להציג מגרש הולם לבניין נוסף למוסדות. לאחר ששמע סקירה על המוסדות הרבibi והוואתו לבנות עוד בניין נוסף למוסדות. התברר כי הרחוב בו עומד פעתון ח'ב"ד, מיועד לפינוי והריסה על ידי העירייה, אלא שהדבר עוד לא פורסם ב ציבור. הדיוירים ברחוב, יעברו לגור באזוריים אחרים ויפוצו על ידי העירייה, שתמכוורת את המגרשים ליזמים פרטיים.

"מיד הגיענו בקשה לבנות במקום קומפלקס נוסף, ולאחר שהאישורים היו בידינו, העירייה החליטה שלא להרים את הרחוב. אבל האישורים כבר ניתנו.

"ב"י"א ניסן תשנ"ג הרב מסר דרך

יחס מופלא מהרבי

היחס שקיבל הרב פבזנר מהרבבי, היה מופלא. הוא זכה לקירובים רבים במשך שנים. בני משפחתו מספרים כי בכל פעם שהיה מגיע לבני, כאשר הרבי היה יוצא לתפילה הראשונה, הרבי הביט בו ונגע לשлом בראשו. הרב פבזנר מצידיו היה מקשור בלב ונפש לרבי, כל הוראה שקיבל בענייני הרבנות והמוסדות, עשה ללא אמר דבריים, גם כאשר במבט ראשון לא תמיד הכל היה נהיר. את דברי הרבי קיבל בביטחון אמיתי.

כאשר ביקשתי את בנו וממלא מקומו ברבנות הרב אברהם ברוך, להגדיר את המהות של אבי, השיב כי הוא מתקשה להגדירו בהגדירה אחת: "אבא היה חסיד אמיתי. כבchor צעיר, כבר ידע את כל התニア בעלפה, מיללה במיללה. קריית שמע של המיטה אמר כל ימיו במשך חצי שעה ויתר. במשך שנים רבות, נהג בשבותות להשכים קום, וללמוד מספר שעות חסידות, ולאחר מכן תפילה בארכיות עד שעות אחר הצהרים.

"על עבודת המידות שלו אפשר לכתוב הרבה, כיון שבטבעה תהrique ועובד על עצמו להתנהג עם כולם בחביבות יתרה, ותמיד יתיר. על היותו ועל חסיד אין צורך כלל לדבר; כך גם היותו חסיד שניחל מוסדות מהם נערזו אלפיים במשמעות וברווחיות. כך גם על היוותו בקי וגאון חן בגמרא חן בהלכה וחן בחסידות".

רבות ניתנת לكتוב על החסיד שהוא מקשור, מתפלל בארכיות, ידע ופסק, מנהל מוסדות, ומהיג' קהילות, מגיד שיעור וחסיד אמיתי. ובשלב ראשון זה, לאחר הפטירה, נכתב קווים כליליים לדמותו של חסיד שכל ימי פעיל למען הזולת, על פי הוראות רבוותינו נשיאינו. וביתר פירות, עוד חזון למועד.

בתקופה האחרונה נחלש, ובימים האחרונים של תש"ח, התבקש הציבור החב"די להעתיר תפילה עבורה. במושאי צום גדריה, השיב את נשמהו לבוראה, כאשר הוא מותיר אחריו אלף צאצאים רוחניים. וגם צאצאים גשמיים:

בנו הרב אברהם ברוך, הרב יוסף יצחק הרב מנחם מענדל – שליחbiz' בנינה בשוויז'ן; מרתה שטערנא שרה קלמנסון – רעיית הרב ייחיאל מנחם מענדל ראש ישיבת 'תומכי תמיימים' בבריניאה, גב' ובקה נפרסטק רעיית הרב יחזקאל מפרץ, וגב' חנה סלוניות רعيית הרב חיים שליח בדיזון-צרפת.

הרבי פבזנר אצל הרבי

מתי כבר יבוא ויגאלנו?

על הציפיה האמיתית של הרב היל פבזנר למשיח, נצטט מתוך ראיון שנтан לפני כשלוש שנים, לביטאו מרכז רבני אירופה:

"גם ככל הטראdot שאפופה מטאפורות לעת שיבה, עדין דאגה אחת רובצת בקרבו, ולא מניהו אותו לנפשו: מ-שייח... אימתי קאתי מר? והשאלה הזאת פורצת מעמייק לבו, מדי כמה דקota, במהלך השיחה שערכנו עמו. 'מתי כבר יבוא ויגאלנו?' הוא זעוק, מתחנן ללא קול, ללא הרף, בנימה של ערגה, כיסופין והשתוקקות, כמשמעותיו זולגות דעתו רותחות, וכולו חנק מבכי כבוש'."

...עוד אנו מושוחחים על הצלחתה של מערכת החינוך שהוקמה, והפירות הנאים שהיא מוגדלת בפרדסה, ולפתע פורצת מפיו ועקה אלומה. "מתי יבוא המשיח?", זו עוק רבי הלל בטון נרגש. "יש לו, למשיח עוד הרבה הרבה עבודה, כל יהודי מצפה בכליו עניינים לבייאת המשיח. שיבוא. שיבוא כבר".

• מה אפשר לעשות במיוחד כדי

לקראת הגאולה?

"מנסים לקרב עוד ועוד יהודים לעבדות הבורא".

• באיזה עניין צריך לפעול בקרוב

יהודוי אירופה?

"לזרז את בית המשיח. גם הרבנים בקהילותיהם צריכים לחזק מאוד עניין זה של ציפייה לביאת המשיח, ולעשות הכל שיהודים יצפו ויתפללו לביאת המשיח".

הרובע היוקרתי של פריז.

"הנחת ابن הפינה התקיימה בו' תשע'ה תשס"א, ושנתיים אחר כך, כבר אוכלס הקומפלקס השלישי שנקרא 'כי טוב' במוסדות רביים: פוטון, גני ילדים, בית ספר יסודי, בית ספר מקצוע, כולל אברכים, מכון לסמייקה ועוד. בבחנות הבית השתתפה גם רעייתו של נשיא צרפת מר שיראק".

קשר אישי עם נשיא צרפת

וכיצד מגיעה רעיית נשיא המדינה לאירוע חב"די? זהו פרי עמלו של הרבנימ לבית פבזנר בעמלם בטווית קשרים מיוחדים עם ראשי המישל בצרפת, ובهم גם נשיאי המדינות. האפיוזה הבאה תלמדו על היחס המיחוד:

היא זה לפני ארבע שנים, כאשר נשיא לא שבער מר שיראק קיבל משלחת יהודית בארמניה, ובמהלך הפגישה התყישב בצד יד עם הרב היל ובלחט'א' בנו הרב יוסף יצחק, ושוחח עמו על פעילותם הברוכה בשם הרבי, ועל האנטישמיות הגואה בצרפת. תמורה זו שפורסמה בכל כלי התקשורות, עוררה הדים חוויבים.

עוד על הקשרים המיוחדים עם שיראק סיפור הרב יוסף יצחק לפני מספר שנים:

"שיראק הוא 'חסידי' גדול של אבי. הוא מספר תמיד לחבריו, שכשהרב פבזנר מצווה עליו משחו, הוא לא מעיז לסרב..."

לא פלא, שבספרו של שיראק "האלמוני מהאליה" כתוב בהבלטה על הקשרים עם הרבנימ לבית פבזנר.

オスף של הגעים

לאחר פעולתם של שבעת האושפיזין הכלליים ושבעת האושפיזין החסידיים, אורחים הנמצאים בקרבנו במהלך החג - מלמדינו הרב כי זו העת לקבל את האושפיזין הנוסף, כ"ק אדמו"ר הרבי"צ, לדעת כי תמה ונשלמה העבודה הבירורית, תם צחצוח הכתופרים, אנו במצב של "עמדו הכנן כולכם", מוכנים ומזומנים לרגע בו נוכל לומר: הנה זה מלך המשיח בא. מוכנים לזמן בו יהיה בכוח כל יהודי להורות באצבעו ולומר: כאן יושב הבעלים טוב, כאן יושב הרב המגיד, כאן יושב אדמו"ר הזקן...כאן יושב הרב הרבי"צ, כשראש כולם - כ"ק אדמו"ר מלך המשיח, בגאולה האמיתית והשלימה • מעובד על פי שיחות לילות סוכות תשנ"ב, ושיחות לילות סוכות תשמ"ז

פתחו לי

עד לשיחת ליל אי של חג הסוכות תרצ"ז חשבנו כי בסוכתנו מותארחים שבעה אושפיזין בלבד. מאז אותה שיחה ברור כי לסוכה מצטרפים שבע אושפיזין נוספים, הלא הם שבעת האושפיזין החסידיים, רבו לנו נשיאנו, שכל אחד מהם מהווים עברונו דרך עבודה דת.

ראוי לציין כי המילה 'אורח' טומנת בחובה שני דברים: מצד אחד – "אורח מברך" כדי שיברך לבעל הבית", ההכרה שהקביה הוא בעל ביתר זו ולו ראוי לברכ. בונס" "אורח" משלו עבר אורח – דרכן. הקביה נעשה בעל הבית על הדירה בשתי הדריכים שהוזכרו קודם – בדרך בה אנו ממשיכים או ראלוקי – דרך היורדת מلمعلا למטה, והדרך בה אנו מעלים הכל לאלוקות – מلمعلا למטה.

בשנת תשנ"ב ביאר הרבי בכל ערב את עניינם של האושפיזין המתארחים באותו הלילה. מהו עניינו של כל אחד מהם, מהקשר ביניהם ומה זה אומר לבכינו. היו שיאמרו כבר שניינו ושילשנו, אך היה ובל יום יהיו בעיניך חדשים – חדשים ממש,

בנו – באסיפת כל המוחשנות, הדיבורים והמעשים והחרתת קדושה בהם.

הרבי גם מדייק באיזה אופן יש לעשות עבודה זו. כהמשך לשיחות חודש אלול ותחלת תשרי, בהן הסביר אודות אופני העבודה השוניים – 'מלמעלה למטה' ו'מלמטה למעלה', משיך הרבי לתבוע ואופנים אלו גם בחג הסוכות: יש להמשיך או ראלוקי על ידי מעשים, דיבורים ומחשובת אשר לה' המה – המשכה מלמעלה למטה. במילימ פשוטות ומובנות לכל נפש: הוספה בתורה ובמצוות כפי יכולתו של כל אחד ואחד.

במקביל, יש לתרומות את ענייני העולם לקדושה – העלאה מלמטה למטה. להיות כאוטוavel גאגואה, ללקחת את המקום הגשמי וה"עולם" ביוטר ולחנותם גם אותו לעבודתו יתברך. כאשר אנו מצלחים להכניס קדושה במעשיים, בדיבורים ובמחשובות איזי יש מקום לשמחה הגודלה והמושלת שב חג הסוכות. כאשר שתי שבתות כבר מאחורינו ויום ראשון לחשבון עוננות עוד לפנינו, הרוי לנו שתי שבתות שנעשו כהכלתן ומילא זוכים לחוש באממת את היושמתה בחגך – ושמחה עלם על ראשם.

טספר אודות חסיד מחסידי אדמו"ר הזקן, אשר אדמו"ר הזקן היה מכנהו בחיבבה "בעל הנאותה שלו". והיה תמורה אצל החסידיים, מה בין חסיד וגאולה? הרי שני הפכים הם?! אלא שאותו חסיד היה משתמש בנאותו על מנת לעלות ולהתקדם בתורה ובמצוות. וכך היה רגיל לומר: "אני, שחסיד גדול הנני – שאני לא אדע על בוריה את היתורה" שאמר הרב בשתבי? "אני שעשיר גדול הנני, שלא ארוח בבתי חסידי ולומדי תורה?" האיש אשר כמוני לא ניתן לקופת רבינו את הסכום הגדול ביותר? וכן הלאה. לגאותה שזכה יש חיבה מייחדת...

חדש אלול חלף, ראש השנה ויום הכיפורים גם הם מאחורינו. אנו בפתחו של חג השמחה ביותר בשנה. החג שאוצר בתוכו כל כך הרבה, החג שאוסף בתוכנו את כל מה שקיבלנו עד עתה – חג האסיף.

אמונים על משנתו של הרבי שיש הדבר מורה על מהותני, ברור הוא כי השם בו נקרא החג בתורהמשמעותי עבר עובדותנו. חג האסיף בא למדנו כי האיסוף אכןו בתבואה הגשנית בלבד, חג האסיף נמצא

ציור: זלמן קלינינש

כדי הוא לשמר הבטחתו. חלקו של הבעל שם טוב בקיים הבטיחה זו הוא הפיכתה של גאולה זו לגאולה שמיימית. כשהבעל שם טוב אחראי ופותח לנו פתח לגאולה – ודאי הוא שהגאולה תעשה באותו האופן בו הבעל שם טוב הנהיג את חייו – ללא התחשבות בעולם, לעלה מן העולם ובדרך כלל, אלא שפעם לא יראה הדבר שוניה או ניסי, שכן זו תהיה ההנאה המקובלת. מתחו לי פתחן כפתחו של מחת ואפתח לכם כפתחו של עולם.

במקום השלישי

נקודה משותפת מרכזית ישנה בין י' יצחק אבינו והרב המגיד. נקודה שלילית לכארה, עד שבא הרב ומאיר אותה כך – שאיפשר אחרת.

ي' יצחק, בשונה מכל האושפיזין, מעולם לא יצא מארץ הקודש. הוא לא הניח את מקומו, אף לא לתקופה ארעית. בדומה לו היה הרב המגיד. מקום ישיבתו היה בטלתי מוגבל. אך בעת אין ברירה, הקב"ה מזכהinos לפניו הקב"ה את אותה הבטחה בעתקה שהבטיח לאבינו. ועם אבא שכזה – לא יצא ממקומו לסייעות כאלו ואחרות,

**אמונים על משנתו של
הרבי שם הדבר מורה על
מהותו, ברור הוא כי השם
בו נקרא החג בתורה "חג
האסיף", ממשמעו עבור
עבדתנו. חג האסיף בא
למדנו כי האיסוף איננו
בתבואה הגשמית בלבד,
חג האסיף נמצא בנו –
באסיפת כל המחשבות,
הדיםורים והמעשים
והחדרת קדושה בהם.**

בזמן הגלות מביא להישארותנו בגלות זמן בלתי מוגבל. אך בעת אין ברירה, הקב"ה נתן את מילתו לאבינו. ועם אבא שכזה –

יש מקום לשוב ולהתבונן, לחידד את המידע, לקוות שצליח לגלות דברים בעבודתנו שעדי היום טרם הבחנו בהם ולישם.

השניים הראשונים במנין האושפיזין הם אביהם אבינו והבעל שם טוב. הנקודה המשותפת עליהם עומדת הרבי בשיחות השונות היא היומות הראשוניים; אלו שפתחו את הפתח לבאים אחרים. ההחלה היא הקשה מכל, אחר כך כבר ניתן לעשות את הדברים בither קלות. כך הוא בנווגע לאברהם – אשר התחיל את הפצת האלוקות בעולם, וכך הוא בנווגע לבעל שם טוב שגילה את תורה החסידות.

בשנת תשנ"ב לא מסתפק הרבי בהסביר זה. ההדגשה של הרבי במהלך השנה החדשה ובזו הבאה علينا לטובה היא החיבור הדוק שבין כל עניין לגאולה – כך עד עתה וכן גם כאן.

אשרינו שיש לנו אב כזה, אשר הקב"ה לא רוצה להפר לו את הבטחתו. מי יודע היכן היינו אלמלא זאת. כאשר אנו אומרים "ברוך שומר הבטחתו לישראל", אנו מזכירים לפניו הקב"ה את אותה הבטחה עתיקה שהבטיח לאברהם שבנו גנאלים. LOLLA הבטחה זו, היה רוב התענג מעבודתנו

ענינו של אהרן הכהן אשר מברך כל אחד מישראל ב-א-ה-ב-ה.

ניתן למדוד תורה ולחדש בה, אך יש לזכור כי עדין יש בעולמינו כאלו שරוחקים מהתורתה ועובדותנו. אלו שהם אהבה על אלו שיש למשכן בתבבלי עבותות אהבה על מנת שייקלטו משחו, שיקבלו שיפניהם. אלו שיש לפועל רבות על מנת שהתורה על כל חידושיה הגיעו גם אליהם.

הדבר המעניין הוא שקיורם הביריות נעשה על ידי אהרן הכהן. דוקא הוא הנמצא בדרגה הרוחנית הגבוהה ביותר, והוא אשר נכנס אחת בשנה אל הקודש, הוא האיש שירוד ממקומו אל פשוטי העם ומרקם בתורה. מעלה אותם למעלה – לא בהפתחותו ובכעס, אלא ברוך ובחיבה.

כך הוא אצל אהרן הכהן וכך הוא אצל ה'צמץ צדק', האושפז החסידי של יום זה. אהבתו ודאגתו לכל יהודי מגודל ועד קטן, שמיירתו על שלימות החינוך הטהור, פועלותיו לאחד זרמי היהדות. כאשר אהרן כן הוא – אוהב את הביריות ומרקם תורה.

זה מה שנדרש מאיינו. לא לדאוג לעצמו בלבד כל עוד יש יהודי נוסף מהכח שיקרבו. רק כך זוכים לברכו אבינו כולם כאחד. רק כך מגיעים לשילומת של

"ויהי בישורון מלך – ייחד שבטי ישראל".

אם נבחן את סדר העבודה עד עתה, הרי שהמלך ימי הסוכות יוצר לפניו סדר עבודה מדורג – מן הכלל אל הפרט: החל מהעבודה הכללית של המשחת וגולוי אור אלוקי, דרך לימוד התורה וקיים המצוות ועד התיחסות וקיורם של אותם אלו הנקראים ביריות' בعلמא.

כעת, ביום השישי נדרשת עבודה מיוחדת – לקיחת אותם חלקים בעולם המנגדים לקדשה, ולהפכם לטוב. היום השישי הוא כנגד יוסף הצדיק: "יוסוף ה' לי בן אחר", יש להפוך את ה"אחר" – העולם על גשמיונו וחומרוונו, ל"בן" – העלה אותו לקדושה, שהיא ניכר בו שיקיותו לקב"ה.

באופן אחר ניתן לומר כי זהה דרכ העבודה עם כל היהודי – גם אם יש איש מי אשר בחיצוניות נראה כי הוא "אחר", הרי שתפקידנו לקרבו ולגלות את פנימיותו – שהוא בנו של מלך מלכי המלכים הקב"ה.

הרבי מהר"ש טבע את הביטוי "לכתחילה אריבער" – זה הביטוי המדוייק ביותר כדי לתאר את צורת העבודה בעולם הנולדת ביום זה של החג. אין אנו מתייחסים כלל לאחראי שבעלום. מבחינתנו אין הוא תופס מקום. הדבר היחיד התופס

הדבר המעניין הוא שקיורם

הבריות נעשה על ידי אהרן הכהן

הכהן. דוקא הוא הנמצא

בדרגה הרוחנית הגבוהה

ביוור, הוא אשר נכנס אחת

בשנה אל הקודש, הוא

האיש שירוד ממקומו אל

פשוט העם ומרקם בתורה.

מעלה אותם למעלה – לא

בהתודות ובכעס, אלא

ברוך ובחיבה.

הדבר מן הכהן אל הפועל, בחידוש הפרטים הטמוניים בכך, בפלפול, בהוצאה דבר מותו דבר, בחידוש ההלכות ובמציאות הטעם. יש להכיר טובہ על מנת זה שאינה מובנת מalias. הפלפול היה נחלתו הבלתי של משה רבינו עד שהחליט לנוהג בו טוב עין ולהעניקו לנו. מצד אחד יש להכיר טובہ על כך ומצד שני יש לתת את הדעת כי המתנה נתנה לשימוש. בכך הוא כי ניתן לחזור ולשנן את מה שלמד כבר, אך אין זה עונה על הצורך בחידוש. בשימוש הנכון במתנה שתנתנה עבורנו.

אם נבחן את האושפיזין החסידי של לילה זה, נגלה נקודה דומה אצל אדמור"ר האמצעי – "רחובות הנהר" חסידות מתפשטת לאורך, להווח ולעומק. מאמרי אדמור"ר האמצעי התאפיינו בהרחبات הביאור, בהעמקה ובאריכות. לא עוד הסתפקות ב"תורות" קצורות מחד, לא עוד היכלה מושלמת לרגע בו תורה חדשה מאיתית תצא, ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים.

בחיבה

ואם בלוח היום יומם יוסי עסקין, הרי שעם הופעתו לח' היום יוסי התברר לכל כי אהבת ישראל גדולה אפילו מאהבת ה'. ככה זו כשאוחבים מה שהקב"ה אוהב. וזה גם

אליא יש בبيתו ומשם הנהיג את העולם. תלמידיו הגיעו מכל מקום והפיצו את תורהו בכל מקום. הוא ישב במעוזרטש ומצודתו פרושה עד ירושלים... ההישארות במוקם אחד לא צמצמה את השפעתם, להיפך. הפטצת האלוקות שנעשתה בכל מקום היא זו שהקנתה את הריבונות על העולם, היא זו שהפכה את יצחק אבינו ואת הרוב המגיד לבני הבית בכל מקום שהשפעתם הגיעה.

השפעה אלוקית זו היא המקראית אוטנו בצד ענק למן שבו "ימלא שחוק פינו" לתקופה שצחוק היה בעלום, למן בו מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים.

אך בכך אין די. כאשר אמרו חז"ל כי "בריך רחמנא דיחב אוריאן תליתאי עם תליתאי על ידי תליתאי" – קשו הם את המספר שלוש עם התורה. מסתבר שהקשר קיים עוד מזמן הולדתו של יעקב אבינו. יעקב השלישי באבות היה הראשון שהקים ישיבה, שם בראשה השלישי בבניו – את לוי להורות את התורה ולדאוג שבניו לא ישכו את תלמודם. לאחר פתיחת הצינור על ידי אברהם וגילוי אלוקות על ידי יצחק – הגעה העת להמשיך אלוקות בעולם על ידי יעקב, כשהזרק היהידה לכך על ידי תורה ומצוות.

בדומה לעקב אבינו, כך גם אדמור"ר חזקון – הקשר של אדמור"ר חזקון לتورה ברור כבר מולדתו – שני או – או רגנלה ואור הנSTER – המשכחה של אור אלקי בעולם והנוגתו הכללית של העולם אפשרית אך ורק על פי תורה.

כאשר חג הסוכות הוא השלישי בין הרגלים, ויום טוב ראשון של חג שלישי ביום השלישי, הרי שהכרחי הוא שיבוא הטוב בכפליים – פעניים כי טוב – טוב לשם טוב וטוב לבירות – בגאולה האמיתית והשלימה.

מה חדש?

בלוח היום יומם כ"ה בניסן נכתב כי היכל לנכוב אבני טובות ומרגליות וועסוק באפיית לחם הרי לחטא יחש לב. לאחר פתיחת הצינור (אברהם והבש"ט), הפטצת והמשכת אלוקות (יצחק והמגיד מעוזרטש), והארת העולם על ידי התורה (יעקב ואדדה"ז), הגעה העת לקבל את התורה מאת משה ובינו ולחדש בה. בכך הוא שהכל ניתן למשה מסיני. בכך שכל מה שעשית תלמיד ותיק לחדש כבר נאמר אז, אך עדין יש מעלה בגilioi, בהוצאה

הכללים ושבעת האושפיזין החסידיים, אורחים הנמצאים בקרבנו במהלך החג – מלמדינו הרב כי זו העת לקבל את האושפיזין הנוסף, כ"ק אדמוני'ר הריני'ץ, לדעת כי תמה ונשלמה עבודת הבירורים, גם בחוץ הכת��רים, אנו במצב של "עמדו הכן כולכם", מוכנים ומזומנים לרגע בו יוכל לומר – הנה זה מלך המשיח בא. מוכנים לומן בו יהיה בכוח כל יהודי להורות באכבעו ולומר – כאן יושב הבעל שם טוב, כאן יושב הרב המגיד, כאן יושב אדמוני'ר חזון....כאן יושב הרבי הריני'ץ, כשרראש כולם – כ"ק אדמוני'ר מלך המשיח, בגאולה האמיתית והשלימה.

ולכה, מראשית התגלות אורו של הקב"ה בעולם ועד לנאהה האמיתית והשלימה. במקביל אליו, מן הצד החסידי מגיע לביקור בסוכתנו – כ"ק אדמוני'ר הרש"ב. שניהם עניינים הוא מישח – האחד הוא זה שמצוין יבוא מלך המשיח, الآخر העמיד את תלמידיו להיות אלה היוצאים למלחמה בית דוד כנגד המחרפים עקבות משיחן. המטרה היא אחת: לפעול את גילויו של מלך המשיח תכף ומיד ממש. וזהו תכלית ימי החג כולם. • • •

מקומות בתודעתו הוא האופן בו העולם הוא כלי שרת לאלוות.

אוף עבודה שכזה עם העולם ועם ישראל מביא לידי כך שיורגש איך העולם לאחר הופך למקום בו ניכר בברור כי "בניהם אתם לה' אלוקיכם".

סוף דבר

אחרון האושפיזין הוא דוד המלך – דוד מלכא משיחא. בהיותו אחרון האושפיזין, הרי שהוא אוסף בתוכו את ענייני העבודה

לאחר פעולתם של שבעת האושפיזין

רחוב הליכה מ-577 ורחוב קינגסטון

מחיון מיוחד לשלהבים, הנחות לקבוצות ולשכירות לטוחה ארון
574 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN, NEW YORK
Tel: 718.363.3199 • Fax: 718.467.6200
www.TheParkwaySuites.com • Email: info@theparkwaysuites.com

אטרוגוי לייבאואריטש

אטרוגים בלתי מרכיבים הידועים ביופים

מפורדי לוריא כפר חב"ד

אטרוגים מהודרים בלתי מרכיבים מזון קלבריא מצאצאי אטרוגו של הרבי

דעת רכף

בברנת

בתיבעה וחתיימה טובה
לשנה טובה ומתוקה

נחום לוריא

לפרטים והזמנות:

03-9607501

054-2057051

משלוחים לכל רחבי הארץ

שירות מיוחד לשולחים

בארכז ובעוולם

עם האמינות והשידות

המודדים מזה שנים דבבות

מוזיאון ח'ר מל' "בית חיינר"

ארגון שפונה לכל הילדים היהודיים, ביל' הרעיון של המוזיאון.

לאחר שארגון צבאות ה' הקם, החלו מייסדי הארגון ליצור עשרות פעילותות, שיועדו לילדים שלא מגיעים מרקע דתי, כמו למשל, הקעטפים, סדאות בר מצווה, פירוטים עלונים וספרים. הפעולות המוכרת שבhem, היא הסדרניות, להכנת שופר, מצה ועוד.

"לצד התוגבות החיויבות שקיבלו נס徒ת התקדמות הפעילותות, נתקלנו בבעיה שישנים הורים שלא רוצחים שם זיהוי. הם לא מסכימים להזדהות כיהודים. ואך שהם לא הולכים לבית הכנסת, הם לא הולכים גם ל'טמפל', ואפלו למרכזי יהודים שאין להם כל קשר לדת, הם לא רוצחים לאין להגין. תחלה לחשוב איך אפשר להגיע גם להורים האלה, איך אפשר לגרום לילדים לטפוג תוכן יהודי, מבלתי שההורם ירגישו שם מזדיינים עם משחו שהם לא רוצחים להזדהות איתו."

נקודות המפנה הייתה בתשמ"ו. באותה שנה, ערכנו את תערוכת היהדות הראשונה. שכרנו לשם כך את הגיאויטס سنטר (אולם ענק במערב מנהטן) למשך ארבעה ימים. התערוכה הייתה שטחה היה קרוב ל-3,000 מ"ר התמקדה בהיסטוריה היהודית, משתמש ימי בראשית ועד זמננו. ההצלחה העצומה של התערוכה, הביאה לפיתוחה של תערוכה דומה בשינה הבאה.

חמש שנים התקיימו תערוכות היהדות בגיאויטס سنטר. התערוכה الأخيرة, זו

שלומי מסולסל הפיאות, לצידו של איבר, שלראשו כיפת עיר קטנה. בצד השני שקוע מענדי בשיחה עם חבר חדש מהיים, ג'ף, ילד היהודי שעד היהם לא ידע כלל על היהדות, וכעת הוא כבר שומע את מענדי מספר בהתלהבות על בית חיינו ועל عشرות שיקות הסוכריות הנינתקות עליו בכל שבת קודש. המוזיאון, מכיל בחובו תצוגות מולטימדיה, גליית אומנות, ספריית מחשבים, תצוגת משחקים, אולם למופע אוֹר-קולי המועד ל-75 איש, מגרש מיני גולף וסדאות יצירה. כולם סובבים סביב אחת מהמטרות העקריות של המוזיאון: חגים יהודים, היסטוריה תנ"כית, ארץ ישראל והחיים היהודיים העכשוויים. הילדים מגיעים לשחק וליהנות, וההורם – בלי לשאים לב – נוהגים גם הם מהתכנים בהם יהודים.

להגיע לכל ילד יהודי

מי שעומד מאחוריו הקלעים של כל הפרויקט הענק הזה, הוא **הרב שלום דובער בוימגרטן**, מנהל שירות המבקרים של המוזיאון. פנינו אליו, שיספר לנו על המוזיאון, ועל הפעולות שנערכות בו.

הרב בוימגרטן, متى בעצם עלה הרעיון של המוזיאון? מי יצר אותו?

את הרעיון המרכזוי, שסבירו פועל המוזיאון, יzem הרב, בשם "תשות'ת תשמ"א – יום הקמת "צבאות ה'"'. הרב ביקר לחקים

מאט: אברהם בער
ציילום: מ. הכתמן

מוזיאון הילדים היהודי מספק תערוכות ותוכניות לכל הילדים לצורה חינוכית ותרבותית. באמצעות טכנולוגיות עכשויות ופועלות יצירה, חוות המבקרים את ההיסטוריה, הערבים והמסורת היהודית, בסגנון שמעורר תוספת עניין בחוויה היהודית. המוזיאון מיועד לילדי בית ספר ולশפהותיהם, והוא מקור ודוגמא, לאומי ובינלאומי, להינוך פעיל לנושאים יהודים.

הmoziaon מוגדר עברו ילדים מכל האמנויות והROKEעים לתוספת פרספקטיבה מודעת למסורת היהודית, ולטיפולו הסובלנות וההבהנה. (מתוך הצהרת המשימה של מוזיאון הילדים היהודי)
כמדומה, שאין עוד שום דבר בפעילות החב"דיות בחמשים השנים האחרונות, שזכה לריביטינג כה גבוה, כמו מוזיאון הילדים היהודי של צבאות ה' – ובשמו הרשמי Jewish Children's Museum). בשלוש וחצי שנות פעילותו של המוזיאון פקדו אותו כבר כ-200,000 (מתאים אף!) מבקרים, רובם הגודל (אבל לא רק – עיינו בוגר הכתבה) ילדים, שבאו, שיחקו, נהנו והיו היהודי טהור.

הצלחתו של המוזיאון, נובעת מהשקעה עצומה, כספית ונפשית, של אנשים שעשו הכל על מנת לייצר את החוויה היהודית הטובה ביותר, באופן שיתקבל בכל החוגים. ביום ממושע, ניתן לפגוש במוזיאון את

**מוזיאון הילדים של "צבאות ה", המתנשא לגובה שבע קומות על צומת הרחובות
קינגסטון-איסטערן-פארקווי, סמוך ל"בית חיינו" 77 - איננו מוזיאון ככל
המוזיאונים. לא בגלל שהוא המוזיאון היהודי היחיד בעולם שמיועד לילדים,
אלא בגלל שהוא אינו מביא ילדים את העבר, אלא מביא להם את ההווה - יהדות
חיה וקיימת, יהדות חוויתית, שנעים להתחבר אליה, גם אם מגעים מבית שאינו
שומר תורה ומצוות לעת-עתה. כתוב "בית משיח" יצא לסירוב במוזיאון, וחזר עם
שלל רשםם וסיפורים**

ששטחה היה כמעט 4,500 מ"ר, ושלמעלה מ-75,000 מבקרים נצפו בה, הובילו את המארגנים למסקנה הבלתי נמנעת: חייבים להקים מוזיאון. מוזיאון ילדים היהודי!

הילד במוזיאון. האבא ב-770!

הרבי ירחייאל בנימינסן, מנהל המוזיאון, סיפר בזמנו ל"בית משיח", כי הרעיון הוצע כמה פעמים לפני הרב מלך המשיח, בפתרונות שהכללו עוד כמה רעיונות, והרב נתקן את ברכתו. רק אחרי תשנ"ד, התברר כי הרב שאל את הרב יעקב העט ע"ה על האפשרות של הקמת תערוכה בקראון הייטס.

"למעשה, זהו רעיון תקדים. אין עוד דבר כזה בעולם. אפילו במורים יהודים, כמו מוזיאון השואה, יש רק מחלקה לילדים. אבל מוזיאון יהודי של ילדים? זה הראשון בעולם!", אומר הרב בוימגרטן.

מהذا קראון הייטס?

"המחשבה הראשונה, הייתה להקים את המוזיאון במנהטן או ניו ג'רזי" נזכר הרב בוימגרטן. "רצו מוקם שייהי מרכזי, קרוב לילד האמריקאי הממוצע. אבל בהשגה פרטיה, לא מצאנו מקום מתאים. במנהטן היה יקר מדי. במקומות אחרים מצאנו מקומות יפהפיים ב-2-3 מיליון דולר, אבל ממש לא נוחים לגישה.

"כנראה, שהרב רצה שהמוזיאון יהיה דואק בקראון הייטס. אחרי היישום מהhippies אחר מקום מתאים במנהטן, חזרנו לקראון הייטס, ודואק פה הכל הסטדר. מצאנו מקום טוב במחיר נוח, דרכי הגישה הם מצוינות – יש פה סאובי, אוטובוס, כל מה צריך, וגם רצינו לנצל את המקום לפעלויות עبور ילדי הקהילה".

כנראה, שהוא עוד אחת מפעולותיו הבאות של המוזיאון, אם כי היא לא ישירה. מי שיבוא היום ל-770 בסTEM יומם של חול המועד, יראה בו מאות יהודים חובשי שטרויימלאך. האישה והילדים במויזיאון, והאבא קפץ לבית הכנסת של הליבוואויטשער רבי, שמוקם ממש ממול...

מחלים למציאות

"מסגרת התקציב הייתה בערך עשר מיליון דולר, ורצינו להוציא ממנה את

דמויות המגילה משתקפות בתוך מגילת אסתר ענקית

כאן יכולים הילדים לכבות את הזיותם ולראות את שמן הזית ניגר

ספריו התורה נשלפים, הילדים רוקדים, ומזיקה של שמחת תורה נשמעת בפרק

המייט. הלבתי עם ר' גרשון אייכהורן לכ-15 ארכיטקטים, מתוכם كانوا שוכנים ב"טופ-5 (חמשת הגודלים)" של ניו יורק.

"זה היה כמו שיזוך ממשים. מצאנו שני ארכיטקטים, אחד יהודי ואחד גוי, שאמרו לנו: 'אנחנו אתכם בכל מה שתעשהו. הם היו מודים יקרים, אבל עשו עבודה מדהימה. ישבנו איתם, והסבירנו להם את כל החלומות שלנו לגבי מה הבניין אמר לכללו, הצבנו את הסכום, הם צמצמו קצת את החלומות, ויצאנו לדרכ. הבניין החל להיבנות."

"השלב הבא, היה למצואו מישחו שיכתוב ויעצב את התערוכות. מישחו, שניתנו לו את הרעיון הכללי, והוא יעשה מזה משחק שמתאים לילדים. מצאנו בחור יהודי בשם פול רוזנפلد. ראש גאוני בצורה מדהימה. החבור הזה, לפני שהוא התחיל לעבוד אנתנו, לא ידע מה זה תפילה. וכעת, היינו צריכים שהוא יכתב את התערוכות המשיכת כולל כל מה שבאמת. הבנוו עד ימאות יסבירות לילדים מאברהם אבינו עד 770-770 שנים..."

"הפגשנו אותו עם הוועדה החינוכית שלנו. בועדה החינוכית שלנו ישבו חמישה יהודים שככל אחד מגע מזרם אחר לחלוון. אחד מתורה ומסורת, אחד מJE, אחד ממונסי, אחד מבית ספר מודרני, ואחד מלוביאויטש – הרב ניומן. זאת, כמובן, מנת לשומר על קשר עם כל החוגים."

"פול רוזנפולד, שמילכתה הбанנו אותו בשביל לפנות לעולם שבחוץ, עשה עבודה שהפתיעה אפילו אותנו. הוא כתוב כמו שליח. אפשר לראות בכך את התוצאות".

אחרי כל הדברים האלה, פתח המוזיאון את שעריו, בחורף תשס"ה. בין מדיינים, בגודל של 5,000 מ"ר, מצוי בכל מה שצריך בשביל לרתק ילדים. מהטכנולוגיות החדשניות ביותר, ועד סדנאות כמו היצירה הידנית, הפחותות והטבות של פעם.

החויה היהודית במוזיאון, היא פשוט מושלמת. כך למשל, בבית הכנסת לדוגמא, יכולים הילדים לפתח את ארון הקודש ולהוציא את ספרי התורה לbumot הקריאה. בקומת החגיגים, לחיצה על כפתור, ופתחת מזוויקה עלייה, והילדים יכולים לחקות ספרי תורה ולראוד אותם. רעיון מצויין עבר שמחת תורה. או, למשל, נגעה באחד הסימנים בקערת הסדר, ופתחת חזון או רולי קצר, המסביר את הקשר בין לבני החג.

על שולחן שבת כל קרען, הילדים יכולים פשוט לטויל...

בבניין, משחקים הילדים משחק גולף עם מוטיבים ממעגל החיים היהודי

ספרייה עשירה בקומת המרתף של הבניין. כאן גם מתקינות סדנאות יצירה

להכניס את הילדים לאוירזה

כבר בכניסה, ניתן לבחין במפלס התחתון בספריית המחשבים המשוכלת, במשחקיה שבה יכולים הילדים להתחרות ביניהם בידיע יהודית, בספריה, בית הכנסת לדוגמא, ובאולם בו מוקרנים קטיעי היהדות – כמו כן, במפלס זה שכונות גם הסדנאות – מאפיית המיצות בפסח, אוזני המן בפורים ועוד ועוד.

לקראת חנוכה, הchein צוות המזיאנו הצגה על המכבינים ומלחמותם ביוניים. הצגה מושקעת מאד, עם תפאורה ותלבושים, שמכנים את הילדים לאוירזה של הימים החמים. ההצלחה המדיהימה של ההצגה, גורמת לכך שאף הוציאו אותה בדיסקים לצפייה.

בקומת הכניסה, ממוקמת חנות המזיאנו, ולצדיה מסעדה כשרה למדזרין, לרוחות המבקרים.

הקומת השנייה, מוקדשת ברובה לאולום האירופיים הגדול, אולום כבר בכניסה, ישנו חדר מיוחד בו ניתן לראות סרטון קצר בן 6 דקות בזווית של 180 מעלות, סרטון, שלמרות היותו קצר, הוא מكيف נושאים רבים בהיסטוריה היהודית.

עלינו לקומה השלישי, למעשה, הקומה הכי מעניינת במזיאנו. התחלנו את סיורנו ב"שבעת ימי בראשית", שם לומדים הילדים על תהליכי בריאות הגוף. כל מיני משחקים חמודים נמצאים בחלק זהה. כגון: הדלקת אויר וככובוי – אור וחושך, הבטה ב"טלסקופ" לראות את השימוש הירח והכוכבים, אקורדיון וחיות דמה, ילמדו אותם גם על הימים האחרונים.

אחרי "שבעת ימי בראשית", בא, כמoven, שבת. בחדר השבת יכולם הילדים לצפות בסרט על תהליכי הפektת היין ודרכו לכוס הקידוש, לטפס על חלה ענקית, להציג "קבולות" על הקניות שקבעו לשבת וללמוד על מאכלו שבת ברחבי העולם.

חגים, זהו החדר הבא, ובו כל חג מייצג וונלמד עלIDI משתק מיום אחד המתאים לו. לצדיו נמצא חדר "עולם הטוב" בו ניתן ללמוד על שבע מצוות בני נח.

לסיום הטויל בקומת הזו, ניגשנו ל"אטורקציה" של המkiem – "החנות הירושה", ופושט לא האמן למראה עינינו. מכלות שלימה של מוצריים שעשוים מפלסטיק, נפרשה למול עינינו המשטאות. עשרות ילדים דוחפים עגלות קניות,

מדפים עמוסים במוצרים כשרים עשויים פלסטיק, יוצרים חוויתם כשרות מיוחדת

ימי הבריאה והופכים ממשחו שהוא בעבר, לשורה עכשו. "המחדר בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית"

אור לגויים

ספר הרוב ביימגרטן: "היה פה עובד גוי, שביקש ממוני פעם לחת את ידיו לסיבוב במזיאנו. הראייתי להם את המוצגים, את הפעולות. הם שחקו וננהו, אך לא היה נראה שהם בכלל מבינים ממשו מהם שאני מנסה להסביר להם."

למרחרת, התקשרה אשתו של אותו הגוי, וסיפורה בתפקידו שהילדים שלה חזרו הביתה והחלו לדבר על השבת והחגים יהודים....

סיפור זה מלמדנו עד כמה גדולה ההשפעה של המזיאנו. ואם בגוי נטול נשמה אלוקית כך הדבר – קל וומר לילד יהודי עם נשמה אלוקית.

גס גויים מגיעים למזיאנו?

"בודאי. לפני שנה הייתה פה קבוצה של ארבעים כמרים מאירופה, שהגיעו לביקור של עשרים דורות, ונשארו ארבע שעות. יש לנו חדר מיוחד בעבור הגויים שמניעים שנקרא "world of good" (עולם של טוב), ובו אנחנו מסבירים על שבע מצוות בני נוח. ישנם גם הרבה קבוצות מבלתי הספר הממשלתיים שמגיעים."

מעמיסים לתוכם מוצרים, וצועדים בדרכם לשלם בקופה. השקעה מדהימה. את הביקור בקומה הם יסיימו ב"מטבח הכלש", שם ילמדו על הקשרות גם במטבח.

דילגנו על הקומה הרביעית שעדיין איןנה פתוחה, והגענו לקומת החמישית והעליונה, בה ימצאו הילדים שלל משחקים, שהבולט שבה הוא המיניגולף, דרךו ילמדו הילדים על שלבי החיים.

הרב בוייגרטן, מתי תפתח הקומה הרביעית?

"הייתי רוצה שמהר... הערכותם שהיא תפתח לקראת החורף. הקומה הרביעית תחיל את כל ההיסטוריה היהודית, מאברם אבינו ועד ימות המשיח. הילדים יוכלו ללמוד ולהיות את ההיסטוריה היהודית, ועל ידי כך להרגיש חלק מההיסטוריה רבת השנים הזו".

אולי יקח עוד זמן עד שהקומה עלי "ימות המשיח" תיפתח, אבל אין שום ספק שהיא כבר קיימת, מכרב ומזרע את ימות המשיח. לא הקומה, התקופה. מאות אלפי ילדים יהודים נחשפים לתכנים של יהדות שלא היו מקבלים במקומות אחרים. הורים מתפעלים ומרוצחים, נחשפים אף הם לתוכנים שאוטם לא הכירו. הפצת יהדות בסדר גודל שאין עוד בעולם זהה. והכל בזכות מסירותם של כמה אנשים, "משוגעים לדבר", שהלכו בגדול והצלחו להעמיד עלי תילו את הבניין המפואר הזה.

מקבלים תוכן, בלי לשום לב

ומה אומרם המבוגרים שmaguiim למוזיאון? איך ההתרומות שלהם?

"חייבת מאד, ברוך הוא. אנחנו מקבלים פידבקים' חיוביים מדי יום ביוומו. אנשים אוהבים לאות את הילדים שלהם נהנים ומקבלים ערכיהם. במיוחד, שגים רבים מההורים לומדים מה דבריהם שהם בעצם לא ידעו קודם... אבל החלק המשכני יותר, הוא נראה זה שההורים לא צריכים להתהיבב כלל. הם מגיינים למקום, נהנים עם הילדים והולכים. בדרך, הם עצם מקבלים המו, ובדוק כמו הילדים, לאו דווקא שם שמים לב. יש פה תמונות של הרבי על הקירות, וזה לא מפריע לאיש, מהסיבה האמוריה".

איך, באמת, אתם מושכים את הציבור היהודי?

"ראשית, יש לנו שירות תרגום לכל הפעליות במוזיאון, ואחת השפות היא אידיש. שנית, גם ליד היהודי יש הרבה מה ללמידה, מלבד החוויה. ישנים פה קבוצות שmaguiim והילדים לומדים תוך כדי חוויה את ליט' מלאכות שבת, למשל. מבון שגס הסדנאות מושכות אליהם את הציבור היהודי".

**אנו מachelim לכל לקוחותינו
חג שמח, שנה טובה ומתוקה.**

מקור הסירטוקים הרטשטיין רוזנפלד

המקור לסרטוקים

סירטוק מושלם במחירים משתלים

MBER גודל של סירטוקים פותח כל יום בין השעות

17:30 - 21:00

סניף בני ברק: שפט אמרת 5 טל' 6186078-03

סניף ירושלים: יונה 15 גאולה י-מ'ק"א טל' 057-3157907 057-3157906 02 פלאפון 5381697

כאים לא יפתח פיו

באותם רגעים אתה מרגיש בצורה מוחשית כמה אנחנו קטנים מול ההשגה האלוקית. שוו בנפשכם אדם מתעורר בבוקר, שותה כוס קפה, נפרד מרעייתו וסע כמו בוקר לעובדה, ופתאום הוא איננו יכול לפצות את פיו... לא מגמג, לא מדובר בצרירות. מילוטיו פשוט לא יוצא מפיו • זה היה סייפו של יוסף מנהם, לשעבר מפקד משטרת צפת ובכיר במחוז הצפון של משטרת ישראל • בידי הווה עובדא

מאט נתן אברהם

כתבתי לחיל שאני מאד היתי רוצה לדבר אליו, אך אני לא יכול, פשוט לא יכול לדבר! הוא כמו היגיב בפליה וכח המשכו בנסעה. עדיין לא עיכلتני אני בעיה, וחשבתי לתומי שאל אייבדתי את הקול לזמן מועט מכל סיבה שהיא, יהלפו מספר שעות ואני אשתח משחו חם, ושוב אצלך לדבר.

לאחר שהורדתי את החיל בבסיסו, המשכתי כמתוכנן לתחנת המשטרה ונכנסתי אל מושרד, כשסגני נכנס לחדר ומתייל לדבר אליו על ענייני העבודה. שוב שלילי בניסיון לענות לו. הבנתי שאין מדובר فيه במרקחה של 'סתם'. כתבתי לסגני על הדף את מה שקרה עימי, וביקשתי שייקח פיקוד.

מיירתי, עלות על רכבי ועשתית את דרכי בחזרה הביתה. לא היה גבול לתחמתה של רعيיתי שנשיטה לדבר אך לא יכולתי לענות לה. כתבתי לה בפתח את מה שאירע, ושנינו נבהלו. אלו היו וගים של חולשה, של חוסר ודאות, וביעיר חסר שליטהῆ במא שקורה אותה. לאחר דקות לא אורכות, החלתו שאסור לאבד רגע, ומירהנו לנו לבית הרפואה רבקה 'זוי' בצתת. מתפקידי הקודם כמפקד משטרת צפת, הכרתי רבים מהרופאים, והללו מיהרו להכנס אוטי לדורת בדיקות. מספר רפואיים המחזיקים בהתחומיות

עמים זכיתי לחות את כוחו האלקי של הרב מליבאויטש" והוא פותח את סייפו. "הסיפור הראשון היה בחורף תשמ"ט. כדי בוקר, עליית על מכוניתי כשפני מועדות למטה המשטרה בניצרת עליות, שם היה מושדי באורה תקופה. באותו יום היתי מפקד ענף ניהול צפון במשטרת; הרבה מוגנות דחופות היו במשטרת; הרבה מוגנות דחופות היו על הפרק, ובאותו בוקר קבעתי פגישה עם הסגון שלי ועוד כמה גורמים שהיו תחת פיקודי על מנת לשפר מספר עניינים הנוגעים לפיקוד המשטרה במחוז הצפוני. כדי בוקר נפרדתי מוריית רעייתי וחתחלתי בנסעה כריטואל קבוע.

כמה מטרים מביתי עצרתי לחיל שבקש טרמפאלאס הדרך. ידעתישווא משרת בסיס הנמצא בדרך נסיעתי. נזדמן לי לחתת כטרםfat את אותו חיל פעמים רבות. מיד כשעלה המכונית, שאל אותו שאלה, ואני מבקש לענות לו אך לא מצליח! מילוטי נעתק מפי. אני ממילמל את הדברים, אבל לא מצליח להוציא הגה מפי. ניסיתי שוב ושוב, אך לשוא! הפטתי להיות אילם בין רגע. רק לפני רגעים ספורים אחילתי לרעיית רבקה טובי והנה עכשו אני כאילם. בוקר טוב' והנה עכשו אני כאילם. אבל בי נכנס פחד עמוק. לא ידעתי את נפשי מתנדמה והלם.

בסלון בית משפחת מנהם, תושבי המושב הפסטוראל' דלטון שבצפון, מתנוססת תמונה גדולה ומרחיבה של הרב מלך המשיח. לאחר שעלה הבית, האב יוסף ורעייתו אסתר, הבنتי מהר מאוד שאכלם הרב לא בגאות רק על הAKER. אסתר מספרת לי בಗאות שהתחילה להדליק נרות שבתקבובות הקשר עם הרב, ואילו האב יוסף שהחזק בכמה תפקיים בכיריים באגד הczponi של המשטרה, בינויהם כמפקד תחנת המשטרה צפת, מספר שניים מילדיו, בטורבן, הגיעו לגיל שלושים וудין לא בנו את בתם.

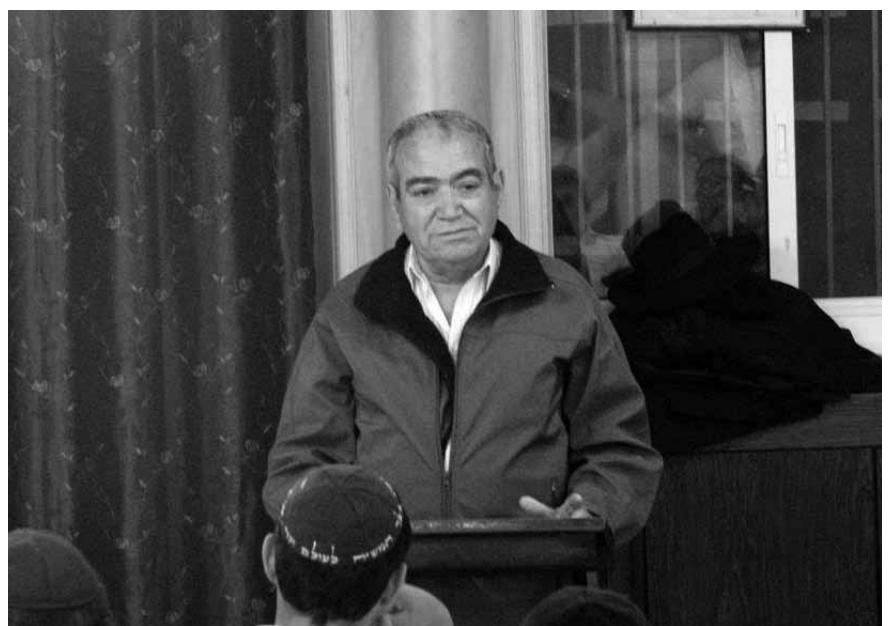
את הקשר הראשוני עם הרב רקס מר יוסף מנהם באמצעות רבה של קהילת חב"ד בצתת הרב לוי ביסטריצקי. להה היה מקפיד לפקד את תחנת המעדן מדי שישי, דואג לעצירים בגשם וברוח, מבקש לשחרר את אלה שאפשר לפני שבת, מניח עימים תפילין, ואת העצורות היה מציד בנות שבת. המסירות ושותפות הגורל עם אותם נדכים וכאלה שלא שפר עליהם מזלן, חיבר בקשר חם ואוחב בין הרב לבן המפקד, דרכו גם שמע על הרב ופועלותיו. כמה שנים אחר כך זכה עצמו לחות שני מופטים מפעמיים לב בברכת הרב.

לבדוק אותו, קבעו בצוותא שיש לי גידול מסוכן בוושט ומוורחמים לעשות ניתוח מיידי להסרתו, לפני שתתפשט ויגרם נזקים נוספים. מסכת הבדיקה התקיימה בתחלת השבוע, ונקבע ליום שישי, בתוך פחות משבעה ימים של דחיפות העניין! הרופאים יצאו מגדרם בכך לסייע לי ואמרו לי שלמרות שביום זהה, יום שישי, הם נמצאים בחופשה ולא מוורחמים לעבוד, הם יתכנסו רק בעורורי בכך לבצע את הניתוח. התרגשתי מדבריהם, אבל בתוך ליבי קינן חשש וחיד גדול. מעולם לא התנסיתי בדברים כאלה. הגידול הזה נפל עלי כמו רעם ביום בהיר. כיון שנintel ממנה כוח הדיבור, בתוכי פנימה נשאתי תפילה חמה לצאת מזוה.

ל וּמָחרת שכבתי במיטה ורוחה שופה מאד. לפטע נכס פנימה הרב לוי ביסטריצקי רבה של העיר צפת, דמות ו廟ת של יהודי משכמו ומעלה. כשראייתי אותו לפטע בחדרי, ניתן לומר שהצבע חזר ללחמי. מסתבר שהיה לו מנהג לבקר גם את החולים בבית הרפואה לצד מנהגו לבקר את העצורים בבית המTHR. הוא הביט בי מבט חם ושאל מה אני עושה במקום הזה? מכיוון שלא יכולתי לענות, ריעיתי שישבה לידי סירה לו בארכיות את השתלשות העניים. עצם הימצאתי אצל הרוב ביסטריצקי בחדרי, נסכה בי הרבה עידוז.

cutת הבנתי למה העצירים בבית המTHR עליו פיקודי המתינו בקוצר רוח לבואו. הוא עוזدني במיללים חמוט, וביקש מרעיהית את שמי המלא ושם אימי והבטיח שעוד הערב ישלח את שמי לברכה אצל הרבי מליאבויטש. אני שכבר שמעתי הרבה ונזכרות על הרבי, שמחתי מאוד על ההזדמנות להתרך מפיו.

יומיים לאחר מכן, בשעתليلת מאוחרת, שב הרוב ביסטריצקי לחדרי. היה זה יממה לפני מועד הניתוח. הרופאים כבר הלכו לבתיהם ואני היתי רדום למחצה בעוד רעיתי נמנמה על כסא סמוך. הוא הפтиיע אותנו ואמר שזה עתה קיבל תשובה מהרב בעוררי. המשר היה שאם עשה את הניתוח לא ביום שישי, אלא כמה ימים לאחר מכן, ביום שלישי, זה יהיה הדבר הנכון לעשותו. הרבי הוסיף ובירכני ברפואה

יוסף מנחם מסיפור את סיפורו המופת

לא אשכח לעולם את יום הניתוח - ולא בגל התאריך שרה ביום האחרון לשנה הלוועזית - עברתי את הניתוח בהצלחה ותהליך התואששותי היה מהיר מהרגיל. שמחתי שמחה גודלה. כSENSITYI לדבר וראיתו שאנו מצלית, אושר רב הציף את ליבי. עמוק לב היהודי לרבי על ברכתו, אך כנראה שזה עדין לא הסתיים

כבר שיערתי שזה יהיה המצב, וכבר מהרבת בבוקר חזרתי מביתו למחלקה להמשך בדיקות. במהלך אותו יום נבדקתי על ידי רופאים רבים, בניהם אונקולוג, אף אוזן גרון, ואך מנהל בית הרפואה באותו מים ד"ר גבי כנען ז". לאחר שכל אחד בתפקיד סיים

שונות בדקנו אותו כל אחד בתחוםו הוא. מי שליווה אותו צמוד היה ד"ר קווקוב שהחליט לשלוות אותו לדירת בדיקות בבית הרפואה רמב"ם בחיפה. הוא רופא כירורג בתמחותו, ולאחר סידרת בדיקות שעברתי, ביקש שאסע לרמב"ם בכך לעשות צילומי ס.טי. זה היה סרט רע. הייתה מבחן מבחן מאד. באותו רגע אמר לך אני חתום מוחשי כמו אנחנו קטנים מול ההשגה האלוקית. שוו בנסיבות אדים מותעגר בבוקר, שותה כוס קפה, נפרד מרעייתו נושא כמדי בוקר לעבודה, ופתאום הוא איןנו יכול לפצות את פיו... לא מגmons, לא מדבר בצדדים. מילוטיו פשוט לא יוצאות מפיו. ברמב"ם ערכו לי בדיקות סי.טי, ובסיום הרופא הבודק הפקיד ביدي מעטפה וביקשنى להזדרז ולהראות אותה לרופא שלחני.

פניו היו חמורות סבר והבנתי שאין זה דבר של מה בכך, ומדובר במקרה לא טוב. מיהרתי לבוא בשער בית הרפואה ז'יז'ו ומיד בכניסה פגשתי בדוקטור קווקוב שירד באותו רגע ממעלית. הוא שאל אותי אם כבר ביצעת את בדיקת הסי.טי, והשבתי בחשוב תוך אני מפקיד בידו את המעטפה. הוא עבר על הצלומים והערכות הרפואיות שנלו להם, הוא נאנח ואמר לי "אתה צריך להתאשפז פה, וזה דחווף".

אופציה כזו. ביום שיצאתי משער בית הרפואה לביתי, ניגש אליו מנהל בית הרפואה ואמר לי בחימיות "זע לך מכם, שהממצאים שמצאנו אצלך הועברו למכוני מחקר בצדך לבדוק מה זה היה".

אין צורך שהערכה שלי לרבי התעצמה שבעתים. אם לפניו זה שמעתי וידעתי שהרבי הוא דמות ומנהג של צדיק גדול, הרי שעתה חוותית זאת עלبشرיה.

•

בשנתים האחרונים נפתח בסמיכות לבית משפט מנחם סניף של ישיבת יתומכי תמיימים' בניהולו של הרב אליעזר וילנסקי. כאשר שואל אותו על הישיבה, הוא מתלהב ונרגש: "אני רוחה מהם נחת רוח רבבה, בחורים נחמים, חינניים ומחוננים להפליא. יש פה צוות של רבנים שאני מalach לכל ישיבה, אנשים סובលניים ומלאי אכפתות. הם הפכו לחלק אינטגרלי מהונף ביישוב, מאוד אוהבים אותם פה, ושימושם כך".

דוחפים. הוא שאל אותו אם אני לא כועס, ולשםתמי לא היה גובל...

נוכח הדחיה, בתוכי פנימה התחלה כבר לראות את התמימות ברכתו של הרבי. מנהל בית הרפואה לא הבין מה קרה שאראש פני הלוחצה שאפיינה אותה בימים האחרונים, הפכה אופטימית לפתע.

לא אשכח לעולם את יום הניתוח - ולא בಗל התאריך שהייתה ביום האחרון לשנה הלועזית - עברתי את הניתוח בהצלחה ותJKLM' התואשנות היה מהיר מהרגיל. שמחתי שמחה גודלה. כשניתי לדבר ואני מצליח, אוشر רב הציף את ליבי. עמוק לבי הודיתי לרבי על ברכתו, אך כראת השזה עדיין לא הסתיים. לאחר יממה של התואשות, נכנסו אליו כל צוות המתחמים והרופאים הבכירים ואמרו לו, "מנחים, אתה לא מאמין מה מצאנו אצלך. בגורון מצאנו לא פחות ולא יותר שkeit אטומה ובתוכה כמות דם".

פניהם העידו שהם שרוויים בהתקפות גודלה. הם אמרו שאיו להם מושג מאייה הגעה לגוף שkeit עם דם. הם לא למדו על היתכנות של

שלימה ומהירה. את התשובה קיבל הרב ביסטריצקי מהרב בshort לילה מאוחרת, ומיהר להגיע אל זיוו' ב כדי להעירה אליו.

שינוינו הינו דרכים לדעת מה יקרה. אני מצד'i לא אמרתי כלום לרופאים. ציפיתי בכילוון עיניים ליום שייש בצד' לראות האם יתקיים הניתוח או לא. אודה וגם אבוש כי לא היה את האומץ לבקש מהרופאים לדחות את הניתוח בגלגול הרבי...

בימים חמישי, שכיבשו ממי להתחיל את החום לקרה הניתוח מחר, לא סיירתי. בתוכי היה קוונפליקט עצום. הרבי הרוי אמר לי לדחות את הניתוח, אבל פשוט לא היה לי די האומץ לומר זאת לרופאים ולנקק בפניהם את הסיבה, מה גם שהם הודיעו שהם יבואו במיוחד בעבורו שכן אמרו שלפי אבחנתם זהו ניתוח דחוף ביותר. המילה 'המוס' או 'נדחס' תהיה דלה בצד' לתאר את התחששה שלפתה אותן שישי ואמר לי בצער שהם יצטרכו ביום שישי לדחות את הניתוח ליום שלישי, כיון שנכנסו פתאום כמה ניתוחי חירום

בפ"ד

סמינר הבית החסידי ת"ד 194 כפר חב"ד

חג סוכות בכינר!

בואו לחגוג השנה את חג הסוכות באוירא חב"די
במלון המפואר 'כינר קלאסיק' שעלה שפט בכינרת

מיום רביעי י"ד בתשרי ועד מוצאי שמחת תורה

בתוכנית: שיעורים, הרצאות והთווועדיות חג, שמחת בית השואבהليلת מלון, טוילים וatrakciot,

קייטנה ברוב שעות היום לילדים ועוד...

ניתן להזמין גם ימים בודדים (החל מ-2 לילות)

שים לב! רק לסמינר הבית החסידי קבוצה בלבד של אן"ש

• שחיתת ליבאוייטש • משגיח צמוד (הרב שלמה הלפרין שיח')

• מנין חב"ד • סוכה נפרדת

לפרטים והרשמה: 03-9606559, 054-6479200

"ספר המצוות" של הרבי"

מצות הקהל, בה המלך קורא את פרשיות התורה לפני העם – היא זמן מתאים מאין כמותו לעין בספר התורה של המלך, שיטתו המוחודשת, הרחבה והעומקה של רבינו, בלימוד והגדרת כללי המצוות * לפניו המבוأ המרתך בספר "אוצרות מלך – הקהל" שהופיע זה עתה בהוצאה "ממ"ש" * מהי שיטת הרבי בגדרי המצוות בכלל? כיצד הדבר בא לידי ביטוי מיוחד במצוות הקהל? וכייז התפתחה התייחסות ל"שנת הקהל" ו"מבצע הקהל" במהלך השנים? על כך ועוד, בנסה המאלפת שלפנינו

אסף חנוך פרומר

מלך המשיח שליט'א תופעה מופלאה של חזורה וחתירה לשורשי ויסודי המצוות, בכיוונים ואפיקים חדשים לחלוין. הרבי חוקר "מה לפנים ומה לאחור" – כיצד היה גדר המצווה לפני מתן תורה אצל האבות (שדים בני-נה או ישראל?) וכיצד יתקיים עתיד לבוא.

ב"מנין" של הרבי, "לבן של ישראל" – נכנס כלל ישראל כולם: מ"חווט בעץ וושאב מייניך" – אלו שבבחינת "לא ידע מי אמר", ועbara מוצא סגנון של ישראל אופנים שונים ואף רוחקים³ של

מצוות הרשמיים", מחים שעטקו בחקרות וגדרים שהקיפו את "כללי התורה והמצוות" כולם. מהידועים שבהם: הגאון הרגצ'ובי, רבי יוסף ענגל, רבים אחרים. כל אחד מהם, החל בנתיב שסלל לעצמו: המנוח-חינוּך, מליציה הידועה, בא תמיד עם ה"מנין" שלו (ומהו דין עבד, ואישה, וקטן, וגר...). האחוריים ה"шибתיים" – נעים סבב גדרי ה"גברא וחפצא". הרגצ'ובי העוסק ברגיל רך בש"ס וברבמ"ס – בהגדרות של "פועל פעלוה ונפעלה", ושאר מושגים ששאלים מספרי ה"חיקירה" ההשקבתיים והכניים של העולם החקלאה.

ובדורנו, זכינו בספר המצוות של הרבבי: כמעט לא נמצאת מצווה (או כמה מצוות העוסקות בעניין אחד) – שאין עליה "שיחה" "אגרת-קודש" או לפחות "הערה" העוסקת "בגדר המצווה".

לאחר כל ספרי "מוני המצוות" ו"כללי המצוות" – מתגלית בתורת כ"ק אדמור'

בן גודלי ישראל נתיכון בין גודלי אשר זכו לא רק ליתן חלקנו בתורתך – אלא להיות בבחינת "או לא ابوש בהבטי אל כל מצותיך", הלא הם מוני המצוות ונושאי כליהם: הרמב"ם בספר-המצוות שלו (ובМОון מסויים גם בספר ה"ז החזקה), ונושאי כליוו; ספר המצוות של הרס"ג, עליו חונה פירוש הררי פערלא; ספר החינוּך, העולה על שולחן מלכים יחד עם ה"מנחת חינוּך"; ה"חרדים"; ה"סמי"ק, ועוד.

עם התייחסות לכל המצוות שניתנו למשה בסיני, מעלה דמות של "נשמה כללית". זהיר טפי שאינו מתקדם רק במצוות מסוימת; "זהגית" שאינו מצלט מצטטם ל"מסכתות ישיבתיות" או לחלק מסוים מפרד"ס התורה – אלא נגע בכללות הקשר שבין קודשא-בריך-הוא וישראל.

על סגל חבורה זה נמים, מלבד מוני

(1) ראה לקו"ש ח'יה ויוצא ב' (ובסעיף י ואילך שם).

חל"ה מקץ ב'. ועוד.

(2) ראה לדוגמא לגבי מצוות ערי מקלט לעת"ל, לקו"ש חכ"ד שפטים ב'. זאת מלבד שני הקונטרסים הכלליים – בעיון "תורת חחה מאתי תאצ" (התוועדיות תנש"א ח"ג ע' 278 ואילך) ויהלכות של תושבע"פ שאין בטלי לעולם (התוועדיות תנש"ב ח"א ע' 178 ואילך).

(3) לא רק באופן תיאורטי [כמו השקו"ט האס האוכבל

הרחוק ביותר של ה"דייעד", כפי שכבר
בנזכר)

מלבד הד'"קבוצות" היידיעות של המצוות
עשוה ולא-תעשה, דברון ודאוריתא ועוד,
שגם בהם חדש ומוגלה עמוק פנימית
מעומק⁽¹²⁾) – הרביה מלך המשיח שליט'א
מסדר ומונה "קבוצות" חדשות: ממצוות
הנקראות בחז"ל "מצווה קלה"⁽¹³⁾; ממצוות
השייכות לשמאלי⁽¹⁴⁾; מצוות ש"בקו
האמצעי⁽¹⁵⁾; מצוות שנאמר עלייהן שהן
שקלות ו"כנגד" כל המצוות⁽¹⁶⁾; מצוות
הכайлוי⁽¹⁷⁾ – מעלה עליו הכתוב כאילו
הקריב"ב ודומיהן. וכמוון – מצוות עלייהן
נאמר כי הן קשורות באופן מיוחד וمزורות
את הנואלה.

וממציאות פרטיות – לגדרים כליליים הקשורים בקיום כל הממציאות: "ההידור מצויה"¹⁸, "ריצה לדבר מצויה"¹⁹, "הכשר מצויה" (ענף שלם בתורת רבינו²⁰); "שליחות במצויה"²¹, "שכר מצוות"²², ועוד ועוד.

(12) דוגמה ממוצעות דרבנן ואורויריתא: חתירה למוצר
במוצוואות דרבנן – כיצד חלים עליהם גדיי "מצווה
אדאורייתא" (ראה לקו"ש חי' ס"ע 322 ואילך). וכן
לחיפק: עד כמה מוצה דרבנן יכול ליצר "מציאות
טורונית", עד לאופני שיחיה ניין להמשיך את אותה מצווה
– מדאורייתא (בנוגע לקwon שהגדיל בספרית העمر),
ראה הקונטרא בענין "אמיתתי הן תמיימות" התוועז
חישובית" חי' ע' 89 ואילך).

(13) ראה לקו"ש חי"ז, אבות פ"ד, הערא 43. ח"ט
תצא א'. וعود.

14) לכו"ש ח"ה, חנוכה (בנוגע למצות נ"ח ותפилиין).

(15) לכו"ש ח"ז פ' צו א.

16 וראה ל��יש ח'יה השם הנזכר בהל' חילוק שבין "ש��ת ה' ל' הוקשה" (ועדי' שס' ח' ע' 272). ח'יג'י' 208 המבואר דה' כ'כל' מוס' ובלקוי' חיל'ג' שלח ג', וחוקר האם זה שמציטת "שקלה ותלה בה כל המצחוטות" הוא מלך מגוון המצוות. ועוד.

17) ל��ניש חילב שייחה לערב פשח – ג' גדרים
בדין זה! ודינשוט פטעת לא פחות – בדין לימודן צורת
היכל'ם ימיה, אשר "בעסק זה בלימודן יש מגדר מצות בנין
בית מקדש!" (ראה שייחת הפטיעה לחידוי"ב בהל'ם
בhab"ה).

ומכיוון שונה: בוגר ר' ה' שחל להיות בשבת, שמצוות תקיעת שופר אז נפ על מזד מעלה, ולכן הרוי' בתקילת השלמויות (סנה"ם תשלי'ב ע' 254, ובכ"מ).

18) מתי הוא מוסיף בעצם המצויה ומתי לא –ukoish
חכ"ה שיחה לזאת-חנוכה, ושם בהערה 58.

19) כקמ"ט חי"ז אבות פ"ג – גיגודית בדין זה!

²¹ במחנותם הגיעו מלחנונים ונזקינים לנוהג.

(22) ראה באורכה לקובע חתמי שיחה ב' לפ' וישב.
 (22) ממשיחותיו של הרבי הוסף בולו על החקירה של יג' גדרים בשליחות? (תשורת ניסלאבץ'-וילשאנסקי, אלול תשס"ח). נציג כאן דוגמא אחת מפניה, מהיבט אחר: מצווה שבוננו שאין אפשרתו לקיימה – שיש חיוב לקיימה עיי' שליח? (לקו"ש חכ"א ע' 492).

THE END OF THE MONTHLY REPORT (22)

לאחר כל ספרי "מוני המצוות" ו"כלי המצוות" - מתגלית בתורת הרבי תופעה מופלאה של חזקה וחתירה לשורשי יסודי המצוות, בכיוונים ואפיקים חדשים לחולstein. גם סגנון זהן הלימוד, "כוללים יחד" מחד, ומайдן - מבלי להיצמד ולהתמסגר תורנית ב"אסכולה" מסויימת.

קיים מצוות ; ועד ל'ראישיכם שבティיכם" –
כיצד צדיק גמור מקיים מצוות תשובה על
עוונות⁴ וכיוון⁵. ו"צירפו לקב"ה עימיהם" :
על יסוד דברי חז"ל על הפסוק " מגיד דבריו
לייעקב חקיו ומשפטיו" – כיצד ובאיזה אופן
מקיים הקב"ה העצמו מצוות מסויימות!⁵

גם בסגנון ובדרך הלימוד, בולטת העובדה כי מחד, **גולחו** איתהנו בה – הסגנון הישיבתי "החדש" לצד זה ה"ישן", הגיון והסבירה ביחס עם חידוז ופלפול, חילוקים והשווות, דרוש והלכה. ומайдך – **מבליל** להיצמד ולהתמסגר ב"אסכולה" תורנית מסויימת. תל-תלים של גדרים וחיקירות – יכולם להחתמו טרם מחות קושיא "בעל-בתית" פשוטה⁶. ולאידך: מצוות של "חובות הלבבות" או טעמימצוות של גבול האגדתא – נחקרים ונלמדים כגוף-הolecות⁷.

כך באה לידי מובהק ה"פשיטות שלמעלה מצירור". נוטל הרבי מלך המשיח שליט"א נושא מסויים, "מפשיט" אותו מגדירו הקודמים והומוכרים, ו"מלביש" אותו מחדש. צא ולמד מהשיטה העלגדר מוצות התשובה⁸: הרבי מפשיט את עצם מוצות התשובה" (כלשונו) – מ"גדורי התשובה", "יסודות התשובה", "תנאי התשובה", "עיקרי התשובה", ומה"מבקש" ה"מסובב" שלה. כל אלה, כאמור, באים בונוסן ל"עצמם התשובה"...

במקום בו ברור לאחרוני כי ישנו גדר
וככל מסויים – מוצא הרבי, בבחינת "נמנע"

חמצ בפסק קיים מצוות תשביתו אף שעבר על אישור דאויריתא (לקו"ש חל"ב י' [196] – אלא גם באוט מעשי, ולתכליה: ההשתדלות שבחתי הספר העממיים יתחלו את היום בתפילה השаяגיה שגורשה בדת פשוטה), כי באם נוצר בה שם טמיון ורכיו שמה תפילה ויזוצין בה י"ח, והריהי טובה גודלה עברו לידיים יהודים שלל"ע למדדים בהם (ראה אג"ק חכ"ב ע' תעבה, ובנהנסון שם). ובאופן של לימוד רחיצהabis מוציאיה מגדר דדה (אג"ק ח"י ע' לא).

4) סה"מ מלוקט עי' יז ואילך.

5) ראה לדוגמא חדו"ב בהיל' ביה"ב ח"ב שיחה כב
 (כיצד "חוות" ל��"ה להחריב את ביהם"ק). לקו"ש
 חכ"ט תצא כי כיצד מקיים הקב"ה החביב של "בימנו
 תרבות שרבר"ו, בוגו"ש לשער הבזווית) ועוד הרבה

6) ראה בשיחה על גדר מצות מעקה בבית המקדש:
 הרב פרוך את דבריו הרגז'ובי (שהוא מחמת שמקודשין
 אותו לאחר שבנווהו) מחמת כמה קשיות, וביניהם
 "מעשה רב" בגונה לבת שאח'ך נשעה בהיכל'(חכ'יד)
 ואצא גן וברורבה (18)

7) וуд היכן הדברים מוגעים: חקירה האם שליליות המצואה של קידוש ה' הוא כשניצול או שזכה להירango! (לקיים חכ"ז אמרו ב').

8) לכו"ש חי"ז אחרי ג'.

– כרך שלם על מצווה זו בלבד! – המלא
וגודוש בדינונים בכל פרטיה מצווה זו, בהלכה
בדורש ובחדידות, ועד ל"מבחן החקלאי"
שחידש הרב בעצמו.

ואכן, במצבהו שכל עניינה הוא מצות המלך – "מי יבוא אחר המלך", מי אם לא המלך רואה לגולות "סוד טעםיה וMASTER צפוניותה"²⁶.

• • •

סיבב שלוש צירים מרכזיים סובבות
השיחות כולל:
ה"גברא" על ידו מתקיים המצווה –
המלך;
אופן קיום המצווה – ב"הקהל" שענינו
אחדות ואהבת ישראל;
ומטרת המצווה – "ויראו את ה'
אלקים".

שלשות הנקודות הללו קשורות זו לזו: מכיוון שמדובר על עצם העניין של "ליראה את השם", לא הסנהדרין קוראין, אלא דודוקא המלך, שענינו ותכליתו להמשיך יראת שמים בעם.²⁷ מצד זה החוויב הוא גם על כל אחד ואחד (אפיקלו ספק נפלים!) אפיקלו גור שאינו מבון לשון הקודש!) כי לא מדובר על עניין של "תוקן" והבנה, אלא על עצם הקשר עם הקב"ה. מנוקודה זו של "עצמם הנשמה" באה גם נקודת האחדות, השווה אצל כל אחד בישראל.

בימינו אלה, קובל הרבי, כל אחד שיש לו השפעה על סיבתתו הוא בבחינת "מלך"; קיומ המצויה, דזוקא משום שאינו מתבצע כפשותו במועד בחג הסוכות –شيخ יותר לכל השנה כולה; והויראו את ה' אלקיכם לא מצטמצם לפרשיות מסויימות, אלא לכל עניין של חיזוק היהדות ויראת שמים.

אך ביחד עם המשמעות ה"רווחנית" של הקהל גם בזמן זהה – מדגיש הרבי לא הרף כי ה"קהל" חותר וושאך למקום אחד:

בשנת תשלי"ד קבע הרב הנאה מיוחדת

(26) דבר זה מזעיק את ביטויו בכלל במצות מינוי מלך, וכן במצוות התלויות במלך – הזכות להארה מוחדשת ורוחבה במיוחד בתורתו של ריבינו מלכנו, לפרטיהם (מיini מלך ומשיחתו, מלך בן מלך, גדר מלוכות בית דוד).

(27) "כיוון שעיקר גונת מינוי מלך של ידו היה בני ישראל בטלים להקב"ה", שעיקר טעם היראה מפני המלך, שיאמן מחלת על בוראו אין בצדו מחול הו, בದין שע"ז המשיך ראת שמים בכל ירושלים", דע"ק שמות המלך, הוא של ידו יומשך ויאת שמיים" (שיוחת שמורת רב"ש רחוב'ן)

ניתן אולי לומר, בזיהירות
המתבקשת, כי בעוד
כל החוקרים מתחילה
"מלמטה למעלה", בניסיון
למצוא גדרים וכללים
למוצות, אצל הרבי הכל
מתחיל "מלמעלה למטה",
מהכוון של "מצווה מלשון
צוותאוחיבור"- מהי" נקודות
המצוות החיבור" לקב"ה
שבמצוות זו. ומכאן, נמשך
הדבר ומשתלשל לפרטי,
גדרי והלכות המצווה.

כאן כל חידוש כלל, אלא החזרת עטרה
ליושנה ושם שנשתקע על בנו הראשו.

במצות הכהל בפרט, מוצא הרב מל' המשיח שליט'יא לא רק מקום להתגדיר בו', אלא, אם לנוקט בדרך החחות, תפס את כל הבימה של עז' עליה קורא המל' את פרשת הכהל. יעד על כך הספר שלפנינו

ניתן אולי לומר, בזהירות המתבקשת, כי בעודם כל החוקרים מתחילה "מלמיטה לעמלה", בניסיון למצוא גדרים וככלים למצאות, אצל הרבי הכל מתחילה "מלמיטה לעמלה", מהכיוון של "מצואה מלשון צוותא וחיבור" – מהי "נקודות המצוות החיבור" לקב"ה שבמצואה זו. ומכאן, ממש הדבר ומשתלשל לפרטוי, גדרי והלכות המצואה.

ולא כל אותן מאפיינים האמורים לעיל:

מצווה של מלך, שחייבה על כל אחד מישראל; מצווה שקיומה בזמן שבית המקדש קיים, ובכל זאת גדר המצווה (ולא רק "זכור המצוואה") שיעץ גם ביום. מצווה שהיקף חיובה יוצא דופן – אנשים, נשים, טף ("אפיקו יונקי שדים"), ואפילו גור אשר בשעריך (గור צדק או אפיקו גור תושוב). מצווה התלויות בזמן – אך מוגדרת בתורה בכזו האמורה להשபיע "בְּכָל הַיָּמִים".

הביטוי המדמים ביוור ל'יחודה של מצווה זו בורתה הרבי, היא בהפיכת "מצוות הכהל" חמתקיימת ביום הראשון של חול המועד הסוכות בשנה שלאחר השמיטה – (אגב: היה לה תשלומין או לא? והאם בבית השלishi תתקיים ביום טوب ראשון או גם איז ביום ראשון של חול המועד?) – ל"שנת הכהל".

מנוחה זהطبعה הרבי מלך המשיח שליט"א
 החל מראשית שנת תשכ"ז²⁴, כאשר במשך
 השנים הוא מסביר בהדרגה את משמעותו.²⁵
 וכайлו לא די ב"שנת הקהיל" – מפרש
 הרבי מנוח זה במובן הרחב ביותר: בתשרי
 תשמ"ב ביאר הרבי כי "שנת הקהיל" נמשכת
 עד חג הסוכות בשנה שלאחריו; ואילו לאחר
 שנת תשמ"ח – הרבי מזכיר ללא הרף את
 העובדה ש"באים מנחת הקהיל", ופעולתה
 נמשכת בכל השנים שלאחריו!

агב: עם כל החידוש שבמושג זה, הוא
נאמר בכו פשיטות ("כמו בשנת היובל
הנקראת יכולה על שם תקיעת השופר
שבתיחילתה"), עד כי נדמה כי באממת אין

3) ראה להמינו (רכceptor) חימנו מר

(24) הפעם הראשונה, **כמדומה**, בה מופיע ביתוי זה במשפט, הוא בברכת עיוהכ"פ אחר תפילה מנהה

25) בשיחות של שנת תשמ"א ועד להערכה בתחילת המכתב של י' תשרי תשמ"ט, באה לפקמו וסייעו בספר

בימים הכהיפורים של אותה שנה פורצת "מלחמות יום כפור",DOI אס נביא בקשר לכך את לשונו הפלחת כליות ולב של הרבי מלך המשיח שליט"א, במכתו מתחילה מרחשון אותה שנה:

ונותפה הדגשה בעינו הקהל האנשי הנשים והטף במארע שהתחיל ביום הקדוש דשנת הקהל זו, שהי' מכובן גם כן בגאנז האנשי בטור קהל בניי,

והקהלה כולן יחד היא שעמדה והיא שטעמו לכל בני ישראל, אשר כהבטחת הנביא: הווי צבאות יגון עליהם, על עמו גוי אחד בארץ, הוא גאלם וינטלם ויונשאם כל ימי עולם

בשנה זו, נשנות המגמות האמורות: יתר פומביות, התיחסות להקהלה מהלך כל השנה, ודgesch על היבטים מעשיים של המצויה בזמננו.

בשנת תשמ"א, מוצאים לראשונה ב"ראשי פרקים" מתולדות הרביה מלך המשיח שליט"א בלווח "היום יום" את הפיסක הפותחת: "מעורר שהשנה שנת הקהל – את האנשי הנשים והטף גוי' לעשות את כל דברי התורה הזאת". ואכן, בשנה זו ואילך, הנושא של הקהל לא רק "מוזכר רבות" במהלך השנה – אלא הופך לצייר המרכזי של השנה כולה. הדבר התרbeta לא כל בראש בחדשונם של הרביה, שהtauoud בכל שבתוות אותה שנה דבר שלא היה בשנים שלפני כן³². כמו כן, החל רבניו אז את הנוהג לומר שיחה בכלليلת מליילות חג הסוכות, בקשר עם "שמחת בית השואבה" (שיחות שנאמרו על ה"בימה של עץ" המיחודה עליי מתפלל רבינו בחודש תשרי, בمزורה בית הכנסת).

באותה שנה מתחילה להתגבש גם "מצבע הקהל", בצורת התערורות לכינויים שתונכנים: אחוזות ישראל במטרה "ליראה את השם".

בשנה זו גם ניתן ביטוי די מפורש לכך שה"קהל" בימינו – הוא ע"י ה"גידול שבעם". בחותמה של אותה שנה, בהתוועדות ליל עבר ראש השנה, הסביר הרבי בסגנון יוצא דופן, את העובדה שקיבל את פניו האורחים באמרית מאמר בתחלת ההתוועדות: מכיוון שהשנה שנת הקהלה בה המלך, ובזמןנו ה"גידול שבעם", קורא את

(32) מלבד שנת תשכ"ה, או היה הדבר בקשר עם הסתלקות אמרו הרובנית חנה עינה.

**הביתוי המדיים ביותר
לייוזדה של מצווה זו
בתורת הרבי, היא בהפיכת
מצוות הקהל" המתקיימת
בחג הסוכות בשנה שלאחר
הشمיטה – ל"שנת הקהל!"
מונייה הטעבה הרביבראשית
שנת תשכ"ז, ובמשך שנים
הסביר ואף הורחיב בהדרגה
את משמעותו: בתשרי
תשמ"ב ביאר כי "שנת
הקהל" נמשכת עד חג
הסוכות בשנה שלאחריו;
ואילו לאחר שנת תשמ"ח
– הזכיר ללא הרף את
העובדת ש"באים משנה
הקהל", ופעולתה נמשכת
בכל השנים שלאחריו!**

במהלך השנה כולה, "שנת הקהל";
– בהתייחסות למשמעות המعيشית של הקהל בזמןנו, מכיוונים שונים: דין הלכתית נרחכ בשיחות תשרי אותה שנה על החיב והאפרשות לעשות "זכר להקהל" בימיינו. תביעה לחסידים, ייחדים ומוסדות, לפועל "בעומך המתאים לשנת הקהל"³³; זאת, בדגש מיוחד על נושאים מסוימים (כגון נושא החינוך) להם מהוה שנה זו "שנת סגוליה"³⁴.
סיום שנת תשל"ג, עמד בסימן ההוראה לננס ילדי תשביר' במטרה "להשבית אויב ומתקנם". הדבר ממשיך בטבעות בתחלת שנת הקהל – תש"ד, ככינוי "קהל" בימים הראשונים של השנה.

(30) מכתב יב תשרי תשכ"ז להריה יצחק גנובר.

(31) מכתב כ"א כסלו תשכ"ז למשתפים בחונכת הבית של סמיירין לבנות "אהלי יי"ע ליאוואויטש" שבקובלנה. לקמן סימן צח.

רבבים: להוסיף בשנת הקהל בסוף פסוקי "אתה הראת" שלפני ההקפות בשמיini- עצרת ושמחת-תורה – את הפסוק "הני מביא אתכם מארץ צפון, וקיביצתים מיררכתי ארץ, בס עוזר ופסח הרה וילדת ייחדו, קחל גדול ישבו הנה". במנוג זה, קשור הרביה באופן חד-משמעותי – בין מצוות "הקהל" ובין קבוץ והקהלה הגלויות בגאותה האמיתית והשלימה, כאמור בארוכה בפרק "קהל גדול ישבו" שבספרנו.

בקץ מדגיש הרביה מלך המשיח שליט"א, כי מבצע הקהל – מסתיים למשעה ברוגע המכט בו "יבנה מקדש במקומו ויקבץ נדי ישראל", או אז תתקיים מצוות הקהל פשוטה, כאשר המלך המשיח יקרא את דברי התורה הזאת מעל הבימה של עץ, בבית המקדש השלישי.

• • •

באופן כללי ניתן לשרטט תהליכי החולק: וmutatis מעתם הקהל אחת לתרבתה: מגמה זו מתחילה כבר בימי חורפו של הרביה, בהם אנו מוצאים התיחסות נרחבת למצווה זו בצוורה מפורשת, כמו בהתכתבות של הרביה עם אביו ועוד ב"קהל" של שנת תרצ"ב.

[לגביו שנת תש"ו, אולי יש לומר, כי אז נתקיים ה"קהל בתורה"²⁸ – הליקוט הראשוני מותרתו של מישיח שראה אור, הלא הוא ה"גדגה עם לקווטי טעמי ומנגינים".]

הדבר מתגבר יותר לאחר עולתו של הרביה על כס הנשיאות: בהקהל של שנת תש"ג, וכן בשנת תש"כ²⁹ – מוצאים התייחסות תורנית, בעיקר בימי מועד חג הסוכות, לגדרי מצווה זו. בשיחות אלו, מכוימים כבר השורשים והיסודות עליים נבנו הליקוטים" שהוגשו בשנים המאוחרות יותר ועסקים במצב הקהל.

בשנת תשכ"ז כבר מופיע, כאמור, המוניה "שנת הקהל", ומורגשת עליית מדרגה בהתייחסות לנושא, בכמה היבטים:

– מבחינות הפוּמְבֵי שניתן לו, גם ב"מכתבים הכלליים";

– בעובדה שהרביה התייחס לנושא זה

(28) עד על "הקהל בתורה" – במובן של לימוד התורה כולה – ראה שיחת ש"פ בראשית (א) תשמ"ח סי"ט ואילך. וראה לקמן סימן לא.

(29) בשנת תשכ"ז הייתה ההתייחסות לה"קהל" באופן ייחסי – אולי בಗל המרכזיות שתפסה "שנת המאתיים להסתלקות הבעש"ט", כנראה בשיחות ואיגור של אותה שנה.

להגיע למעגלים רחבים של יהודים, עימם יעמודו בקשר קבוע בכל הקשור "לייראה את השם".

כל הزادנות, כל חג ומועד (כפי שאפשר לעקוב ב"ראשי פרקים" הנ"ל) – נקרא להיות מנוצל לכינוס "הקהל". לא ניתן לשוכח את המזהה המופלא והבלתי-אמון, בו קהיל חסידי חב"ד, אנשיים נשים וטף, עוזרים בערב פסח את כל ההכנות לחג – ומתכנסים לכינוסי "הקהל" בהתקדים להוראת הרבי!

ואם בהנחת הרב מילך המשיח שליטי' א
עצמם עסקין: בשנה זו, שההתוועדות בכל
שבת היו כבר דבר שבסגורה, **מוסיף** הרב –
שייחה בכל יום של חוג chanuka, ושיחת **כל**
יום של חוג הפסח

ב倡 הסוכות, מועד ההקלל, מפטיע
הרבי בהנאה ויצאת דופן: החזקת כל הד'
מינינים כולל האתrogate, במשך כל אמירת
ההקלל. הנאה זה השונה מהנהגת כי"ק חמוי,
מוסברת על ידו בשיחת הנארמת בקול חנון
מבככי, בכך שצרכי לחזק את עניין ה"הקלל"
ואחדות ישראל!

בשיטת ה"יש לקשר" המפורסמת של הרבי מלך המשיח שליט"א, כל פרשה וכל חג ומועד בשנה זו – נמצא קשר, ובעצם לא רק "קשור", אלא מלכתחילה מיסודו וمبוסס על העניין של – הקהלה! על כך סובבים והולכים שני פרקים נרחבים בספרינו יי' אי).

והדגשה נוספת למקומות בו מתבצע
ההקלול בזמןנו: בשיחת שבת פרשת לך-
לך (שהוגהה גם בנוסח האידי וגם בנוסח
העברית), דבר יוצא דופן באותה תקופה –
וננתן הרבוי "ישר כח" לכל אלו שבאו להקלול
לידם אמונה של ושיא דורו".

וועוד היבט, שאף בו יש מן החידוש
השילוב של "שנת הקהיל" עם "שנת תשמח"
יראת שמיים, מתוך שמחה וטוב לבב.
ההנושא אמן ואופייני לתרבותן של הרבי, אך
כאן הופך למיליה נדפסת ושם עצם, עד שלא
יונטו להרייד ביו הדריבית

דומה, ששנת הכהל הלו לא הستימעה
מעולם. כפי שהוזכר, הרביה מלך המשיח
שליטי"א ממשיך להזכיר בשנים שלאחר
מקן כי "באים משנת הכהל". ביטוי מוחשי
מאין כמוהו כי קריית המלך בהכהל פועלת
ליראה את ה' אלקיכם כל הימים אשר
אתם חיים על האדמה!"

לעולם ועד !

ישיבה גדרולה ב"בזענאמ אירעם", מבקש סיידרו חילוכות
"ל'ג בעומר" ברחבי תבל. מעורר שילדי/ילדות ישראל, אפיקו "ספַּגְתָּן", יבוואר
לביכבון"ס בחגיה"ש לשמעו "עשרה הדברות". יוצא בקדימה קדשה עד העניין
ד"פרוי" ורבבי", ומרעיש נגד "חכנון" משפחה וכוכו. יוצא בקדימה
קושחה ליחס בוגלים לזכנים ודנקנות לאנשים בשט "כול תפארת דקנים" -
לווי יצחק". לנשים בשם "כול תפארת חכמתו נשים". ולצעירים בשם "כול
תפארת בחורדים". מציע סיידרו מזון לזמן ביגונטים של בני ובנות ישראל
שלפנוי גיל ב' בת מזונה

שם"א בדרכנה בקדימה קדשה לילד/ילדות ישראל שלפנוי גיל ב' בת
מצונה להחאגד ב"גבאות השם" (ביסמלה: "וְזֹאת וְזאת מזינה נאו")⁶⁴. מעורר
אורות שמחה "ביה"ה השואבה" בחגיה"ס⁶⁵. מעורר ע"ד הדפסת מבחן ענינים לספר
דא"ה כ"ק אדר"ה⁶⁶, מיחס ישיבה גדרולה ב"קסבלקה", מרוקו. מיסיד כולם
אברכים ב"מאנדריאל", קדשה. מסדר "סדר ברכת החמה" - ע"ט מהנהג חב"ד⁶⁷.

יוצא בקדימה קדשה שכט' ילד/ילדת ישראל שלפנוי גיל ב' בת מזונה יחדדו
ע"י (השתחופות ב)תבונת ספר תורה מיוחדת שחכוב עכודם בירושלים עיה"⁶⁸.
מרעיש נגד אלו שוציאם מוסר ההוראה הבאים ממדיניות (הט) מאחרוי מסך
ההנאה והנאה להאה"⁶⁹.

שם"ב - יוצא בקדימה קדשה שכט' בן"ג ייחודה ע"י קביה אותו בס"ח⁷⁰
שחכוב לזכותם ספר תורה מיוחדת גבור תלמידי (וחומכתי) ישיבתו
חוומכי מתמטים. ובמי ביחסו וס"ה עכודו תלמידות (וחומכתי) בת ספר
כימת רבקה" ובני ביתו (זא"ה, זאנ"ה, זאנ"ה, זאנ"ה), גות⁷¹

המשך - 4

"מעורר שהשנה שנת הקהיל - את האנשים והנשים והטף גו'" - הଘות כ"ק אד"ש על שלשת היחס בולם "היום .. יום". **האילום באדיבות מעצמת היזנושר** "ימ' במלר"

כל האמור מגיע לשיא
בשנת הקהיל - תשמ"ח.
השנה נפתחת ב"סערת
הקהיל" - רצף של
התועדיות, י"ג תשרי,
שמחת-תורה ושבת-
בראשית - העוסקות
כמעט כולם בנושא אחד
ויחיד: הקהיל.

כמו כדור שלג, בתוך זמן
קצר התגלגה המהפהכה
המוסלמית הקנאית
באיראן, והשאה הודה
מתפקידו ויצא לגלות. חיו
היהודים הפכו להפקר,
ונוצר פתח של תקווה
לחלא צעירים וצעירות
יהודים מאיראן הבוערת.
כאן החל מבצע הרואי
בஹול שבראשו עמדו
שלושה צעירים חב"דים
שלא הבינו בעצמם כיצד
נקלו לעין הסערה •
מבצע מרתך

מאט מנחם זיגלבויים

שלוחו הרב היילץ מהתר מההפהכה המ

אלפי ילדים

לזכותו של ר' יוסי ע"ה

פטירתו של החסיד ר' יוסי רייטשיק ע"ה לפני כשלושים שבועות, החזירה אותו בתה אחר 14 שנים לאחר, עת הייתה בחור ב-770, בשנים שלאחר הקבוצה. היהודים יקרים נספחים, מפגש שהיה לאו דווקא משופך שערכו, כשהעלנו על השולחן פרשיה הרואית ורבת תושיה שהשלשה עמדו בראשה בכישرون רב, ובוכותם ניצלו אלף נערים ונערות מאיראן הבוערת, שעשו שמילוני מוסלמים דתיים קיצוניים ומושלמים הילכו בה.

כמעט כולם הגיעו את ר' יוסי ע"ה כאחד האנשים שניצחו על העליה הגדולה של אלפי ילדים מצירנוביל נגועת הקרינה, או כפי שנקראים בקיצור "ילדים צירנוביל", אך לא רבים יודעים כי עברו ר' יוסי ז"ל, לא שהיוו מיעוט במספרם. שכנען כבר הייתה אמונה על מבצע הצלה מעין זה, עשו שנים קודם לכן, אלא שבפעם הראשונה היה זה באיראן שעברה מהפכה מוסלמית קיצונית. באיראן כמו בציירנוביל, שני מקומות הריא-אסון, ר' יוסי לא נברח; הוא נחלץ חושים, והיה מנהלי הפרויקטים הגדולים הללו.

אין ספק שכחגג עלי בית-דין של מעלה, בדמי ימי, הגיעו עמו אותם אלפי ילדים וילדים יהודים, זכרים ותמים, שניצלו מלחאת הקרינה הגרעינית, כמו מלחב סכיניהם וכדריהם של המרכזים הארוריים במדינת המושלטת עתירת הנפט והנשק. אלה ממש ואלה מושגים התיצבו והקיפו בחבל עבותות של אהבה, נשמות טהורות וזכות,

'מציאה' עיתונאית

בהתש"ה הדעת

זה החל בשעת אחר צהרים שגרתית של 770, כשלול אחד הפסלים שבעו החל מתקלף, גילתי קובץ דפים מהודקים בסוכה משודדת. היה זה העתק מזו"ח שנכתב לרביו שבע שנים קודם לכן, מזוג תמיימים שיצאו לפעילות בחודשי הקיץ בפרקיסון. בין השאר נגשו שם עם השגריר הישראלי, שקיבלם בחמימות וביקש להודות בשמו לרבי על שהצלו יחד עם עוד מאות ילדים מאיראן.

שורר וחצץ תפסה הפיסקה הזאת, אבל בראשי נדלקה נורה עיתונאית אדומה. מה פירוש 'מאות ילדים ניצלו'? איך הגיעו לאיראן? מי הצליל אותם? איפה חב"ד הייתה מועربת בהזאה? איך? שאלות אלו ועוד ניקrho במוחוי, וחוש הריח עבר שעות נספות.

ניסיונות שלי לאתר את מקורות הפרשנה הזאת, עלי בתהו. נראה היה ששאלתי את האנשים הלא-נכדים. כך או כך, מאנץ נוסף העלה כי מדובר בפרשנית הצלחה בסדר גודל עצום. ככל ילדים יהודים ניצלו מאיראן בעיצום של ימי המהפכה המוסלמית הקנאית שהתחוללה שם נגד השאchar שלט באומות ימיים. בראש המהפכה עמד חומיני ימ"ש, שבקיש להפוך את אריאן למדינה מוסלמית דתית קיצונית.

מכאן ואילך המשכתי לגלל את החוטו, והתחקיר הפרטני שלי הביא אותי לשולשה אנשים שעמדו בקדוקוד המבצע המזהיר באשmeno". במהלך הראיון צחק בחביבות

וسيطر על זכויותיו של ר' יוסי ז"ל, שהציגם מגהנים התופת.

אלף ילדים osalma'at kitzonit

התגוררו עניי הקהילה ובשכונות היקרות שבן גרו עשרי הקהילה. חם לקחו אותנו גם למוסדות הקהילה, לבית הרופאה היהודי, לבתי ספר ולבתי כנסיות וסייעו לנו במסירות.

"בשבת הראשונה ביקרנו בבית הכנסת "אבל שאמי" של הרב הראשי הרב ידידה חכם שופט – בית הכנסת גדול שהכיל בערך 1200 כסאות, כולם מלאים.

"עוד לפני כן סודר שנוכל לדבר לפני הקהלה. הרב שלום עבר העכט פתוח ודיבר באנגלית ואני תרגמתי את דבריו לפרסית והוסיף דרשה משלו. סיינו שאחננו לומדים בישיבת חב"ד בניו יורק ובעזר בשילוחות הרבי לעודד את הקהילה ולעוזר בינה שnochol. הרגשו שהם מקשיבים בלב פתוח. מאו בעצם התחל שיתוף הפעולה עם. רבים מהם ביקרו אותנו במילון ובירשו הדרכה ו/or. זו הייתה התחלת מבטיחה. המשכנו מיד ב ביקורים בתים נספחים כמו "חרנסני", "יוסיאנו" ועוד ואחר סיירנו במסדות הקהילה".

הרבי העכט מספר כי הם ביצעו למדוד את בעיות הכספיות והחינוך במקומות. ראיינו שחוץ מבית הספר "אוצר התורה", כל בתיה הספר היהודיים (של "אליאנס" ושאר בתיה הספר שקראו לעצם "יהודים") הקדישו רק שעה אחת ביום ללימודיו קודש, ככלומר קצר תנין, קצר עברית ודקדוק. איתה בורות הם פגשו גם ב ביקורי-בית. רק מעטים ידעו מה זו כשרות, בשר וחלב, טהורת המשפחה. בכל תהון היה רך מקווה אחד, וספק אם היה כשר.

"תווך זמו קוצר החלו הורים לפנות אלינו כדי שניצור עבור ילדיהם מסגרות לימוד כמו תלמוד תורה וישיבה. כל עוד ילדיהם היו קטנים, הלכו עם הווייהם לבתי הכנסת. שגדלו לא הייתה בכל אריאן אף ישיבה שתוכל לקלוט אותם ורובם נאלצו להמשיך בתבי ספר תיכוניים או באוניברסיטאות. כאן התחלנו בתום לב במצצע ההצלחה בעלי דעת על כך. התחלנו להפעיל את מוסדות הקהילה המקומיים ברישום ילדים (מגיל עד 15) ללימוד בישיבה. לא ידענו שאחננו מכינים בעצם רשיונות הצלחה..."

הרבי העכט: "כעבור שבועיים כבר הייתה לי תמורה מצבע מלאה וחזרתי לנוו יורק במטריה למצוא שליה קבוע לאריאן. ראשי הקהילה הסכימו שהשליח הקבוע שייגיע לעובוד חמץ יום כמשגיח בשרות וחצי יום בחינוך כמורה לימודי תורה ב'אליאנס'. הם גם הבתויחו לדואג למצבה כשר קבוע לשמהות והכל נראה שפיר. כשהגעתי לנוו

הרב ריטשיק: "רציתי לצאת לפגוש את הרב אילוליאן, אז אמרו לי שהמצב ברחובות מחמיר ומהשכנים עכשו נערכה באחת היכירות הפגנת ענק של מיליון איש רציתי בכל זאת לצאת אבל האה ונעל את הדלת, נכנס לכיסו את המפתח ואמר לי: אתה לא יוצא מכאן. בחוץ ממש מסוכן... המהפכנים שוטטו ברחובות חבורות והיו תולמים בלי הרבה שאלות גם מוסלמים וגם סתם אנשים לא מזוהים שפסו לתוכם ברחוב"

האופיינית לו כשןוצר איך בכלל נקלע אליו עין סערה: "באחת השנים נסעתו עם יידי הרב יוסי גערליך בשילוחות הרבי למזרח הרחוק, ובדרך חזרה התעכנו בטהורן ויצרנו שם קשרים עם יהודי הקהילה. תקופה מאוחרת יותר, התקשר אליו הרב אילוליאן וביקש שאחזרו לשם כדי להפיץ יהדות. סיירתי. רק לאחר הضرות והבטחה בנוסח "תבואו רק לשבוע ימים ואחר כך תחוור" – הסכמתו".

ר' הרצל, כיוצא פרס, ביקש לנסוע להפיץ יהדות פרס, אך לא ענה על ידי הרב שנה אחר שנה. "רציתי לעשות מהשוו למן יהודי איראן. הчик לי שבאיראן חיים 80 אלף יהודים המגדירים עצמם 'מסורתיים' וזקנים להדרכה רוחנית. כיון שלא הותר לי לנסוע הסתפקתי בינותים במשלו חומר על יהדות". כש.biקש בפעם השלישייה – ענה בחוויב.

לדבר הרב אילוליאן הפעם השליית שהרב היסכים, לא הייתה אלא רוח הקודש, לא פחות. "הרבי ידע מה עתיד להתרחש באיראן בתקופה הקרובה". לפני שיצא, ביקש מהרב שלום עבר העכט להציגו אליו, שכן הוא הכיר את המנטליות של היהודי איראן.

הרבי שלום עבר העכט, אף הוא מאשר כי "באותה עת לא העלינו בדעתנו שלשלטונו של השאח יתרעorum, שלא לדבר על מהפהה..." שבועיים לאחר שקיבלו את התשובה החביבית מהרב, יצאו השניים לטהרן ועם פקלאות יהדות רבות.

• איזו יהדות מצאתם?

"לכורה היהדות פורחת. הרבה בת נסות וכוכבים מלאים במתפללים המגדירים עצם "מסורתיים" ואוהבי דת, אך כשהתחללו להתבונן מה באמת קורה גילינו שרובם יודעים רק מעט על יהדותם וקיים המצוות בפועל עomid ברמה נמוכה ביותר. הבורות היהמדהימה".

מסתבר שככל טהרן הם מצאו רק שני יהודים דתיים שהתעסקו בשחיטה – כל אחד לעצמו ולהחמש-שש משפחות של יהודים. הרב الرسمي הרב ידידה חכם שופט ולצדו הרב נתנאלו בן חיים שפלו כפי יכולתם – אבל המצב היה עדין קשה מאד.

כשהשניים הגיעו לטהרן, הם נפגשו עם ראש הקהילה ועם הרב בן חיים ואחיו. הם הציגו עצם כשלוחי הרב מלובאוויטש ואמרו שהרב חי חושב על כל היהודים בעולם – "הרבי חושב עליהם ודווגע להם, لكن הגענו הנה בשליחותו".

ימין לשמאל: הרב שלום דובער העכט, מנחים זיגלבוים, הרב הרצל אילוליאן, הרב יוסף יצחק רוייטשיק ע"ה

הארון לגולות ביז' בטבת תש"ט, ולהוות את המדינה בידי ממשלה זמנית, עד שאנשי הדת נטלו את השלטון, והפכו אותה למדינה מוסלמית קיצונית וקנאית.

- **בשהגעתם לאיראן, ידעתם על ה廷יסיה שהחלה נגד השאה?**

הרב ריעיטשיק: "נווד לי על כל ביט
הראשון שהגעתי, שכשאתי היישר לבית
אהיו של הרב אילוליאן. אחרי שנחתתי קצת,
רציתני יצא לפגוש את הרב אילוליאן, ואז
אהיו אומר לי שהמצב ברחובות מחרמיר
וממש עכשו נערכה באחת היכירות הפגנת
ענק של מיליון איש רציתי בכל זאת לצאת
אבל האח נעל את הדלת, הכנס לכיסו את
המפתח ואמר לי: אתה לא יוצא מכאן.
בחוץ ממש מסוכן..."

"התחלנו להיזהר. המהפהכה עוד לא
הגיעה למדדים הנוראים שהיו לה בשיאה,
אבל המופכנים שוטטו ברחובות חבורות
חבורות והיו תולמים בלי הרבה שאלות גם
מוסלמים וגם סטים אנשים לא מזוהים
שפשטו לתום ברוחב'".

באוטם ימים הגיעו הפניות הראשונות מצד בני הקהילה. באוטם ימים השלווחים כבר החלו לארגן קבוצות לימודים ראשונה בעירם בגלילאי עד 15.13. בעת/aragon היה צורך להוכיח את עצמו במשימה אחרת. ההורם באו אלינו והתנהנו שנוציא את הילדים, ובעיקר את הבנות", מספר הרבי אילוליאן. "התחלנו לארגן קבוצות לצורכי לימוד או יציאה – תלוי בהמשך האירועים – החל בגילים שבע ושמונה עד גילאי שלושים..."

שחווה כל העת ניסיונות הפיכה, הוא 'חילו' את המדינה, ואיפשר אורח חיים מתוירני. אנשי הדת באיראן התנגדו למלחכים הללו, אך קולם דוכא באכזריות על ידי משטרו.

הרפורמות שבעצם השאה הובילו לצמיחה כלכלית ולשגשוג בכלכלה המדינית בשנות ה-60 וה-70. היחסים עם ארצות הברית ועם מדינת ישראל התהדרו והובילו לעסקים כלכליים בין המדינות, לרבות חילופי ידע ומצויד צבאי. הוא גם היה מושל טוב וידידותי ליהודים בארץ, ואף רעם בקשרים ענפים עם ממשלה ישראל.

במהלך שנות שלטונו גברה ההתנגדות הדתית ותחושת התהטרומרות על ידי אנשי המסורת והדת באיראן. ביום יי'ג בטבת תשל"ט, פרצה לבסוף המהפכה האיראנית, שהובילה את השאה לצאת אל הגלות.

בשנת תש"ח החלה סדרה של מחאות אלימות, שהווצתה בעקבות כתבה בעיתונות הרשמית אשר תקפה את חוממיini. לחץ מצד נשי ארצות הברית גרמו לשאה שלא להורות על אמצעים אלימים לפיזור ההפגנות. אולם המהומות הילכו וגברו, ויצרו כל מחריף של אלימות קשה, עד שביב' בסלול תש"ט, מילאו יותר משני מיליון איש את רחובות הבירה טהראן. חלק גדול מהמחאות רוכז ביכיר אוזדי בעיר. הצבא החל להתפרק כאשר חיילים סירבו לפתוח באש נגד מפגינים והחלו לתמוך בהם. נראה כי השאה לא היה מודע לחומרת המצב. רוב האוכלוסייה הייתה נאמנה לחוממיini, וזה Krakra לסופה המוחלט של המונרכיה. לשאה לא נותרה ברירה, והוא נאלץ לעזוב את

יורק דיווחתי על כך לרוב חדקוב והוא שמח מאוד וציווה להתחיל לחפש שליח".

הדרך צמודה מהרב חדקוב

בשלב זה נכנס הרב יוסי רייתשיך לתמונה. הוא שהה באוטם ימים בארץ הקודש בחתונתו של אחד מידייזו. באחד הימים קיבל טלפון מהרב אילוליאן שביקשו شيובא לעזר לו, לאחר שצבר נסיוון קצר-מועד בעבר. "אחרי הפצרות והבטחה בנוסח 'תבוא רק לשבע ימים ואחר כך תחוורי – הסכמתאי'", סיפר הרב רייתשיך.

"מאחר שבאותה שנה הרב הורה להציג תニア בכל העולם, הצעירדיי בלוחות של הספר ויצאתי לטהרו. כשהגעתי בתהילו שם הפגנות הראשונות נגד השאה. באוטו שלב איש לא ידע לאן זה יוביל ולבן אף אחד לא התרגש. כל מה שחשבתי עליו היה הדפסת התנין. יצאנו מיד למסע בכמה ערים באיראן, ולאחר הדפסה חילקנו את עותקי הספר בין היהודי כל עיר ועיר ואת יתר העותקים שלחנו לאמריקה.

"בסק הכל, פעלנו הרבה וראינו נחת. בדקנו מוזות בבתי יהודים, שוחחנו עם על מצוות ויהדות, וחיזקנו לבבות... החורדים שעבדו עט הרוב אילוליאן עד שהגעתי כבר הלכו עם ציצית. רבים מאנשי הקהילה בטהון החלו להראות סימני יהדות בגדיהם..."

הרב אילוליאן זוכר כי כל העת דיווחו לרבי חזקיה וקיבלו ממנו הדרכה צמודה. כל שיחתו עמו נשכח כמעט לגמרי. באחת משיחות הטלפון הרבי אף התעורר בעצמו. "להפתענו", באחת הפעמים ההוראות שקיבלו באמצעות הרבי חזקיה כללו אזהרה מפני סכנות צפויות במדינת איסלאם כמו איראן".

הרחובות יהיו מלאים בஹון משולב

מלינוי איראנים רעדו למשמע שמו של מהמודרך' שאה פהלי, ה'שאה' האחרון של איראן. מקור התואר "שאה" הוא במילוי הפרסית הקדומה "חישטרוה" שמשמעותו "מלך". הוא ירש את השלטון מאביו ומשל במדינה שלטונו ללא מצרים. לצד משטרת צללים חזאית שהקים כדי לדכא כל סמן של מרד בגדודו. לאחר

עיריים וצעריות, ביניהם ילדים רבים – אך העורתי הרבה ברוב בניין גורודצקי, בא כוח' הרבי באירופה, שהגיע לרומה בהוראת הרבי כדי לעזר לילדים".

• איך הגיעו שלטונות טהרון? הרי רואו נערים רבים בשדה התעופה?

"הם כלל לא ידעו על הבריחה. הם לא ידעו שהענין מאורגן ויש קשר בין הילדים. כאשר הינו מגיעים לשדה התעופה, הילדים היו מתפזרים ואיש לא חשב שמדובר ביציאה מאורגנת. אבל מבט לאחר, וזה שזה היה על-טבעי. ממש נס הצלחה. 250 ילדים ויצאים בטישה אחת ואף פקח או שוטר לא מבחנים בכך?! היה זה ממש מעין "ויק" את עיניהם בסנוררים". לי עצמי אין הסבר שכלי לזה.

הרבי העכט: לפניו ראש השנה תשלי"ט חור הרב אילוליאן לאלה"ב עם רשימת הילדים הראשונה ומספר לי את סיפור המהפהכה במלאו. פניתי מיד לאביו, הרבי יעקב יהודה העכט זיל בבקשתו לדאוג לקליטתם של הילדים באלה"ב, ומרגע זה ואילך עשינו עבודה צוות. הרבי אילוליאן והרב רייטשיך המשיכו להש��יע מאמצים גדולים בסידור וארגון העניינים בטהרון ובאיטליה עצם, ובנוו יורק אביה התחליל לדאוג לקליטת הילדים העתידיים להגיעה.

התקיןמו מנגעים עם כמה מוסדות, אף אחד מהם לא היה מוכן לקלוט אותם. בא במרוץ היוזע, החליט אפוא להקים עبورם כי טובות מיוחדות בMagnitude המוסדות שלו "הדר התורה" ו'ימכו חנה'. הוא כתוב על החלטתו לרבי וכעבור זמן קצר קיבל מהרבי מכתב ארוך עם אישור התכנית והרבה ברכות חממות, ביניהן ברכה שלא יעדנו לפני בעיות תקציב...

עם התשובה החביבה של הרבי ביד,ABA ואני התחננו לפועל, וכך כל התחלנו להזכיר את הטפסים המתאימים (כמו ה'גראן קארד" והכחירה שהסתודנט יכול לממן את שהותו באלה"ב ולא ייפול למעמסה על ממשלה אמרה"ב).

הרבי אילוליאן: בימתיים הייתי עם הקבוצה הראשונה ברומא, מסתיע ברוב הגוינו, ובנציגי הגינוי. זו הייתה הפעם הראשונה. כשהגעתי עם הקבוצות הבאות, הגוינו כבר העמידו לרשותנו בניין מיוחד והתמצאתה בעניינים. אבל אותה פעם ראשונה, אני יודע אם היו הוויזות לאלה"ב, אלמלא קרו שם מופטים שמיימיים מהרבי. באופןם ימים הממשלה האמריקני הערים קשיים רבים לפני מבקשי ויזות,

חופשיים וטכנולוגיים בתקופה שיחזו לאיראן עם הידע שרכשו בחו"ל. זו הייתה מדיניות ממשלתית מוצהרת. באסיפה גדולה שערכו שלוחי הרבי בבית הכנסת, הודיעו שישיינו לילדים לצאת מאיראן, אבל ההורים צריכים לדעת שהילדים שיוציאו, ימלדו בבתי ספר יהודים "אמרנו" שזה הכו לנו ולא ניסוג ממנה", נזכר הרבי רייטשיך.

בימתיים שלח הרב אילוליאן קבוצה ראשונה של ילדים דרך דרכ איטליה. הרבי העכט ששחה בניו יורק חש מאד לאורלו של יידזון, פן משמרות המהפהכה גלו שהוא עומד מאחוריו הבריחה ויתנצלו לו. "פחדתי, אווה כמה פחדתי!" – הוודה הרב אילוליאן – "אנשי כוחות ההפיכה השתוללו ברחוות, שרפו בתים ומכוניות, בזוז חניות,IRO בעברים ושבים וועוד. קרה כמו פעמים שהלכתי ברחוב ונתקלתי במחומות. פעם הציגו ליידי מכוניות ומיד תפטעו גלים וברוחטי. כל הרחוות תמונה מכוניות ובניינים עלו בלבהות כל הזמן. השאה שלט שם, יכולת לראות תמונה מהפכנים ירו ברחוות ורבות קנאים מוסלמים מילאו את הכיכרות בהפגנות נגד השאה. עמדתי אז בקשר טלפוני הדוק עם הרבי חזקב. הוא גם הזהיר אותו לשמור על עצמי כמו גם דברי עידוד לפעלויות".

• תוכנית, איך פעלת?

הרבי אילוליאן: "בשלב הראשון, כאשר עדינו לא לדבר על "בריחה" אלא על ציאה של מילדיים בניו יורק, המטרה הזו קבעה את קנה המידה. לאחר שהילדים המעווניינים למדו נרשמו אצלנו, סינוו מהם את הטוביים ביוטר ויגשנו קבוצה שתצא במאורגן ללמידה בניו יורק. בשלב זה כל אחד היה צריך לפחות לעצמו קרטיס טיסה לנוו יורק ואנחנו דאגנו לויזות. עברו הילדים הראשונים קיבלו ויזות אמריקניות עוד באיראן מהكونסול ריצ'רדסון. כשהמהפהכה הגיעו לשיאן והקנאים המוסלמים שרפו את בניין הקונסוליה האמריקנית, כל אנשי השגרירות נמלטו ולא היה מי שייתן ויזות לאלה"ב. כיוון שהייתי בעל אזרחות איטלקית פניתי לكونסוליה האיטלקית, שנשנה לי בלי בעיות אשורת כניסה לאיטליה.

"הקבוצה הראשונה שיצאה לדרכ, מנתה כ-250 צעירים וצעירות. הם טסו קודם לאיטליה ושוו ברומא לפני התכנית מספר ימים, שבהם התווצרנו כדי לדוד ויזות לאלה"ב. עד שהסידורים יסתימנו שכונתיותם תחילתה בבתי מלון. הקשיים היו עצומים – לדאוג לאש"ל מלא עבור 250

המהפהמות הלו וחוירפו, עד שהשאה הבין שלא יוכל להמשיך לשולט וברוחם למצרים. באותו יום היה קשה במיוחד ליהודים. הם שקיבלו ממנו יחס הוגן, רצו מאד שיישאר בשלטון. הם לא שחו שאבוי של השאה ביטול הרבה גזירות נגד היהודים, כמו למשל את החוק שקבע שכל פריט היהודי נגע בו נהפך לטמא.

הרבי רייטשיך: "הסנה גברה מיום ליום. הרחובות היו מלאים בהמון פרוע ומשולב שאחزو כל נשק. בכיכרות תלו העכט ששחה בניו יורק חש מאד לאורלו של יידזון, פן משמרות המהפהכה גלו שהוא עומד מאחוריו הבריחה ויתנצלו לו.

"פחדתי, אווה כמה פחדתי!" – הוודה

הרבי אילוליאן – "אנשי כוחות ההפיכה השתוללו ברחוות, שרפו בתים ומכוניות, בזוז חניות,IRO בעברים ושבים וועוד. קרה כמו פעמים שהלכתי ברחוב ונתקלתי במחומות. פעם הציגו ליידי מכוניות ומיד תפטעו גלים וברוחטי. כל הרחוות תמונה מכוניות ובניינים עלו בלבהות כל הזמן. השאה שלט שם, יכולת לראות תמונה מהפכנים ירו ברחוות ורבות קנאים מוסלמים מילאו את הכיכרות בהפגנות נגד השאה. עמדתי אז בקשר טלפוני הדוק עם הרבי חזקב. הוא גם הזהיר אותו לשמור על עצמי כמו גם דברי עידוד לפעלויות".

• הוצאות על כך ל-770?

הרבי העכט: "כשחזרתי בניו יורק, הם התחילו להבין שככל היחסים השתנו. הם חשו שהמצב מסוכן וצריך לעשות הכל כדי להציג לפחות את הילדים שלהם. באותו ימים הבנו שהשליחות שלנו השתנה. בבת אחת רأינו שיש לנו תפקיד חדש – להוציא ילדים וערים מהסכנה".

הרבי אילוליאן: "שבוע שלם לנו לשכנע את הרבי העכט בחומרת הסכנה, עד שהבini שהכל באמת השתנה בבת אחת. באותו רגע התחלנו במירוץ נגד השעון כדי להוציא ילדים רבים ככל האפשר, לפני שהייתה מאוחר מדי".

"פחדתי, אווה כמה פחדתי!"

למזלם, אייראן של אותן ימים לא הייתה סגורה ומוסגרת. אדרבא, השלטונות עודדו יציאת בניים ללמידה באירופה מקצועות

הרב אילוליאן: הגעתי בחזרה לאיראן בחול המועד סוכות תשל"ט. נחתתי בטהרן לאחר טיסה שנמשכה יום שלם ולא שתיהה, ומיד חיפשתי סוכה כשרה. למפה הנפש, התברר לי שכ הסוכות שמצאתי היו פסולות. כמו שאמרתי, כמעט כל היהודי איליראו היו בוררים בהלכות ומנוגים, ורק ההלכתית רעב וצמא באמצע הלילה וחיפשתי אחר סוכה נורמלית... נוסף על כך, יש לזכור את הפחד שהיה לשוטט ברחובות בארכז רוויית המתה הנורא. לבסוף הגיעו אל הסוכת של חכם בן חיים.

"כבר למחמתנו וודע בקרוב יהודי טהר שחזרתי". מאות יהודים הגיעו לסוכותיהם של אחיו הגדול ודודי וניסו להשפיע עליהם שישתדלו אצלי בעבור ילדיהם. ככלצמי, הפסיקתי לברור את המטעןינו והחלטתי לקחת כל ילד שירצה לצאת. עכשו כבר היה מדבר בהצלת נפשות כפושטה".

- איך הגדתם כשנודע לכם שההפייכה
בראוו יושטמא?

הרב העכט: "לילה אחד, באربع לפנות בוקר, קיבלו טלפון מרראש קהילת טהון דוד שופט: 'הרבה העכט, בקשה, אתה חייב לשלווח טופסי תלמידים במונינות'. אני שואל אותו מה קורה והוא משב: 'טופסים את הבנות שלנו ברוחב ותוקפים אותן. מחיללים את הבנים שלו בכוח ומכריחים אותן להילחם. מסוכן לצאת מהבתים'. הבנו שהמצב באמות חמור והתגנישנו למשימה. אז לא היו מחשבים כמו היום, אלא מכונות כתיבה אוטומטיות, וידידינו הרב חיימפריך לך כמה מאות טופסי הגירה מהסוג שהזכירנו קודם, ומילא את כולם בלילה אחד...

הרב ריטישק: "אני זוכר שרראש הקהילה אמר: 'אנחנו שולחים אליכם את הילדים אם אתה רוצה או לא רוצה. אם תקבל אותם בשדה התעופה עם אישוריהם מתאימים – מה טוב; ואם לא תקבל אותם – שלטונות ארה"ב ישלחו אותם בחזרה לטהרון הבוערת".

הרב העכט: כו, זה היה הלחץ
הבלגוניגודולריך התהיל. הרבאיליליאן וראש
הקהילה שלחו אלינו את שמות המועמדים
לייציאה ואנחנו מילאנו את הטפסים לפני
הראשינה, אבל במחווה ובבלבול שהתרחשו
באירוע לאחר המהפכה אף אחד לא ידע מי
ומה; ידים חדשות נוספו לרשימה ואחרים
שחינו בה לא ידעו שום בולטים בה

הרב אילוליאן: כשהתפסים הגיעו לאיראן ישבנו לילות שלמים, מוחקים שמות וממלאים פרטיהם של נערם חדשים,

הרב אילוליאן: "פחדתי, והוא כמה פחדתי אנשי כוחות ההפיכה השתוללו ברחובות, שרפו בתים ומכניות, בזו חניות, ירו בעוברים ושבים ועוד. קרה כמו פעמים שלlectי ברחוב ונטקلتיב במחומות. פעם היצתו לידי מכונית ומיד תפסתי רגליים וברחתתי. כל הרחובות בערו. מכוניות ובניינים עלו כללהבות כל הזמן. מהפכנים ירו ברחובות ורבעות קנאים מוסלמים מילאו את היכרות בהפגנות נגד השאה. עמדתי אז בקשר טלפוני הדוק עם הרב חזקоб. הוא גם הזהיר אותו לשמר על עצמי כמו גם דברי יידוד לפעלויות"

בפרט אם היו פליטים, ובמיוחד אם באו מאיראן. בימים כתיקונים הكونסוליה הייתה מנפיקה ויזה אחת בממוצע לעשר בקשות, וכך נזקקו ל-250 ויזות! ידעו שזו בעצם דרישת בלתי מציאותית! בסופו של דבר החלטנוugasht לשגריר ולהסביר לו במה מדובר – אולי יוכל לעשות משהו בשביבינו, והפלא הגודל קם והיה.

השריר הבין את המצב העדין, ודאג אישיות שנקבלויזות עברור כולם. הפלא הגודל באמת היה בכך, שלא זו בלבד שהוא אישית נתן לנו את הוויזות, אלא שפתחה ממיוחד עבורנו את בנין התיאטרון העירוני, הזמן לשם את כל 250 החבריה, נתן לי בעבר כולם טופסי בקשחת וויזה, והדריך אותה איך למלא אותם. וכך עמדתי באולם, חזר אוּחרי הוראות השגריר ואומרו לכולם בקול רם מה כתוב ומה להימנע מלכתוב. בתוך שעה כל 250 הוויזות היו מוכנות!... העזרה שלחים הייתה עצומה. השגריר עשה זאת בגיןנו לכל ההוראות הקבועות. כדי לשבר את האוזן, ידוע לי שבאותה תקופה הפליטים הרושים שהיו אז באיטליה וביקשו ויזות כניסה לאלה"ב, נאלצו להמתין בין חצי שנה לשנה עד שקיבלו אותן, ולנו כל התהילה ארץ בין שעתיים לשלאוש...

אף על פי כן, בדיעבד אני יכול לומר
שהחמים הללו ברומא היו מהקשים בחוי.
בעוד 250 החברים מטהרין בילו בטיפול
ברומא, אני והרב ריטשיק עבדנו מסביב
לשעון. ביום היהודי מלאוה אותם ובלילות,
לאחר שהלכו לשון, היהודי ממלא את
ערימות הטעפים של כל 250 הילדים.
הלוואי שהיו לי היום אוטם כוחות שהיו לי
א. ז.

bara'ah b'hataktbleno ul ydi ha-rab shelom
be'er ha-ucet, la-achor sha-abvi cabr gibsh tcaniot
aiid l-dago li-lidim v'l-nu'ar zo'a beruhotniot
v'bgashmo'ot - mishima' ksha v'morocvbat,
b'hataktshav be-k'c shaiy' chayibim le-shvach cel achad
va-achat be-penimiyah motai'mah, l-dago lem
la-ash'el mel'a v'ltcaniot limodim motai'mah
v'lo-khat achariot mal'ah bel-pi ha-horim.

פעילות דיפלומטית בהולה

בין כה וככה שלושה שמעו שהענינים בטהרן הולכים ומתלהטים, והרב אילוליאן והרב ריביטשיק שאלו את הרבי אם לחזור. התשובה הייתה חד משמעית. "להוציאו כמה שיותר". עברו שבועיים שלושה בניו יורק. יצאו לדרכם צורה לאיראן להמשך במבצע.

המזורח אוכלים בפסח. הרבי גם הסכים שילמדו במקומות אחרים בתנאי שלומדים בהם גם תורה, כמו היישיבה יוניברסיטי". הרבי ידע שיש להציג ילדים אלה קודם כל מסכת התתבולות והטמיעה".

topic חצי שנה הגיעו לאלה"ב כאלו ילדים יהודים, עשרות מהם כויס הינם אברכיםחסידיים לתפארת. עשרות מכהניםרבנים, שוחטים, מורים ועוד' כל קודש'. חלק מהנערים, שעלה שהגיעו מאיראן לא ידעו צורתאות, ואחרי מספר שנים נבחנו וקיבלו סמיכה ל"יורה יורה" ו"ידין ידין", אבל גם אלו שעם החזון התפזרו בעקבות הוריהם וכדי יצאו עם מטען רוחני חשוב. הם הגיעו בבורות מדינה ויצאו עם מושג רחב ביהדות. כולן יודעים שהם יהודים, יודעים מה זה מצוות ותורה, יודעים מה זה אף בית ומה זה שבת.

הרבי ריטשיק: "חשיבות לחוזר ולהdagש שמלבד העובדה שהם יהודים, הילדים לא ידעו שום דבר על היהדות, תורה ומצוות. אילו למדזו באלה"ב בבית ספר עימי רגיל, אין ספק他们会 היו מתבוללים. لكن התנינו את הסכמתנו להציג אותם מאיראן ולקלוט אותם בניו יורק בתנאי אחד ויחיד: שיתחייבו לשחות איתנו לפחות שנה אחת. הרבי רצחה שההלו ידעו על היהדות, וה坦אי היהוה עבורה מסר ברור מהרב שהתפקיד שלו להציג בהם יהדות. האמת היא שלמכתיחה לא הייתה כוונה להפוך אותם לחסידיים של ממש, אף שלאו שבחרו בדרך זו וvae זכו למלא התמיכת והיעוד, ואמרור, עשרות הגיעו לידי כך.

"זה היה מבחן מאוד מסובך שرك הודות להוראות של הרבי היה אפשר לעמוד בו. תהשׁוב על זה – תוך שלושה וחודשים גדלנו ממוסד של שלשים ילדים למוסד של אלף!"...

הרבי העכט: כשהחדרים במוסדות שלנו התמלאו עד אפס מקום, אבא החליט שוקונים בנין. הוא שם עין על בניין בשכונה שהייתה שייך לבירת רפואה והזמין את מנהליו. ישבנופה במשרד והרופאים הגיעו. עשינו חזזה מהיר וטגרנו עיסקה. הבניין עלה כ-250 אלף דולר; שילמונו חמישים אלף דולר דמי קדימה וקיבלונו את המפתחות.

הקנייה נעשתה שבועיים לפני פסח ושמחנו שיש מקום לאכסון הילדים. הבעה הייתה שאבא חתם על החוזה מבלי לבדוק את הבניין. אחר כך הלק לראות את הבית וכשחזר, חשבנו שנפללה עליו פצחה. התברר שככל הבניין היה הרוס. חשבתי שאבא קיבל התקף לב. הבניין היה חורבה. כל צינורות

**הרבי העכט: "לילה אחד,
ארבע לפנות בוקר, קבלתי
טלפון מראש קהילת טהרן
דוד שופט: 'הרבי העכט,
בקשה, אתה חייב לשלו
טופסי תלמידים במהירות'.
אני שואל אותו מה קורה
והוא מшиб: 'תופסים
את הבנות שלנו ברחוב
ותוקפים אותן. מחיללים
את הבנים שלנו בכוח
ומכריחים אותן להילחם.
מסוכן לצאת מהבתים'.
הבנו שהמצב באמת
חמור והתגיסנו במהירות
למשמעות.**

העכט היה שואל את הרבי בכל בעיה קטנה הקשורה בילדים בכל תחומי – אפיקו בבעיות הלבשה, הנעלת ומוקומות לינה. הוא שאל למשל אם להשפי על הילדים לנסוע לארכ ישראל או להביא אותן לאלה"ב, והרב ענה לו שתחילה הם צריכים לבוא לאלה"ב כדי לקבל חינוך כמו שצורך ולאחר מכן יש להשתדל לשלו אותן לארץ ישראל כי שם תהיה להם יותר תועלת משמרות שבת, חינוך, כשרות ועוד כמה עניינים שהארץ אידיאלית להם (השאלה נשענת רלוונטיות כשזהוריים התחליו לצאת מאיראן בעקבות הילדים).

הרבי נתן עוד הוראות לכל אורך הדרך. כמשמעות אחרים רצוי לעזוב לנו בקיימות הילדים בתנאי שהילדים יעברו למדוד אצלם, הרבי התנגד לכך בתשובתו באופן נחרץ.

הרבי ריטשיק: "מההוראות של הרבי היה ברור שיש לנו משימה כפולה – עצם ההצלה והקרוב ליוזמות. היה ברור שצריך לשומר, למשל, על המנהיגים שלהם ומסורת העדה שלהם. בפסח למשל נתנו לילדים גם אורי, קלומר קטניות, שرك בני עדות

לפי היקרונו שנכnis רק את שמותיהם של הנוכחים.

הרבי העכט: כשהם הגיעו לאלה"ב, רשותות ההגירה חשבו בהתחלה שזה זיוף. הם חשו שמדובר בטורויסטים איראניים שמנסים להיכנס לאלה"ב... עביה נוספת כבר הזכרתי כשדיברנו על הקבוצה הראשונה. הינו צריכים להוכיח שלכל ילד יש תומך כלכלי. סייפנו לכל תלמיד אישור שבית הספר שלנו לוחץ עליי אחירות לאשיל' מלא, כולל טיפול רפואי במקורה המכך, היתה מוגלה ש��ופת המוסד שלנו לא מסוגלת לעמוד במעמדה כזו ולא היו מאפרירים זאת. אבל אכן ה证实ה הייתה בודקת את מה שנטורם בעלי השפעה, וההלו דאגו שלטונות ההגירה לא יבדקו ולא יפשטו. בכלל, רשותות ההגירה עזרו לנו מאוד, בעיקר הפקידים שלהם בשדה התעופה. הם הרשו לנו למשל להיכנס לטרמינל בשדה התעופה כדי לקבל את ידי הקבוצות כדי שנוכל לעזור להם בפרטם הטכניים. בכל פעם שהגיעה קבוצה,ABA זיל היה וסע לשדה התעופה כדי לקבל את פניהם.

• **ופתאים היו בטיפולכם אלף נערים...**

הרבי העכט: אני חשב שיש לפרשה הזאת שני חלקים. הראשון מתמקד בחילוץ הילדים מאיראן, והשני בקיימות הילדים בקראוו הייטס. כל פרשה קובעת ברכה עצמה. באשר לשאלתך, הבעיה הגדולה הייתה מקום לאכסן את הקבוצות הגדלות, והתחלנו לקנות בניינים, באותה פשוטות שאדם הולך לקנות סיגריות בסופרמרקטים...

הרבי ריטשיק: "עם הזמן נוצרו גם צוותים שפעלו בצדורה מוגדרת. הרבי אילolian והרב חיימפור היו האחראים להוצאת הילדים מטהרן והבאתם לנו יורך, ואילו הרבי העכט ואני דאגנו לקבלת הילדים וקיימותם. המשימה הייתה קשה מאד. בסך לא היה. כל יום יצא בעיה חדשה. אני זכר שערוב שבת אחד שאلت עצמי ביושם מודיע בכל אנחנו מביאים אותם לכוא..."

**"כשראינו את אבא, חשבנו
שנפלה עליו פצחה"**

הקשיזים היו עצומים, ולאורך כל הדרכ קיבל הרבי יעקב יהודה העכט חייזקים מהרבי, אם בהדרוכות חינוכיות פדגוגיות ואם בהצעות לפתרון בעיות ניהול. הרבי

חלוקת הרב כהרגלו מצות שנאפו באותו יום עברו שלוחים, רבים ובעור ערכיו 'סדרים' צבוריים. כשבער הרב העכט, אמר לו הרב שיכנס לחדרו הקדוש, שם מסר לו חיבור של מצות עברו הבחורים שהגינו מאירו ובחילה נספה של מצות עברו הנערות.

"היכן וורכוות הנערות את היסטריה?"
שאל לפתע הרב.

"בבית רבקה", השיב הרב העכט.
כאן בקש הרבי שיכינו בעבורו "ארבעה – שיחיו שמונה' כייזתים' מהמזר שאותם
ילדי פרס..."

הרב העכט השותום לשמע הבקשה,
והרבי הבahir: "គונטי אינה עברו
הגעפלייט פיש', כי אם עברו המרור..."
בכך הביע הרבי את מחווה נדרה
nocah המצב הקשה והמריר בו היו פליטים
איראנים אלו באוთה תקופה, עד שביקש
לאכול דוקא מהמרור שלהם...

הילדים שהגינו מאירואן, אחר כך המשיך
ל"מכון חנה" לבקר את הבנות מאירואן
שהסבירו שם לסדר משלkom. כשהרבי סים
את הברכה הן ענו "אמון כו' הי' רצוי", והרבי
אמר אחריהם עוד פעם בהבראה ספרדית
"אמון כו' הי' רצוי".

במסגרת עידוד הפעילות עם ילדי אירואן
הרבי הראה קירוב גם לנו. בתהמודות
אחרון של פסח אותה שנה הרבי הורה
לי לומר "לחיים" ועודד אותו בידיו הק'
להוסיף בשמחה...

cosa תנוחמים

בצער ובכאב לב קיבלנו הידיעה המرة על פטירתו של
בן-דודנו היקר, שליח כ"ק אדמו"ר מה"מ אשר קידש שם
ליובאוויטש ובכוחו של המשלח הרים קרנה,
מד"א ואב"ד קהילת ליובאוויטש בפריז

הלה"ג הורה"ח רב הלו"ה פעווזנער
ובדמות שלוחים אנו את ניחומנו הנקים לזוגתו
הרבותית וילדיהם שלוחים והעסקנים שיחיו

וכן שלוחה בזאת תנומין לאחיזתו החשובה בנות דודינו
מרת יהודית רקסין, מרת פרומה יוניק

ומרת נחמה לאזאר תהינה

המקום ינחים אתכם בתוך שאור אבלי ציון וירושלים, ומעתה
אך טוב וחסד ימצואכם תמיד כל הימים, ונזכה לקיום היעוד
והקיצו ורנו שוכני עפר בתגלות עטרת ראשנו מלכנו
משיחינו תיכף ומ"ד מ"ש
ונזכה כל בני לחתימה וגמר חתימה טוביה

דוד דב פרומה שרה מישולבין וילדיהם ומשפחותם

האיןsteelציה היו הרים. מערכת החשמל
גנבה וגם חלק גדול מהקיימות היו שבורים.
בסיומו של דבר, לא הייתה לנו ברירה ונאלצנו
לבנות את כל הבניין מחדש.

הרב ריטשיק: "היו עוד אין סוף
תלאות. און טעם לספר על הכל. אגב, בכל
המאץ הזה צריך לזכור גם את ציבור
אנ"ש בקרואן הייטס. משפחות רבות
אימצו ילדים, והוא שאמצוו גם שניים או
שלושה בתת אחת. הכנסת האורחים של
תושבי השכונה הייתה מעל מעבר. הילדים
לא היו סטס אורחים אלא פליטים ואנ"ש
עורו כטיב יכולתם. בvais מלהם שדיברו
בהתחלת על השכנת דירות או חדרים,
הבינו את המצב וויתרו על התשלומים. כך גם
עם המלמדים. שכרכו אנשים שילמדו עם
הילדים לימודי קודש וחול בסיסיים, וחלק
מהמלמדים ויתרו על השכר. בכל אופן,
צריך לחזור ולהציג שהיחיד שראה מה
צריך לעשות עבור הילדים ועשה זאת היה
הרב יעקב העכט ע"ה. הוא נתן לעניין את
נפשו".

הרב העכט: באותה שנה וחצי בא נכנס
לחובות של שלושה מיליון דולר – השווים
היום בערוצים ל-30 מיליון, אבל הוא עשה
זאת כי כך הרבי רצה. התמיימה של הרבי
היתה גם אישית. בليل הסדר של אותה שנה,
תש"ט, הרבי הגיע בעצמו לאולם בו נערך
הסדר של הילדים מאיראן כדי לבקר את
אליהם בכל המקומות שהרביה היה ריגל לבלכת
התורה", "מכון חנה" ופר"ג.

הסדר התקיים בבניין המשמש היום את
צאי"ח – 305 קינגדסטון. האולם היה מלא
שלוחנות ארוכים עם מפות וכל משתתף
קיבול כספי למפה וגביע בצעב כסף. לאחר
שהרב גמר לבקר בחדר האוכל, של "תומכי
תמיימי" הוא הגיע לסדר שערך עבור

עטרה נסיעות

ע"פ הוראת הרבי (ש"ב נח התנש"א, הערה 116)

asma naga Shiret Adib Machridim Nochim

1-347-417-4386

"כעת מתחילהים להבין את הפעולות שהרבי עשה"

בעיצומו של יוהכ"פ תשל"ד פרצו צבאות ערבי במלחמה נגד העם באה"ק. הרב יקותיאל ראף, ששחה אז ב-1977 בתור בחור, היה בין הבחורים הישראלים שחיו מחד את האמונה והבטיחו שהקרין הרבי בשיחותיו, ומайдך היהת הדאגה למשפחה ולחברים שבארץ הקודש • מכתביו להוריו, המתפרטים כאן, מהווים עדות אותנטית על התהומות של הבחורים ב-1977 באותה תקופה נוראה • המכתבים משלבים בתוך סקירה היסטורית • תרגום מתוך כתבה שפירשם ר' גרשון בער ג'יקבסון ב"אלגמינער זורנאל", כחודשיים אחרי המלחמה • 35 שנה למלחמת יום הכיפורים

מאთ: דוב לבנון

במשך לזה, הורה הרבי לקיים כנסי ילדים מיוחדים במשך הקיץ, בימי הסlichות ועוד, "הנה דבר טוב ונכון שבמי אלול ובפרט ביום הסlichות ארגנו 'הקהל' לילדי ישראל . ". (שיחות ש"פ תבאו, ח"י אלול תשל"יב, לקו"ש ח"ד ע' 262) ובארץ- הקודש – על יד הכותל המערבי. הרבי התבטה בקשר לכך בביטויים מבילים:

"ע"י סיום השנה באופן זה . . . שיבטלו גמרי (להשכית) כל העניינים הבלטי רצויים והקטרוגים, וע"ז מה שכabb אדמור"ר הצמח-צדק על הפסוק "וילא אבה ה"א לשם (כלל) אל בעל גו", היספור הידוע שהי' בימי הבעש"ט זיל', שרדפו בית דין של מעלה לשטן המקטרוג לחוב, ולא רצוי לשם ממנעו הקטרוגים כי' . . . וכן יהי ע"י מפי עוללים יונקים יסדת עז' . . ." וקראת ביקורו של ר' דוד רסקין שי

בקיץ תשל"ג, החל הרבי להריעיש בהתוועדות ובמכתבים רבים אוזות ההכרה לחנן ילדי ישראל בחינוך על טוהר הקודש, ובמיוחד בימי הקיץ – להקים מחנות קיץ וקייטנות על טהרת הקודש, בהם ישחו הילדים. הרבי ציין פעמים רבות בקשר למבצע זה את הפסוק: "מפני עוללים יונקים .. להשבית אויב ומתנקם".

במכתב כלילי מתי' תמוז תשל"ג, כתוב הרבי: "אבוא בזה עזה"פ להזכיר על המדבר זה כמה פעמים בגודל החשיבות וגודל ההכרה וגודל הזכות לעשות כל האפזרי בחינוך על טהרת הקודש של כא"א מבני ובנות ישראל וביתר שאת וביתר עז, מתחיל בחינוך של קטני קטנים, וכמוון גם ממש"ג: מפי עוללים יונקים יסדה עז' (ואין עז אלא תורה) גוי להשבית אויב ומתנקם – וכךו שהאריך בזה בעל השמחה במאמרו-דא"ח ד"ה וקבע היהודים . . . "

חרוף תשל"ג

כבר בחורף שלח הרבי שני מכתבים מיוחדים לחיליל צה"ל (שלא הגיע עד אז), בちなみ ואחרי פורים. הרבי מדבר בהם בມפורש על מלחמה, ועל תפקיים של החילילים. ורגלים לדבר כי כבר מתקילת השנה החל הרבי להזכיר ולהקדים את המלחמה. דומה כי גם תוכן המכתבים כלליים לחג הפסק תשלי"ג קשורים לכך.

קץ תשל"ג

בקיץ תשל"ג החל הרבי בשרשורת של פעולות רוחניות, לאחר כך התבררו כהכנות למלחמה הנוראה שפרצה באה"ק ביום הקדוש של שנת תשל"ד – מלחמת יום כיפור.

פירוש רשיי על התורה מיועד לכל יהודי, אפילו לבן חמש (למקרה) – את העניין ד"ניבא ואינו יודע מה ניבא", זאת אומרת, שישנם עניינים שעושים ובשעת מעשה "אינו יודע" מהי מטרת העניין, ולאחר כן, לאחר בעטו זמן, תופסים כיצד היה זה דבר בעטו משך כל הקץ דובר אודות "מפי עולמים ווונקים יסדה עוזג להשבית אויב ומתקנס", וקיים זאת עם המאמר (ד"ה וקבל היהודים) של הרבי הנשיה – משנת תרפ"י. מה דף עוני עני שדבר בשנת תרפ"ז? המשך כל השנים נהגו מזמן לחזור אמרור זה אך מבלי רוש, ואם כן מה קרה לפטע – אלא שאח"כ התברר שכעת אכן צריך להענין של "להשבית אויב ומתקנס". עד"ז גם בוגנו לכמה וכמה עניינים שדברו בקי, עד עני הצדקה, ועד שאומרים על כך "ציוון במשפט תפדה ושביה בצדקה"....".

ראש השנה תשל"ז

מתחלת חודש תשרי תשל"ז הורה הרבינו ועד במיוחד על ענייה המשמה, כולל בעיצום של ימי ראש השנה, בשירה וריקודים – ויהי לפלא (מאוחר יותר, בתווועדות יג תשרי המפורסת שפתחה בשאלת היכיז נינו להתוועד בשעה שנרגים יהודים), הסביר הרב מלך המשיח את פשר ההנאה בשמחה לפני ובמהלך המלחמה, על פי המובה בזוהר ובתורת הבש"ט שהשמחה למטה גורמת שמחה למעלה).

את התקינות של שנת תשל"ז, לא ישכח איש מאלו שעמדו שם. כפי הנראה היה זה מעמד התקינות הארוך בהיסטוריה – 50 דקוטן: הצעפות ב-770 התייה בשיאו. בתקינות מגיעים כל מתפללי בית הכנסתו אשר בקרואנו הייטס ל-770, והזיאל הגודל היה מלא עד (פחות מ) אפס מקומות. אנשים הצלפה פינו באוטם התקינות 39 אנשים....

המעמד היה נורא. הרב מלך המשיח מקרוב לפיו את השופר לתקיעת האחרונה, ויבבה חנקה נשמעת מן השופר הרב מורייד את השופר, מחזיר, והסיפור חוזר על עצמו שנייה. ניתן היה לראות במוחש שהרבני מנהל אותם רגעים מלחמה רוחנית. רק שבע אחר כך, יבינו אני"ש את פשר כל מאורעות הקץ האחרון.

ערב יום הכיפורים תשל"ז לאחר שנטפרסם המכtab הכללי לו' תשרי תשל"ז, ולקראות הדפסתו ב"ליקוט" השבורי – הוסיף רבינו – בליל ערב יהוכ"פ – הערה מיוחדת בקשר למיבור בו, אשר אצלם ישראל מכירעה הרוח והaicות את

הרב יקותיאל דאף בתמונה מאותן שנים

הרבי אמר דברים אלה לעיתונאי מחסידי חב"ד ובקש למסור מיד למטכ"ל (ນמצאים בקשר איתם). אריק שרון פנה אל הרבי בבקשת ברכה. כת גם מתחילה להבין, כל הפעולות והשתורעם (הסערה) שהרבוי עשה בקי"ץ האחרון לחינוך הילדים הקטנים בלמידה התורתית תפילה ונינת הצדק והאסיפות בכל העולם ועדי הכותל המערבי והדגיש שזה קשור עם הפסיק (מפיעולים ווונקים יסדה עז) להשבית אויב ומתקנס.

באرض הקודש, קיבל הוא מהרבוי מלך המשיח את הפתק הבא, בתאריך ר'יח מנאי תשל"ג:

"ידבר ע"ד הפעולות בכל העולם, ואיך לכבות הצעירים בכל העולם וכי מתחיל באה"ק תי"ו ושהצעירים והצעירות מצפים לה, שעת הקשר מאין כmo, מצות פקו"ע שהזמיג וכו', שהגדשתי כל זה כמה פעמים, ולאחרונה הודש שכל הניל מתחיל מקטני קטנים, וכמ"ש מפי עולמים וגוי וכו'".

ההדגשה של הרבי על "להשבית אויב ומתקנס", הייתה לא מובנת בכלל.

הוראות ואזהרות אלה באו על רקע של שאגנות מוחלטת אצל החיבור ומבעלי החולות בארץ הקודש – שנמשכה מאז הנצחון הגדול במלחמה "ששנת הימים", ובכלל לא חשבו אז על אפשרות של מלחמה. זמן קצר לאחר מכן נוכח הכל עד כמה היה צריך "להשבית אויב ומתקנס", וכיitzד ה"רעה מהימנא" של הדור הקדמים רפואה למכה.

הרבי עצמו התייחס לכך בתווועדות יג תשרי תשל"ז, שלושה ימים לאחר פרוץ המלחמה (לקו"ש חי"ד ע' 404): "ריש"י מביא בפירושו על התורה – אשר

ברכו על הד' מינימס כ-150 איש, ביןיהם השומרים במקומות, ונתנו להם החוברת הסבירה על המוצאה שיצאה ע"י "מחנה ישראל".

בsoftmax המבצע רקדנו ושתפנו כמה מהנוסעים והמלויים. אה"כ הת' אברהם סלויין הרומים אותו על כתפיו ודברתי בפני העומדים שם בעניין מצות ד' מינימס ובדרי כ"ק אדמו"ר שליט"א בקשר למלחמה, לשמה ולמצות תפלין.

במבחן מסבירים למיניכם דברי כ"ק אד"ש בקשר למלחמה, לניסים, לשמה ולמצאות תפלין, ומחלקים חומר הסבירה על מצאות תפלין ופרשת השבע.

[אנט], בمعנה לדוח' זה, ענה הרב: נת' ות"ח אזכירעה"ץ להמשך מוצלח בכהן"ל זו הייתה התשובה הראשונה, אותה קיבל הרב רוף על פעילותו בשדה התעופה, פעילות הנמשכת עד היום הזה].

הושענא רבא תשל"ז

לא רחוק ממרכזו ליבאוויטש באיסטערן פארקווי שבברוקלין מתקיים לווי. הרב יוצא ללוייה ו מבחון בר' גרשון בער ג'יקובסן עומד ברחווב. שעבור עלידי אומר עם חיוך: "אל דאגה, ה' נצחון יותר גדול מאשר במלחמות יום ששת הימים. בערך צרכיכם לראות שום לא יתמהמה. צרכיכם להרשות לאנשי הצבא פועלם כרצונם. הפוליטיקאים מפעריעים. אין מה לחכות.

או' דברי הרב היו בלתי מובנים. מאיפה הוא יודע שמתמהמהים? מאיפה הוא יודע שאנשי הפוליטיקה מהפריעים לאנשי הצבא? אבל מיד אחרי המלחמה התבරרה כוונתו. זה היה מוציאות; המהיגים הפוליטיים לא נתנו לאלופים לבצע עבודתם. זה היה מציאות: שם לא היו משתמשים ה' נצחון גדול בויהר.

שמחה תורה בהקפות

לפניהם הקפות נערכות התועדות והרבינו שוחח הרבה בעניין המלחמה והבעי של ישראל בין העמים. אבל הוא דיבר ברמזים וرك אנשי ספרדים הבינו כוונתו ובירעתו. בהתועדות השתתפו דיפלומטים ישראלים, והם לא הבינו דברי הרב.

אבל לאחר ההתועדות שמכרו את פסוקי "אתה הראת'", עומדים האורחים

כמו והוא מפללה לאויב שלא הייתה כמותה, ואמר שלא להתפעל "מה יאמרו הגויים, ולכבות מה שיתר. ובמהירות האפשרית להזוף האויב ולכבות, כדי שייהיו פחות קרבנות. ואמר שהפלא על ישראל שאפיקו הגויים מודים שהניצחון בידם (ותמיד) והם מותרים ע"ז בעבר "ניזיד עדשים".

הרבי אמר דברים אלה לעיתונאי מחסידי ח'ב"ד ובקש למסור מיד למטר"ל (נמצאים בקשר איתם). אריך שרון פנה אל הרבי בבקשת ברכה.

כעת גם מתחילה להבין, כל הפעולות והשטרעום (הסערה) שהרב עשה בקייז' האחורי לחינוך הילדים הקטנים לימודי התורה תפילה ונתינת הצדקה והאסיפות בכל העולם וע"י הכותל המערבי והדיגיש שזה קשור עם הפסוק (מפני עולמים ויונקים ישדת עז להשבית אויב ומתקנים).

בברכה שיתקינו ברכותיו של הרבי

יעוזר ה' נצחון גודל.

מודיעים לשמה

שלכם, בנים ואחים

קוטי

הרבי גם ביקש לחוק ביום אלה "במבחן תפלין" והוא יוציא עשרה חסידים וכבר הינchanו כאן עם אלף יהודים בהגנת הזוחחות עם ישראל שהיתה כאן ע"ז בנין האויים ובעוד מקומות".

חודש וחצי אחר כך, קיבל קוטי מכתב מהבית ובעו יספרו לו שמכתבו זה נדפס בבלטונו המקורי של יסודות. כתכתב ובירשם על כך לרבי מלך המשיח, ענה הרב: "העתק?". לרבי חשוב היה לראות פירוטם של דבריו בעיתון של ישוב קטון, שככל גודלו הוא פחות מחמש מאות נפש....

סוכות תשל"ז

בזה הריני למסור לכ"ק אדמו"ר שליט"א הדוח' חמבחן תפלין (וד' מינימס) בטראמינאל "אל-על" בקנדי איר-פורט, בשבוע האחרון של המלחמה الأخيرة באה"ק.

יש לציין שההענות להנחתת תפלין גדולה מעד אז תחולת המלחמה, והיא נמשכת גם יומי. גם הניוו' הרובה מהמושווים המקומות והאחראים עליהם, שבעבר היו מסרבים. ביום ג' ד' דוחה"ם סוכות השתתפו במבחן ד' מינימס התמיימים: מנהם מענדל אפלוביס, אברהם סלויין, מנחם קהן, יקותיאל מנחם רפ' ארי' גורדקה ואיל מלך גרשובי.

הכווח והכמות, כולל בקשר ליחסו עם אומות העולם, דבר שהתבטא "בצורה אופיינית ביותר בימי שלמה" (את הנושא בכת"ק – ראה צילום): ע"י כי להו"י מזוקי הארץ גוי, וככובאת חנה (הפטורת יום א' דר'ה) – "שירה זו על מלכי או'יה ועל נס"י: עץ לביהו גוי" וככפי התרגום בארכוה (הובא בקיצור – ברד"ק שם): בימי שמואל כו' ועד "וירם קרו משיחו" – מלך המשיח.

בערב יום כיפור, כשעבר ר' ניסן מינדל בתור לחלקת ה"לעקה", שלו הרבי האם הספיקו לפרסם בארץ ישראל את המכתב כליל (השעה הייתה כבר בתוך החג בארץ הקודש). במצואי יהוכ"פ, לאחר פרוץ הקרבות, הורה הרב לモזカリ למסור לתושבי אה"ק, אשר הוספה זו הייתה באופן מיוחד בקשר למלחמה, תוך הדגשת שהיא נכתבת עוד לפני יום הכיפורים.

למחרת يوم הciporim

תשל"ז

בש"ז מחרת יהוכ"פ תשל"ז

בחזרות בית חיינו

ברוקלין נג.

להו' ולאחוותי היקרים והאהובים

שי' שלום רב וברכה מרובה!
אתמול נודע לנו על פרוץ המלחמה, ואבקש מיד לידע את אבא גיס ולהיכן, ע"מ שאוכל לבקש את ברכת כ"ק אד"ש לחזרה בשלום (אפשר לצרף שמות של שאר חברי המשק שגווייסו בצרוף שם האם).

כבר בעיוה"כ ביקש הרב לפרסם ככל האפשר בכל העולם ובפרט באה"ק מכתב בו מצטט מתפילת (גבאות) חנה (שמואל א' פרק ב') לפי פירוש התרגום יונתן (ופירוש הרד"ק) בו מתבססת על כל המלחמות שליחמו היהודים עם או'יה עד ביאת המשיח שתמיד היהודים ינצחון. ובעו'הכ"פ אנו לא הבנו למה מתכוון הרבי במאכט פתאומי זה. וכשנודע על הקרבות התחלנו להבין.

במצואי יהוכ"פ אמר הרב שבמכתבו מעויהכ"פ התכוון בקשר למלחמת הצדקה והדיגיש שוב את פ' התרגום יונתן שבמלחמות היהודים ינצחון, ואמר שאין מה להבהיר ולפחד, ולאלה שהתכוונו לחזור לארץ ישראל אחריו יהוכ"פ שלא ישנו הכנות, ואמר שיהי לנו נצחון גדול שoud לא הי'

החקירה בישראל צריכה להיות שישראל ניצלה ע"י ניסים מהרבונו של עולם

ו' כסלו תשל"ז

מה נשמע בבית? איך מסתדרים בעבודות המשק? איך מצב הרוח בישודות בפרט, ובאה"ק בכלל? האם החילימ שגוייסו במלחמה משתחררים, או יוצאים לחופשה?

אם שמעתם על השילוחות של הרב שטי"א לבקר ולהניח תפליון ולעוזד ולשם את כל הפצעיים החילימ בחיזיותו, אני כתבו איך היו הפעולות ואיזה רושם עשו והשאירו.

מצ"ב כתבה שהופיעה בעיתון הדתי באידיש (אלגמיינער ז'ורנאל) ותרגמתי לעברית, כיון שבין כך התוכנות במכבת זה לכתוב על תוכן ונושאים אלו, שמחתי שהי לי כבר מן המוכן. כתבה זו נכתבת – ע"י עיתונאי מחסידי חב"ד – ב策ורת יומן על דברי אד"ש מאז תוכניות רוג'רס וההפסket אש והתרחשויות שהיו בינו לביןים.

גם לי היו בזמנו – עם אבא שי – וויכוחים סוערים אם צדק הרב שטי"א במאנה שהחתנן ובכח והתריע שלא יקבלו את ההחלטה אש, כי זה יעלה לנו מאוחר יותר בהרבה קרבות (וdagot אחרות). אז הייתה לנו שליטה אירופית מלאה במצרים (שמעתי זאת גם מאחד המפקדים הבכירים בחיל האויר שהתאונן על ההסכם הטפשתי והאומללה של המשלה).

הרבי התריע אז שכלה תוכנית להפסket אשר הייתה מועדת לטובת מצרים שמיד הם ייזו הטילים וישקמו צבאותם. ולדאבונו, הוכחו דברי הרב שטי"א כצדקים, וכיודע שעיקר הקושי במלחמה זו היה הטילים שמצרים הביאו לתעלת תוך 24 שעות אחרי ההחלטה האש (הרבי אמר אז שישראלי הייתה יכולת להפזר הטילים לתעלת, כי ולמנוע בכך להביא הטילים לתעלת, כי גם המצרים הפרו) וכך נפלו עבשו הרבה קרבות ולא הייתה לנו שליטה אירופית. ונפלו הרבה מטוסים.

ומדברים אלה צרכיהם להסיק שלhabav צרכיהם להשמע לדבריו, ואכמ"ל. ואסיים בברכה שברוק נזכה לראות מתקיים ברבות הרב שטי"א למגר הנצחון באופן שנראה נפלאות ה'.

שלכם
קומי

גם לי היו בזמנו – עם אבא שי – וויכוחים סוערים אם צדק הרב שטי"א במאנה שהחתנן ובכח והתריע שלא יקבלו את ההחלטה אש, כי זה יעלה לנו מאוחר יותר בהרבה קרבות (וdagot אחרות). הרבי התריע אז שכלה תוכנית להפסket אש שמיד הם ייזו הטילים וישקמו צבאותם. ולדאבונו, הוכחו דברי הרב שטי"א

צדוקים

שהיתה ביום ה-17 למלחמה הפסket האש הרשמית הראשונה, פנה הקונסול לרבי ושאל: איך זה מתאים עם דברי הרבי שהמלחמה תימשך 18 ימים? ענה לו הרבי אמרנו 17 בגימטריה טוב, בכל אופן באמת בפועל המלחמה תימשך עוד יום... .

כ"ח חשוון תשל"ז

שבבת מברכים כסלו דיבר הרב ע"ז במפוש. הוא אמר שבמלחמות יום-הכיפורים התרחשו נסים גדולים יותר מאשר במלחמות ששת הימים. כיון שאחרי שהישראלים בתעלת סואץ וברמת הגולן לא היי שום דבר שימנע בהם לצעד לת"א וירושלים. המציגות שלהם נעמדו ולא התקדמו הלאה הוא נס. נס שעיל ידו כל הישוב ניצל מהשמדה בטוחה. ונס זה מראה כמה שקר הוא האמונה ב"כוחיו ועוצם ידי". האמונה בבטחון עצמי ב"כוחיו ועוצם ידי", העמידה בסכינה 3 מיליון יהודים, ורק ע"י נס יצא מן הכלל מהmeshim נצלו השלשה מיליון יהודים. הרב סיים, שאחת ממסקנות ועדת

הישראלים ע"י הרב על הבימה והוא משוחח אתם בעניין המלחמה.

"מדובר Natürlich בסורי!!!?" שואל הרב "למה לא כובשים את דמשק?!" צריכים לשחרר את היהודים והחילימים השבויים! ע"י כיבוש עי-הבריה הסורית גיע השлом. רוסי לא תתעורר, היא לא מעוניינת להתעורר להציל את סורי. אסור להשמע לכל מה שאמריקה אומרת. בעומק הלב רוצה גם אמריקה שישראל תנעה כמו מדינה בלתי תלויה, ושלא תישמע לכל מה שוואשינגטון תובעת..."

שלמה לוין מהקונסול'י הישראלית, וארי מורגנשטרן מהסוכנות היהודית מנסים להתווכח עם הרב, והוא דוחה טענותם. ואחרי ההקפות בשעה 4 לפנות בוקר בערך, הולכים לעוין ומורגנשטרן עם הרוחם שמוכרחים מיד לעשות משהו. הדיפלומטים הישראלים האחרים בינויהם מספר חברים מדרגת גבוהה מה"שייבית", מספר טיסים, קצין ואחרים אמורים שהרב מליבאוויטש מאה אחוז צודק. "הוא היחיד שمبין המצב לאשרו....".

באוטוليلת טפן מורגנשטרן לובלון המר ולד"ר יצחק רפאן ובকש על העולות הצעת הרב בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת. הם מבטיחים לעשות זאת. הקונסול שלמה לוין שולח טלגרמה לירושלים למשרד החוץ, ולמשרדה של גולדה מאירץ נציגים ישראליים אחרים מוסרים הצעותיו לשרים בממשלה ולאלופים במטכ"ל.

בעיקר חוותה הרב שלא ניתן להטענו כמו ב-1970 וב-1956, הוא מזהר מפני ערביות ותבטחות, ואומר שאסור לסמו על אף אחד.

כשיישRAL הסכימה להפסket האש, סבר הרב שזוהי טעות, שהמטרה היא רק להציג את הארכיה השלישית המכותרת.

כ"ז תשרי תשל"ז

וכעת סיפורו מעניין. פרשן החדשונות (המפורטים ביותר חלק גדול מתושבי נס). היהודים מקשיבים לפרשנויותיו בחתנת הרדיו היהודית בני. סיפר: שבמסיבת עיתונאים שערכ הקונסול הישראלי בני. סיפר הקונסול שהרב שטי"א אמר לו בשמח"ת (כשבאו להקפות אנשי הקונסול) דבר הרב עם הקונסול בשעה ונתן לו ע"מ למטרו לארץ הוראות תביעות ועצות אסטרטגיות בקשר למלחמה) שהמלחמה תמשך 18 ימים.

האחים ר' הלל
ו' ברעל זלצמן
בחצר בית בסמרקנד

מה היפשו אושיו הקגב בסדנת הייצור שלו?

שנים רבים רדפה אוטנו התעלומה, עד שבאה על פתרונה בנסיעה במהלך נסעה
ברכבת העירונית • פרק נוסף מסדרת זכרונותיו של הרה"ח ר' הלל זלצמן

ברירה, והיינו מוכרים להציג נוכחות. לפני השבת הינו מבאים לדנאי ספרי חסידות, ובשבת בוקר היינו מגיעים כל העובדים לדנאי ולומדים חסידות או מעבירים את הסדרה, בהמתנה לבוא הביקורת. רוב הפעם הם לא הגיעו לביקורת, ורק רצוי להפיח אוננו. אבל בפעמים הבודדות שהגיעו – הם היו מסתובבים חמיש דקות ויצאים. הם הסתפקו בכך שראו אותנו נוכחים במפעל.

כל בחורי אנ"ש, לא היה לי מקצוע בתחום, והחלמתי לפתח סדנא לייצור תווים. הנשתי לאחד המפעלים המשלתיים בקשה לפתח סדנת-ייצור כי חשבתי שהם יהיו מעוניינים بي, וייהו מתאימים לתנאים שלי, והעיקר – שהייה אפשר לשחזר אותם, שלא יטרידו אותי. הצעתי להם את העבודה של תווים שתכננתי לייצר. לא היה להם שום מושג איך זה עובד – מי צריך את התווים הללו,ומי יקנה אותם. הסברתי להם, שככל הייצור יהיה רך לאחר מכן יקבל הזמנות מיוחדיות מהמפעלים שעבורם אייצר את התווים. טענתי שרוב העובדים, בעלי המקצוע שלי, מתוגרים ורופא מהמפעל, וברצוני לפתח את סדנת הייצור בסמכיותו במקום מגוריהם. מנהלי המפעל, ששוחחו כמובן, עשו חשבון פשוט: מה אכפת להם שהמפעל יהיה רוחוק מהם – העיקר שהם לא צרכים לשקייע כלום, ואני מבטיח להביא את הסכום הדורש. הם אישרו את בקשתិׁי בשמחה, וכך פתחתי סדנת ייצור באזורי המגורים היהודיים בסמרקנד.

מלבד השוחד שקיבלו, היה למנהלי המפעל אינטגרס נוספת לאשר את בקשתិׁי: הם יידעו שעליינו אפשר לסמוך שנעמדו תמיד בהספקים, בהתאם לתוכנית ההכנסה' – בנסיבות אמרו המפעל להרוויח עboro' הממשל סכום מסוים. למשל מהא אל' רובל בשנה. הנהלת המפעל הייתה צריכה לדאוג שכדנא תביא סכום מסוים, כדי להגעה לסכום הכללי, ומכוון שהשתדלתי תמיד לבצע יותר מתוכנית ההכנסה שהוטלה עלי – הייתה חשוב בעיניהם.

בברית המועצות, הייתה גם תוכניתה להתאמאה אישית לעובדים. לפי החוק, כל אדם היה צריך לקבל משכורת ממוצעת בין 90-ל-100 רובל לחודש. מי שעבד שעתות נוספות היה יכול להגעה עד 120 רובל לחודש. אבל אם מישחו היה מרוויח יותר מזה – היו פקידי הממשל טוענים שהוא צריך לחשב מחדש את שכרו, כדי להתאים את התפקידו שלו למשכורת המומוצעת.

היה צורך למצאו לעצמו מקום עבודה, לפחות באופן رسمي. מקומות העבודה הרשמיים, כמו, פועל גם בשבת, וכי השהיה רשות לעבוד, היה חייב להגיע בשבת למקום עבודתו. הידורות מקום העבודה היוו גוררת האשמה בדיכוי, ונחשבה לעבירה נגד המדינה, מכיוון שכל המפעלים הולאמו ונחשבו לרכוש האומה, והפגוע בכושר הייצור של המפעל, פוגע בחוסנה הכלכלי של רוסיה כולה.

היו שניסו לעבוד בבית חרושת קטנים, ולהצדד את מנהל העבודה שעילם עין מהעדותם בשבת. אבל בדרך כלל היה המנהל מסרב, מחשש שאיכשהו יתגלה הסוד, אז המנהל יאבذ את מעמדו ומשרטטו. מה גם שהשלטונות גורמו לאויריה שמעודדת עובדים להלשין על מעבידיהם במקרה שהם מזוהים עבירה על החוק. רק בודדים הצלחו למצוא משרה של רואה חשבון בבית חרושת קטן, שאין הרבה – עובדים מסביב, אז – במקרים נדירים – היה אפשר להגיע לסייע לסייעים עם המנהל.

פתרונות: לנהל סדנת ייצור

פתרונות חזוזי בשנים הראשונות מההפקה הקומוניסטית, היה: עבודה ביתית. רבים מאנ"ש ניצלו פרצה בחוק, הקובעת כי אדם בעל מוגבלות פיזיota רשאי לעבוד מביתו, ולאחר שניפקו אישורים רפואים מתאימים קיבלו אישור לעבוד מהבית. כך יכולים לעבוד בשעות ובימים הנוחים להם.

כמו מאנ"ש בעלי יווזמה, הצלicho לפתח סדנת ייצור, ולהיות המנהלים של עצם... בכל עיר היה משרד ממשלי ש אחראי על המפעלים ותשבות התעשייה בעיר. ברוסיה הקומוניסטית לא היה כמצון מפעעל פרטני. הכל היה של הממשל. מי שרצה לפתח סדנת ייצור, היה צריך לעבוד תחת מפעל ממשלי, ובכפוף להנחיות הממשלה. חלק מסדנאות הייצור היו בתוך המפעעל הראשי, וחלק היו ממוקמים רחוק מהם, מכיוון שלא היה מקום לכולם בתוך המפעעל הראשי. מכיוון שהיינו סוגרים את הסדנא בשבותות, היוו חיבטים לפתח את סדנת הייצור כמה שיותר רוחק מהמפעעל הראשי, כדי שלא לעמוד תחת עינם הפוקוד של מנהלי המפעעל.

למרות כל הזהירות שנתקנו, קרה לא אחת שמנהל המפעעל הראשי הודיעו שהם מגיעים לביקורת ביום השבת. לא הייתה לנו

הביא לדפוס: אברהם ריינץ

ל היה יהודי שומר תורה ומצוות ברוסיה הסובייטית, הייתה זו משימה קשה מאוד, כמעט בלתי-אפשרית. למורות שבאונן רשמי החוק הסובייטי לא אסר את חיי הדת וקיים המצוות – היו מגבלות רבות שהצרו את חייו של היהודי המאמין על כל צעד וشغل. אחת המשימות הקשות ביותר, הייתה השגת פרנסת ללא חילול שבת: ברוסיה הקומוניסטית, כולן חיבטים עובדים באופן חוקי. מי שלא עבד – הואשם בפרזיזיות ונשללו ממנו זכויות אזרח בסיסיות. משום כך, כל אחד שփץ חיים

העבודה hei אהראית – הטיפול במוכנות
הדף שמיצרת את התווויות – השארתי
עצמי. לא רציתי לחתך סיכון שימושו
אחרי ייער בקצב מהיר יותר ...

לאחי, ר' בערל צלצמן, היה סדנת ייצור דזומה, אבל הוא עבר מפעל ממשתיי אחר. מכיוון שכאמור היה לנו קשר טוב עם מנהל מוחלתת הביקורת, החלטנו שבערל יזמין את נציגת המפעל שהוא עובד תחתינו, כדי שונכל לצאת ידי חובה הביקורת ביום אחד.

ווצאים ונעלמים...

הגיע היום המועד. בשעה תשע בוקרו
רובה העובדים הגיעו לעבודה. גם המבקר
הראשי, איוואן איוואנוביץ הגיע. ליליה,
הנוצגה הגואה של המפעל איתו עבדתי,
הגיעה אף היא. רק הנוצגה מטעת המפעל
שעובד עם אחיו בערך טרם הגיעו.

בעREL בICKש AT COLN OLMATIN KATZ UM
הBIVIKORT UD SHENATZIGA MATSUM HMPUL SHLO
TABBAO, OMCIYON SHBZDANT HIZURO SLNO LA
HIIYA TLPFON - HOA HLK LCHPS TLPFON CIBORI
CDI TLPFON ALIHA, SHTMHR LBVA CI KOLM
MMTANINNIM LA.

ברעל היה אמר לשוב בתוך חמש דקוט. החלפו עשר דקוטות, והוא עדין לא חוזר. בימים הבינתיים, המבקר הראשי אמר שעד שהנצנזה מההפעל השני תבוא, הוא ייצא לקנות סיגריות. החלפו דקוטות ארוכות, ווגם הוא לא שב.

הריה"ח ר' מיכאל מישולבין, שוגה הוא היה רשום כעובד אצלי, אמר שעד שוכלים ישבו והבדיקה תחילת, והוא ילך לבירכה שהייתה בקרבת מקום, כדי לטבול לפני התפילה. את ספר התניא בפורט-קסיס שהיה בכיסו תמיד, העדיף להשאיר במשרדים, כי חשש אולי יוננו לו את הבגדים וואם ימצאו את התניא בגדיו – הדבר עשוי להסביר לו צורות גודלות. הוא יצא, הדקות חלפו אבל גם ר' מיכאל נעלם. كانوا בלעתו האדמה.

היה משחו מוזר מאוד בהתנהלות
הזאת, והייתה לי תחושה מאוד לא טובה.
אבל בחולמי הגרווע ביוטר לא ציפיתי
לבאות....

חצי שעה חלפה והמבקר הראשי חוזר עם חפיסת הסיגריות. שאלתי אותו מה קרה ומדובר התעכבר חצי שעה במקום חמיש דקוקות. הוא דחה אותן בקש ואמר שלאairaע

סוכנים לשם כך – לכן, כל הסוכנים היו
מאניש, כדי שלא להסתכן בהלשנה.

יום אחד עלה לי רעיון: כמו כן בכל עיר יש מפעלים בשם "תשלובת תעשייתית". החשגתי איפוא ספר עם רשימה של כל הערים בברית המועצות, ושלחתי מאות מכתבים עם דוגמאות של התווויות שאנו מייצרים, ועל המעטפה כתבתי "תשלובת תעשייתית", והוספתי את שם העיר. כתובות מדוייקת לא הייתה לי, אבל ברוב הערים הכירו פקידי הדואר את המפעלים הגדולים בשמותיהם, והმכתבם הגיעו בדרך כלל ליעדים. מתוך מאות מפעלים שקיבלו את מכתבבי – היו כמה שהחרו אליו עם הזמנות. כך הייתה לי עבודה בשען, ובלי צורך לשם גם לסטודנטים.

ביקורת בסדנא

מכיוון שהממשלה לא סמכה על הבדיקה
הפנימית של המפעלים המשלטיים, הוקם
בכל עיר משרד ממשלתי בשם "מחלקה
ה畢קורת הטכנית". על המחלקה הזאת
חווט לבקר מזמן לזמן בסדנאות הייצור,
לבזוק את רמת התפקודה של העובדים,
ולוחחלייט האם יש צורך לשנות את גובה
המשכורות או את הדרישה להספק עבודה.
במהלך הביקורת היו בודקים את כל תהליכי
העבודה מאל"ף ועד ת'יו, ומחליטים לכל
פועל כמה תוויות הוא צריך לייצר בכל
חודש.

לנו היה קשר טוב עם ראש המחלקה
אייוואן איוואנוביץ, לאחר שקיבל מאיתנו
שוחד הגון. כאשר היה צריך לבקש בסדנתה
היצור שלו, הוא היה מגיע בעצמו, וכך
מודא שהכל יעבור בשלום. בכל מקרה, יומם
הביקורת היה יומם של מתח גדול, ואוירור
קשה בסדנה.

יום אחד קיבלנו הودעה ממחלקה
הביקורת שעלינו להתכוון לביקורת
השנתית. כמוון הודיענו לכל העובדים
הראשונים אצלנו, שביום הביקורת מוכרים
כולם להיות נוכחים ב'עבודה'. ארגנתי את
המקום כצורה צואת שלכל פועל רשות
תהיה עמדת בה יעשה חלק מהעבודה,
ואמרתי להם מה לענות אם ישאלו
שאלות. בבדיקה אלו היה נכון גם נציג
מהמפעל הממשלתי, שתחתיתו אנו עובדים.
היו לנו צוריכים להראות לו שהעבודה שיוצאת
ממעבננו מתאימה לבדוק במספר העובדים.
ובבצע מאד מרכיב, כאשר ביום-יום עושים
את העבודה הזאת ארבעה אנשים... את

מכיוון שהספק העבודה שלנו היה מסוגל להביא לרוחחים גדולים יותר, רשותנו 15-20 יהודים מאניש' כעובדים שלנו, בעוד שבפועל עבדו אצלנו רק 4-5 אנשים. כך יכולנו להציג למפעלי המשמשת הספק עבודה סביר, שמספק לכל פועל משכורת מומוצעת של 120 רובל בחודש, ולמעשה ההכנסה של הסדנה הרבה יותר. באופן רשמי היו המשכורות אמורות להגעה לכל הפועלים הרשומים, אבל בפועל – אלו שرك רשותיים קיבלו חלק קטן מהמשכורת שהייתה רשומה על שם.

אוטם מאנ"ש שرك היי רשותים כפועלים ולא עבדו בפועל, ניהלו עסקים בשוק השחור והרוויחו שם את פרנסתם. כך יכולו לשמור שבתוות וחגיגים כאונות נשם. את הרישום כפועלים אצלנו, עשו רק לפני הממשלה, כדי שלא יירדפו על ידי השלטונות כפריזיטים שאינם עובדים. כך, שני הצדדים הגיעו לפה הסדר.

כמובן שכל הפועלים אצלנו, הן אלו שעובדים בפועל והן אלו שרק רשותם כעובדים, היו מוכרכחים להיות אנשים נאמנים, מאנ"ש הקרובים ביותר. אם חילילה הייתה הלשנה אחת – זה היה עלול להוביל למסר של כל המערבים בכך, ומוריד לטמיון את כל החסדר שישע חן לשמרנית השorbit גבו לברוכת ברניות

כארר הצלחותי להרווח סכומים
הגונים, שמחתי מאד, שכן הכספי הזה
שיםש אותנו לעסקנות הציבורית. בכלל,
המושג של העברת הכספי לטובות העסקנות
הציבורית, היה דבר פשוט אצלו. עד כדי כך,
שכאשר שמענו שבארצות המערב נהגים
להעניק קבלה עברו תרומה, לא הבנו את
פער הדבר. ידעו שכאר שולחים מברק
או חביבה – מקבלים קבלה מהזואר, אבל
מעבר צדקה – בשbill מה צרכיים קבלו?
כאשר מישחו הסביר לנו שהקבלת געודה על
מנת לוזיא שהכספי מגיע לקופת המוסד ולא
לכליס פרט – זה היה עוד יותר מוזר...

בצדנת הייצור שלנו היו מייצרים תוויות לבגדים ולמוצרי נספחים. הינו עומדים בקשר עם מפעלים ברוחבי ברית המועצות, ולאחר מכן שקיבלו מהם את החזונות לתוויות, הינו מדפסים עורות ושולחים להם את התוויות המוכנות. כדי להגין עלתי בראשת רבים, שלחתי סוכנים ברוחבי ברית המועצות שישיגו לנו הזמנות. מכיוון שעל פי החוק היהודי אמרו להשיג בעצמי את העבודה מהמפעלים, ולא לשולח

חצר הבית בו שכנה הסדנה. על גדר האבנים החatta דילגר' בערל ונפל היריש לרזרעות אנשי הק.ג.ב.

את ההסתמך הרשמי והראתם הבכיר שבחברותה עיון ארוכות בהסתמך, ואחר-כך החזירו לבעל הדירה.

בintéטיים הם הבחינו שבין כל העובדים היהודיים יש אחת גויה. הייתה זאת לילית, יהודים נציגת המפעל שעבדתי איתנו. כמה מאנשי הק.ג.ב. ניגשו אליה וביקשו לשוחח איתה בסוף החזר. הם דיברו איתה חצי שעה, ולאחרת סיום שיחתם הוציאו משחו מכיסם והציגו לה. היא אמרה להם משחו, ואז עזבו אנשי הק.ג.ב. את המקום, בלי לומר דבר.

כאשר לילית חזרה לדסנא, שאלתי אותה מה ביקשו אנשי הק.ג.ב. לדעתו, ומה הם רוצחים? היא אמרה שהבינה מהם כי הם מוחפשים משחו. אחד מהם הוציא תמונה של הק.ג.ב. והוא אמרה שמדובר באלו שאלם אני מכירה את האדם בתמונה. לא ידעתה למי מדובר, ואני ידעת את האמת, שאינני מכירה אותו. כנראה טעו במקום.

לא קיבלתי את תשובהה, כי ראייתי שלפניהם שהראו לה את התמונה – הייתה בינם שיחה ארוכה, חצי שעה, ורק לבסוף הוציאו את התמונה מכיסם והראו לה.

כמובן היינו נבוכים מאוד מכל הפרשייה, ומכוון שטרם סיימנו את הביקורת, לא יכולנו לדבר בינו לבין הגויים, ואמרנו האחד לשני: מעنين מה הם רצו מאיינו?...

לאחר שהסתiyaמה הביקורת, מיהרתי להודיע לבחורים הלומדים ב ביתו של בערל, שיעזבו מיד את המקום. שמחתי לראות את חמשת הבחורים יושבים ולומדים ברגעה, והבנתי שהק.ג.ב. לא הגיעו לחפש ב ביתו.

ולומר מה זה 'שם', מי זה 'הס'... הוא אמר לי זאת בכוננה, שאדע שהביטה שלו על הכוונת של הק.ג.ב., כי חמשה בחורים לפחות אז בבית שלו, במסגרת היישיבה המשתרעת.

פחד נורא אחזה אוטי. גופי החל לרעוד מחום וקור, וויה קרחה עטפה את גופי. חשבתי לעצמי: אווי ואבוי, הרי הבחורים יושבים עכשו ב ביתו של בערל, ומסתמא אני הנק.ג.ב. כבר הגיעו אליהם ותפסו אותם יוושבים ליד הגמרות ולומדים. מי יודע מה יועלו להם בחדרי החקירה של הק.ג.ב. וуд כמה הם יצלחו לניצור את לשונם? נפתלי, שלמה חיים, שייקה, כולם נעירים טובים ומוזהרים שלא לומר מילה על לימודיהם בסמרקנד, אבל חוקר הק.ג.ב. הרי מומחים לפתח פיות. אצלם, גם אילם יתחיל לדבר...ומי יודע, אולי לא יעדמו בעינויים ויגלו שאני קשור לשיכבה? כי באותו הזמן, מסיבות שונות, כל הנהלת כיתות היסוד נפל על כתפי).

הבכיר באנשי הק.ג.ב. שאל בקול: מי כאן המנהל? כולם הציבו עלי, והוא רמז לי באכבעו לגשת אליו. אני הימי באמצע הדפסת התווים, והעמדתי פנים אליו איני מבין מה קורה כאן. גם שאר העובדים השתדלו לשומר על סבר פנים רגוע, למורת שכולם היו מובלים עד עמקי נשמהם.

ראש החבורה פנה אליו ושאל: מטעם מי אתם עובדים כאן? השבתי לו: מטעם זאוואד חזובייטאיזדעל – שם המפעל הראשי שתחתיו עבדנו. הוא המשיך לשאל: האם יש לך הסכם עם בעל הדירה? השבתי, בחובך, ומײַיד יצאתי אתכם מהסדנא, והכלנו לבעל הבית של הדירה. הוא הוציא ממנה את כתובות הבית שלי. היה מיותר

דבר, אבל התחשוה שלי הייתה שימושו רע כויה כאן.

בintéטיים הגיעה הנציגה הגויה של המפעל עמו עבד בערל, ובערל עצמו טרם הופיע. החלטנו להתחליל ב ביקורת בסדנת הייצור שלי, כי השעה הייתה כבר קרוב לאותה עשרה. יידי עסקו בהדפסת התווים, אבל ראשי היה במקום אחר. דאגתי מאד לאחיו בערל ור' מיכאל מישלבין, ולא ידעתי מדויק אם מתעכבים כל כך הרבה זמן. לא יכולתי לחשב יותר מדי, כי לידי עמד איווואן איוואאנוביץ, המבקר הראשי, ובידו שוער עצר (סטופף) באמצעותו בדק כמה שניות לוקח ייצור התוויות, כך יוכל לחשב כמה תוויות אנו יכולים ליצור במשך ימים שלם, וכמה צריכה להיות המשכורת החודשית.

בעבור זמן רב, שנדמה ענייני ננצח, הגיע ר' מיכאל. הינו באמצע הביקורת, ולא יכולתי לשאול אותו מהaire.

בערל מגיע

בליווי אנשי הק.ג.ב.

בעשרה שנים בצהרים, הבדיקה כמעט הסתיימה, כשלפעע נפתחה דלת הכניסה לדסנא שלנו, ואחיה בערל נכנס, לבן כסיד. לא הספקתי לשאול אותו מילא, כשאחורי נכנס אדם בלבוש אלגנטני, ומײַיד סקר במבטו את כל העובדים ב סדנת הייצור. לבשו המסורדר, ובבטו הבוחן העלו במוחי את ההשערה שמדובר בסוכן הק.ג.ב.

بعد אני מנסה לחשב מה עשה כאן איש הק.ג.ב. וכיצד הוא קשור להיעלמותו של אחיה בערל למשך כמה שעות, והנה איש הק.ג.ב. נסח נכנס, ואחריו עוד אחד, ועוד אחד. עד שבמבחן פחות מדקה התמלא החדר עם שבע אנשי הק.ג.ב.

אי אפשר לתאר את הפחד שאחזה בי באותם רגעים. הראשון שנכנס, כנראה ראש הקבוצה, שאל מייד, כאילו לחש לעצמו: מה זה, דפוס מחתרתי כאן?

התחלחלת. אם זה מה שהוחסדים בנו, אנחנו בצרות צורורות. דפוס מחתרתי, משמעתו הייתה, שאנו מדפיסים חומרים נגד הממשלה. באותו שניים, אפילו מוכנות תקתו פשוטה הייתה צריכה להיות רשותה בק.ג.ב., וכאן יש בית דפוס מחתרתי....

בintéטיים בערל הצליח לעבור ידי, ולפלוט מפיו: "אני הימי שם", והם לקוו ממן את כתובות הבית שלי". היה מיותר

שיצא לחמש דקות לכנסות סייריות, וזרק אחורי חצי שעה, סיפר לנו אחר-כך שגם הוא פגש באנשי הק.ג.ב. ששרצטו בסביבה. לאחר שראו אותו יוצא מהסדנא, תפסו אותו וחקרו מהין ולאן הוא הולך. משך עשרים דקות עיכבו אותו, עד שהבינו שהוא אינו קשור אלינו, ושחררו אותו לדרכו.

גם היעלמותו של ר' מיכאל מישולבין ממשׁ שעיה ארוכה, הייתה לאחר שגד蒿 הוא נפל לזרועות אנשי הק.ג.ב.. ר' מיכאל סיפר, שלאחר שיצא משער החצר ונפנה למובא קצר לכיוון הבריכה, רדף אחריו איש לבוש בגדים אורהיים, והורה לו לעזור. גם אותו חקר איש הק.ג.ב. מהין הוא, ולאן הוא מכיוון שבבאו לעובדה לא ח' בטוב, החליט לлечת לביריה להתרחק קט'

איש הק.ג.ב. ערך חיפוש בגדיו של ר' מיכאל, ולאחר שלא מצא דבר חדש, שיחרר אותו לדרךו. באותו רגעם חשב ר' מיכאל איזה נס גודלaira לו, כאשר החליט להשאיר את ספר התניא הקטן במשרדו. הרי אילו היה התניא בכיסו, איש הק.ג.ב. היה מוצא אותו, וכאשר היה רואה שהספר הודפס ב"ברוקלין – ניו-יורק", הרי הייתה זו סיבה מסוימת לעצור את ר' מיכאל ולה Asheimo בקשרים עם המערב...

הק.ג.ב. מבקש את התקאים שלו

למרות שאני היה מנהל המפעל בפועל, וכולם ידעו זאת – הרי באופן רשמי, מנכ"ל המפעל היה אהרון פקניב, היהודי דתי מעדת הבוכרים. הוא לא התעורר בשום דבר, ואני שילמתי לו בכל חודש תשלום מסוים כדי שייצג אותו באופן רשמי. סיפרתי לו על התקarity, תוך שאני ממעיט מעצמות הפחד שאח' אותנו בשעת הביקור, כדי שהוא לא יחשש להמשיך לעבוד איינו. בעצה אחת איתנו החלתו שלא לספר דבר למנהל הבוכרים. היה זה גוי פיקח שם המפעל שעבורו עבדנו. היה גוי פיקח שם קונסטנטינט ניקוליביץ אלעקסנדרוב, וכל השנים הוא עבד עם יהודים דתיים. סיכמנו, שרק אם ייודע לו מהצד, נספר לו.

לא חל יומם, ובכבר למחורת קיבלתי הודעה שמנהל המפעל רוצה לראות אותי דוחף. כאשר הגיעתי למשרד הראשי, הוא קרא אותי לחדרו, סגר את הדלת אחוריו, ובמבע פנים המשלב צער ופחד, שאל אותי: זלצמן, מה קרה במפעל שלך? האם סיידרט

ר' הלל זלצמן מורה באצבעו על הבית בו התגוררו בסמרקנד

בלבוש אורהי, תפסו אותו בחזקה ידייו, ודחפו אותו למכונית שעמדה מצד הכביש, תוך כדי שהם מוהרים אותו לשומר על שקט מוחלט. בתחילת הוא לא הבין אם נפל בהלו ושאלו: מה קרה? לא רציתי לספר להם על התקarity, ורק אמרתי שנסיבות יידי שודדים או לידי אנשי הק.ג.ב..

הוא הושלך למשובח האחורי של המכונית, ושני האנשים שתפסו אותו התיישבו מימינו ומשמאלו. נהג הרכב החל לנסוע במהירות. תוך כדי נסיעה הרימו לו את הכבע וגלו את הכיפה שהסתתרה תחתו. מודיעו אותה לובש את זה?! שאלו. עבר התחמק וענה שמכיוון שאין לו שעורת – זה מלא קצת את הכבע. אחר-כך החלו לחקור אותו עד שימושים קרטיים. לא יכולתי מבונן להסתובב בתחנת הרכבת עם הבוחרים, כי המקום שרצ' באנשי משטרת שעמדו במקום ייצור והגינו ממחקלת הביקורת, והוא רץ לטלפון הציבו כדי לומר לציג המפעל שלו שיוזדו לבוא.

המכונית המשיכה לנסוע ברחובות סמרקנד, ואז עברו שם לב שהם מתקרבים למיטה הק.ג.ב. כאשר נפתחו שעריו חצר הק.ג.ב. הוא חשב שהגיעה סופו. הוא הובל לחדר החקירה, ושם קראו אותו שובי מהין הגיע ומידוע רץ, ועוד שאלות רלוונטיות אחרות. במהלך החקירה הזאת לקחו ממנו גם את פרטיו ממקום מגוריו מבונן, מה שהעלה בלבו את החשש הכבד לגROL הבוחרים שישבבים ולומדים שם. לאחר שסייעו את החקירה, יצאו שבעה אנשי הק.ג.ב. יחד עם עבר עבר סדנת הייצור שלי.

איוואן איוואנוביץ, המבקר הראשי

אמרתי לבוחרים שבאופן זמני יש עיינה עם המשׁ הלימודים המכתרתיים בסמרקנד, ועליהם לשוב לבתיהם. התלמידים מבון נבהלו ושאלו: מה קרה? לא רציתי לספר להם על התקarity, ורק אמרתי שנסיבות שונות אלו צריכים לשנות את מקום הלימודים שלהם, ובינתיים שייסדו לבתים ואנו נודיע להם אחר-כך متى לחזור.

גם הנסעה של הבוחרים לבתים בטשנט הייתה משימה לא פשוטה. לא תמיד אפשר להציג כרטיסים נסעה בקופה, ולפעמים צריך להסתובב בתחנת הרכבת עד שימושים קרטיים. לא יכולתי מבונן להסתובב בתחנת הרכבת עם הבוחרים, כי המקום שרצ' באנשי משטרת שעמדו במקום לעקוב אחר הנוסעים. בעורת ה' הצלחתי לרכוש עבורם כרטיסים במהירות, ושלחתי אותם בשלום לבתים.

למחרת מצאתי את השערות הלבנות הראשונות שלי, ואז הבנתי את הפוגם "שערותיו הלבינו"...

הנס של ר' מיכאל

מה באמת קרה עם כולם?

הסדנא שליל הייתה בתוך חצר אחרת, במקומות הסמויי מון העין. מחוץ לחצר היה תל של חול ואבניים, שעליו הייתה נסעת הרכבת החשמלית. כאשר עבר יצא בבורק משער החצר, הוא חצה את מסילת הרכzel, ומיד כשירד מהתול ניגשו אליו שני אנשים

שם בית כניסה מהותני? הרי התקשרו אליו מהק.ג.ב.! אתה יודע מה זה ק.ג.ב.? זה לא OBCS!

[במאמר המוגש כדאי להסביר: בברית המועצות, היו שני סוכנויות ממשלתיות: OBHS, וק.ג.ב.. תפקידו של ה-OBHS היה לשמור על סדר המדינה. להלן נגד שヒtot, גינויים מעיליות וכדומה. זאת אומרת, עניינים כלכליים. לעומת זאת תפקיד הק.ג.ב. היה להלחם נגד מרגלים, אויבי המדינה, וכך. אם ביחס ל-OBHS, היה אפשר למצוא היכרות לשיח מישחו, הרי מושדי הק.ג.ב. היו מחלקה סגורה מכלול. לכן כאשר התקשרו למנהל המפעל מושדי הק.ג.ב. הוא קיבל פיק-ברכאים, וכך בכה מפחד כאשר דבר איתתי על כך].

בתבילה חשבי שנודע לו על התקורת אכלנו בסדנא, אבל מסוף דבריו, כאשר סייר על טלפון שקיבל מהק.ג.ב., הבנתי שמדובר במשהו חדש. הוא סייר, שטלפון אליו מושדי הק.ג.ב. ובכך שילח את כל התיקים של העובדים בסדנא שלנו. הוא ניסה למשוך זמן ו אמר שאינו מורה לשיחת טלפון, ואם הם יכלו לעשות איתה שלבים חפצ... דבר לא קרה. לאט קראנו לתלמידים לשוב ללימודים, והפרשיה כאילו נשכח.

התעלומה נפתחת

רק בעבר כמה שנים התבררה התעלומה. يوم אחד פגשתי את הגודה שנאשוי הק.ג.ב. קרכו אותה כאשר פשטו על הסדנא שלי, כאשר עליינו על הרכבת הירונית, הטראמואידי. בהשגה פרטית נפלאה, באותו רגע עלו גם שניים מאנשי הק.ג.ב. שהשתתפו בפשיטה ההיא. שניינו בחנו בהם, ובאופן אוטומטי עברנו מיד לקרון השני. הסיטואציה הזאת העלה אצל שניינו את הזכרונות הבלטי-נעימים מАЗ. היה פנתה אליו ושאלה: הכרת את האנשים שנכנסו לקרון הראשון? בודאי, השבתי.

אם-כן, אמרה, אספר לך מה שaireע לאחר הפשיטה על הסדנא שלנו:

כמה ימים אחר-כך קיבלתי זימון למשדי הק.ג.ב., אבל פחדתי ללכת והם שלחו הזמנה שנייה. עלי עבר בק.ג.ב., אבל בשלבי הייתה לו שם משוררת טוביה, אבל מוסיים הוא הרגיש שהעובדת שם טובעת יותר מדי, והוא צריך להפкар עבורה את המשפה, את אשתו והילדים. הוא החליט לעזוב לפני שייחשב לעבוד קבוע, אז אי-אפשר לעזוב את העבודה בק.ג.ב. לעולם.

סיפורתי לבורי עלי מה שאירע אצלם בסדנא, ועל הזימון שקיבלת, וביקשתי מהם לברר על מה ולמה מזמינים אותם אליהם, ומה אני קשורה בכלל לכל הסיפור? לאחר שבירר אצל חבריו בק.ג.ב., אמר בעלי שאין לי מה לדאוג, הם לא יעשו לי דבר, ורק רוצים לשוחח איתי.

הגעתי לחדרי החקירות של הק.ג.ב. ולהפתעתם הם הוציאו תיקים עבים על כל אחד מהם, ואמרו לי: אנחנו יודעים מהם דתיים וכוי וכוי. אבל אנחנו רוצים לשאול אותך, מכיוון שאתה עובדת איתם מטעם המפעל הראשי, אולי את יודעת: להין הם נוסעים בחופשות שלהם?

אמרתי להם בכנות: לא ידוע לי על שום נסיעות, ולמי�ב יודיעתי אפילו בחופש הם ממשיכים לעבוד ולקבל משכורת כפולה לפוי החוק.

זה כל מה שהיא לאותה גויה לומר להם, והם שחררו אותה לדרכה.

— כאשר שמעתי זאת, התחרור לי העניין — אם לא לגמרי, לפחות חלק:

כפי שמספרתי בפרק זיכרונותיו הקודמים, הזדמן לי למסוע לשיחות שונות בעסקנות הכלל, בכל פעם שנסעתי, הייתה מניה בסדנא מכתב בקשה ליו"ר המפעל הראשי, שברצוני לקחת חופש, ככל עובד ראשי לקחת חופשה לשבועיים בשנה. אמרתי לפועלים שעבדו אצלם בסדנא, שם יבואו לביקורת מהמשרד הראשי, ויאלו הין אני נמצא, שיראו להם את מכתב הבקשת, ויספרו שנסעתי לחופשה. בכל פעם שזרמתי, ביררתי אצל העובדים אם הגיעו מהמפעל הראשי, וכאשר אמרו לי שאף אחד לא הגיע — השמדתי את מכתב הבקשת, כאילו לא בקשתי חופשה, וכайл לא ניצلت אותה...

מסתבר, שהק.ג.ב. ידעו ממשו על נסיעותי, אך לא ידעו פרטים מדויקים. لكنם שאלו את הגודה להין אני נסע. אבל כאמור, היא כלל לא ידעה שהייתי נסע מפעם לפעם, והייתה בטוחה שאפילו את החופשה ניצلت לעבוד ולקבל משכורת כפולה...

המסקנה שלנו מכל הסיפור זה הייתה, שהם פשוט רצו להפיח אונטו, ולכן ארוגנו לנו פשיטה זו. לא היו אלה הזמןנים של סטאלין, אלא של שטונו חורש Cobb, וזה לא היו אוסרים על כללה חסודות. אבל להפיחם — הם הצליכו גם אז, והפיחם זהה רדף אונטו — למעשה עד צאתנו מברית המועצות...

מהפכה היינוכית

בתלמוד תורה חב"ד בגילה

מקצועיות זה דבר טוב, אבל לא מספיק. התמורות הנגורת מתחושה عمוקה של שליחות, זה שהוא שוכרחים להיות סדריים לנו.

הרב פרבר רוצה לראות בשנים הקרובות יותר ויותר מובורי המוסד ממשיכים את לימודיהם בישיבות חב"דיות. השינוי הדרמטי שהוביל באופיו החינוכי של הילמוד תורה' בא לא מעט בעקבות רצונו זה. "צריך לזכור שלמעלה משבעים אחزو מהתלמידים ב'תלמוד תורה', איןם מגיעים מבתים חב"דים", הוא מפטיע אותנו. "זו אפוא שליחותינו – להחדיר בהם כמה שיותר מושגים חב"דים, רוח חסידית כמוובן

שניהם עשוires. אנשי צוות חדשים נוספים, והרהור החסידית הפנימית וההתកשות לרביבי לצד רמת למידים גבוהה במיוחד, הובילו שטומנווילות את סדר החיים הטען.

את השינויים מובילים להשלה ומנכ"ל המוסדות הרב פרבר ולצדיו מי שנבחר למשרת המפקח החינוכי הרב רפאל ציקשווילי וagan המנהל המוחנן הרב דוד קירשנפט. "השנה נוספת עוד מספר מורים חדשם" אומר הרב פרבר. "הדבר המרכזי שעניינו אותנו כשהם הגיעו לקבל את התפקיד בитלמוד תורה", זה מה שהביא אותם למקום; היה חשוב לנו לשמעם מהם שהמוחטיב המרכזוי שמנחה אותם הוא שליחות.

מאת נתן אברהם

מ' שיכנס בשעריו תלמוד
תורה חב"ד בשכונות
גילה הירושלמית, לא
יכול שלא לחוש בשינוי
המוחול במקום
בחודשים האחרונים. במרכזו חב"ד בשכונה
בניהם של שליחי הרב תירש פרבר
- שתחתיו פועלים עוד מספר מוסדות,
ביניהם רשות גנים ומעונות, בית ספר בנות
ואך היתלמוד תורה' - החליטו לעשות
רוייזיה עמוקה ומהפכנית בגין החינוכיות
שאפשרינה את המהומות מאז נפתח לפני מעל

בתלמידות תורה בגילה חיים עם הנסעה לרבי מלך המשיח

יהיא חשוב לנו שרווח של שליחות תבעבע אצל המלמדים. שנית, השקעה גדולה בחדרת מסרים והנחות חסידיות בתלמידים; ושלישית, עליה ברמת הלימודים".

כשהרב פרבר יורד לפטיטים, הוא עושה זאת בצורה המדוייקת ביותר. אפילו פן העונשים אצלו נובע מהכרת הערך החינוכי: "גם כশמכורחים להעניש, צריכים לדעת איך לעשות זאת בצדד גורום לתלמיד לחזור לדרכ המוטב. להוציאו ילד מהכיתה זה דבר שלא בא בחשבון. אנו מוכרים לחש עונש מתאים שישקף מחד את המעשה שהילד לא נהג בו כראוי, ומайдך –

במוסדות תורניים אחרים בשכונה. לך לנו חדשים ארוכים כדי להסביר לו שמדובר ברובד נוסף על הקיים, ולא התחרות".

שלושה מוטיבים מרכזיים הציב הרב פרבר בראשית השנה הנוכחית: "המטרה היא כMOVED להביא ילדים לרבי כסותו". הוא הופך רציני: "שלשות השלבים להגשים את המטרה הזאת הם הרבה חום, אהבה ויחס אישי. אנחנו נועצים רבות עם אנשי החינוך – הרב נפתלי רוט, הרב זלמן נוטיק, ר' יIRON דוטון והרב יעקב פלדמן שמלוים אותנו באופן צמוד, ואני הנהים מהם עצה ותו西亚. אשר על כן

התקשרות לרבי. זאת הדרך היחידה שתגרום להם לרצות להמשיך דווקא בחו"ד, ואחריהם כל המשפחה...".

כשהבין את הכוונה במחפה החינוכית זו, הוביל אותה הרב פרבר בדרך נועם אך עם דביבות במטרה. "עיצם הקמת ה'תלמוד תורה' הצריכה שלילוב של עיקשות מחד, אך הרבה התחשבות והסבירה מайдך" מצין הרב פרבר. "הקמנו את ה'תלמוד תורה' בחודש אלול שנת תשמ"ו, השנה לאחר שבני הבכור הגיעו לגיל חינוך נושא בבית בהעדר מוסד מתאים אך נשאר בבית הגאון הרב בר-עבورو. רב השכונה הגאון הרב בר-אבו חש שהקמת מוסד חב"די תפגע

ולא למטרת עונש. הוא ח'ש כיצד הרב מלווה את צעדי המוסד על כל צעד וועל. "יש אצלנו מורה וותיק, שבבר א' שמש במשרת מנהל, שתורות רבות לעשייה החינוכית. תלמידים רבים אוהבים לו את התקדמותם לאחר שעברו אצלו אבחנה. בשבוע שעבר כתב לרב' אם יוכל לעבור מוסד שם המשכורת תהיה גבואה יותר. תשובה הרבי הייתה ברורה, ותוכנה היה שעליו להישאר במקומו ואינו יכול לצפות כיצד יסתדר במקום החדש".

מסתבר שהחדרת אותה נקודת פנימית ואמיתית של התקשות לרבי מתחילה ב�למוד תורה של גילה כבר ברבדים ה'כי פשוטים'. "לקראת ח'"י אלול ערכנו מבצע בו חילקנו לתלמידים דפי משימה אותם היו צריכים לקחת בביתה ולהחזירה עם רשימות מעשים טובים שנעשו בכך לזרז את האולה.

דוגמה נוספת היא אוירון גדול שבנו התלמידים מפוליגל במקומות מרכז' ב�למוד תורה, ועליו טקסטים של טישה לרבי. אפרתו הצלול החדש הוא בעימוה של 'טייערעד ברידער'.

פירות העשייה החינוכית באים לידי ביטוי לא רק אצל התלמידים. "לפנ' כמה ימים צלצלה אליו אחת האימהות, וסיפורה לי שבנה הקטן מתגלל על הרצפה ואומר 'אני לא רוצה את הגן עדן שלו אלא רק אותך' כאשר בתוך כך הוא שואל את אימו אם כך אדמור' הרזון היה מתגלל... כמו כן, אחד האבות שהושפע מבנו, החל לחבוש כיפה בקביעות; אוaimא שהתקשרה וסיפורה שבנה כבר כמה חודשים מקפיד להשתתף בשיעורים בין מנהה לערבית בבית הכנסת".

הרבקירשנוזפט נאהבכוות המכנים ב�למוד תורה', אוaimin בפניו שכולם ראוים לכול מילה של שבח והערכה. "כולם חזרו ברוח של שליחות – והتوزאות בהתחם" הוא מציין, "בכדי שהעשיה היפה הזה לא תשחק, אנחנו מקפידים לקיים אסיפות דו-חודשיות עם המפקח ב�למוד תורה הרב רפאל ציקשוולי, ושומעים מכל אחד איפה הוא אווחז'הן ברמה הלימודית והן ברמה החברתית בכיתה. כמו כן, בחדר המורים תליה תוכנית מפורטת לכל השנה, متى יהיו התWOODיות, متى מהחולקות תעוזות ומתי מתקיימות אסיפות ההורים והמורים. סדר זה

הרבע פרבר ששמש בשילוחתו של הרב מלך המשיח בשכונת גילה זה כבר יותר מחצי יובל, זוכה לראות פעים אינספור ניסים והשגות פרטיות מופלאות. הוא בטוח שכמו בכל עניין שגע בו בעבר והצליח למלعلا מהמושער בברכותו של הרב – כך יקרה גם עתה, ותקופת ה'ראשית' מצער' תפנה את מקומה לאחריתך ישגה מאד'.

ביקשנו ממו לנבד לקוראיינו דוגמה אחת מיני רבות להשגה פרטית הקשורה קשר ישיר בהפתחות המוסדות, והוא נאות בשמה:

"את המגרש לבנייה של הפלרין רבה של הגבעה הצרפתית, והעיר כי המגרש לא נאה לבניית בית-כנסת כיוון שהוא נמוך. פניתי אפוא לעירייה וביקשתי להחליף את השיטה המיעוד לבני-כנסת לשטח אחר, גבואה יותר. התשובה שקיבלתني הייתה שאין כל אפשרות כזאת. פקיד העירייה הוסיף שאם אני רוצה ליותר על המגרש – זה אפשרי, אבל לא יוכל תמורה מגשר אחר. כתבתי על כך לרב' מלך המשיח, אך לא זכיתי לקבל תשובה.

"באחד הימים התקשר אליו הרב גורנر ואמר לי לפנות לר' ישראל ליבוב ע"ה ולשאול את דעתו. פניתי לר' ליבוב והוא אמר לי בפליאה שאינו מבין מה הקשר שלו לעניין, אבל כיון שהרב גורנר אמר, וכנראה שזו הגיע מהרב' אוזי הוא הגיע בעצמו לשכונה. באחד הימים הוא אכן הגיע ועשה סיור בשכונה. לפעת ראה מגרש במרכז השכונה ואמר 'למה לא תבנו כאן?'... נו, קיבל מגרש באמצע השכונה ה'יתית' רק יכול לחlös..."

"לאחר כמה שבועות קיבלתי טלפון מהאדראיכל של העירייה בכבודו ובעצמו. הוא ביקש להיפגש עמי. מובן שהסכם, אך לא הבנתי את הסיבה לפגישה. הלה פותח בדברים ואמר לי: 'אנחנו עירייה ווצאים להחליף את המקום שקיבלו'. התפלאתי. 'דברים השטני', הסביר את עצמו וספר כי הייתה הפגנה גדולה של תושבי שכונות רמות, כיון שרצוי לבנות בית-כנסת ליד שכונת הוילונות שלהם. 'בית-הכנסת שלך צריך להיות ליד שכונות ווילות עתידית, וכך רוצים למןוע מראש עימותים. אני מציע לך לפחות על קבל את המגרש הזה', והצביע לעבר מגרש במרכז השכונה, אותו מגרש עליו הצביע ר' ישראל ליבוב..."

את הרוח הפנימית להנחות חסידיות ולהתמדה בלימודים עושים לא רק הסטודנטים החינוכניים. "אתה הנוקדות המרכזיות שאנו מחדרים בתלמידים, היא קבלת העול. זה נעשה באמצעות הרבה שיחות א' חד על אחד'. גם כשצרכים לחת עונש, נותנים עונש חינוכי. ככל פוגע בחבריו העונש יהיה שייצרך להביא עבورو ממתק בצד' לרצותו. במקרה להעתיק מההUFFIM, אנו מבקשים מהילד לקרוא סיפור חסידי. זאת אולי דרך וקירה, והוא דורשת יותר מאבחן ושימת לב, אך ככל הנראה שאין בילתה. הסיפוק מגיע לשראים כבר את פירות ההילולים".

יותר ויותר פעמים, מציין בפני הרב קירשנוזפט, הוא רואה תלמידים שמתבוננים במעשי שובבות שעשו, וזה סימן מובהק ביותר להצלחת אותה שיטה הדוגלת בענישה חינוכית חב' גאים".

יתן לו הבנה כיצד יהיה עליו לשפר את מעשיו זה ולהתבונן לחזור עליו. כך או כך, צריך לבדוק תמיד מאיפה נובעת התנהגותו של הילד".

על השינוי הערכי שעבר הילמוד תורה', מספר סגן המנהל הרב דוד קירשנוזפט בהתלהבות רבה: "atan לך דוגמה לפעולה ותוצאה המשקפת את אותו שניינו חינוכי שתבענו השנה. בכניסה לילמוד תורה היה קיר עם גינה יפה. מה עשינו? אירינו עליו ציור בגודל שני מטר של 770 ובאמצעיתו חלונות מהם נראה תלמידים המקימים מצויות שונות. את התוצאה ראייתי לפני כמה ימים כייצאנו לטoil עם התלמידים, וכשמשחו עבר ולגלא על חסידות חב'ד, קם אחד התלמידים, שגיע מבית מסורת, וקרא לעברו בגאווה לא מוסתרת 'כן, אנו חסידי חב'ד גאים'".

יצאנו בדרך חדשה עם שיטה חינוכית חדשה שלא מחייבת את ה'אני' מאמין' החב'די' ונוסחאותו בגאון. בח'אי' אלול השתתפתי בכינוס שהתקיים ב'תלמוד תורה' ולא יכולתי שלא להתרגש. די להבט בתואם תלמידים המגיעים מוחגים שונים חיים 'רב' וחיים 'משיח' כדי להחמס את הלב".

התלמיד תורה בבית שם, ויחד עמו מקצת מצוות המוראים. לאחר מכן עבר ה'תלמוד תורה' לטלית לא מעות. "שמעתי פעמי שבין 'יש' ל'יש' מוכחה להיות 'אין'. ה'תלמוד תורה' עבר מעת זעועים בחודשים שקדמו לפטיחת השנה, אך בדייבד מסתבר שיצאנו ממנה רק מחוזקים", אומר הרב פרבר.

חשוב בכך שכל מלמד יוכל בזורה מksamלאית לקרה משימותיו. ה'ציבור מוזמן לבקר ולהתרשם".

בשנה שחלפה, עזב המנהל הרב דוד דahan – שזכהותיו בפיוחה המקומן גדולות וחשיבות – ועבר לנחל את

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים [מסלול הפשום]	פרק המצוות	ספר[A' שנים]	פרק A
שני י"ד תשרי	הלכות כלאים פרק ג-ה.	הלי' מליה. מל"ת רטא.	פרק ב-ב.	
שלישי ט"ו תשרי	פרק ו-ה.	מל"ת רזי. ריה.	פרק ג-ג.	
רביעי ט"ז תשרי	פרק ט-ט.	מל"ת מב. מ"ע קכ. מל"ת רזי.	פרק י-ד.	
חמישי י"ז תשרי	פרק ב-ד.	מ"ע קכא. מל"ת ריא. מ"ע קכג. מל"ת ריב.	פרק טו.	
ששי י"ח תשרי	פרק ה-ג.	מ"ע קכד. מל"ת ריג. מ"ע קכג. מל"ת ריד.	פרק טז.	
שבת קודש י"ט תשרי	פרק ח-ג.	מ"ע קל. קצה. מל"ת רלב.	פרק י-ז.	
ראשון כ' תשרי	הלכות תרומות.. בפרקם אלו. פרק א-ג.	מ"ע קכו. קכט.	פרק יה.	
שני כ"א תשרי	פרק ד-ו.	מל"ת קנד.	פרק יט.	
שלישי כ"ב תשרי	פרק ז-ט.	מל"ת קלג. קלד.	פרק כ.	
רביעי כ"ג תשרי	פרק י-יב.	מל"ת קלה. קלו.	פרק כא.	
חמישי כ"ד תשרי	פרק יג-טו.	מל"ת קלג.	פרק כב.	
ששי כ"ה תשרי	הלכות מעשר.. בפרקם אלו. פרק א-ג.	מ"ע קכו.	פרק כג.	
שבת קודש כ"ו תשרי	פרק ד-ו.	מ"ע קכו.	פרק כד.	
ראשון כ"ז תשרי	פרק ז-ט.	מ"ע קכו.	פרק כה.	
שני כ"ח תשרי	פרק י-יב.	מ"ע קכו.	פרק כו.	
שלישי כ"ט תשרי	פרק יג-יד. הלכות מעשר שני ונטע רביעי.. בפרקם אלו. פרק א.	מ"ע קכו. קנה. מל"ת קנב.	פרק כז.	
רביעי ל' תשרי	פרק ב-ד.	מל"ת קג. קנא.	פרק כה.	
חמישי א' מר חשוון	פרק ה-ג.	מל"ת קמא. קמג. קמו.	פרק בטו.	

הושענו נא!

ישראל. ומאהר שהפסקים דיןין שליהם אינם באופן ד"כחי וועצם ידי", אלא בchein של הקב"ה, כי הם סמכים איש מפי איש עד משה רבינו, שהוא נשפט ע"י הקב"ה – "מלך עולמים", הנה כאשר הם פוסקים פסק-דין בוגוע לפועל, ובפרט ב"עת רצון", הרי הפסק-דין של "מלכי רבנן" נמשך מ"מלך עולמים", ובמילא הרי זה פועל ב"עלמים", היינו שזה פועל וניכר בכל העולמות כולם, עד עולם – הזה הגשמי והחומרני, ואפלו אצל אומות העולם. ועל-ידי-זה פועלים שהנהוג כל העולם כולו תהיה על-פי רצונו של "מלך עולמים" – שהוא מורה כיצד צריכה להיות הנוהגת כל בני האדם, הוא בני ישראל והן אומות העולם, צווה שאומות-העולם יתנהגו עם בני-ישראל באופן של "עומדו זרים ורעו צאנכם" – "והיו מלכים אומננייך ושרותיהם מניקוטיך". כלומר, שאומות-העולם יסיעו לבני-ישראל בכל ענייניהם, ובמיוחד בוגוע לענייני יהדות".

גם התפלות שאנו נושאים מדי יום בחג הסוכות "הושענו נא!" אנו מבקשים ומתהננים מהבורא יתרברך, כי ישיע את עם ישראל, ייחוס וירחם על עם עני ואביוון, ואנו חותמים בתפילה הנאמרת מדי יום כמעט מבלי משים: "הושיע את עמק וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד עולם".

ובצע"ה עוד בחג הסוכות הזה, יראנו הקב"ה ניסים ונפלאות, ופירוש לנו סוכת שלומיך בהתגלות הרבי מלך המשיח תיכף ומיד ממש.

שמעתי שבאותה תקופה,
שאל הרבי את אחד האישים החשובים מהארץ
שביקר אצלו ביחידות,
כיצד זה השעם לא מביע
את מהאתו על ידי החלפת
השלטון? כיצד לאחר
כישלון כה איום בו נהרגו
אלפי חיילים, העם נתן
אמון במניגיו? הרבי
הסביר, כי העם עיף. עיף
כתוצאה מהשוד והשבר
שבאגבולובאנסון מלחמת
יום הכיפורים. ואכן, רק
לאחר שנים מספר, התעורר
העם והחליף את השלטון.

לענין של "שלימות הארץ", ובאופן שיתבטלו גם העניינים הבלתי רצויים שבעת ימי הסוכות, שכוכלים גומרים את ההלל, ובאמירת הל מודגש העניין של "הלו את ה' כל גוים שבחוון כל האומות" והטעם לזה – "כי גבר עליינו חסדו גו".

ולכן, מן הראי שבחקפה זו ("מלך עולמים") ילכו כל הרבניים הנמצאים כאן שעלהם נאמר "מן מלכי רבנן", והם יפסקו פסק-דין בוגוע לפועל של ארץ ישראל בשלמותה שיכת לעם

סוכות – עם ישראל ואומות העולם

חג הסוכות מבטא את היבירו של שבעים האומות. בחג הסוכות אנו מזכירם שבעים פרים כגד שבעים אומות העולם, באופן שפחת והולך עד לסיום בירורם.

בימים אלו, כאשר אומות העולם נמצאים במצב של ירגשו גויים וכמה משך הפסקוק יתניצבו על הימשויו, ופועלים יחד עם יהודים להביא ר' ל' להמשך הפגיעה בשלמות הארץ ולסכנה נוראה על עם ישראל, דזוקא בעת הזמן – בימי חג הסוכות שמיני עצרת ושמחת תורה – להגביר את העיסוק בעניינים אלו.

בשנת תשמ"ב, בעיצומים של ימי הסכמי קעמאפ דוידי, נשא הרב מלך המשיח שיחה נרגשת על כוחם של בני ישראל לפ██וק הלהקה, דזוקא ביום שלא בשל סגוליותם, כי אומות העולם אסור להם להרעם לעם ישראל; ולא רק שלא יריעו ולא ישחיתו, אלא אף יסיעו לעם ישראל:

"הנה, מאחר שנמצאים אנו עתה ב"עת רצון" – כללות עניון היום – טוב, ובפרט בעת עriticת ה"הקפות" דשミニ-עצרת – שהם באים לאחרי שבעת ימי הסוכות, שכוכלים גומרים את ההלל, ובאמירת הל מודגש העניין של "הלו את ה' כל גוים שבחוון כל האומות" והטעם לזה – "כי גבר עליינו חסדו גו".

כלומר, שאומות יודעים ומכירים ש"גבר עליינו חסדו גו" – הרי זו שעת הכוורת לבטל מלכתחילה את כללות ההתנגדות

התפירות שאנו נושאים מדי יום בחג הסוכות "הושענא!" אנו מבקשים ומתחננים מהבורה יתרך, כי יושיע את עם ישראל, יחוס וירחם על עם עני ואביוון, וחותם בתפילה הנאמרת מדי יום כמעט מבלתי משים: "הושיעה את עמך וברך את נחלהך ורעם ונשאם עד עולם". ובצע"ה עוד בחג הסוכות זהה, יראנו הקב"ה ניסים ונפלאות, ופרוס עלינו סוכת שלומך בהtaglot הרבי מלך המשיח תיכף ומיד ממש

ואכן, רק לאחר שנים מספר, התעורר העם והחליף את השלטון. דומה כי זה המצב השורר גם עכשיו. רבים שואלים היכן העם? מדוע אין מראה כנגד אפשרות של הקמת ממשלה חלופית לזו של שרון ואולמרט שהובילו את עם ישראל למסירת טחחים ולאISON כה נראה? מדוע אין רבעות מגניות כגד מפלgotihem על מנת שלא ישתתפו במשילה שמצהירה ברורות כי פניה למשירות טחחים נספת? מדוע אין משמרות מהאה יום-יום ושעה-שעה בכל הצמתים החשובים בישראל?

העם עייף. העם טרוד באבדותיו. באבלו. בכאבו ובצערו.

חייב לפרש בקול גדול את עמדת הש�"ע בסימן שכ"ט ולצאת בתוקף נגד הכנסה לממשלה. ברגעים אלו אין לעשות שום חשבונות צדדים. לא להירעת מהאיומים של אותם ברינויים, שכן אנחנו נלק עם דבר ה' זו הלכה עד כדי מסירות נפש.

از והיום

בימים אלו שלאför يوم הciporim, כאשר מלחמת יום הciporim הייתה בשיאה, אי אפשר שלא להזכיר בקורס דברי הימים ההם.

בבחירה לאחר המחדל העזום של מלחמת יום הciporim, שב נבחרה גולדה מאיר לעמוד בראש השלטון המפא"יינקי ששלט באופן ימים. היה זה תמורה ביוטר, כאשר לאחר חידלון כה עצום, שבוחר העם באותו שליטון שנכשל כללו מוחלט (רק בבחירה של אחר מכון שהתקיימו בשנית תשלי"ז, החליף העם לראשונה את השלטון בשליטון הליכוד בראשות מנחם בגין).

שמעתה שבאותה תקופה, שאל הרבי את אחד האישים החשובים מהארץ שביקר אצלו ביחידות, כיצד זה שהעם לא מביע את מחאתו על ידי החלפת השליטו? כיצד לאחר CISLUON כה איום בו נהגו אלפי חיילים, העם נותן אימון במניגיו?

אותו אחד הסביר, כי העם עייף. עייף כתוצאה מהשוד והשבר שבא בגבוño באסון מלחמת יום הciporim.

במקום שיש חילול ה'

בימים האחרונים מתנהלים מגעים בין מפלגת 'יהדות התורה' ל'ו"ר מפלגת קדימה ציפי לבני, על מנת שזו תשתחף בהכתרתה לתפקיד ראש הממשלה. ושוב עומדים על הפרק תקציבים למוסדות תורה או דם יהודי. כסף לת"תים מול גירוש יהודים. הרס בתים הכנסת תמורת ועדת הכספיים.

עצמם דיבורים אלו הם עוגומיים, שהיהודים חרדים יהיו שותפים בפועל לממשלה שמכריזה כי היא بعد "גירוש פיצויי", ומסירת כל שטחי יהודה ושומרון לידי המפלגים היל"ט. הרבי מלך המשיח הבHIR לשער קצב בשנת תשנ"ב שכאשר יהודים מאמינים בשותפים למשירת טחחים, הרי זה חילול ה'! דיבורים אלו של אנשי יהדות התורה על אפשרות כניסה לקובאליציות הגירוש היא בגדיר חילול ה'. עובדה זו מלמדת יותר מכל כי הכנסה האפשרית לקובאליציה נשתה מתוך ראייה צרה של כספים ותקציבים.

ומайдך גיסא – כמה קידוש ה' היה אילו אנשי 'יהדות התורה' היו משביטים בלאו רבתי להצעות המפתחות. או אז הם היו מכבדים את עצמם וכל העולם היה רוחש להם כבוד. לא רק שהיו חוסכים מעצם ביזיון, אלא אף מקבלים את המגעה להם ויוטר מכך.

את הקטרוג הנורא הזה שם גרמו על עם ישראל, ניתן לבטל על ידי פרסום בלתי פוסק של דבר ה' זו הלכה. חובה זו מוטלת علينا ועל בני ישראל בפרט. על חילול ה' אפשר לכפר בקידוש ה'. כל אחד, ובראשו הרבנים שליט"א,

רבה כוחונובסקי חנן

טלפון: 03-9618967
טלפון: 03-9618874
טלפון: 052-2681782

טלפון: 03-9618967
טלפון: 03-9618874
טלפון: 052-2681782

טלפון: 03-9618967
טלפון: 03-9618874
טלפון: 052-2681782

מהנו והנשמע

רבתת חסידים ב"בית חיינו" הקהל את העם האנושים והנשימים והטף

קהל אלפיים בהתחזקותות של הרבי במנצ'אי ראש השנה. התמונה צולמה לאחר צאת החג. צילום: אהרון

של כל האורחים והאורחות במהלך ימי שהייתה בחצר הרבי. השנה אף הוגרו ושובכלו אמצעי הקליטה והARIOות ונעשה מאמצים אדירים להבטיח לכל אורח אוירוח מושלם.

המוני התמיימים שיחיו שהגיעו מכל רחבי הארץ – נספחים ליום אחד בלבד, לחוג את חודש תשרי ב-770, שוקדים על לימודיהם

נשיא הדור. 'בית חיינו' תוכנן וחי 24 שעות ביום, כאשר לפחות עשרה תלמידים ואורחים מתפללים, לומדים ומתריעדים בדי' אמרות של נשיא הדור, בימי 'קירוב המאוור אל הניצוץ'.

ארון "אש" – הכנסת אורחים" שעלה-ידי חיליק בית דוד, שוב נעל על עצמו את המשימה האחראית לשיכון והחזקתם

חדש השבעי בלובאווייטש של שנת הקהיל הגייג בעצמה רבה, ואמונה נאמנותם של החסידים והתמיימים אנשי נשים וטף שוב הוכיחה את עצמה. כמיות האורחים הגדלות בלה"ר שזרמו לחצרות קודשו ומשיכים לזרום בקצב יומיומי, מרוגנים את הלב ומחזקים את תחושת הבטחון בהתגשותה הקרובה של נבואת

שנה חדשה שלוחים חדשים

עם פורס השנה החדשה,
שלוחים חדשים מצטרפים
לבעא המלך.

מוקש, מרוקו: הרב מנדי ערץ וזגתו יצאו לעיר מרקש שבמרוקו, שם יפלו עם היהודים המקומיים שנותרו בעיר ועם אלף התירים היהודיים הילודים שנגעו למקום מידי שנה. הרב ערץ הגיע לעיר ימים ספורים קודם לראש השנה, ומיד החל בפעילויות.

לאחר שהשלוחים במקומם הבינו את הסכמתם ושמחתם להוספת כוח חדש תנופה לפעולות במדינתה הראשונה שליטה על מפת הש寥ות בשנת תש"י.

בנגלאד, הודו: בית חב"ד נסח הצרף לרשות של שלושה-עשר בתים חב"ד הזרים ברחבי המדינה הגדולה.

הרב צבי רבקין ורעייתו הגיעו לעיר בנגלאד בה מוגוריים כחמשים משפחות יהודיות. בנגלאד, ידועה כ"עמק הסיליקון של הודי" והיא מפורסמת בשל התפתחותה המהירה בתחום המחשבים, בשל כך מבקרים בעיר נציגים רבים של חברות ישראליות העוסקות בהי-טק וטכנולוגיה הפועלת בהודו. את הפעולות החלו זוג

עם התגלותו של מישח צדקו. בערב ראש השנה התפרשו מאות חוליות של תמיימים ברחבי ניו יורק ובתיו להכין את כל תושבי העיר ולעורם על מצוות החג. בהתאם להוראות הרבי נסעו אנ"ש והתמיימים בער"ה לאלה הק.

ימי ראש השנה ויום הכיפורים חלפו ברגשות עזים של אמונה וציפיה לראות את מלכנו. ר' ר' התפרשו מאות רבות של חוליות מאנ"ש התווודזיות והאורים ברחבי העיר על-מנת לזכות את אלף היהודים במצב תקיעת שופר.

התווודזיות של ר' ר' שהתקיימה ביום השני של החג, לוותה בחזרת קודש מיוחדת. על ארורוי ימים אלה בפרטiot, ראה יומנו של תמים בגלון זה.

מטעם ארגון "аш"ל – הכנסת אורחים" נמסר, כי לקרהת חג הסוכות ושמחת-תורה יבואו מאות אברכים ומשפחותיהם מכל רחבי תבל לד' אמות של נשיא הדור, ובודאי כל תושבי שכנות קראוון הייטס, המציגים למופת במצב הшибיעי, יקבלו בסבר פנים יפות את האורחים של הרבי מלך המשיח.

אלו גם אלו, האורחים מכל שכבות והגילאים, כולם כאחד שותפים לתחווה הפנימית ולתשוכה הבוערת לזכות ולהתראות עם הרבי מלכנו משיחנו תיקף ומיד ממש עוד בעיצומו של חודש החגים.

בכל שעות היום. המחלוקת הרוחנית של "הכנסת אורחים" דאגה לקיים תקון סדרים רצוף ומלא, כך שהתמיימים שוקדים בוגלה ובחסידות ובמיוחד בתורת הרבי ובענייני גאולה ומשיח. צוות ה"משיבים" הורחוב, וגם בתנאי הלימודים עד לפטיטים הטעלים ביוטר נעשו יעולים ושיפורים, כמו ארגונו שייעורים לכל ישיבה במקומות פרטיים. כמו כן הושם דגש על התווודזיות כללות והთווודזיות פרטיות לכל ישיבה.

גם למאות התלמידים שהגיעו ממוסדות חב"ד ברחבי תבל מתקיים תוכנית לימודית מיוחדת על-ידי בית מדרש לשימ"ש שבוזרת נשים של 770, בהנחתת הגב' אריאלה בן-חיוון. חלק מהתוכניות מתקיימות התווודזיות עבורי עם המשפיעים.

ראו לציין את הזוגות הצעריים שהצטרפו ובעוא גם הם לינוק מאילנא דחיyi בחודש השביבי והמושבע בכל. הנהלת הכנסת אורחים העמידה מיוחדת לטיפול הולם בתנאי ההארחה הנדרשים עבורי, ומאייך צוות מוכשר נוספת לניהול תוכנית האירוח לילדים.

ביום ראשון בערב התקיים כינוס קבלת פנים להמוני האורחים התמיימים, מטעם ארגון "аш"ל – הכנסת אורחים". המוני אנ"ש והתמיימים ניצלו את הימים האחרונים של השנה להכין את עצם ואת העולם שמסביבם לקבל את השנה החדשה ביחד.

תחל שנה וברכותיה שלוחי הרבי מלך המשיח בארץ ובעולם ליו והדריכו מלינוי יהודים בכניסתם לשנה החדשה

רועי זיגמן, מנהל בית חב"ד הרב שאול דוד בורשטיין.

אלפי תרמיליאים חגגו את ראש השנה עם חב"ד במצרים. 13 בתני חב"ד הזרים ברחבי מדינת הודי ובית חב"ד תיאנדנס סנייפוי, נערךו לקרהת החג עם כחوت הביטחון המקומיים בתיאום עם נציגי שירות הביטחון של ישראל כדי לבצע סיור אבטחה מיוחדת ולהבטיח את שלוםם את אלף החוגגים.

לקראת ראש השנה נערכו בעיר לוד כנסי התעוררות והתחזוקות על ידי בית חב"ד שערן עלייה בהנחתת הרב אברהם חזון, רב שכונות האקדמיים וגני אביב.

בית חב"ד לעולים בחיפה ערך סעודת חג למאות עולים ממדינות חבר העמים. הפעילות העמיקה את הקשר של בית חב"ד עם העולים הנמשך במשך כל השנה על ידי הפעילים המסורים: הרב גדי בטר, הרב אורן מברג,

מפקד המשטרה בדליה עם השיליח הרב שניאור קופצ'יק

השלוחים בימי ראש השנה
ובליל החג הסבו יהודים רבים
סביב השולחן כשם מודים
בחתרגשות על ההזדמנות
הנפלה לחוגג בהוזו שכבר
לא נראהיה כה רחוקה מהבית.

פראג, צ'כיה: הרב שרגא
מורzel וזוגתו יצאו לfragistics
לعزורת השילוח בניין אביב
בראשו. הרב מרזל יעמוד
החדש בעיר שיפתח לאחר
ההجمים. מכון היסמיכאה
 ממוקם בבניין המפואר של
 "מכון המהראיל" שנחנך לפני
 קוצר וסדרי הלימודים במכון
 ידמו לדורי ישיבות חב"ד
 בעולם המשלבים לימוד
 תורה הנגלה וחסידות.

הונחה אבן-פינה לבית 777 בלבד

התקיים טקס הנחת-אבן
 הפינה לבנייה החדש של בית-
 חב"ד לצד בראשות הרב מנחם
 מיכאלשווילי, שיכלול העתק
 מדוייק של בניין 77. במקום
 בניית קומפלקס בנייני פאר
 ומרכז שיקרא על שם האישה

תשליך מוקדם בנימינה

פינחס מרוטן סייר שהופעת לטובה מכמות
 המשתתפים.

.

הרב יהושע אדו"ט והרב מנחם לרנר כינסו
 את ילדי בנימינה ולימדו אותם על המסורת
 והמשמעות של ראש השנה. הילדים שמעו את
 תקיעות השופר ולמדו על מנהג היטשליך' בסמוך
 לבירכת הדגים שבמקום. מורות, גננות והורים
 ונגנים, הודיעו לצוות בית חב"ד על המיסירות
 וההשקעה בילדים.

.

במשך שנים רבות, פעילות חבדית עם ילדי
 הגנים בישובי עמק חפר המערביים הייתה
 משימה כמעט בלתי אפשרית. אלפיים מילדי
 האזור ובמיוחד ילדי העיירה העלו מהרים
 הסמכות אשר מגיעים ל"התהנך" בקיובצי
 ומושבי הסביבה ומשלים על כך מມיטב כספם,
 לא זכו מعلوم ליוזדות שורשית ומקורית.

פני חמיש שנים החלה המהפכה במקומות
 בעקבות פעילותו של הרב רון עמית יlid
 המקומם, השנה הופעת הרוב עמידת מבול הפניות
 של הורים ונגןות אשר ביצעו להגעה לראות את
 בית הכנסת ולשמעו את קול השופר. בימים
 שקדום רosh hanuka, הגיעו מידי יום קבוצות
 ילדים מכל יישובי האזור פעילות המרתתקת
 שאירגן הרב רון. הילדים למדו על התשובה,
 התפילה והצדקה וקיבלו כדי ספרון סיירוי
 צדיקים.

ראש המועצה הדתית מר יאיר בטיטו מימין

לילדים על השופר – עמק חפר

ה משתתפים שמעו הרצאות על משמעותם
 הימים הנוראים, האזינו ל��ול השופר וננהנו
 משירתם וניגנטם של כליזרים. בכנסים חולקו
 גם עולוני הסברה שיצאו לאור על-ידי בית חב"ד
 ובו דברי הסבר בעברית ורוסית על החגיהם וזמן
 התפילה בבית הכנסת. לסירוגין הוזמנו התושבים
 להשתתף בתפליות הימים הנוראים בבית הכנסת
 בשכונות וקיבלו צנצנות דבש.

הפעילות נערכה בסיו"ע משרד הקליטה,
 ובשיתוף חברת הניהול "אורית אור" לתושבי
 השכונות 'הקדמיים' וגני אב"ב' המאכלסות
 ברובן ביוצאי חבר העמים.

במקביל, רכו הפעילות בניין אביב – הרב
 משה הורביץ ערך פעילות עם מאות ילדי
 השכונות, בסיו"ע הרוב מנחם לישנור והרב ישר אל
 אלףוביץ.

פעילות עם ילדים בניין אביב

.

בבית חב"ד ברוננקה שבבלוביליה, השთתפו
 בתפליות וסעודות החג כמה מאות מטילים שהגיעו
 לעיר השוכנת בלב הגינגלים. ארוחות החג שלא
 יכולו להסתמך על המטבח בסוף המוקמי, הוכנו
 בבית חב"ד מאיל ווד תוי בעוזרת המתילאים.

הרב שניואר רותם ניצח על התפליות
 והסעודות.

מאות יהודים התאספו במרכז החסד של
 חב"ד במוסקבה לאירוע מרגש שנערך ערב ראש
 השנה. המשתתפים נהנו מתוכניות אומנותיות
 עשירות ודברי תורה על מעלה החג ולקראות
 השנה החדשה. רובם של המשתתפים היו בני
 גיל הזהב, הננים במשך שנים כולה מהפעילויות
 הענפה של של מרכז החסד ומשאר הפעילויות
 של חב"ד במוסקבה.

.

בבית חב"ד בקריות ביאליק הזמין לראשונה
 את תלמידי חטיבות הביניים לשליחות עם
 חב"ד. מאות תלמידים והורים הגיעו להשתתף
 באמרית השליחות באשמורת הבוקר, כהכנה
 לראש השנה. מורים ואנשי צוות רבים הctrapfo
 לתלמידים ואף נתרו לאחר היסליחות
 להנחת תפילין ולתפילת שחרית. השליח הרב

הצדקנית מרת רחל נני קשוויל
עה".

הטקס התקיים בהשתתפות בניין חב"ד הרב מנחם מענדל גלוכובסקי רב קהילת חב"ד ברוחות וсанג זיכיר ביה"ד בניין חב"ד והרב ברוך בועז יורקוביץ' רב קהילת חב"ד בלוד, איש ציבור וידידים. אורחיו הכבוד היו: שליח הרבי ליהודי גרויזה ומנכ"ל מוסדות חינוך "בנות מנחם" – הרב שבתאי מיכאלי, מר דוד בן נאני וריעיתו מקוזאחסטן, ראש העיר לוד, מר אילן הורי, וראש העיר לשעבר מר בני רוגב.

הצבא הרוסי

הקיים בית הכנסת

במחוז אורנבורג על גבול אסיה ואירופה ניצב במחנה הצבאי המרכזי של צבא רוסיה. לקרأت ראש השנה הושלמה הקמתו של מאהיל גדול ששימש כבית הכנסת צבאי בתפילהות ראש השנה, עברו החילילים היהודים המשרתים בצבא רוסיה.

המאהל הוקם על ידי הצבא, לאור בקשו של רבה של רוסיה השליח הרב בערל לאזאר, למען החיללים היהודיים הרבים. הצבא נענה לבקשה ברצונו והמאהל הרחב נבנה והושלם תוך תיאום עם הרב הראשי הצבאי.

אורגן על ידי מנהל הישיבה הרב **ישראל כהן** – שליח העיר.

את השעת הילדים מהישובים המרוחקים יותר, ושלח שי לכל ילד צנצנת דבש וברכה.

בית חב"ד בסרביה – בירת **בלגרד** קיים פעילות מיוחדת לילדים העיר לקרأت ראש השנה וחגי תשרי. הפעולות התקיימה במסגרת מועדון הילדיים המופעל על ידי הרב **יהושע קמינצקי** וזוגתו.

עירי חב"ד, ביקרו לקרأت ראש השנה בבתי הסוחר וחילקו לאסירים צנצנות דבש ועלונים מאירי עיניים על חגיג חדש תשרי. צוות שירות בתה הסוחר מלא הערכה לפועלות חב"ד בקרב האסירים, הנערכת באופן רצוף במשך השנה ומציין את תרומתה העצומה של הפעולות בשיקום העתידי של האסורים.

ארגון צבאות ה' בטורונטו הפעיל תערוכה ניידת על הדבש לילדים העיר. חמיש מאות ילדים השתתפו בתערוכה שהציגו מבחן כוראות דבריים ואספסים של בקבוקי דבש. במהלך הפעולות למדו הילדים על מנהגי ראש השנה ויום הכיפורים. הפעולות נערכו בניצוחו של שליח הרב **יונה וילנקיין**.

במנצ'סטר שבאנגליה חילקו לקרأت ראש השנה 1800 אריזות שהכילו לוח זמנים מגנטי על זמני השבת והחג בשנה החדשה, תפוח בדבש ומני מתיקה. האריזות הוכנו וחולקו על ידי תלמידי ישיבת תומכי תמיימים המקומית למורביהם מהimbצאים' בימי שישי. הפרוייקט

פורסם בעיתונות:

המכtab כללי של הרבי

איש ביטחון ברכבת ישראל מעיין במכtab

המכtabenberg המוסף הפוליטי של עיתון מעריב שנמכר בערבי כ- 400,000 עותקים.

מأחורי היוזמה הבורוכה עומד ארגון: התאחדות החסידים לקבלה פנימיש שנוסה בחינמי ישראל היום המודפס ב- 280,000 עותקים ומחולק בכל המקומות הציוניים בניל הכספי הבוד. מנהלי בתי חב"ד ופעילים בארץ ישראל: רכבת ישראל, אוטובוסים ציבוריים, בתיר רפואה, קניונים, אוניברסיטאות, ועוד. בכ"ט באלו – ערבע ראה השנה פורסם

מאות אלפיים זכו לראות את המכtab כללי של הרבי מלך המשיח לקרأت השנה החדשה.

המכtab פורסם يوم ראשון כי"ח אלול בעיתון הארץ היומן המודפס ב- 280,000 עותקים ומחולק בכל המקומות הציוניים בארץ ישראל: רכבת ישראל, אוטובוסים ציבוריים, בתיר רפואה, קניונים, אוניברסיטאות, ועוד. בכ"ט באלו – ערבע ראה השנה פורסם

אלפי ילדים הת"תים נקהלו בכותל ובמירון

המנחה הרב נפתלי רוט. צילום: ברורש בליניצקי

את שנים עשר הפסוקים ומספר פרקי תהילים להחשת הגאולה. עוד נשאו דברים: הרב דוב סלוניים חבר בית דין רבני חב"ד והרב שמואל רבינוביין' רב הכותל.

ילדים אנ"ש מהצפון שלא יכלו להגיע לכינוס נאספו במקביל על ציוויל של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי במירון, ובאותה שעה שאחיהם התפללו בכותל – התפללו הם במירון, כך נקהלו כל ילדי אנ"ש בשעה אחת ובלב אחד.

על פי הוראותיו הקדושות של הרב מלך המשיח לארגן כינוסי "הקהל", ארגן המרכז החינוכי החסידיotti נס "הקהל" מרוצי לילדי תלמידי התורה של חב"ד מכל רחבי הארץ. מאות הילדים נאספו ברוחבת הכותל המערבי שריד בيت מקדשנו, לכנס של תורה תפילה וצדקה מותוך אחודות של שנת הקהלה. את האירוע הנחה הרב נפתלי רוט שהסביר לילדים מהו מஹוט של "הקהל". לאחר מכן אמרו נציגי הילדים

מבקדים

<<<<<<<<

בטיסה מיוחדת הגיעו הרב גורבץ ממוסקבה עם ספר תורה, שופר, מחזוריים מתרגומים, טליתות ושאר תשמישי קדושה שנשלחו ע"י "אגודת הקהילות היהודיות בחבר העמים" בנשיאותו של הנגיד החסידי ר' לוי לביב.

במקומות צפויים להשתתפות חיילים יהודים רבים, חן בתפילה זה ונשען על מיחוזותם שייערכו עברום במקום.

הרב הראשי הצבאי הרב גורבץ מצין, שהחיילים היהודיים מקבלים לאורך כל השנה עזרה רוחנית רבה, אך עם הקמת הבית הכנסת, נרשמה תנופת פעילות גדולה, שלא ספק תביא להתעוררות רבה בין החיילים וכוחות הבטחון הרבים, המשרתים בצבא ובמשטרת הרוסית.

'הקהל' גם בראשת

בימים אלה הוקם אתר אינטרנט ע"י ארגון התאחדות החסידים לקבלת פni משיח, שבו מוסברת עניינה של מצוות הקהל בימינו בשפה קלה ובירה.

בראש האתר, המכתב כללי של הרב מלך המשיח לשנה החדשה משנת הקהלה – תשמ"ח המדבר כולל על הפעילות וההתעוררות הנדרשת בהקהל מכל יהודי. האתר מביא את שיחות הרב מלך המשיח שליט"א על

מעלת שנת הקהלה, והניסעה לחצרות קודשינו במילויו בזמן הזה, אפשרות נופפת היא למלאות באתר 'ברטיס-הקהל' מוקון.

בהתאחדות מוסרים שהאתר יעדכו בהמשך במידורים נוספים שטרתם עידוד וחיזוק פעילותם עם ישראל יכול על כל גונו ורבديו בענין הקהלה.

אנשי אג"ח חנכו את מושדי מנכ"ל דואר ישראל

mozair aguach beahik rabbi roben kofetz v'manhal hafruyikim shel aguach rabbi manchus mudel b'linicuki urco taks kavut mazzot v'amritat ha'chayim b'moshad ha'dash shel mnc'l chabat doar israel mer abi horcamon, b'nein ha'zor ha'merkazi b'yerushlim, b'hastotot ha'mnc'l, ha'smanc'l v'anashi halscha. b'malchuk ha'taks nashao anshi aguach dbari ha'tururot la'kraat rasha ha'sha ba'bul'i, taku b'shoper, hinecho tefulin v'chilko d'bsh v'uloni ha'sbar l'kll ha'nassafim.

הרה"ג בנימין זילבר זצ"ל

בהתוו ועדות י"א בניסן בכפר חב"ד, בין הדברים אמר: ברוך השם לא אלמן ישראל. הרב מליבאנויטש דואג לא רק לחוג שלו אלא לכל עם ישראל... מ ח ו ב ת נ ו ל ה ע ר י ז, להצטרף ולעוזד את הפעילות הקדושה של כי"ק אדמו"ר שליט"א להפצת היהדות בכל העולם".

הרבי זילבר
הבעיה תמיכה
עקביית מבצעי
הרבי וחותם

על קריית גודלי ישראל לחיזוק "מצבע" והצטיין משלhor יולדתו ביראת שמים נדרה, כשרונות נעלמים ושקיידה והתמדה. נודע כאחד התלמידים המיחדים בישיבת נובחרודזק המפרסמת שהתקיימה בעיר באיליסטוק. חבר נעריו ר' שמואל בן ארצי יבלחטאי (אשר שב למקורות בשנים האחרונות) סיפר על חבו:

כאות להערכתו, שלח מחידושים לקובץ שיוצא לקרה יום הולדתו של הרבי בשנת תש"ז וכותב בתחלתם: "הנני מוסר בזה מהידושים במסכת שבת... לבבוד ולזכות מעלת כבוד קדושת אדמו"ר מליבאנויטש שליט"א שמוסר נפשו עבור כלל ישראל, מתמיד, והתפלל בשקט לניגוד לנובהרדוק. קינאננו בו, והערכנו אותו, הוא משך תשומת לב בגל ההתמדה והעדינות שלו.

בחולף השנים הפך לכתבות ולסמכות הלכתית בדיני אורח חיים ובמיעוד ההלכות שבת ליהודי ארץ הקודש. במשך שנים היה חבר ב"מועצת גדולי התורה" ובהשתדלותו תוקנו כמה מפרצות הדת בארץ הקודש.

הרשזילבר התנדב לתפקיד פילוגה פוליטי של היהדות החרדית בשנת תשמ"ט. בשנים האחרונות שימש כמגשיך בישיבות שונות והתגורר בעיר ביתר. **ת.ג.צ.ב.ה.**

באבל ובצער התקבלה הידיעה על פטירתו הגאון הרב בנימין זילבר זצ"ל בכ"ה אלול והוא בן 96. בערבו של יום נרchat הלויתו רבת המשתפים, גドלי תורה ורביהם ליווה בדרכו בינהם: האדמו"ר מוזיינץ והאדמו"ר מגור. הרב זילבר חיבר עשרות ספרי הלהקה ומחשבת, מהמפורטים בינהם הוא סדרת ספרי השו"ת "יוז נברו".

הרבי זילבר נולד בפולין בשנת תרע"ב והצטיין משלhor יולדתו ביראת שמים נדרה, כשרונות נעלמים ושקיידה והתמדה. נודע כאחד התלמידים המיחדים בישיבת נובחרודזק המפרסמת שהתקיימה בעיר באיליסטוק. חבר נעריו ר' שמואל בן ארצי יבלחטאי (אשר שב למקורות בשנים האחרונות) סיפר על חבו:

"הוא בא אליו מוהיסבה הקטנה בבריסק, הוא מיעט בלימוד מוסר, הוא היה בחבורה' אבל לא עבד ב'פעולות'. היה מתמיד, והתפלל בשקט לניגוד לנובהרדוק. קינאננו בו, והערכנו אותו, הוא משך תשומת לב גל ההתמדה והעדינות שלו.

בחולף השנים הפך לכתבות ולסמכות הלכתית בדיני אורח חיים ובמיעוד ההלכות שבת ליהודי ארץ הקודש. במשך שנים היה חבר ב"מועצת גדולי התורה" ובהשתדלותו תוקנו כמה מפרצות הדת בארץ הקודש.

יחסו של הגאון לשיאדורנו"ק אדמו"ר מלך המשיח היה מופלא ומוחיד. בשנות התשעים לכ"ק אד"ש – היתנש"א, השתתף

חסידים • איזון משפחתי

- למשפחה ר' שאול מרועיסט, מורייסטיאן – להולדת הבן.
- למשפחה ר' ברוך סוסמאן, לואיסויל, קנטוקי – להולדת הבן.
- למשפחה ר' אהרון סיינגר, שיקגו – להולדת הבן.
- למשפחה ר' אברהם ברוך פבזנר, ביתר עילית – להולדת הבן והבת; ולצקניהם מרת שושנה פבזנר, ביתר עילית; משפחת ר' מרדכי אהרון דוברוסקיין, ירושלים.
- למשפחה ר' יהושע פיקרסקי, קראוון הייטס – להולדת הבנים התאומים.
- למשפחה ר' מנחם מענדעל פועלר, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מורהס. פאלל, מינוטה – להולדת הבן; ולצקניהם משפחת ר' משה פועלר, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מינוטה.
- למשפחה ר' יוסף יצחק קעניג, באר שבע – להולדת הבן שניאור זלמן; ולצקניהם חבר עד כפר חב"ד; שמואל קעניג, ירושלים; מרת דינה קעניג, ירושלים; משפחת ר' שמואל מנחם מענדעל שניאורסון, חבר הנהלת כולן חב"ד ירושלים; משפחת ר' תנחים בורושנסקי, באר שבע; מרת אסתר קופציק, קריית אתא.
- למשפחה ר' תמר קסטיאל, שליח אד"ש מה"מ קטמוו, ירושלים – להולדת הבן.
- למשפחה ר' דוד רוזנבויג, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מוסקובה, רוסיה – להולדת הבן; ולצקניהם משפחת מנחם משה רוזנבויג, כפר חב"ד; מאיר מרדכי זינגר, ירושלים; משפחת ר' מרדכי לידר, ירושלים.
- למשפחה ר' שמעון רומני, קראוון הייטס – להולדת הבן והבת.
- למשפחה ר' שלום דובער שמקלער, קראוון הייטס – להולדת הבן; ולצקניהם משפחת שמוקלער, קליפורניה; משפחת ר'
- למשפחה ר' יצחק הכהן כהן, פאריז – להולדת הבן; ולצקניהם משפחת ר' אברהם נחלת ההר צב"ד; משפחת ר' דניאל הכהן כהן, טיב, פאריז.
- למשפחה ר' ישראאל הכהן כהן, לנדוון – להולדת הבן; ולצקניהם משפחת ר' דניאל הכהן כהן, ירושלים; משפחת ר' הירש זאב וולף, לנדוון.
- למשפחה ר' שלום לבקיבך, צפת – להולדת הבן; ולצקניהם ר' יוסף יצחק הפלרוי, כפר חב"ד – להולדת הבן; ולצקניהם משפחת ר' אהרון הפלרין, כפר חב"ד; משפחת ר' חיים אלעזר הכהן ריכמן, כפר חב"ד; מרת פרידיא ריכמן, ירושלים; משפחת ר' שמואל מנחים מענדעל שניאורסון, חבר הנהלת כהנא, בני ברק; משפחת ר' אלתר בצלאל קופציק, שליח כ"ק אד"ש מה"מ פונה, הודו; מרת אסתר קופציק, קריית אתא.
- למשפחה ר' שלום הלוי לוי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ שיכון המזרות, ראשון לציון – להולדת הבן.
- למשפחה ר' מנחם מענדעל לוייטי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ גבעת עדה – להולדת הבן; ולצקניהם ר' משה שלמה הלוי לוייטי, משביע בישיבת חב"ד תוכול לוד; משפחת ר' משה ניסן איזמוב, ירושלים; מרת גיטל צירל ליטויו, בוסטו.
- למשפחה ר' יהושע לוייב, קראוון הייטס – להולדת הבן.
- למשפחה ר' שמואל הלוי לוי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בריסל; בלגיה – להולדת הבן; ולצקניהם ר' יוסף יצחק הלי לוי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ קצ"ר-חריש – להולדת הבן; ולצקניהם משפחת ר' יהודה ארנשטיין, משביע ישיבת חח"ל צפת.
- למשפחה ר' אשר הלוי ליצמן, שליח אד"ש מה"מ דרום קוריאה – להולדת הבן; ולצקניהם משפחת ר' יהודית אריאן, כהן-סעדוב, נתניה – להולדת הבן; ולצקניהם משפחת ר' יהודית אריאן הכהן כהן-סעדוב, נתניה; משפחת ר' שמואל קהניאל, צפת.

נולדו בazel"ט

- משפחת ר' נתנאל אבוקסיס, קראוון הייטס – להולדת הבן; ולצקניהם ר' יצחק אבוקסיס, כפר חב"ד; משפחת ר' מנחם מנדל שגלוב, קראוון הייטס.
- למשפחה ר' אורן אורמייב, נחלת הר חב"ד – להולדת הבן.
- למשפחה ר' אליהו אלטבי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מרסבי, צפת – להולדת הבן; ולצקניהם משפחת ר' אהרן פיאר מישפחת ר' אהרן אלטבי, פיאר חב"ד; מרת פרידיא ריכמן, ירושלים; משבחת ר' רודש שלום פיני, קראוון הייטס; מרת עזיהה סופיה, ירושלים.
- למשפחה ר' יצחק אנגל, דנבר, קולורדו – להולדת הבן.
- למשפחה ר' ישע בוגרד, אלעד – להולדת הבן; ולצקניהם מרת מרים בוגרד, הרצליה; משפחת ר' שלמה גדליה טהאלער, ירושלים.
- למשפחה ר' חיים בוד, סקוטדייל, אריזונה – להולדת הבן.
- למשפחה ר' יהוה בלוי, יותר עילית – להולדת הבן; ולצקניהם משבחת ר' אייר ילין, ס. דיבוגו, קליפרניה – להולדת הבן.
- למשפחה ר' יהושע עזרא יהוח, ראשון לציון – להולדת הבן; ולצקניהם משבחת ר' שלמה יהוח, באר שבע; משבחת הרב משה מרדכי ארנשטיין, משביע ישיבת חח"ל צפת.
- למשפחה ר' יוסף בריקמן, קראוון הייטס – להולדת הבן.
- למשפחה ר' יהודה גולדמן, ניו גירסי – להולדת הבן.
- למשפחה ר' מענדעל גולדשטיין, ניו זילנד – להולדת הבן.
- למשפחה ר' דאובן גורביץ, לנדוון, אנגליה – להולדת הבן; ולזכרו ה' מ משפחת ר' '
- למשפחה ר' בנימין זאב הכהן סעדוב, שליח כ"ק אד"ש מה"מ קצ"ר-חריש – להולדת הבן; ולצקניהם משפחת ר' יהודה אריאן הכהן כהן-סעדוב, נתניה; משפחת ר' משה אלקובי, צפת.
- למשפחה ר' בנימין זאב הכהן סעדוב, נתניה – להולדת הבן; ולצקניהם משפחת ר' יהודה אריאן הכהן כהן-סעדוב, נתניה; משפחת ר' שמואל קהניאל, צפת.

- עלית – להולדת הבת **חיה מושקן**
ולזקניהם משפחתי ר' אלעזר מרדיכי
קעניג, נצרת עלית; משפחתי ר'
אלכסנדר דוד וזיאן קעניג, ירושלים;
משפחתי ר' חיים יוסף גוטליב, ביתר
עלית; משפחתי ר' נפתלי צבי גוטליב,
ביתר עלית.

למשפחות ר' **אליהו קרעמער**, שליח
כך אד"ש מה"מ מקיבקא,
אקוראינה – להולדת הבת; ולזקניהם
משפחתי קראעמער, נינו יירוק; משפחתי ר'
ר' פנחס מאיר אושר, ירושלים.

למשפחה ר' **אברהם רוזן**, כפר חב"ד –
להולדת הבת **מלכה**; ולזקניהם
משפחה ר' יעקב רוזן, פתח תקווה;
משפחה ר' שלמה מרגולין, כפר
ח"ד; מרת חיה צביה גروسמן,
קראוני הייטס.

למשפחה ר' **שניאור זלמן**, אויר
יהודה – להולדת הבת; ולזקניהם
משפחה ר' מאיר רוזן, פתח תקווה;
משפחה ר' ישראל ברוך זלמנוביץ,
רחובות.

למשפחה ר' **אהרון רייכלער**, מונסי
– להולדת הבנות התאומות.
למשפחה ר' **שמואל רסקין**, קראו
הייטס – להולדת הבת.

הג'עו למצוות

למשפחה ר' **יוסט יצחק איידלקאף**,
ירושלים – להג'ע הבן התי' מנחים
מענדל זאול גליל ממצוות; ולזקניהם
מות תמורה איידלקאף.

למשפחה ויזנער, קלילנד, אויר
הבן התי' טובי יינון לגיל ממצוות.
למשפחה ר' **רונען עבדי**, צפת – להג'ע
הבן התי' יוסט ציפורי, שליח
הולדת הבת היהודית בכמה.

למשפחה ר' **מנחם מענדל קולובסקי**,
קראוני הייטס – להולדת
הבת איטה ברכה; ולזקניהם מרת
אסטר קולובסקי, קראוני הייטס;
מרת פלורי בן שושן, כפר חב"ד.

למשפחה ר' **שלמה קטן**, מיאמי,
פלורידה – להולדת הבת מנוחה רחל;
ולזקניהם משפחתי ר' שמואל קטן,
כפר חב"ד; משבחת ר' דב גroman,
יוהנסבורג, דרום אפריקה.

למשפחה ר' **יצחק מאיר הכהן
קליגמן**, שליח כך אד"ש מה"מ
קרית אונו – להולדת הבת חנה
ycop; ולזקניהם משפחתי ר' מנחים
הכהן קליגמן, באר שבע; משפחתי ר'
משחה הכהן קליגמן, ירושלים,
ירושלים.

למשפחה ר' **אלון קויזר**, בני ברק –
להולדת הבת; ולזקניהם מרת נעמי
סיביר – להולדת הבת; ולזקניהם
כ"ק אד"ש מה"מ קראנסニアסק,
סיביר – להולדת הבת; ולזקניהם
אלימלך טיפענברון, קראוני הייטס.

למשפחה ר' זאב וגנור, מוסקבה;
הלווי לון, לוד.

למשפחה ר' **שרון הכהן** בהן, שליח
כך אד"ש מה"מ אשקלון – להולדת
הבת **אבייטל**, ולזקניהם משפחתי ר'
אחרון הכהן בהן, תל אביב; מרת
יעישא אלמלח, נתיבות.

למשפחה ר' **חנן מליפוי**, מושב
ברק – להולדת הבת; ולזקניהם ר'
צדוק מיפוי, ברק; משפחתי ר'
עובדיה מיפוי, ברק.

למשפחה ר' **נוריה מיפוי**, לוד –
להולדת הבת; ולזקניהם ר' עמוס
מייפוי, לוד; משפחתי ר' ציון מעברי,
קריית ים.

למשפחה ר' **שי שניאור זלמן**,
סולומון, רמת גן – להולדת הבת;
ולזקניהם ר' אברהם סולומון, תל
אביב; משפחתי ר' אליעזר סימון,
כרמיאל.

למשפחה ר' **רפל סלמה**, כפר
תפוח – להולדת הבת **חיה מושקא**;
ולזקניהם משפחתי שלמה, בני ברק;
משפחה שלוש אריאל.

למשפחה ר' **פיגלין**, מלבורו
– להולדת הבת.

למשפחה ר' **משה פיגלין**, מלבורו
– להולדת הבת.

למשפחה ר' **שניאור זלמן פישר**,
קראוני הייטס – להולדת הבת;
ולזקניהם משפחתי פישר, ירושלים;
משפחה ר' חיים מאיר ליס, כפר
ח"ד.

למשפחה ר' **יגאל ציפורி**, שליח
הולדת הבת היהודית בכמה.

למשפחה ר' **יעקב חב"ד**, מיאמי,
טורונטו, לוד; משפחתי ר'
מאיר טורנheimer, שיקגו; משפחתי ר'
חיים יוסף וייספיש, ירושלים.

למשפחה ר' **מיכאל חיימס** –
יוספאשווילי, תל אביב – להולדת
הבת **אדל**; ולזקניהם משפחתי ר'
צדוק יהושע, אביטל, תען.

למשפחה ר' **יעקבוב**, קראוני הייטס –
להולדת הבת.

למשפחה ר' **חימי יפרח**, נצרת
עלית – להולדות הבת; ולזקניהם ר'
יצחק יפרח, לוד; משפחתי ר' יעקב
דרעי, נצרת עלית.

למשפחה ר' **טורה לבנען**, טורונטו
– להולדת הבת.

למשפחה ר' **אריה ליפסקר**, שליח
פלורידה – להולדת הבת מנוחה רחל;
ולזקניהם משפחתי ר' שמואל קטן,
כפר חב"ד; משבחת ר' דב גroman,
יוהנסבורג, דרום אפריקה.

למשפחה ר' **יצחק מאיר הכהן
קליגמן**, שליח כך אד"ש מה"מ
קרית אונו – להולדת הבת;
ולזקניהם משפחתי ר' מרדיכי ליפסקר,
נהלת הרכ"ד; משבחת ר' מנחים
מענדל גראנוולד, רוחבאות; משפחתי ר'
מרדיכי צבי גראנוולד, כפר חב"ד;
משפחה ר' יהודה לייב ביסטריצקי,
ירושלים.

למשפחה ר' **ליוי יצחק ליפש**, לוד –
להולדת הבת; ולזקניהם מרת נעמי
לבוא הבן – להולדת הבת; ולזקניהם
כ"ק אד"ש מה"מ קראנסニアסק,
סיביר – להולדת הבת; ולזקניהם
אלימלך טיפענברון, קראוני הייטס.

למשפחה ר' **ליוי אידלמן**, פריז,
צרפת – להולדת הבת.

למשפחה ר' **נח איזנברג**, מונסי –
להולדת הבת.

למשפחה ר' **אוריה אלעל**, אופקים –
להולדת הבת חנה; ולזקניהם משפחתי
ר' אברהם אלעל, אלעד; משפחתי ר'
נפתלי שלום, לוד.

למשפחה ר' **שלום בעכער**, רנדובה,
דורס אפריקה – להולדת הבת.

למשפחה ר' **רונן ברוברובסקי**, נחלת
הר חב"ד – להולדת הבת.

למשפחה ר' **נתנאל בן מעש**, חדרה
– להולדת הבת רבקה שושנה;
ולזקניהם ר' אשר בן בן מעש, קריית
אתא; משפחתי הרב אליהו אסלוני,
ליפש, שליח כך אד"ש מה"מ צפת;
משפחתי ר' אלעזר ליפש, כפר חב"ד;
משפחתי ר' קלמן שמלוביץ, ירושלים.

למשפחה ר' **דוד זוקליקובסקי**,
קראוני הייטס – להולדת הבת.

למשפחה ר' **דוד טורונטיין**, ס.
פאולו, ברזיל – להולדת הבת.

למשפחה ר' **חאים אליהו גולקובסקי**,
נחלת הרכ"ד – להולדת הבת;

ולזקניהם הר' **זקיל גולקובסקי**,
גולקובסקי, מזכיר בי"ד רבינו
ורוב קהילת חב"ד – רוחבות; מרת
פרידיא גולקובסקי, טורונטו; מרת
שרה כהן (מיישלובין), ירושלים;
משפחתי הרב אברהם מנחים מענדל
וועכטער, ראש כויל נחלת הרכ"ד;
משפחתי הרב יצחק לאו, מונסי.

למשפחה ר' **מנחם מענדל גערליצקי**,
שליח כך אד"ש מה"מ אзорוי חן,
ומנהל תלמוד תורה 'תפארת מנחים'
ולזקניהם הר' יוסט מה"מ גערליצקי,
గערליצקי, שליח כך אד"ש מה"מ גערליצקי
ורוב מרכז העיר תל אביב; משפחתי ר'
משחה אליהו גערליצקי, מונטראיאול;
הרב יוסט קרמן, שליח כך אד"ש
מה"מ טבריה; מרת חיה זעלדא
קרמן, קנדה; מרת חנה פיגאג
פרידמן, ירושלים.

למשפחה ר' **ליוי דיין**, קראוני הייטס
– להולדת הבת.

למשפחה ר' **בנימין וגנור**, שליח
כ"ק אד"ש מה"מ קראנסニアסק,
סיביר – להולדת הבת; ולזקניהם
אלימלך טיפענברון, קראוני הייטס.

עב"ג חנה למשפחת ר' דודון
סנדורי, צהר.

למשפחת ר' אליהו אמייתי, כפר
חב"ד – לבוא הבן התי ישראל
מאיר בקשרי שידוכין עב"ג רחל
שירה למשפחת ר' אברהם טובול,
אלעד; ולזקניהם מרת לאה
אמיתני, כפר חב"ד; מרת סוליקה
עבדליך.

למשפחת ר' יוסף יצחק בוטמן,
משפעו ביישוב תח"ד תות"ל לוד –
לבוא הבן התי שמיריהו בקשרי
שידוכין עב"ג יוכבד למשפחת הרב
אשר לעמיל הכהן כהן, רב קהילת
חכ"ז ביהר עלית ולזקניהם
משפחת ר' שלום זובר בוטמן, תל
אביב; משפחת ר' שלום לנדרברג,
ירושלים.

למשפחת ר' משה ברדווגו, מגדל
העמק – לבוא הבן התי מנחם
מנ德尔 בקשרי שידוכין עב"ג
בורויה למשפחת הרב אלעזר צבי
בקשי, רב קהילת בית רחמים' –
לבוא הבן התי מענדל בקשרי
שידוכין עב"ג ציפורה למשפחת
מורחת, בואנוס איירס, ארגנטינה.
למשפחת ר' צבי הירש מיידנצ'יק,
כפר חב"ד – לבוא הבן התי ישראל
בקשי שידוכין עב"ג דברה
למשפחת ר' יצחק אדלר, קריית
שמואל.

למשפחת ר' ישראלי מעטוף, לוד –
לבוא הבן התי לי יצחק בקשרי
שידוכין עב"ג חייה מושקא
למשפחת ר' יוסף יצחק ארביב,
ראש ישיבת חב"ד גבעת אלגה,
נחלת הר חב"ד.
למשפחת סומווויל, בולטימור,
קליבלנד – לבוא הבן התי אהרון
בקשי שידוכין עב"ג טיבעל ברוד,
למשפחת פרץ, קראון הייטס.

למשפחת הרוב מודכי צבי
דוברבסקי, רב קהילת חב"ד
ראשון לציון – לבוא הבן התי אורי
ニסן בקשרי שידוכין עב"ג שיינא
למשפחת ר' יוסף יצחק קליעו,
לבוא הבן התי שלמה בקשרי
שידוכין עב"ג חנה ובקה למשפחת
מאירוסק, קראון הייטס.
למשפחת עזורי, נתניה –
לבוא הבן

למשפחת ר' יוסף הדר, כפר
מכיל'ל מכון אלטע צפת – לבוא
הבן התי חיים הכהן בקשרי
שידוכין עב"ג מוסיא למשפחת
שור, משלוחי כ"ק א"ש מה"מ
לארכ' הקודש, ירושלים; ולזקניהם
מרת נועा ואגל, לונדון.

למשפחת ר' אדריאל שני"ז, נחלת
הר חב"ד – לבוא הבן התי צבי
בקשי שידוכין עב"ג חייה מושקא
למשפחת ר' יוסף יצחק לפיסקר,
נצרת עילית; ולזקניהם משבחת ר'
לו פרנסון, נחלת הר חב"ד.

למשפחת ר' אברהם שמחה, לוד
– לבוא הבן התי ישראלי בקשרי
שידוכין עב"ג נחמה דינה למשפחת
ר' ישראלי מיפוי, לוד.

למשפחת פיגאלין, מלבורן –
לבוא הבן התי אליל בקשרי שידוכין עב"ג
בת שבע למשפחת מסינטער,
יווהנסבורג, דרום אפריקה.

למשפחת ר' גרשון צירקין, מיאמי
מנטוריאל – לבוא הבן התי
شمואל בקשרי שידוכין עב"ג חנה
למשפחת ר' מענדל אלטין,
מנטוריאל.

למשפחת קהאן, בואנוס איירס,
ארגון – לבוא הבן התי חיים
הכהן בקשרי שידוכין עב"ג מלכה
דינה למשפחת אורבן, בואנוס
איירס, ארגנטינה.

למשפחת קולובסקי, קראון
הייטס – לבוא הבן התי משה צבי
בקשי שידוכין עב"ג חנה למשפחת
ר' יצחק רוטר, כפר חב"ד.

למשפחת ר' יוסף יצחק קליעו,
נחלת הר חב"ד – לבוא הבן התי מושקא
חנוך העניך בקשרי שידוכין עב"ג
בקה למשפחת ר' חיים מאיר חן,
נחלת הר חב"ד; ולזקניהם מרת
פערלא קליעו, נחלת הר חב"ד;
מרת שרה מלוב (רפפורט),
ירושלים; מרת טיבעל ברוד,
קראון הייטס.

למשפחת קצברוג, קוינס –
לבוא הבן התי משה בקשרי שידוכין
UBE"G פערלא למשפחת אחויון,
פרי, צפת.

למשפחת סימונס, ניו יורק –

לבוא הבן התי שלמה בקשרי

שידוכין עב"ג חנה ובקה למשפחת

מאירוסק, קראון הייטס.

למשפחת עזורי, נתניה –

לבוא הבן

הקיים בית ישראל - כית' חב"ד

למשפחת בוק, קראון
הייטס – לינויאי הבן התי
יעקב עב"ג רבקה למשפחת
כהן, מונסי.

למשפחת גיסינסקי, קראון
הייטס – לינויאי הבן התי משה
ציוון עב"ג מוסיא למשפחת
ארונוב, פרייז, צפת.

למשפחת הרישוחון, קראון
הייטס – לינויאי הבן התי משה
מנחם מענדל עב"ג זהרה
למשפחת מיכאל, מונטראול.

למשפחת הרישוחון, קראון
הייטס – לינויאי הבן התי משה
מנחם מענדל עב"ג זהרה
למשפחת מיכאל,

למשפחת קצברוג, קוינס –
לבוא הבן התי משה בקשרי שידוכין
UBE"G פערלא למשפחת אחויון,
פרי, צפת.

למשפחת סימונס, ניו יורק –

לבוא הבן התי שלמה בקשרי

שידוכין עב"ג חנה ובקה למשפחת

מאירוסק, קראון הייטס.

למשפחת עזורי, נתניה –

לבוא הבן

לערכונים – שלוחו מייל:
chsidim@gmail.com

העטן
לילד אוניברס

תנוועת הנער
צבאות השם אורה ק

2 רפואה ניסית בשמח'ת

שעת סיוף

7 בחזרה לעתיך

אוריה הדרומי בימון חדש-ישן

11 קשרים

סיפורי בהמשכים

13 הקהל את העם... והטף

מדור מיוחד לרגל שנת הקהלה

**למנצח בנגינת
מזרמור שיר**

עמוד 4

במחנה ליום יယא

ערבע חג הסוכות
י"ד תשרי ה'תשס"ט
שנת הקהלה

166

**חימס עם
הזקן**

י"ג תשרי, חצות הלילה.

שלוחה אלמוני עקרו בקרבו החוצה השכנים היו מעוניינים והאפקלה רתינה מחלטה פעלתם צריכה להעשות במקורות ובקט מחולט אם אחד מבני הבית יתעורר הובצעו כלו ייך לטמיון.

שלוש שעות לאחר מכן נקבעו שליחשה את הזעה שגירה מותם, וחיכו בפסוק. המבצע הקתר בצלחה. הם יצאו את הבית, ננחרים לא להותיר עקבות.

ליל חג הפסכות

שלשת האלמוניים שבו עם אורחים נוספים לסייעת החג. הפסיק להזענה, בעלת הבית, לא הפסיק להחפץ מונגען הגadol שהתרחש בביותה. "אליהו הנביא בנה לי השנה את הפסכה. זה לא אמן... כבר חשבתי שאצטרך לאכל בכבוד בחג הפסכות, ולא אוכל לאארם אף אחד. אז הנה ה' שלח את מלאכו הטוב שיעשה את העבזה".

השלוחה חיכו מופחתת לשפסם. אף אחד מהם לא חשב לזכות בתאר "אליהו הנביא". הם בסוף הכל עשו טבה לזענה שארכה אוטם כל כר יפה בחגdem של שעה שעבזה.

"תגיד, איך קיה לך כה לנצח את הקורות ממורמי הפה?..." שאל הימני את הגבורה. "חשבתי שתתתקומיט בaczatz כהמע התהרכתי שלא הבאנו מישחו מכך גורש שיעזר לנו לסתוב".

(ע"פ לקו"ש ח"ד ע' 1365)

יחי אדוןנו מושׁ� ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

רְפֹאָה נֶסֶת בִּשְׁמַחַת תּוֹרָה

חסירה בו מעלה עקרית - טעם זכה להיות חסיד. לקרהת שמחות תורה, כמו שינוי בשנה, הגיע ר' משה אפצוגעה, אחינו של ר' אייזיק, בלוית שני בניו והתנו אל לאזנא. הם זכו למקום ארוח נפלא אצל הדוד ר' אייזיק, שלמרובה המול התגורר בו העירה.

אף הפעם, למורות תנאי החזר הקשים, לא הינו לוטר על הזכות הגדולה להיות בחג בליאננא, ובסייעתו דשמיcia הצליחו לתגיע למחזון חפצם.

ר' קשABEL
אייזיק את אורחין, נתרד מאד. הם לא רראו בימותם כלל וכלל. בגופם נקרו נקי הקר הכאב. ר' משה היה חלש ביוותה, וثم גופו היה גבוה מאד. אף הבנים והחתן נחלו.

ר' אייזיק מהר להזמין את אברהם הרופא לאבחן את מזבם. "הצעירים, שעוד כהם בהם, יתאוששו בעורו ה' ויתגבורו על החליל, אולי ר' משה... זkan הוא וגופו אין חוק כבבורה. ספק גדול אם יצליה לחזר לאיתנו", הפטיר הרופא. הוא אהל "ר' רופאה שלמה", ונפנה לסייע לאורחים נוספים...

ר' אייזיק התרעם. כמתנגד, לא הבין את מסירות הנפש שבעמעשזה קרובני משפחתו. בטון חוץ להבות קרא אליו: "מדוע אתם לכאן במזוג אויר זה קשה? וזה חסר אחריות! ומה עם מצות ונשمرתם מאד לונשותיכם?" מעשיכם הנו ממש בגדיר 'מצווה'

יהה זה בשמחת תורה שנת תקמ"ג. שלג כבד כספה את הארץ, ורבים מהאוחרים שהגיעו לליאננא הצענו בצעת החרף העז, עד כי קפאו ידיים ורגליים.

"ר' פינה ר' פינחס לאדמור' תורה. "חסדים רבים הגיעו לליאננא, אולי גם חולמים הם, מקרים וסגולים מוחם גבורה". תרבי האzin בדומיה. רגעים מספר שקע בדקות עצמה, ואז פתח ואמר

בגעימה בדרכו:

"היום שמחת

תורה. שיביאו

את כלם להקות,

וראש של שמחת

תורה תכלה את

аш הקירות".

ר' פינחס היה

נרגש. הוא האמין

ב' כל-כלם

ירפאו. הצעירים

ונ' פ' ג' ר' י' מ'

הסבולים מעת

ונחוללים אنسות.

אר' עוד ידע, כי

יש להעביר את

דברי הרבי לקהל

החסדים, שלא

עליה הרהור בלבם שמא לא ליצאת בקר הנזרא מוחשש לריאתם,

הן ישנה הבטהה מפורשת מהרב - יבואו להקות ויחילמו!

אסף ר' פינחס אברכים נוספים, חלק ביניהם את אוזורי העיר השונים, והחלו עברים מאכסניה לאכסניה, כדי לאסף את הבאים אל בית המקדש.

• • •

ר' אייזיק היה מזמן גדול וירא שםים מפלג. חדשים ורבים חדש, עד כי נקרא שמו "ר' אייזיק מחדש". אך עם כל מעלותיו הרכות,

מולו. הוא, חסיד ותיק של הרבי וכבר שנה שמנית מסתורף בצלו, והנה, לבו מתגנבת חרדה למרות ההבטחה ששמע מפרשנות מרבבי, ואלו הם... אין להם אפלו שביב של ספק שאף מלה מדברי של הרבי לא תפאל ארץך.

עוד ר' פינחס מתעמק במחשבותיו, ור' ברוך קורא לאביו: "אבא, הרבי שלח לך שליחים שיקחו אותך להקפות. התעורר! מקרים יצאת!" עיניו של החוליה נפקחו ונפנו הוואר באחת.

הabricים נגשוו, הלבישו את ר' משה בגדיים חמימים, ונשאו אותו על כפיהם אל מניין הרבי.

בנס, הגיעו חיים אל בית הכנסת. שם, פגשו את כל החולים שהגיעו במאיצים על אנושיים. חלקם ישבו כפופים וחלקים אף לשכט לא היו מסקלים. מדי פעם נשמעו אנהות, גניחות ורעולות. בגדים.

הרבי נכנס אל הסוכה וזווה לקרוא לשולשה חסידיים, האחד כהן, השני לוי והשלישי ישואל. כשהגיעו, קדש הרבי על הין, מזог את שריר הפטוס אל בקבוק אין נסף ופנה אל השלושה: "אתם תשיםו כבבית דין. טלו יון זה וחילקו ממנה לחולים. בנוסף, הכריוו בعروת הנשים, שכל אשה שלא נפקדה בילדים, תגש לךבל אף היא מן הין".

לא קשלה לנחש מה היו תוצאותיו של אותו מעמד הקפות. למחרת, העירה לאזנא רעשה וגעשה על דבר המופתים הגליים שהתרחשו לנגד עיניהם. ר' אברהם הרופא, שחלק היטב את מצב החולים, לא יכול היה להריע ואמור שבקרכ הקנים הייתה זו תחיתת המתים של מנמך.

ר' אייזיק? ר' אייזיק נהיה חסיד. לא רק מפניו שאחינו קיבל את חייו במתנה, אלא גם ובעה, עשתה עליו רשם עז, אמותת החכמים הטעורה השוננת בלבות חסידיים.

הבא בעברה". אך קרובוי משפחתו, שהיו מજרים לובי בתכליות, כלל לא התרטו על המעשה שעשו. הם כבר הספיקו לשמע שהרבי הבטיח רפואה לכל מי שישתפר בדלקות, והמתינו בczephia לאברכים שיבואו לתמן. הנהו חלשים בכרי לבעד לרונן. אמר חתנו של ר' משה, "נדחק לעורה מיחד כדי לשאת את אבא", שחו האחים זה זהה. עצובו של ר' אייזיק כמעט פקען: "איןכם וואים את הסורה המתוחוללת בחויז? הביטו וחוות, גשם וسلح עוטפים את הארץ, הדרך בוצית ומסכנתה ותקר חזר לעצמות! מוטב שתחכו על חיכים ותשארו כאן. ובוגע לאביבם, בשום אופן לא תרשה זאת. זה מות בטוחן! הן הרופא אמר שמאכון קשה מאד ורוח קלה עלולה לפרק את חייו. כיצד תחושו כאשר תדעו שגרמתם זאת במו ידים?"

החסידיים לא התרגשו. הם גרשו מלבים כל ספק וספק ספק והתנקו בבטחון גמו. הרבי אמר שמי שיבוא להקפות יחלים וכך יהיה.

עוד הם מתחיכים וניקישות נשמעות על הדלת. בפתח נצבו ר' פינחס ושני אברכים נוספים. את השמלה שהתחוללה בקרוב ר' משה ובניו לא נתן לתאר. "ברוך השם! אבינו ואחינו נצלונו" לו היו יכולם, היו פוצחים ברקוד של שמחה. לעומת ר' אייזיק ירו זיקם: "רוצחים. הורגי נפשות. אתם פועלים נגד התורה הקדושה". ר' פינחס נגע למשה כדי לשאותו לבית הכנסת, אך בראותו את מצבונו, נחמצץ לבו. הוא שכב מבלי נוע, עיניו עצומות, גוף עטה גון בחל שחר, והם גופו היה גבורה ביותר. פחד החל לחיל בו "מה היה אם... מי יזע/am נצליח להביאו ח' אל בית הכנסת". לעומתו, בניו של ר' משה, كانوا לא רוא שאביהם על ערש דוי, האיצו בהם בטון בטוח לא פקוף.

באוטו רגע, התקנא ר' פינחס באמונה הפוטה של העמידים

מי יאג הסוכות הם שבעה. בחל הסוכות יעים שבע מצאות: לולב, אמרוג, הדים, ערבה, סוכנה, קרבן חגיגה ושמחה. **ఆַרבעעט** המיעים דומים לאיברים מרכזיים בגופו של היהודי: הלולב לעמוד השדרה, ההדים לעין, הערכה לפה והאמרוג לב. ב**זוכט** קיים מצאות "ולקחטם לכם [ד'] מיעס] ביום ראשון" נזכה לקיום הפסוק "ראשון לציון הנה יגט" - שמדובר על מלך המשיח. בהכל אנו מודים לקדוש ברוך הוא על מה שהוא ביציאת מצרים, ועל מה שהיה לנו באולה האמיתית והשלימה. **את** ארבעים ושמונה השעות של שמי עצרת ושמחת תורה יש למלא בדים של שמחה למעשה כל השנה כולה.

שי ידע?

מאת: יעל שניאורסאהן

למנצח בכינרת

הרב ברוצקי – לפני שאנו מתחילה לדבר על הפירושים המוזיקליים היחידים שלכם ברחובות, נפתח בשאלת מענינה לא פוחtot: מהין נולד הרעיון לתבר בין חיל "צבאות השם" למוזיקה? מה הקשר בין חסידות לנגונים ושירה?

בחסידות חב"ד יש התייחסות מיוחדת מאוד לנגונים ולשירה. אנחנו יודעים שהאדמו"רים תמיד מדברים על-כך שהנגונים והשירה הם לא דברים שנשענו כדי להנוט מהם סתום כה בשעות הפנאי, ללא קשר לתפללה, למוד התורה או עכונות השם. בחסידות חב"ד – הנגונים הינם חלק בלתי נפרד מעובdot השם של החסיד.

הנגונים עוזרים לנו להתגבר על היירר הרע, להתකדם ולהשתפר בתורה ובחסידות, ולהתקשר לרבי באמות! על מה אפשר להצליח בהנאה של רבותינו ונשiano בקשר לשירה ונגונים?

אנחנו יודעים שככל האדמו"רים התעסקו בענייני הנגינה: אצמו"ר הזקן החלו בנגונים, וגם אצמו"ר הגאון-אץ. האדמו"רים האחרים, פחות הלחינו נגונים אף יותר אטת הלחנת הנגונים ושירתם. לאדמו"ר האמצעי, למשל, הייתה מקהלה ("קאפעליע") של חסידי!

בדוענו, זכינו לשבעה של "אלויים" מהרב שקשורים לשירה ונגונים: התוטניות הרבות היום מלאות נגונים מכל הארץות החסידיות ומרבותינו נשיאנו, הרבי עוזד בכל הדמנות את שירות החסידים ביזדי

ימי השמחה לזכאים אוטנו למחוזות מיחדים של שמחה ורוקדים, כאשר רוח הקדשה והשמחה מעוררת אותנו לשאב מהנגנים אוצרות מלאים של שמחה לכל השנה – בילוט "שמחה בית השואבה" בארכבים ושמונה השעות של שמחת תורה

כך זה בכל מקום בעולם, ובמיוחד בבית משה 770. אך במרכז הארץ, בעיר רחובות, נמנים על קבוצה מיוחדת של חיל "צבאות השם", מספר לא מבוטל של ילדים ששושאים כחوت מהנגנים במשך כל השנה, בצדquet מיחדת – במסגרת התלמוד תורה, בהדריכתו של הכהן החסידי הידוע ר' מרדכי ברוצקי

לקראת חג הסוכות החלטנו לשתף אתכם, קוראים יקרים, בשאיבת הכחות מהנגנים של ילדי רחובות, ולרגל ימי השירה והשמחה מעניק ר' מרדכי ראיון מרטק, במיחד לקוראי "בחן צבאות השם"

מִדָּמָר :

שִׁיר

עם הפקלה, שזו
התהום השלישי במסגרת
הפעולות המוזיקלית.

או... זהו תחום מעניין. האם
תוכל לשף אותו אף בדיק
הפקלה פועלת?

בנדי, היו שטמודר בפרויקט הדורש
הכנה, איז לפקלה ישנו שעור פעם
בשבוע - אחרי שעות הלומדים, כאשר
לפניהם הופעות נערכות בחוות נספות,
בתאום עם הנהלת התלמיד-佗ה.

האם ישנים כללים מיחדים לבחירת
הילדים? אולי יילך שרציה יכול
להפנות על חמי הפקלה?
כל ילך יוכל לשיר בצהורה מודיקת ויפה,
יכול להתאים לפקלה. ישנים ילדים שאינם
מקשרים בנגינה, אבל יכולים להשתמש
בקשרון טבעי שנותן להם השם - בקורס.
אם כי, בפקלה משתתפים לא רק
הקשרוניים ביותר, כל ילך יוכל יש לו
אפשרות להציגו לפקהלה.

אפשר כל ילך יכל להציגו? לא ממש
מאיו בפה הוא?!
בפקלה משתתפים ילדים מוכחות ב' -
ח. לפעמים, אם ישנים ילדים מטאימים
ואחרואים מכתה א', הם יכולים להציגו
גם לפקהלה.

כמה ילדים משתתפים חיים בפועל
בפקלה?
כיום יש בפקלה עשרים וחמשה ילדים.

ראשית, ככל הפתות, מכתה א' ועד לכיתה
ח', מתקים שעור קבוע פעם בשבוע,
במהלכו לומדים גנון חסידי לבבי, מספרים
על הפקלוד של הגנון ועל הטיסטוויה שלו
- מהין בדיק הגיע אלינו הגנון הזה,
מי חבר אותו - אם אחד האדרמו"רים, או
חסיד מדורות קוזמיים. לומדים יחד על
המשמעות של הגנון, ומה הוא מתכוון לומר
לנו.

תו-כדי השיעורים הללו, אנחנו לומדים
יחד איך הגנונים משפיעים علينا, מודיע
חשיבותם ווקא גנונים חסידיים אמריים,
ומה המiquid בנגוני חב"ד... בשיעורים הללו
כל ילדי הכתה לומדים במשך השנה גנונים
רבים ותדרים, ונוהנים מאוד להפנים את
החשיבות המיחדת של גינוי חב"ד. זה
תחים אחד - מיחד.

ומהו התהום השני?
אחר שעות הלומדים, מטאסים ילדים
המקשרים לגינה על כלים - ללמידה
שעורים להתחמות בנגינה.

יש קבוצת ילדים שנפגנת בכנסות
ואורגניות, ובמשך פופה שבאים היי גם
ילדים שנגנו במינוזינות, שהם כל פריטה
מיוחדים. לפעמים הילדים לומדים תפים,
כל הקשאה, או כל נשיפה - כמו קלרטן.
לכל כל נגינה ישנו מורה מתאים המלמד
לגנו עלייו: אני מלמד נגינה בכנסות,
ושאר הכלים - מלפדים מורים אחרים.
קבוצת המנגנים לפעמים מופיעה יחד

הקדושים, ואף זכינו שבשנים הראשונות
הרבי מלך המשיח קבע זמן מיחד -
בשחתת תורה לננות בקה, ללימוד את הקהל
העצום גנונים חדשים.
זאת אומרת, שאצלנו יותר מאשר
בכל מקום אחר, הנוגנים הם ממש חלק
מהחסידות!
או בעצם עכשו מונן למה הקמתם את
הפקלה ברוחות...

ונoon - היה שלעולם הנוגנים יש מקום
כל-כך נכבד בחסידות, או לפחות כעש
שנים התיito - רב הקהלה והנהלת
המקשרים לגינה על כלים - לשלב פעילות
מוניילת בתלמיד-佗ה. פעילות, שתתרום
ותוסיף להנוך הילדים לתורה, לתסידות,
וליראות טמיים, ובערך - להתקשרות לרבי
מלך המשיח, וכל זאת - בנסוף למלומים
הרגילים הקטנים בכל תלמיד-佗ה.

מה כולה בדיק הפעולות המוזיקלית
בתלמיד-佗ה?
הפעולות המוזיקלית כולה כמה תחומיים,
שבעצם מקיפים את כל הילדים שלומדים
בתלמיד-佗ה!

הופעה מיוחדת, ומגנו את המקהלה. מה לדעתה תורמת המקהלה לילדיים המשתתפים בה?

לעתינו, המקהלה משפיעה על הילדיים המשתתפים בה להיוות יותר חסידיים. החוויה של השינה והגיגנים, למוד הגיגנים והדידיק ב深情, משפיעים על ההתנהגות של הילדיים. שחררי הגגון מעדיר אט הנשמה. ואכן, ייומם בעוד תלמידי-תורה ומוסדות חנוך ברחבי הארץ גנסים להקים מקהלה ועשורי גיגנים, לאחר שראו כמה שזה טרם

ליילדים אצלגין ברוחות.

לסייע, מה אתה רוצה לומר לךrai "במתנה צבאות רשם?"

בתוב שהגיגון מגלה את "היחידה שבנפש". היחידה שבנפש היא חלק מן הבשמה שהרבי מלך המשיח אומר עלייו שהוא נצוץ משיח שבכל אחד ואחד. כת שעל-ידי הגיגון אפשר לגלות את ניצוץ משיח שבכל אחד ואחד, וכן לקרב את האגדה האמתית ומשלמה, ולזקנות במרה בימינו ממש לשיר חדש – על הגאלה שהגיעה.

ויהי רצון, שכבר בחג הסוכות הזה נזכה כלנו לחות בשירת הלויים, ובשמחה בית השואבה/המקורת, בבית המקדש השלישי בירושלים הבנוי, כשלרבי מלך המשיח בראשנו. אמן!

ולני לא נשאר אלא להזכיר לברכות ואחולים, ולאחר למקהלה תלמוד-תורה חב"ד ברוחות שתוצה תכף ומיד ממש לקבל את פניו מישע צדקנו מתוך שירה זומרה, יחד עם כל קוראי "במתנה".

מקומות הקשורים לעניינים של חנוך, כמו למשל: פנימי תורה, 'דינרים' של מוסדות חנוך, הנחת אבן פנה. אך לדוגמה, הופענו בכנים ה'תניא' הארץ הבנינה האמה.

אם יזמין אתכם להופיע בחתנות או בירועים אחרים שלא עונים לכלים שאמרתם?

לא, אלו לא מקומות שקשורים לחנוך, وإنן המקהלה לא תופיע בהם. מה שכן, לפחות מונת להופיע בחתונות של 'מצחעים' – לפני קהל של אנשים שעודן אינם שומרי תורה ומצוות, עולים חדשים וכדומה.

כל ילד ש庫ורא עבשו את הפתקה מתאר לעצמו את המועד המרגש של שירה בפני קהל שכוונה. כל שיר – מושר במלאה הפה, וכל גגון – מתרגע עם כל הנשמה... זה ממש אחרית להופיע מולם, ואני בטוח שעכל ילד מתאפשר הרבה הרבה יותר את הלב היהודי של כל אחד ואחת מה משתתפים. היפי והתגר והקהל הזה של ילדים, מנגן על המיתרים של כלם להופעים אף יותר מקרים של מבוגרים... ואכן,abis התקרכו יותר לצור מחייבם בעקבות הופעות אלו.

האם גם הילדיים שנגנים בכל הגינה משתתפים בהופעות של המקהלה?

המנגנים לא מופיעים תמיד יחד עם המקהלה, אלא רק בחלק מההופעות. כאשר הם מופיעים, קבוצה של שבעה עד עשרה ילדים מנגנים יחד עם המקהלה. השלב של

אהו, מושך הרבה... מה לומדים עשרים וחמשת הילדים בשער המקהלה?

הילדים לומדים לשיר גיגנים, עיקר – גיגני חב"ה, ולפעמים, גם גיגנים מחצרות חסידיות אחרות, אך כמובן – רק גיגנים שבחבו על ידי חסידיים וצדיקים, ולא "שירים חסידיים" מזמרים שונים. אם יש שיר מסוים שיש לי ספק מה המקור שלו – לא אלמד אותו!

הילדים לומדים לשיר בצורה יפה ומידיקת, לא בטון גבורה מדי. לעומת כן, הם גם לומדים "פטוח-קול", כדי שידעו להשתמש בקולם, וכך יצילחו לשיר את הגיגנים בצורה הטובה ביותר.

האם המקהלה מייעצת רק להופעות? לא. המקהלה לא מייעצת כדי לעשות הופעות, אלא כדי להתקשר לקודש ברוך הוא ולובי דרכ הלמוד והשירה של הגיגנים.

אני רוצה שהילדים ישירו בצורה טהורה ויפה, מותה חיים ותלהבות. במשה כל נשינה ישנו שעור שבוני קבוע למקהלה, ביל כל קש להופעות. שלא-כמו מקהילות ילדים אחרות הקיימות בעולם, אנחנו לא עוסקים על שירים מסוימים ואחר כך עוזרים הופעות. אנחנו לומדים מוסיים ואחר כך עוזרים קדושים... לנו, אנחנו לא משלבים כל מני פעוללים בהופעות המקהלה, כי לא לשם מה היא נועדה... لأنך נשנה אנחנו לומדים יחד, ואם מבקשים מאיתנו להופיע, אנחנו מופיעים. אם כי לא בכל מקום.

מה הפענה "לא בכל מקום"?

אנחנו מופיעים רק במקרים חוצניים, או

חילים בהפסקה

בזירת קריט

אותו לאה

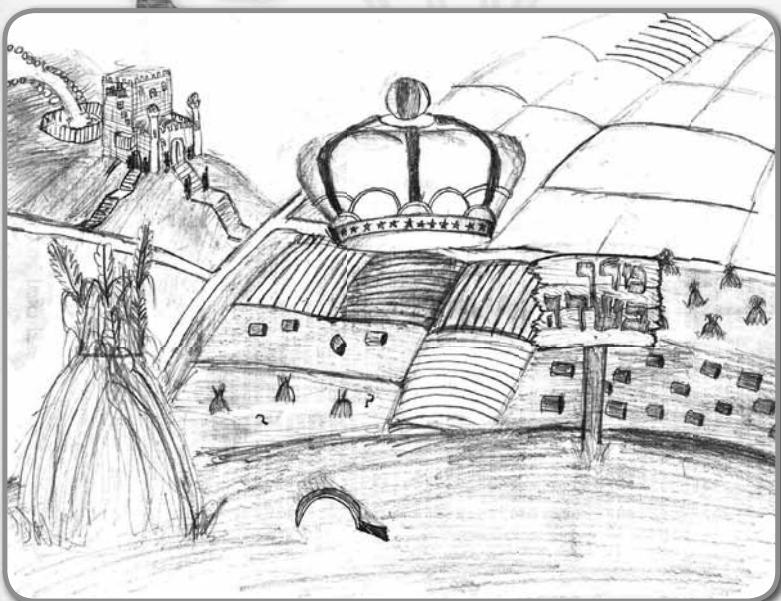

הבמה שלנו

מלך בשדה

כאות ייחמך איזגוי

קרואן הייטס

הצד הנכוּן של הכל

מתא: ראוון צדייק, קריוט.
הרשות הפלסטינית חzieאתה את
הబול הריאשין, שעלי' התמונה של
עליפא ת'ל'ש. לאחר זו, התקבלו
דוחות כי יש בעיה עם הובל וואה
לא לחבר, הקמצן השע: כמה אתה גורר את רוגלי? כנש
ערופת פנה לאבו עלא שיבודוק
את העניין לעומקן.

אחרי יומיים חזר ابو עלא ואמר
לעופתא: "ראיס... מצאתי את
הבעיה! האנשים יירקם על הצד
הלא נכוּן של הובל!!!"

חבר וקמצן...

מתא: לאה ח', רצתת עליית
שי קמצנים הלכו ברחוב, לפטע לאחד מהם נקראה סולית
הסנדל, ולכן גורר כל הזמן את רגלו.
אמר לו חברו, הקמצן השע: כמה אתה גורר את רוגלי? כנש
לחנות ותקנה לך זוג סנדלים חדש.

ערנה הקמצן: אין לי כספי!
הקמצן השע היוציא ערימה של שטרות כסף קשורים בgame.
הורד את הגמייה ואמר לחברו: אין בעיה קח את הגמייה
ותקשרו את הסנדל. בשבייל זה יש חברים...

מדחו זה מופיע פעמיים. ניתן לעלה ציורים, סיפורים, שירים, בדיחות - ובאיזהו:
כל מה שתרצאו. יצירות נבחרות נפרסים בעז"ה בגלגולות הבאים.

בְּחַדָּה לְעִתִּיד

הכברש שאבא נדר להכיא בתרור מותנה להשם. "קרבו נדבה" קוראים לזה, כי אספיר לי יהודע. את הכבש לעולה יקעה אבא באחד השוקים בירושלים. בימים אלו, נפתחים שוקים גדולים בעיר. סוחרי הבמות מכל רחבי הארץ באים לירושלים עם סחרותם. אף בהמות נספנות ביום. הן כל עולי הרגל צריכים להכיא קרבן לבית המקדש.

בתוך העגלת האוריה עלייה. הבנות שרוט בקცב, ואבא שואל אותו "וועזה לילכת קצט ברגל?" אני אוור ("כן", בלי לשאל למה). ושניינו יודדים מהעגלת, צעודים בתף אל כתף כברת דרך ארכה. "אבא שלך וועזה לקים את מצות עלייה לרגל ברוגלים ממש". מסביר לי יהודע. "כל פסעה שאתם פושעים היא וכות גוזלה".

"ג' תשרי, ירושלים.

העיר היפה בתבל. ריח של חג באוויר. ותרימה הוה חזק מאד נשנה. הרבה יותר משנה

סליחה, שכךתי להציג את עצמו. הכוiro: אני אוריה הדרומי. יהודע - הוא החבר הימיוני הצעיר טוב שלו. אם לדק, הוא החבר הימיוני שלי... הוא בא אליו בשאוי מתרבו תזק, והוא יודע מפשח הכל. על כל שאלה יש לו תשובה. לפעמים פשלא מתחשך לו לענות הוא מתקין את חייו המסתורי, ואני מבין שעלי לגלות את התשובה בעצמי.

"מה קרה שאמא והבנות מצטרפות הפעם למסע?" שאלתי את יהודע. "יזוקא עכלשו שאמא אחריה לודא של התאומים. היתי בטוח שאמא תרצה קצט לנוח בבית, ופתאום אני מילאה שכלם באים, גם התאומים הצעפונים. יש לך משג למא זה?" ליהודע היה הרבה יותר ממשג. אבל הוא לא ענה לשאלת הה. חזק את חייו המסתורי באומר: "לאט לה בקרוב תגלה את התשובה עצמה".

מניר וטורניא, זוג החמוניים הקשיישים, מובילים את העגלת, ולצד מישtron טלייא,

ה' תשרי, אשקלון.

"מיישו ראה את הכתנת החדרשה של?" שאל מותני בהיסטוריה, "אני לא מצילח למצא אותה". ישב בקהל בכלי. בני הבית כלם נחצנו לעזرتה. כל פנה נסקרה, אך לשא. "מצאת אותה?" קראה אמא בתרועת נזחון. הכתנת שכנה אחר כבוד בראגו הקש שבגעלה. ריא הדעה מקפלת פה בין הבגדים של אבא. מותניה חבק את הכתנת וסחרר אנטחת רוחה.

"קדימה, לעלות לעגלת, אנחנו יוצאים." ורנו אותנו אבא. הפעם הקבועה על המיקומות כאלו נשכח הפעם, ורצחתי לתפס את המקסום לצד החלון לא התנדבות מיתה. אני אף פעם לא נרדם בנסיעות. אני אוהב להבית הוואיה, מבעד לילון. הנוף מרהיב וקסום, ויהודע מספר לי סיפורים מורתקים על כל האנשים שעברו בדרך זאת לפני, ועל החווית המסעירות שעברנו.

מלך קורא בתורה בפני העם

מצאננו לנו מוקם עמידה. התפללו בראיניות כו, שאפלו ביום כפור לא נראתה אצלנו.

לאחר הפללה סענו לבנו בפתח שערת, וערכנו סיור מרתק ברחובות ירושלים ההרומים. בקרנו בשוקי ארבעת המינים, מושר של ריחות עמד באוויר ריח הבכורות התערב בריח בשמיים ותמיוקים, מוכרי תכשיטים הקרוו על מבצעי הנחות לרגל החג, וחבריהם מכרו מניפות קש בזיל הוזל. הקדחתניות שלטה בכל, עד חנות היום יש לסים את הקינות, ולהתרפנו בהכנות לחג.

לפני פלג המנחה טבלנו שב, ועליינו להדר הבית לחות בבנית הבימה. עשורות פועלם חריצים שקדו על הרפקת בימה ענקית מעץ. הפעלים עבדו בקבוצות, וכל קבוצה בנתה חלק אמר של הקמה. "בבואה הומן", הסביר לנו אחד הפעלים תוך כדי געיצת מסינה, "הברכו את כל תלקי הבימה כמו פיל ענק". "אייה עצום!" חשבתי בקול. "מענין מי הולך להופיע על הבימה הגדולה", המשכתי להרהור, והודיע עיון-כל, הכליע חירך ידען מתחת לשפם.

לפני הפלת המנחה נפגשו כל המשפחה, בחצר "הכנסת אורחים". נכננו לסתה העיניקית שניתה בחצר, ואבא אגד את הלולב בדחלילו-וורתיגמו. סכמנו להיפגש השם בפרק, כדי שאוכל לבך על ארבעת המינים

לחצר של "הכנסת אורחים", שם נפגש מדי יום, באשרו המזריכים כמונן.

ד תשרי, ערב חג הסוכות.

שעת בקר מוקדמת. השחר עוד לא בא. "בקר טוב. קידימה אנשים צעירים, ליקום!" נטلت את קורי השנה מעלי, להליבש. "יש להתקונן ליציאה בתוך עשר דקות?" קרא המדריך הראשי. "יש להציד بالוגנות (מגבת). אין להביא ציד רחצה."

אנחנו פסעים ברחובותה תארים של ירושלים, אלוניות על שבמנון, ושיר זמור על שפתינו. "לאן הולכים?" שאלתי את יהודע החכם. "למיעין השלוחה", השיב קיזע-כל. "עליכם לטבל לפני הכנסה להר הבית."

המים הקרים של המעיין העבירו בי צמרמת. אבל הרגעה היה מושם מושם מואוד. לאחר טבילה הטהרה, לא רותחים במים שאובים, הסבירו המזריכים. "הגור צרך לספג את המים רתוחרים". הסתדרנו בזוגות בסדר מופת והמדריך הראשי בקש שקט. "אנחנוulos מעת להר הבית, לשאת הפללה בבית הכנסת הפקידם שם. יש לשמור על קדשת המקומם, אין לחשיך שיתה חלין, אין להקל ראש. יש ליכר לפני מי אנו עומדים!"

בית הכנסת היה מלא מפה לפה. בקשי

שעbara למשל. אני רוצה לקפץ מהעגלה, ולנסים עמק יותר את הריח הvae, לכת לשות החדים ולספג את ניחותם המשפו, אך אבא עוצר בעדי. "אתה רוצה ללבת לאבוד?" הוא גוער بي. "אף אחד לא הולך פה לבת, בשום פנים ואפ". הבהיר אבא חד ממשמעית.

נכנסנו לתוך חצר גודלה, מוקפת מכל צדקה בbatis אבן. החצר הייתה מלאה עגלות, ילדים, ואוציא קש. אנדרמוסה דוללה שלטה שם. במובואה ישבה שורה של אנשים ליד שולחות קטניות. בצחלה חשבתי שהם 'שלוחנים' - אנשים העוסקים בחלפנות כספים. אך לא. לא מטבחות מלאו את השולחות, אלא קרטייס קלף משניים. "מה זה כאן?" שאלתי את יהודע. "זה הכנסת אורחים פאן". השיב יהודע ולא פרש. לא הבנתי כל מה זה אומרת אך הנהתי לענן.

אבא נעמד בתור לפני אחד השולחות. כשהגיע תורו, דבר אבא עם הפקיד ותו כדי הצביע עליו הפקיד הנהננו לאבא שלושה קרטיים. אבא חור אליו, ואנתנו חיכינו להסביר מה בדיק מתיחס פאן. "כמו שכבר נתשפטם", פתח אבא, "השנה לא נלק לודה חכצלאל לון, גם הדזונים, ילידה של הדודה, מלאו את ביתם באורחים עד אף מקום. אי לך נזקה השנה ללון במרקם בו סדרה לנו" הכנסת אורחים. "עוד הפטעה", קרא אבא בעליצות. "השנה אוריה לך? מהנה האערים שהוקם במיוחד עבור הגברים בני גילן, שהגיעו לירושלים מכל רחבי הארץ. ה"מחנה" מחלק לעשרות מחילות, ונאות מהן יהיה אוניה. מזריכים אמורים, ידאו לנו במלחה שהווט פאן. תהיות היוי לו למכביה" סכם אבא. "זה שלג" שלף אבא את אחד מכרטיסי הקלה. "שומר עליו היטב", הוויה. "זה ברטיס הכנסה שלך? מהנה."

עיניהם של הבנות נצטו מקנה. גם הם רצו להשתחרר במחנה מיחד שכוה. "גם אתה לא מילפחים". פנה אבא אל הבנות. "הנה, זה הפרטיס שלכן", הושיט להן אבא את הנשלטה. "תתתנו גינה יפה, תאכלנה כל מה שambilאים לך. לא פספס אורחות". הוויה אמא. אבא קבע שעט מפגש יומיות בסמוך

העלייה לרגל לבית המקדש

סיני", חשבתי לי, ויהו ידע אשר בהם. לאחר שהסתירה הקראית, גלל המלך את ספר התורה וברך שמוניה ברבות ממידות שתקנו לבכור המעמד המיחד. ספר התורה והoor למקומו. המלך ירד מבימה, והקהל הגדול החל להתפוז. גם אני חורתי למתחנה, אך ראש קאלו רחר בענינים. את המעדן הקדוש והנורא היה זכור אזכור לעד. הוא הותיר בי חותם במלחה, וכשהאהה בחורה בבתי, והיציר הרע יῆסה לבבל אוטני, גיש הזבון מעתן התורה החדש שחוותית, ויתן לי מה אינן להתגבור על כל הקשיים.

• • •

כיום, אני נמציא בעולם אחר, עולם שפהל טוב. אבל אני ממשין להעתינו במה שקרה אצל האנשים שם למטה. יהודע ספר לי, שגם היום, כשהוא בית מקדש, חזוגים אלפי יהודים את מעמד הקהל. על-פי הוראת המלך נשיא הדור ומנהיגו, הם מתאספים בחודש תשרי ובתוכה הסוכות, בבית המקדש של זמן הгалות – 770, ושם שואבים הם מחות וחיות למשן השנים הבאות. לא רק המגרירים באים, גם הילדים, ואפלו התינוקות, מפש כמו שהיה בזמננו...

יהודה ספר לי גם שהשנה בעורת ה', אוכה להפוגש במועד 'הקהל' עם כל אותם ילים נפלאים, שם יקרא מלך המשיח שליט'א את דברי התורה באונינה, ויתיה אותנו לנצח נצחים בטל של תחיה.

איך אני מצלה לנשム. הידים שלי כלאות בין גב של מישו אחד ומנתנים עבות של משיחו אחיה, ואני חולק להתאבן עוד רגע. נדמה שכל עם ישראל נמצא כאן, נס שאני חיל ב"מחנה", בכיה עשו לנו פה מקום מידה. אחרית התיי נשאר לעמד בתחתית הרכבת שהיה שחור לגמורי מרוב אדים. ומום האנשי נשמע פמו קו של בורת דברים. ופתאום, שקט האוזום באחת. לדממה מחלטת נפלת בקהל. אפלו התינוקות הרוכבים על כתפי הוריהם נדמו למורי. חיקייה המלך פסע בצדדים מותניים ועלה על בימת העז הגדולה. פנו של המלך הביהקו באור של קרשא, ואני מלמלתי בתרבשות את ברפת "שקל מחכמו לראי".

ספר התורה המלכותי עבר מידי שימוש הנקסת עד שגעה לכון הנזול, וממנו אל המלך. עני הפל עקבו בדרכות אחר כל תנועה של המלך. המלך פתח את ספר התורה וברכת "שהחני". שאגת "אנן" אדרה פרצה ממילוי פיות. המלך ברך את ברפת התורה והחל לקרוא.

השיטי את אני לשמע כל גאה שיצא מפי המלה ופסוקי התורה השגותים כל כה הנאים מידי יום ביום, קיבל פתאות ממשימות אחרות לגמורי. "יאהבת את ה' אלקיך", חדרו המלים המוחשיות לתוך לב, וברק אדר האיר את מה. ייאת השם, קיומ מחות, למוד תורה. הכל הפך למוחשי כל כה. הרגשתי את הקדוש-ברוך-הוא נמצא כאן בינו, בתוכי ממש. בכיה היה בהר

של אבא. אבא בעצם קווה לזכות לביה על הלול של המלך חזקה. כי לביה על הלול של המלך יש לעמד בתורה שעות ארכות, וגם אז לא בטוח שחייה זמן. מאות אלפי אנשים מוחפים להזדמנויות הזאת.

ט"ז תשרי, יום ראשון של חול המועד סוף.

תרועת חצוצרות נשמעת בכל פנה בעיה. הכהנים התפרזו בכל ירושלים, והצورو בעו בחצוצרות של זהב. כהן צער הסתובב אבד עצות ותר אחוי חצוצרה לפסואה. אוי מקה שימצא, כי כהן שמסתווב הימים ביל חצוצרה, מרגע שגורע יותר מחייב שמסתווב ביל חרב.

בין תרואה אחת לשניה קראו הכהנים קריאות קצבות. נסיתו לקלט מה הם אומרם. "הקהל, הקהל", קראו הכהנים. המלה הזאת חזרה על עצמה כל כה הרבה פעמים. הם ורו את העם לעלות ולהתאסף בבית המקדש.

עלינו בלוית המקדירים להר הבית. התרגשות מצפה את הלב, המוני אנשים עלו במעלת ההר ונחרו לבוון בית המקדש. אני לא יודע איך אבל הצלחתי להזות את אבא ואמא בתוך ים האנשיים. אבא חזיק את התאומים ואמא החזיקה חוך את מותניה הקטן. נסיתו להגיד להם שלום אבל הם נבלעו בהר עין בתונ ביל האנשיים.

הדרק בעוריה בלתי נתפס, אני לא יודע

הקהל' בימינו בבית נשיא הדור - 770